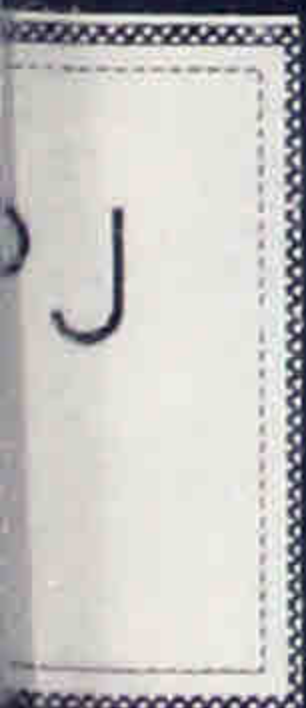


ခုနှစ်စောင်တွဲ

(တွဲနှစ်စောင်ဆရာတော်)





၂၁၀၇၈

အသံသရာတို့၌ အသံသရာတို့၌ အသံသရာတို့၌

တုံတေးသောအားဖြင့် - ရှိ ရှိ \*  
အသံသရာတို့၌ အသံသရာတို့၌

မရှိမိကြီးပါဠိတော် - ရှင်းနိဿယ

၂၁၀၇၈

အပြင်အောင်ခြင်း အတွင်းအောင်ခြင်း

ရတနာရွှေမျှင် နမက္ကာရ

သံဝေဂိယစာတမ်းနှင့် နိက္ခန္ဓာသပိတစာတမ်း  
တို့ကိုပေါင်းစပ်နှိုင်းယှဉ်ထားသော

မူရင်းစာတမ်း

ပါဠိဆရာ - ဦးအောင်မိုး

ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ပုံနှိပ်သည်

ရန်ကုန်မြို့

၂၅-လမ်းတိုက်နံပါတ်-၅၂

ပြည်ကြီးမန္တလေးမြို့နယ်အတွင်း

(၁၃၁၂-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလ)

# ရန်ကုန်မြို့နယ်

မေဇာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

အရှေ့ကား	....	၁
ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဒါန်း	....	၂
၎င်း သင်္ကေတခဏ်း	....	၄
၎င်း သတိပေးခဏ်း	....	၅
၎င်း လက္ခဏာသင်္ကေတတို့ကိုပြခဏ်း	....	၇
ပရိတ်ပျိုး	....	၉
တနည်းပရိတ်ပျိုးလူတို့သို့	....	၁၁
ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်	....	၁၃
မင်္ဂလာသုတ်	....	၁၆
ရတနသုတ်	....	၂၁
မေတ္တာသုတ်	....	၂၉
ခန္ဓသုတ်	....	၃၃
မောရသုတ်	....	၃၆
ဝဋ္ဋသုတ်	....	၃၈
ဓမ္မဂ္ဂသုတ်	....	၄၀
အာရုံနာဠိယသုတ်	....	၄၅
အင်္ဂုလိမာလသုတ်	....	၅၀
ဇောဇ္ဈင်္ဂသုတ်	....	၅၁
ပုဗ္ဗဏ္ဍသုတ်	....	၅၃
ပရိတ်ကြီးပါဠိနိဿိဒ္ဓိ	....	
သိဝှတ်ရန်အချက်များနှင့်ပဏာမ	....	၅၇
ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿိဒ္ဓိ	....	၆၁

# မဇ္ဈိက

## အကြောင်းအရာ

## စာမျက်နှာ

မင်္ဂလသုတ်	၎င်း	....	၇၂
ရတနသုတ်	၎င်း	....	၉၇
မေတ္တသုတ်	၎င်း	....	၁၂၉
ခန္ဓသုတ်	၎င်း	....	၁၄၀
မောရသုတ်	၎င်း	....	၁၅၅
ဝဋ္ဋသုတ်	၎င်း	....	၁၆၂
ဇေတဝသုတ်	၎င်း	....	၁၆၇
အာရဒ္ဓနာဓိယသုတ်	၎င်း	....	၁၉၃
အနိလိမာလသုတ်	၎င်း	....	၂၁၄
ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်	၎င်း	....	၂၁၆
ပုဗ္ဗဏ္ဍသုတ်	၎င်း	....	၂၂၃
ပတ္တနာနှင့်ပတ္တိဒါနပြုရန်		....	၂၃၇
ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿိဒ်		....	၂၃၈
သုံးစောင်တွဲ၊ နိဒါန်း၊ သင်္ကေတခဏ္ဍိယနှင့်ပဏာမ			၂၄၁
အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိနိဿိဒ်		....	၂၄၅
အထွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး	၎င်း	....	၂၅၃
ရတနာ ရွှေချိုင့်	၎င်း	....	၂၆၁
နမက္ကာရပဏာမ		....	၂၇၃
သင်္ကေတခဏ္ဍိယ		....	၂၇၄
နမက္ကာရပါဠိနိဿိဒ်		....	၂၇၅
သင်္ကေတခဏ္ဍိယ		....	၃၁၅
နိက္ခမဇ္ဈာသင်္ကေတခဏ္ဍိယ		....	၃၃၀



# ခန္ဓစိစေခင်တွဲ

## အမှာစကား

မန္တလေးမြို့တည်၊ နန်းတည်၊ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်၊ မင်း  
တုန်းမင်းတရားကြီးနှင့်၊ သားတော်-သီပေါ၊ ဘုရင်တို့၊ အ  
စဉ်မြှောက်စား၊ ကိုးကွယ်ဆီးကပ်၊ နှစ်ထပ်သော ခွဲတံဆိပ်  
တော်ရ၊ အင်္ဂလိပ် အစိုးရမင်းတို့ လက်ထက်၊ အဂ္ဂမဟာ  
ပဏ္ဍိတ၊ ပထမ ခွဲထူးကို ခံယူတော်မူပေသော၊ ရွှေကျင်  
ဂိုဏ်း၊ ဒုတိယ-သာသနာပိုင်- မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်  
ဘုရားကြီး၏၊ ထိပ်သီး ပညာ လက်ျာရံထား အများသော  
တပည့်အပေါင်းတို့၏၊ ခညောင်း၊ ခြံရံရာ၊ တွံတေးဆရာတော်  
ဘုရားကြီးသည်။ ရှုတ်နည်း၊ ဘတ်နည်း၊ ဆန်းစစ်နည်းမှ စ၍  
များစွာသော နည်းအပေါင်းတို့ဖြင့် တံဆာဆင်လျက် ရေး  
သား စီရင်တော်မူအပ်သည့် ဤပရိတ်ကြီးပါဠိတော်ပါဌ  
နိဿ၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ ရုက္ခနာရွှေ  
ချိုင့်၊ နေက္ခာရ ပါဌ-နိဿ၊ သံဝေဂိယ စာတမ်း နှင့် နိက္ခ  
မဇ္ဈာသယိက စာတမ်း များကို၊ တအုပ်ထည်းစုပေါင်း ရိုက်  
နှိပ်ရန် ကျိုက်လပ်မြို့ ပဉ္စမာရုံ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘု  
ရားကြီးနှင့်၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သဂြေကန် မဟာဓမ္မိကာရာ  
မ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏ အမိန့်တော်ကို၊ နာခံဆင်ရွက်  
ရသည့်အတိုင်း၊ ကောင်းမွန်စွာစုပေါင်း၍ ရိုက်နှိပ်သတည်း။



# ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

နိ ခါ နိ ။

သင်္ကေတထားကြောင်း၊

ဓမ္မိညာဉ်၊ အာဘိသ၊ ဟိုကိုပြဆိုခဏ်း

ပရိတ္တ-ပါဠိ သု-ဒုလ္လဘာ၊

ဒု-ပ္ပညေဟိယထာ-တထံ။

တသ္မာ အင်္ဂါ ထပေဿာမိ၊

တင်္ဂါ လက္ခေန္တိ သာဓဝေါ။

ပရိတ္တ-ပါဠိ၊ ဘေး အန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ကာ  
ကွယ် ဆီးတားတတ်သည့်၊ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်မြတ်ကို၊  
ဒု-ပ္ပညေဟိ၊ အက္ခရ၊ ပဒ၊ ကောသလညဏ်၊ မရင့်သန်သ  
ဖြင့်၊ ပညာ ညဏ်နည်းပါး၊ မာဂဓ ဘာသာ၌ မကျမ်းကျင်  
သော အမျိုးသားတို့သည်၊ ယထာ-တထံ၊ မပေါက်မပြန်၊  
မှန်ကန်ကျနစွာ၊ သု-ဒုလ္လဘာ၊ အလွန်အမင်း၊ ရနိုင်ဖို့ရာ ခဲ  
ယဉ်းငှာ၏၊ တသ္မာ၊ ဟိုကြောင့်၊ အင်္ဂါ၊ သင်္ကေတပညတ်၊  
ရုပ်ကြွယ်၊ အိမ်မြှောင် နှင့် အလားတူသည့် အချက်အမှတ်  
ကို၊ ထပေဿာမိ၊ ငါထားအံ့၊ သာဓဝေါ၊ မတိမ်းမစောင်း၊  
မှန်မှန်ကန်ကန် ရလိုကြသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ တံ  
အင်္ဂါ၊ ဟိုသင်္ကေတပညတ်၊ ရုပ်ကြွယ်၊ အိမ်မြှောင် နှင့် အ



လားတူသည့် ငါထားသော အချက်အမှတ်ကိုလက္ခဏာ နှစ်  
ကြေးမုံအလား၊ ထင်မြင်အောင် မှတ်သား၍၊ ပရိတ်ကြီးပါဠိ  
တော်မြတ်ကို သင်ကြားဘတ်ရွတ် နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

သင်္ကေတပညတ် အချက် အမှတ်သည်ကား ရှုကြပုံ၊  
အိမ်ခြေခင်း နှင့် အလားတူ၏။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်မြတ်  
သည်ကား ကမ်းစ မမြင်သည့် ပင်လယ်ပြင် ခရီးကန္တာရ  
ကြီးနှင့်တူ၏။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်မြတ်ကို ရွတ်ဘတ် သင်  
ကြား လိုကြသည့် သပ္ပာယ်သ ထိုထို အကွေ့ရ ကောသလ္လ  
ညဏ်၊ ပဒကောသလ္လညဏ် မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား  
ကမ်းစ မမြင်သည့် ပင်လယ်ပြင် ခရီး ကန္တာရကြီးကို သွား  
လိုကြသောသူနှင့် တူကုန်၏။ ကမ်းစ မမြင်သည့် ပင်လယ်  
ပြင်ခရီး ကန္တာရကြီးကို သွားလိုကြသော သူတို့သည် ရှု  
ကြပုံ၊ အိမ်ခြေခင်းတို့ကို ထင်မြင်အောင် မှတ်သား လက်  
ကိုင်ထားကာ ခရီး မှောက်မှားမရှိ လိုရာ အရပ်ကို ဖြောင့်  
တန်းစွာရှာကြ၏ သို့၊ အတိစိတြ နာနာနယဂန္တိရကြောင့်  
ဗုဒ္ဓည ခပင်း ကူးမြောက်သင်ယူတို့ရာ ခဲယဉ်းလှသည့် သုံး  
လူမင်း မုခပါဌ် ကန္တာရ ခရီးခဲကြီးနှင့် တူသည့် ဤပရိတ်  
ကြီး ပါဠိတော်မြတ်ကို ရွတ်ဘတ် သင်ကြား ဆောင်ရွက်  
သရဇ္ဈာယ်လိုသော အမျိုးသားတို့သည်၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်  
ငါထားသော သင်္ကေတ အချက်အမှတ်တို့ကို သိမြင်ကာ မ  
ယှဉ်ဒေါသ အမှန်အကန် ရကြသဖြင့် လိုသမျှအကျိုး ပွား  
တိုးပြည့်စုံဘေးပေါင်းကုန်သည့် ရွာဘုံ အမတ နန်းဇေယျ  
တိုင်၊ အောင်ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ။



## သင်္ကေတခဏ်း

(နမော တဿ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခု ကြား၌ စပိတ်ခေါ်သည့် ကွက်လပ် ထားသည်ကား ဝိဘာဏုန္တပုဒ်ဟုပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းကွက်လပ် နေရာ၌စဉ်းငယ်ဖြတ်ရွတ်။ ။

(အကြာ-ဝစ္ဆန္တိ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခု ကြား၌ မိန္ဒူပြောထားသည်ကား သန္တပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်း မိန္ဒူပြောက် နေရာ၌ စဉ်းငယ် ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ် နှစ်ခုကို တွဲစပ်ရွတ်။ ။

(စက္က-ဝါဠေသု) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခု ကြား၌ ဒက်၊ ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းတို့ ထားသည်ကား သမာသ်ပုဒ်ဟု ပြသည့်သင်္ကေတ။ ၎င်းဒက်-နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်နှစ်ခုကိုတွဲစပ်ရွတ်။ ။

(သဂ္ဂ-မောက္ခ=ခံ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်အကြား၌ ဒက်ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းတို့ တခု၊ မျဉ်းကြောင်းတို့ နှစ်ခု ထားသည်ကား မျဉ်းကြောင်း တို့တခု၏ ပုဒ်ကို ရှေးဥူးစွာ သမာသ်တွဲပြီးမှ မျဉ်းကြောင်းတို့ နှစ်ခု၏ တဘက်က ပုဒ်နှင့် သမာသ်တွဲရသည်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ မျဉ်းကြောင်းတို့တခု နေရာ၌ စဉ်းငယ် ဖြတ်၍ မျဉ်းကြောင်းတို့ နှစ်ခု နေရာ၌ ထို့ထက် သိသိ ရှည်အောင် စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်တို့ကို တွဲစပ်ရွတ်။ ။

(ဘုမ္မာ,ဝ ဒေဝါ)ဤကဲ့သို့ စာလုံးနှစ်ခုကြား ဆောံစနား၌ ကော်ယ၊ ခေါ်သည့် သဝေထိုး နော်ပြန် သဏ္ဌာန် ကဏ္ဍး



ထားသည်ကား ကော်မာ၏ နောက်က စ-သည် နိပါတ်ပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်း ကော်မာ၊နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ် ရွတ်။

သည်မှတစ်ပါး တစုံတခုကို သိစေလို၍ စဉ်းငယ် ဖြတ် ရွတ်စေလိုသည့် နေရာမျိုး၌ ၎င်းကော်မာ၊ ကလေးကိုထား လိမ့်မည်။ ။

(၁) (၂) (၃) ဤပုဒ် သုံးမျိုးတို့တွင် ရှေးဦး ပုဒ် သေး-ခေါ်။ ဒုတိယပုဒ်ကို ပုဒ်လတ်- ခေါ်။ တတိယပုဒ်ကို ပုဒ်ကြီး-ခေါ်။ ။ ဂါထာတို့၌ ပုဒ်သေးရှိရာမှာ တိုတို တုတ် တုတ် စဉ်းငယ်လေသံ တန့်ရပ်၍ ပုဒ်လတ်ရှိရာမှာ ထို့ထက် သီသီရှည်အောင်တန့်ရပ်၍ ပုဒ်ကြီးရှိရာမှာ အဆုံးအချနှင့် တူအောင် ထိုဘို့ထက်ရှည်ရှည်ရပ်။ ။ ခုန့်ပုဒ် ပါ၌တို့၌ ရပ်သင့်သည့် နေရာမှာ (+) ဤသို့ ကြက်ခြေ ပြထားလိမ့် မည်။ ၎င်းကြက်ခြေနေရာ၌ တိုတို တုတ်တုတ် ရပ်၍ ပုဒ်ကြီး ရှိရာ၌ အဆုံးအချနှင့်တူအောင် ရှည်ရှည်ရပ်။ ။

သင်္ကေတခဏားပြီး၏။

သတိပေးခဏား

ထိုကဲ့သို့ သင်္ကေတတွေထား၍ ပုဒ်ပါ၌ အက္ခရာ မှန်ကန် စွာ ရေးသား ပေါ်ပြု ပြားသော်လည်း ကြောင်တောင်ကန်း ဆိုသလို စာမှာ မပါသည့် ဝိသဇ္ဇနိသံတွေကိုထည့်၍ ရွတ် ဆို မိတတ်ကြခြင်း၊ နောက်က နှစ်လုံးဆင့်ရှိလျှင် ရှေ့စာလုံး လိုက်တတ်သည့်ပုံဟန် အသတ်သံ ရွတ်ရမည့် အရာတွေ

ကို ရှောင်သွေ ပယ်ကွင်း၍ အသတ်သံ မပါပဲ ရွတ်ဆို မိ  
တတ်ကြခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ သတိ လစ်ဟင်း အရိုး အစဉ် ဖြစ်  
အောင်တောင် မှားယွင်း ချွတ်ချော် မိတတ်ကြသည့် အရာ  
တွေများကို ပယ်ရှား ရှောင်ကွင်း၍ အမှန်အကန် ရအောင်  
များများကြိုး သတိနှလုံး သွင်းကြလေ။ ။ ဂစ္ဆန္တု-ဆိုလျှင်  
စ္ဆ-မှာ ဝိသဇ္ဇနီ သံပါတတ်ကြ၏။ သုဏ္ဏန္တု-ဆိုလျှင်လည်း  
ဏ-မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ ။ သ-ဒ္ဓမ္မံ- ဆိုလျှင် ဒ္ဓ  
မှာ မ-သတ်သံမပါပဲ ရွတ်ဆိုမိတတ်ကြ၏။ ဂဏ္ဍန္တု- ဆိုလျှင်  
လည်း ဂ-မှာ ဏကြိုးသတ်သံ မပါပဲ ရွတ်ဆို မိတတ်ကြ၏။  
ဤကဲ့သို့ အမှောက် အမှားတွေကို ဤက သတိ ပေးစေ  
ကာမူ တော်စွာ လျော်စွာ ဖြစ်သည့် ရှေးခုလတ် ပဝေဏီ  
အစဉ်အဆက်က ဆင်းသက်ယွင်းသွေ မှောက်မှောက်မှား  
မှား နှုတ်တက်ကြသည့် ဈေးတွေက ကောင်းထွ၍ သတိရ  
နိုင်ကြမည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူ့ ပါဠိ အောက်နားက  
ဆက်လက်၍ မှားယွင်း မိတတ်ကြသည့် အချက်ဟို့ကို အ  
တော် အတန်လောက် ရောက်အောင် စာလုံးငယ်နှင့် ထည့်  
စွက်ရေးသား သတိပေးထားဥှးမည်။ ပြခဲ့သည့် သင်္ကေတ  
နှင့်တကွ ၎င်းသတိ ပေးချက်ဟို့ကို ကြည့်ရှုကြ၍ ပရိတ်  
ကြိုး ပါဠိတော်မြတ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ရအောင် ဆားထုတ်  
သင်၊ အံ၊ နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ။

သတိပေးခဏ်းပြီး၏။



# ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်၌ပါရှိသော

ဂါထာများတွင်ဆန်းစစ်သို့ရာ

လက္ခဏာလင်္ကာတို့ကိုပြခင်း

- ( ၁-ဝတ္ထဂါထာ ) လေးပါဒလုံး၊ စ, တထုံး နောင်သ,  
န, ရှောင်၍၊ လေးနောင်ကား- ယ,၊  
နေတုံက၊ ဝတ္ထ- ဂါထာ မှတ် ။
- ( ၂-ပထာဝတ္ထ ) သမ, လေးနောက်၊ ဇ, ဂိုဏ်းရေဝံ  
ရာ၊ ထိုဂါထာပထာဝတ္ထ-မှတ်။ ။
- ( ၃-ဝိပုလ ) ပထာဝတ္ထ၊ နည်းအရတွင်၊ ဝိသမ,  
လေးနောက်၊ ကင်းပျောက် ယ, ဇ,၊  
ခြောက်ဂိုဏ်းကျ၊ ဝိပုလ-ဟုမှတ်။ ။
- ( ၄-ဣန္ဒဝဇိရာ ) တ, တ, နှင့်ဇ,၊ ဂဗ္ဘဣန္ဒ ဝဇိရာ။ ။
- ( ၅-ဥပေန္ဒဝဇိရာ ) ဇ, နှင့်တ, ဇ,၊ ဂဗ္ဘဥပေန္ဒဝဇိရာ။ ။
- ( ၆-ဝိဝုဏ်မာလာ ) ဂိုဏ်းသုံးခု တ,၊ နှစ်ထုံး ဂ,၊ ဝိဝုဏ်  
မာလာ။ ။
- ( ၇-ဝံသတ္ထဝိလာ ) ဇ, တ, ဇ, ရ,၊ လေး ဂဏ၊ ဝံသတ္ထ  
ဝိလာ။
- ( ၈-ဣန္ဒဝံသာ ) တ, တ, ဇ, ရ,၊ ဧစဉ်ကျ၊ ဣန္ဒဝံသာ  
မှတ်။
- ( ၉-ဥပဇာတိ ) အမျိုးယောက်၊ မည်နာမ၊ ဥပဇာ  
တိ-လာ။
- ( ၁၀-သဒ္ဓရာ ) မ, ရ, ဘ, န,၊ ယ, ဂဏ, သုံး၊ ခုနစ်သုံး  
ကရပ်၊ ယထိပြတ်၊ ခေါ်အပ်-သဒ္ဓရာ။

(၁၁-သာမည) ဂါထာ မျိုးမှာ သွေရှောင်ကာ သာမည-ဟုလား။

(၁ :-ဂိတိလေးမျိုး) ပုဗ္ဗန္ အရိယာ၊ ပြန်နှစ်ခါ၊ ဂါထာ ဂိတိ-မှတ်။ ။ပရန် အရိ၊နှစ်ပြန်ရှိ၊ဥပဂိတိ-မှတ်။ ။အရိ ပုဗ္ဗန္၊ ပရန်နှစ်လိ၊ပြန်ထွန်စိ၊ ဥဂ္ဂိတိ-ဟုမှတ်။ ။အရိ ရှေ့ ဝက်၊ဂေါ၊တစ် စွက်ရာ၊ မည်သညာ၊ အရိယာဂိတိ-မှတ်။ ။ ဂိတိလေးမျိုး၊လင်္ကာမျိုး၊အရိုးစွဲအောင်မှတ်။ ။

(၁၁-အရိယာဩဇာန်မျိုး) မတြာ လေးဝ၊ တဂိုဏ်းပြ၊ ရိယ ဂါထာမှာ။ ။ပ,တတိယ,၊ သုံးဂိုဏ်းချ၊ ဒု,စ,ငါးမှတ် ရာ။ ။ပုဗ္ဗဒ္ဒမှာ၊ဂိုဏ်းရှစ်ဖြူတွင်၊လမာ,မည်ရ၊ ဒု,နှင့်စ,၌၊ မ,သ,ဇ,တ,နာ,၊ ဝိသမာဇ,၊ ပပင်လေးရ၏။ ဆဋ္ဌ ဇ,နာ,၊ ဆုံးမှာဝရ၊ မှတ်ရှုပုဗ္ဗန္,၊ အပရန်,မှာ၊ ဆဋ္ဌာဋ္ဌာန၊ လဟုချ၊ ဤမှလူးရုံသာ။ ။ ရှေ့ထက် ပိုင်း၌၊ နဂိုဏ်းဆဋ္ဌ၊ ဖြစ်တုံ ကမ္မ၊အစတလုံ ။ သတ်ဆုံးစေ၊ ဆဋ္ဌမေန၊ ဖြစ်တုံကလည်း၊ ဆဋ္ဌ ဆုံးတွင်၊ သတ်ပင်ရ၊ ထိုမှနောက်ပိုင်း၊ နဂိုဏ်းပဉ္စမ၊ ဖြစ်တုံကမ္မ၊စတုတ္ထဆုံး၊သတ်ဖုံး၊ သက်လုံး မှာပင်ရှိရာ။ ။

(ဤကား အရိယာသာမည)။ ။ပ, တတိယ၊ သုံးဂိုဏ်း ကျ၊ ငြိတ်ကလေးထု၊ ဖြတ်တုံငြား၊ ကျော်ချန်သွား၊ မှတ်သား- ဝိပလား။ ။ပုဗ္ဗာဝရ၊ ညွှတ်က ရှေ့ဒု, စတုတ္ထ,၊ ဇ,ဂိုဏ်းကျ၊ မည်ရ-စပလား။ ။ပုဗ္ဗန္-စပလား။ ပထုဇ ပရဒ္ဒ၊ ရောလတ် က၊မစပလား။ ။ ပာင်းကပြန်က၊ မည်နာမ၊ဇပာနစပလား။ အရိယာမျိုးခြေခံပါး လင်္ကာထား၊ နေခံသားမှတ်တို့ရာ။ ။

( ဤပရိတ်ကြီး ပါဠိထော်၌ အရိယာမျိုး ဂါထာမပါရှိ သော်လည်း အရိယာ ဂါထာကို နားလည်မှ ဂိတိဂါထာမျိုး



ကို သိနိုင် ကြသဖြင့် ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် သိသို့ရာ အရိယာ  
 ခြောက်မျိုးလက္ခဏာပြ လင်္ကာကိုလည်း ပြဆိုလိုက်၏။  
 ဆန်းလက္ခဏာပြ လင်္ကာသို့ကို ပြဆိုခဏ်းပြီး၏။

ဓရိတ်ပျိုး

- (၁) ပါဠိ-ကွရုံ အ-နာသေတွာ၊  
 အတ္ထံ ဇာနိယ သာရကံ။  
 အနန္တယံ ကရိတွာန၊  
 ဘဏေ ပရိတ္တ-မုတ္တမံ။ ။
- (၂) ဧဝံ ဟိ ဘဏမာနဿ၊  
 ပရိတ္တံယေဝ တေဇိကံ။  
 ဣတိ ဗုဒ္ဓ-မတညူဟိ၊  
 ဝုတ္တံ ပါထေယျ-နာမကေ။ ။
- (၃) ကမ္မဇ္ဈေဝ ကိလေသော၊ စ၊  
 အ-သဒ္ဓဟာန ကာ-တိ-မေ၊  
 သစေ အတ္ထိ သုဏန္တ မြိ၊  
 ပရိတ္တံ တံ နရက္ခတိ။ ။
- (၄) တသ္မာ ဓမ္မံ ဘဏိဿာမ၊  
 ကျ-ဇိဟိ သမနာဂဘာ။  
 တုမ္ပေဝိ တျ-ဂ်-သမ္ပန္နာ၊  
 ဧတံ သုဏာထ သာဒရံ။ ။

ပါဠိ-ကွရုံ၊ ပါဠိတော်မြတ်၊ မုန်ပါဠိ အက္ခရာတို့၊ အ-နာ  
 သေတွာ မချွတ်မသွေ မပျက်စေမူ၍၊ အတ္ထံ၊ ပါဠိတော်ဓမ္မ၏၊

အနက် အဓိပ္ပါယ် သဘာဝတို့၊ သာသနာ၊ ကျကျ န န၊  
ကောင်းမြတ်ထွဋ်စွာ။ ဇာနိယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်၊ ပေါ်လွင်  
မြင်သိ၍၊ အနန္တယံ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်း ကရုဏာတို့၊  
ကရိတွာန၊ များစွာပေါင်းစု၊ သတ္တဝါတို့၏ အပေါ်၌ပြု၍၊ ဥတ္တ  
မံ၊ ဘေး ပေါင်းဥသံ၊ ကင်းကုန် စေတတ်၊ ဂုဏ် သကတံ  
ကြောင့်၊ ထွတ်မြတ်ထွဋ်စွာသော၊ ပရိတ္တံ၊ အာဏာ မူပေါင်း၊ ပ  
ရိတ်တော်မြတ်ကို၊ ဘဏေ၊ ရွတ်တတ်ရာ၏။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊  
ထိုသို့ ပြောကြား၊ ယင်းစကားသည်၊ မမှားကောန်၊ စင်စစ်မှန်  
၏။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါဖြင့်၊  
ဘဏမာနဿ၊ ဟောကြား ရွတ်ဆို၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်၏။  
ပရိတ္တံယေဝ၊ အာဏာ မူပေါင်း၊ ပရိတ်တော် မြတ်သည်သာ  
လျှင်၊ ဘေဇိကံ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊ တန်းခိုးရှိန်စော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊  
ဗုဒ္ဓ- မတည့်ဟိ၊ အရှင် ဗုဒ္ဓ ဧဝံသဟု၊ မည်ခု ကျော်ဟိ၊  
ဘုရား အလိုတော်သိ ကျမ်းပြုဆရာမထေရ်ကြီး တို့သည်။  
ပါထေယျ- နာမကေ၊ သုတ်ပါထေယျ၊ နာမတင့်ဆန်း၊ ဒီဃ  
နိကာယ အဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုရေးသား၊ ထုတ်  
ပြန်ပြောကြားတော်မူအပ်၏။ ။ ကမ္မဇ္ဈေ၊ မာတုဃာတကာ၊  
စသည်အပြား၊ ပဉ္စာနန္တရိယ ကံငါးပါး၎င်း၊ ကိလေသာစ၊  
မှားယွင်းချာချ၊ ။ ဖေါ၊ ပြန် စွဲဆမ်းသော မိစ္ဆာ အယူသည်  
၎င်း၊ အ-ဒ္ဓသဟာနာစ၊ အဒ္ဓါမဲ့ကင်းပရိတ်တော်တရား၌ မယုံ  
ကြည်ခြင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဣမေ၊ ဤသို့ညွှန်းပါး၊ အယုတ်တရား  
တို့သည်၊ သုဏန္တမ္ပိ၊ ပရိတ်တရားတော်ကို၊ ဖွတ်သား နာယူ  
ပုဂ္ဂိုလ်လူ၌၊ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်ငြားအံ့၊ ပရိတ္တံ။  
အာဏာမူပေါင်း၊ ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ တံ၊ ထိုသို့သောသူ၊



ပုဂ္ဂိုလ်လူကို။ န ချက္ကတိ၊ မစောင့်ရှောက်၊ သသ္မာ၊ ထိုသို့  
ရှင်သူ၊ နာသူ၊ နှစ်ဦးလူတို့၊ ညီတူရံ၊ ကောင်းမြတ်ကြမှ။  
ဧတ္တိတဏှကျိုး များမြတ်ပွားတိုး လေသောကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ  
တို့သည်၊ တျဏ်ဟိ၊ ပါဠိမပျက်၊ အနက်ကိုသိ၊ မေတ္တာ-ကာရ  
ဏာရှိဟု၊ ဩသ္မယံဗြဟ္မ၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ  
တာ၊ ကံလုံကြွယ်ဝ၊ ပြည့်စုံ ကြကုန်လျက်၊ ဓမ္မ၊ အာဏာ မရ  
ပါ၌၊ ပရိတ်တော်၊ မြတ်ကို၊ ဘဏိဿာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့၊  
တုဗ္ဗေပိ၊ တရားနာအပ်ပိုင်း၊ စင်သူတော်ကောင်းတို့သည်  
လည်း၊ တုဂ်-သမ္ပန္နာ၊ ကံ၊ ကိလေသာ၊ စင်ကွဲလွတ်ကင်း၊  
ယံဩဇာဗြင်းတူ၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံ ကြကုန်  
လျက်၊ ဇေတံ-ဓမ္မ၊ ထိုအာဏာ ရှိပါ၌၊ ပရိတ်တော် တရား  
မြတ်ကို၊ သာဓရံ၊ လက် အင်္ဂါအညွှတ်၊ စင်ချီညွတ်စ၊ အတ္ထုန်ရှိ  
သေလှစွာ၊ သုဏာသ၊ ဘုရားအာရုံ၊ စိတ်မလှုပ်၊ လုံးဝစေ့င၊ နာ  
ခံကြကုန်လော့။ ။

တနည်းပရိတ်ပျိုးလူတို့အို့

မုနိ-ရာဇဿ သ-ဒ္ဓမ္မံ၊  
မယံ ဝက္ခာမ သာရဏံ၊  
ဟိတ-ဝရံ ဓမ္မိစ္ဆန္တံ၊  
တုဗ္ဗေ သုဏာသ သာဓရံ၊

မယံ၊ ရာဇာနာသုံးစုံ၊ ဝန်းပန်ကို ကြည့်ယုံညွတ်စ၊ အညွတ်  
တင်ချီသ၊ သဖြင့်၊ နေညကြိုးတုတ်၊ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြ  
လေ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ သုံးတိုက်တုံသူ၊ နတ်  
၄၀၆၄

နှင်းလှတို့၊ ကြည်ပျူဒေးမြ၊ ခိုလှုံကြရာ၊ ရတနာအစစ်၊ ရဟန်း  
မင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တတံ၊ ချီးမွမ်း  
အံ့အား၊ ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော ပရိတ်တော် တရားကို။  
သာဓကံ၊ ပါဠိမပျက်၊ အနက်ကိုသိ၊ မေတ္တာကရုဏာရှိဟု၊ ကြံ  
အင်္ဂါ၊ ညီညာပြည့်ဝ၊ ကောင်းမြတ်စွာ၊ ဂန္ထာမ၊ သံပြိုင်  
ဒေးမြ၊ ရွတ်ဆို ကြပါကုန်အံ့၊ ဟိတ-ဝရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊  
နှစ်ဖြာဘဝ၊ ဒေးမြရကြောင်း၊ စီးပွားကောင်းကို၊ သမိစ္ဆန္တံ၊  
မြော်မြင် တောင့်တ၊ ဆလိုရှိကြ ကုန်သော၊ ထုဓမ္မ၊ ပရိတ်  
သတ်အပေါင်း၊ စည်းဝေးရောက်လာကြသော သင်သူတော်  
ကောင်း တို့သည်၊ သာဓရံ၊ ကံ၊ ကိလေသာ၊ ပိတ်ကာ မရှိ၊  
ယုံကြည်၏ဟု၊ ကြံအင်္ဂါ၊ ညီညာပြည့်ဝ၊ ရှိသေစွာ၊ သုဏ္ဍာ  
ထ၊ သောတဒ္ဓါရ၊ ဝိထိကျ၍၊ နားပိုက်တော်မူကြကုန်လော့ ။





# ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

(၁) သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊

အတြာဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ၊

သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊

သုဏန္တိ သဂ္ဂ-မောက္ခ-ဒံ။ ။

(၂) ဓမ္မ-သဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တ၊

(၃) နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

(၁) ပဏျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ အတြာဂစ္ဆန္တိ၊ နှိ၊ အ၊ မှာ ဟသတံသံ ထင်  
အောင်ဘတ်၊ ဣ၊ မှာ နသတံသံ သက်သက်ဘတ်၊ ဝိသန္ဓနိသံမပါစေ  
နှင့်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ နှိ၊ သ၊ မှာ ဒသတံသံ၊ ဗ္ဗ၊ မှာ မသတံသံ ဘတ်၊  
သုဏန္တိ၊ နှိ၊ ဣ၊ မှာ နသတံသံသက်သက်ဘတ်၊ ဝိသန္ဓနိသံမပါ  
စေနှင့်။ ။

(၂) ဓုဏ္ဏိယ။ ။ ဓမ္မ-သဝဏ-ကာလော နှိ လောကီသတ္တရ ဓာတ်ရင်  
က ဩဇာတ်ပြစ်၍ သစ္စာတော် ကြီးနှင့်နေမှ ပြန်သည်။ ဓမ္မ-  
သဝဏဟု ဝိသံယောဂသ၊ နပေနှင့်နေသဉ်ကားပါဠိပျက်၊ မ၊ မှာ  
မသတံသံ၊ ဗ္ဗ၊ မှာ သသတံသံ ထင်အောင်ဘတ်၊ အယံ၊ နှိ ဝိသန္ဓနိ  
သံ ပါတတ်ကြမ်းသတ်ပြီ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကား ဒလွေးတလုံး၍ နှစ်  
လုံး၍ နှစ်ချက်သင့်။

(၃) ဓုဏ္ဏိယ။ ။ သမ္မာ၊ နှိ သ၊ မှာ မသတံသံထင်အောင်ဘတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊  
နှိ သ၊ မှာ လည်း လောကီသံထင်အောင်ဘတ်၊ မသတံသံ နှစ်ခမ်း၊

(၄) ယေ သန္တာ သန္တ-ဝိတ္တာ၊  
 တိ-သရဏာ=သရဏာ၊  
 ဧတ္ထ လောကန္တရေ၊ဝါ၊  
 ဘုဗ္ဗာ-ဘုဗ္ဗာ၊စ ဒေဝါ၊  
 ဂုဏ-ဂုဏ-ဂဟဏ၊  
 ဗျာဝဋ္ဌာ သဗ္ဗ-ကာလံ။  
 ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊  
 ဝရ-ကနက-မယေ၊  
 မေရု-ရာဇေ ဝသန္တော၊  
 သန္တော သန္တော သ-ဟေတု၊  
 မုနိ-ဝရ=ဝစနံ၊  
 သောတု-မဂ္ဂံ သ၊မဂ္ဂါ။ ။

(၅) သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု။  
 ယက္ခာ ဒေဝါ၊စ ဗြဟ္မဇနော။

ချင်း ထိစေ၊ သေးသေးဘင်မှာ မထိ စေချေ ဤသို့အထူးကို မှတ်ကြ  
 လေ၊ဝေ၊မောက်ကို ပြောင်းပြန် တစ်သည့် အလား၊ အလွဲ မှတ်ကြသူ  
 များ၏၊သတိထားကြကုန်။ ။

(၄) သဒ္ဓရာဂါတာ။ ။ဧတေအာယန္တု၊ ဤ၊ဇေ၊နှင့် ယ၊မှာ ဝိသန္ဓနီသံ ပါတတ်  
 ကြ၏၊သတိပြု။ ။ ၎င်းဧတေအာယန္တု၊ ဟူသော ဗဟုသုတကဏ္ဍား ဗဟုသုတ  
 ကြံယာတို့သု ငဲ့၍ ဂါတာဒေသနာသမဂ္ဂါဟု ရေးချနှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ သ  
 မဂ္ဂံ၊ဟူသေးသေးဘင်နှင့် ရှိသည်ကား ပါဠိပုဂံ။ ၎င်းသမဂ္ဂါ၊သည်လည်း  
 အဂ္ဂေန သီခရေန သင်္ခတံ သမဂ္ဂံ၊ဟူသော အဘိဓမ္မာနိဋိကာနှင့် မသွေ၊ သ၊  
 ပုဒ် အဂ္ဂ၊ပုဒ် ဟု သိလေ။ သင်္ခတံ မာနာဒိ အဂ္ဂံ ယေဟိတိ သမဂ္ဂါ ဟု  
 ဝိဠိဟိပြုလျှင် သာလို့၊ကောင်းလိမ့်မည်ထင်၏။ ။

(၅-၆) ပဏှာပတ္တဝါတာ။ ။ဗြဟ္မဇနော၊ဤ ဟူ၊ မှာ ဆန်းစစ် ရသေ၊ယံ၊ဤ ဝိ

ဟံ အဓမ္မဟိ ကကံ ဖုညံ၊  
သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။ ။

(၆) သဗ္ဗေ တံ အနု၊ မောဒိတိတ္တာ၊  
သ၊ မဂ္ဂါ သာသနေ ရတု။  
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု ။  
အာ၊ ရက္ခာသု ဝိသေသထော။

(၇) သာသနဿ၊ စ လောကဿ၊  
ဂုဓိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။  
သာသန၊ ဝိစ လောက၊ ဉ္စ၊  
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

(၈) သံဗ္ဗိ ဟောန္တု၊ သုဝိ သဗ္ဗေ၊  
ပရိ၊ ဝါရေဟိ အတ္တနေ။  
အနိဿာ သု-မနာ ဟောန္တု၊  
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉ္စာဝိ။ ။

၉ ရာဇတော၊ ဝါ စောရထော၊ ဝါ +  
မနုဿတော၊ ဝါ အမနုဿတော၊ ဝါ + အဂ္ဂိတော၊ ဝါ ဥဒ  
ကတော၊ ဝါ + ဝိသာခတော၊ ဝါ ခါဏုကတော၊ ဝါ + ကဏ္ဍ

---

သဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု အဓမ္မဟိ၊ ဤ အ၊ မှာ မသတ်သံ ထင်  
အောင်တတ်ဟော ။ ဤလည်း ဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။

(၇-၈) ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါယာ၊ ဂုဓိ၊ ဤ သံနိဓေ ဝိဿ၊ သာသနဿ၊ စ လောကဿ၊  
သတ်သံထင်အောင်တတ် လောကဉ္စ၊ ဤ က၊ မှာ သတ်သံနှင့် တူစွာ  
ဉ္စ သတ်သံ သက်သက် တတ်။ ဝိသဇ္ဇနိသံ၊ ခပါစေနှင့် ရက္ခန္တု၊  
ဟောန္တု ဟိုဤလည်း ဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။

၉ ရက္ခိ သ၊ အ-သ၊ ခန္ဓတော၊ ဝါ၊ ဤ အ၊ မှာ သင်္ကေတ အဘိဓာန်ဦးငယ်  
ဖြတ်၍ သ၊ မှာ သတ်သံ၊ ခန္ဓ၊ မသတ်သံထင် အောင်တတ်ကဏ္ဍ၊



ကတော၊ဝါ နက္ခတ္တ တော၊ဝါ+ အနုပဒ- ရောဂတော၊ဝါ  
 အ-သ-ဒ္ဓမ္မတော၊ဝါ + အ-သန္တိဋ္ဌိ တော၊ဝါ အ-သပ္ပုရိသ  
 တော၊ဝါ + ဂဏ္ဍ- ဟတ္ထိ- အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကရ-+  
 အဟိ-ဝိန္တိက-မဏိသပ္ပ ဒိဝိ + အတ္တ-ဘရတ္တ သူကရ-မဟိ  
 သ-+ သက္ခ-ရက္ခသာ-ဒိဟိ + နာနာ-ဘယတော၊ဝါနာနာ-  
 ရောဂတော၊ဝါ + နာနာ- ဥပ,ဒ္ဓဝတော၊ ဝါ အာ,ရက္ခံ  
 ဂဏ္ဍန္တိ။ ။

### ၁-မင်္ဂလသုတ်

- (၁၀) ယံ မင်္ဂလံ ခုဒ္ဒါ-ဒသဟိ၊  
 ဝိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ။  
 သောတ္တာနံ နာ.ဝိ,ဂစ္ဆန္တိ၊  
 အဋ္ဌ-တ္တိံသ,ဉ္စ မင်္ဂလံ။ ။
- (၁၁) ဒေသိတံ ဒေဝ-ဒေဝေန၊  
 သဗ္ဗ ပါပ-ဝိ,နာသနံ။

၌ ဂ,မှာဏကြီးသတ်သံ၊ ကျ,မှာ န ဇယံသတ်သံ သက်သက်ဘတ်၊ ဝိ  
 သန္ဓေနိသံ မပါစေနှင့်။ ဂမှာဏကြီး သတ်သံ မပါပဲ၊ ရွတ်ဆိုမြဲ ငြိကြ  
 သည်ကား၊ ခုမှိဂဓု, ဟူသော ကစ္ဆည်းသုတ်ဥပဒေသနှင့် မညီမျှသဖြင့်အ  
 မှားစစ်စစ်ဟုမှတ်ကြလေ။ ။

(၁၁-၁၁) ရွှေဂါထာဝိပုလ၊ နေံဂါထာပထျာဝတ္ထ၊ ။ယံမင်္ဂလံ,၌ ယံ,မှာ  
 ဝိသန္ဓေနိသံပါတတ်ကြ၏၊ ဝိန္တယိံသု,၌၊ ယိံ,မှာလည်း ဝိသန္ဓေနိသံ ပါ  
 တတ်ကြ၏၊ နာ.ဝိ,ဂစ္ဆန္တိ,၌ ဂစ္ဆ,မှာလည်း ဝိသန္ဓေနိသံပါတတ်ကြ၏၊  
 သတိဌိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသ,၌၊ တနစ်လုံးနှင့်၊ မှိမှန်သည်။ တတလုံး ထည်းရှိ  
 သည်ကားပါဠိဖျက်။ အ,မှာသံလျှင်းမျှတ်သတ်သံ၊ ဌ,မှာ တဝမ်းပူ  
 သတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ တ္တိံသ,တို့မှာလည်း ဝိသန္ဓေနိသံမပါစေနှင့်။  
 မင်္ဂလံတံဘဏာမဟေ,၌၊ သင်္ဂေတအတိုင်း တံမှာစဉ်းငယ်ရပ်ဘတ်။

သဗ္ဗ-လောက-ဟိတ-တ္ထာယ။

မင်္ဂလံ တံ,ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၁၂) ဧဝံ မေ သုတံ။ + ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာ  
ဝတ္ထိယံ ဝိဟရေတိ + ဇေတ-ဝနေ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိကဿ  
အာရာမေ။ + အထ,ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တ  
ယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ + ကေဝလ-ကပ္ပံ ဇေတ-  
ဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေန ဘဂဝါတေန-ပ,သင်္ကမိ။ + ဥ  
ပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိ,ဝါဒေတွာ ကေ-မန္တံ အဋ္ဌာ  
သိ။ + ကေ-မန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝကာ ဘဂဝန္တံ  
ဂါထာယအဇ္ဈ-ဘာသိ။ ။

(၁၃) ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ,စ၊  
မင်္ဂလာနိ အ,ပိန္နယုံ။  
အာ,ကင်္ဂမာနာ သောတ္ထာနံ၊  
ဗြူဟိ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၄) အ-သေဝနာ,စ ဗာလာနံ၊

ဝိသဇ္ဇနိသံလည်းမပါစေနှင့်။ မင်္ဂလံ,မှာ စဉ်းငယ်ရပ်၍။ တံ,ကို ဘဏာမ  
ဟေနှင့် ဇွဲစပ်၍ဝိသဇ္ဇနိသံကြီးနှင့် ဘတ်မိတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။

(၁၂) ရတ္တိယံ။ ဧဝံမေသုတံ,စသည်၌။ ဇေ,ဟူသမျှကို,အ,ကိုသဝေထိုးသည့်  
အသံ,အနေမျိုးလေဝံတွင်ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနိသံမပါစေနှင့်။ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိ  
ကဿ,၌,သင်္ကေတအတိုင်း,အ-မှာ နာထ,မှာ စဉ်းငယ်ရပ်ဘတ်။ အနှင့်  
နာထ,ကိုတပေါင်းဟုလုံးထည်းဘတ်တတ်ကြသူများ၏။ သတိထားကြ  
ကုန်။ ။

(၁၃) ဝိပုလဂါထာ။ အ,ပိန္နယုံ,၌ ယုံ,မှာ ဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်၏။ သတိ  
ပြု။ အ,ဂမာ,အ,ဝစာ,ကို၌,အ,လိုမှတ်၍။ အ,ပိန္နယုံ,၌,အာဂုံအ,မှာစဉ်း  
ငယ်ဖြတ်ရသည်ဟုသိ။ ။





အနာကုလာ,စ ကမ္မန္တာ၊

ဇေတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၈) ဒါနုဉ္စ ဓမ္မ-စရိယာ,စ၊

ဉာတကာနု,ဉ္စ သင်္ဂဟော။

အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊

ဇေတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၉) အာရုတိ ဝိရုတိ ပါပါ၊

မဇ္ဇ-ပါနာ,စ သံယမော။

အ-ပ္ပမာဒေါ,စ ဓမ္မေသု၊

ဇေတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၀) ဂါရုဓေါ,စ နိဝါတော,စ၊

သန္တုဋ္ဌိ,စ ကတဉာတာ။

ကာလေန ဓမ္မ-ဿဝဏံ၊

ဇေတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

ဤကုန်၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ဋ္ဌိ၊ပ၊မှာ ငှာသက်သံ၊ ကမ္မန္တာ ဋ္ဌိ၊ ပ၊ မှာသေတ်သံထင်  
အောင်ဘက်။ ။

(၁၈) ပထျာဝတ္တဂါထာ။ စရိယာသဒ္ဓါပါရှိ၍၊စသဒ္ဓါ တလုံးလွန်သည်၊  
စရိယာဋ္ဌိ၊ စ၊နှင့်ရိ၊လဟု နှစ်ခုပေါင်းလျှင်။ ဂရုတရုဋ်၍၊ ပထျာဝတ္တ၊  
ဟုဆန်းစစ်သည်။ ငါတို့စီရင်ရေးထုတ် သည့်နိဿယအုပ်မှာအဘယ်ရှု။  
ဒါနုဉ္စ၊ဋ္ဌိ၎င်း၊ဉာတကာနုဉ္စ၊ဋ္ဌိ၎င်း၊ဝိသန္ဓနိသံပါဘတ်ကြ၏။ သတိပြု။ဓမ္မ၊  
ဋ္ဌိ၎င်း၊ ကမ္မ မှီ၊ဋ္ဌိ၎င်း၊မသတ်သံထင်အောင်ဘက်။ ။

(၁၉) ပထျာဝတ္တဂါထာ။အာရုတိ၊ဝိရုတိ၊တို့ဋ္ဌိ၊ဆန်းစစ်စိစစ်စေ။အ ဝုမာ  
ဒေါ၊ဋ္ဌိ၊ သင်္ကေတအတိုင်းအ၊မှာပသတ်သံနှင့်စဉ်းငယ်ပြတ်၍၊ ဝု၊ကို မာ  
ဒေါနှင့်တွဲစပ်ရှုတ်။ဓမ္မေသု၊ဋ္ဌိ၊မ၊ သတ်သံထင်စေ။ ။

(၂၀) ဝိပုလဂါထာ။ ဓမ္မဿဝဏံ၊ဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးသေဝ်၊ ကေဠိနှင့်ဋ္ဌိမှ မှန်  
သည့်၊ဓမ္မ-ဿဝနံ၊ဟုဝိသယောဂ-သ၊ နုဿိနှင့် ဋ္ဌိ၊ ညီကား ပါဠိပျက်။  
ခ၊မှာ မသတ်သံ၊ မှု၊မှာ သသတ်သံ ထင်အောင်ရှုက်။ ။

(၂၁) ခန္တိ၊ စ သော-ဝစဿတာ၊  
သမဏာနု၊ ဗ္ဗ ဒဿနံ။  
ကာလေန ဓမ္မ-သာကန္တာ၊  
ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၂) တပေါစ၊ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ဗ္ဗ၊  
ဆရိယ-သစ္စာနု ဒဿနံ။  
နိဗ္ဗာန-သန္တိ-ကိရိယာ၊ စ၊  
ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၃) ဗုဒ္ဓ-ဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊  
စိတ္တံ ယ-ဿ န၊ ကမ္ပတိ၊  
အ-သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊  
ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၁) ပိပုလဂါထာ။ အပ္ပကအားဖြင့်ကောရပိပုလရှိသေး၏ဟုမှတ်။ ဘဝတု သစ္စ-မင်္ဂလံ၊ စသည့်တို့ကား သာဓက။ သော-ဝစဿတာ၊ ဟု၊ စန္ဒေးဘော် နှင့်ရှိသည့်ကားပါဠိပျက်။ ငါတို့မိမိရေး ထုတ်သည့်နိဿယအရပ်မှာအကျယ် ရှိ၊ ခန္တိ၊ နှ့်၊ ဆန်းငွေ ဤ ဒီဃသမဏာနုဉ္စ၊ ဝိသန္ဓနီသံပါတတ်ကြ ၏။ သတိပြု ဓမ္မ-သာကန္တာ၊ နှ့်၊ ဓမ္မာမသတ်သံ ထင်အောင်ရွတ်။ ။

(၂၂) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ပထမပါဒနှ့်၊ စရိယ၊ ငွေစ၊ တလုံးလွန်သည်။ စု တိယပါဒနှ့်၊ ဆရိယ၊ ငွေ၊ န၊ တလုံးလွန်သည်။ တတိယပါဒနှ့်၊ ကိရိယ၊ ငွေ စ၊ တလုံးလွန်သည်။ ဘဝ-ဂါထာ၊ ကပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဆန်းစစ်လေ ဗြဟ္မ-စရိယဉ္စ၊ နှ့်ဝိသန္ဓနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ဆရိယသစ္စာနု၊ နှ့်၊ ဆန်းငွေရှိဂုဟိတ်ကျေ။ ။

(၂၃) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ နှ့်၊ ဓမ္မာမသတ်သံမထင်စေရဲ ရွတ်ဆိုမြဲတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ န၊ ကမ္ပတိ၊ နှ့်ကမ္မာလည်းမသတ်သံမထင် စေရဲ။ သေးသေးတင်သံနှင့် ရွတ်ဆိုမြဲတတ်ကြ၏။ နှ့်ဝိရဇံ၊ ချင်းထိစေ ရှိ။ မသတ်သံထင်အောင်ရွတ်ကြလေ။ ။

(၂၄) တောဒိသာနိ ကတွာန၊

သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာ၊ဇိတာ။

သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဓမ္မာနန္တရံ နန္ဒာနန္တရံ နန္ဒာနန္တရံ နန္ဒာနန္တရံ နန္ဒာနန္တရံ  
ထံ တေသံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။ ဓာ ဩ ညံ တိ နိ

မင်္ဂလ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။ ဓမ္မာနန္တရံ - ရနိ ဣနိ ။

၂-ရတနသုတ်

(၂၅) ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာ ဂတသံ +  
ဒသ-ပါရမိယော ဒသ-ဥပပါရမိယော ဒသ-ပရမတ္ထ ပါရ  
မိယော-တိ+ သမ-တ္ထိံသ- ပါရမိယော ပဉ္စ-မဟာ-ပရိစ္ဆာ  
ဂေ + လောကတ္ထ-စရိယံ ဉာတတ္ထ- စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ- စရိ  
ယ-န္တိ + တိဿော စရိယာယော ပဉ္စိမ-ဘဝေ ဂစ္ဆ  
ဝေါက္ကန္တိ + ဇာတိံအဘိ နိက္ခမနံ ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိ-  
ပဉ္စကေ မာရ-ဝိဇယံ + သဗ္ဗညုတ- ဉာဏ- ပုဋိ- ဝေဓံ  
ဓမ္မ-စက္က-ပ္ပဝတ္ထနံ နဝ- လောကုတ္တရ- ဓမ္မေ-တိ + သဗ္ဗေဝိ။

(၂၄) ဝိပုလဂါထာ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ နှိ၊ သ၊ မှာ နှိတ်ခမ်းထိစေ၍ မသတ်သံ၊ ဗ္ဗ၊ မှာစာ  
သတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ နှိ၊ ဣ၊ မှာ၊ န သတ်သံသက်သက်ရွတ်။  
ဝိသန္ဓေနိသံမပါစေနှင့်၊ အထွေထွေသိရန် စကားတို့ကို ငါတို့ ရေးသားသည့်  
နိဿယအရပ်မှာ။ ။

(၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇) ဂုဏ်ရှိယ။ ဝိပုလ။ ပတု၊ ဝတ္ထ။ ပဋ္ဌာယ၊ နှိ။ ပ၊ မှာသတ်သံလျှင်းချိတ်  
သတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ သမတ္ထိံသ၊ နှိ၊ မ၊ မှာ တဝမ်းပူ သတ်သံ ထင်  
အောင်ရွတ်။ ဣ၊ မှာ ဝိသန္ဓေနိသံမပါစေနှင့်။ တ၊ တလုံးထည့်နှင့်။ သမ  
တိသံ၊ ဟု၍သည့်ကား။ ပါဠိပျက်။ ပဉ္စ၊ နှိ ပဓာနယမနှင့်၊ င သတ်သံနှင့်

မေ ဗုဒ္ဓ - ရုဏော အာဝဇ္ဇေတွာ + ဝေသာလိယာ တိသု  
 ပါကာရန္တရေသု တိ-ယာမ-ရတ္တိ + ပရိတ္တံ ကဇေဇ္ဇေ  
 အာယသ္မာ အာနန္ဒာ ဧတ္ထရော၊ ဝိယ+ ကာရုည- ဝိတ္တံ ဥပ၊  
 ဌပေတွာ။ ။

(၂၆) ကောဋိ-သတ-သဟသေသု၊  
 စက္က-ဝါဠေသု ဒေဝတာ။  
 ယသ္မာ-ဏံ ပဋိ-ဂ္ဂဏ္ဌန္တိ၊  
 ယ၊ဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။ ။

(၂၇) ရောဂါ-မနုဿ-ဒုဒ္ဓိက္ခ=၊  
 သမ္ဘူတံ တိ-ဝိဝံ ဘယံ။  
 ဝိပ္ပ-မန္တရ၊ ဓာပေသိ၊  
 ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။ ။

ဘတ်တတ်ကြ၏။ ယပင့် သံ မပါစေနှင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏဌာနီဝေဓံ၊ နှိ၊  
 သ၊ဌာနုတ်ခမ်း၊ ချင်းထိစေ၍ မသတ်သံ။ ဣ၊ဌာ ယပင့်သံ ကင်းစေ၍ င  
 သတ်နှင့်တူစွာညသတ်သံ။ တ၊ဌာလည်းသတ်နှင့် တူစွာညသတ်သံ။ ဏ၊  
 ဌာပသတ်သံထင်စေ။ ဓမ္မ-စက္က၊ပုဝတ္တနံ၊ နှိ၊ ဓ၊ဌာ မသတ်သံ။ ဣ၊ဌာ ပ  
 သတ်သံထင်စေ။ ဓမ္မေဟိ၊ နှိ။ ဓ၊ဌာလည်း မသတ်သံထင်စေ။ ဓမ္မေဟိ၊ ဟု  
 ဈေးရလတ်ပဝေဏိအမှောက်အမှားကို၊ နှုတ်တက်ကြသူများ၏၊ သတိပြု  
 ကြကုန်။ အာယသ္မာ၊ နှိ။ ယ၊ဌာ သသတ်သံ။ အာနန္ဒာ၊ နှိ၊ နှ၊ဌာ  
 တသတ်သံ။ ဥပ၊ဌပေတွာ၊ နှိ။ ပ၊ဌာရသံလျင်းမျိုတ် သတ်သံ ထင်စေ။  
 ကောဋိ၊ နှိဆန်းငွေ ဤဒိဃ။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌန္တိ၊ နှိ။ ပဋိ၊ဌာ အထက်သွားရင်းကို  
 လျှာထိုးလျှာကပ်လျက်၊ တသတ်သံနှင့် တူစွာ ဂ-သတ်သံ၊ ဣ၊ဌာကြီး  
 သတ်သံ။ ကျ၊ဌာဝိသဇ္ဇနိသံ ကင်းစေ၍ နုဇယံသတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ ပဉ္စ၊  
 နှိ။ ယ၊ဌာသတ်နှင့်တူစွာ ညသတ်သံသက်သက်ရွတ်။ ဝိသဇ္ဇနိသံမပါစေ  
 နှင့်။ ဓာပေသိ၊ နှိ။ ပေ၊ဌာဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ပရိတ္တံ တံ၊ဘ  
 ဏာမဟေ၊ နှိ။ သင်္ကေတအတိုင်းတံ၊ဌာစဉ်းငယ်ဖြတ်ရွတ်။ တံ၊ကိုဘဏာ  
 မဟေ၊ နှင့်ထွဲ၍ဝိသဇ္ဇနိသံကြီးနှင့်မရွတ်နှင့်။ ။



- (၂၀) ယာနီ၊ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
ဘုမ္မာနိ၊ ဝါ ယာနိ၊ ဝ အန္တ-လိက္ခေ။  
သဗ္ဗေ၊ ဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တိ။  
အထော၊ ဝိသက္ကစ္စ သုဏန္တိ၊ ဘာသိတံ။ ။
- (၂၁) တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊  
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ၊  
ဒိဝါ၊ စ ရတ္တော၊ စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊  
တဿှာ၊ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။ ။
- (၂၂) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံ၊ ဝါ၊  
သဂ္ဂေသု၊ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
ဣဒ၊ မိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
ဧတေန သဇ္ဈေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။
- (၂၃) ခယံ ဝိ-ရာဂံ အ-မတံ ပဏီတံ။

- (၂၀) ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ ငံသတ္တ၊ နှစ်မျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။ ယာနီ ဓ၊ ဌိ၊ နိ၊  
မှာဆန်းကြောင့် ဤဒိဃ။ ယာနီ ဝ၊ ဌိ၊ ဝ မှာ ဆန်းငွေ အရဿ။ ဘဝန္တိ၊  
သုဏန္တိ၊ ကိဉ္စိ။ ဝိသန္ဓေ နိသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။
- (၂၁) ဝိဇ္ဇာမာဿ၊ သာဗျေ၊ ငံသတ္တ၊ ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ လေးမျိုးယောသည့် ဥပဇာ  
တိဂါထာ။ ဟရန္တိ၊ ဌိ။ ဝိသန္ဓေ နိသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။
- (၂၂) ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ ဥပေန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ နှစ်မျိုးရောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။ ယံကိဉ္စိ၊ ဌိ၊  
ယံ၊ မှာ ဝိသန္ဓေ နိသံ ပါတတ်ကြ၏။ ယံရတနံ၊ ဌိ။ ယံ မှာလည်း ဝိသန္ဓေ နိသံ ပါ  
တတ်ကြ၏။ ဣဒ၊ ဌိလည်း ဝိသန္ဓေ နိသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ န နော သမံ၊  
ဌိ၊ န မှာ နိဂဟိတလောပ၊ ဟုနိကာသ်သည့် အဘိုင်းမှတ်၊ ၎င်းမှတ် ဟိတ် ကျေ  
ရခြင်းမှာ။ ဝါစာသိလိဋ္ဌဟုဆိုရာရှိ၏။ မကျေလျှင်လည်း ဆန်းမပျက်။  
ဣန္ဒဝဇ္ဇရာပါဒဘက်သို့ သက်ရောက်ရုံမျှသာ။ ။
- (၂၃) ဥပေန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ ငံသတ္တ၊ ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ သုံးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။

ယံဒန္တဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော။

န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ။

ဣဒ၊ ဗြိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၂) ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယိ သုဒ္ဓိံ။

သမာဝိမာနန္တရိကဉ္စမာဟု။

သမာဝိနာ တေန သမော န၊ ငိဇ္ဇတိ။

ဣဒ၊ ဗြိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၃) ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ

စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။

တေ ဒက္ခိဏေသျှာ သုဂတဿ သာဝကံ။

ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟ ပုလ္လာနိ။

ဣဒ၊ ဗြိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

သကျ-မုနိ၊ ဌိမုနိ၊ မှာ ဆန်း၍ ဗုဒ္ဓ။ ဓမ္မေန၊ ဌိ မသတ်သံ ထင်အောင် ရွတ်။  
ဣဒ၊ ဗြိ၊ ဝိသန္ဓေနိသံပါတတ်ကြ၏။ ဓမ္မေ၊ ဌိလည်းမသတ်သံထင်အောင် ရွတ်။  
ဧတေန၊ ဌိမု လည်း အကျ သဝေထိုးသည့် အေ သံအနေမျိုးလောဘွင်  
ရွတ်၊ ဝိသန္ဓေနိသံမပါစေနှင့်။ ။

(၃၂) ဣန္ဒဝိရာ၊ ဥပေန္တဝိရာ၊ ဝိသတ္တ၊ ဣန္ဒဝိရာ၊ သေးမျိုးယောသည့် ဥပ  
ဇာတိဂါတာ၊ ယံ၊ မှာ ဝိသန္ဓေနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။

(၃၃) ဣန္ဒဝိရာ၊ ဣန္ဒဝိရာ၊ ဥပေန္တဝိရာ၊ သေးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါ  
တာ၊ အဋ္ဌ၊ ဌိ၊ အ၊ မှာ မသတ်သံရွတ်။ ဧ၊ ယုသဗ္ဗန္တိလည်း ဝိသန္ဓေနိသံမပါ  
စေနှင့်။ ။

- (၃၄) ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဠေန၊  
 နိတ္တာမိနော ဂေါတမ-သာသနံ။  
 တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယျ၊  
 လဒ္ဓါ မုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။  
 ဣဒ၊ဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သဠေေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။
- (၃၅) ယထိန္ဒြိယော ပထဝိ-သိတော သိယာ၊  
 စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အ သမ္ပ၊ကမ္ဘိယော။  
 တထူပမံ သ၊ဗ္ဗုရိသံ ဝဒါမိ၊  
 ယော အရိယ-သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။  
 ဣဒ၊ဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သဠေေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- (၃၆) ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊  
 ဂန္တိရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ။  
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊  
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။

(၃၄) ဣန္ဒြိယော၊ ဥပေန္ဒြိယော၊ နှစ်မျိုးယောသည် ဥပဇာတိဂါထာ၊ ဒဠေန၊ ဤ၊  
 ဣန္ဒြိယော၊ ဥပေန္ဒြိယော၊ နှစ်မျိုးယောသည် ဥပဇာတိဂါထာ၊ ယထိန္ဒြိယော၊ ဟု အချို့ကြံရှ်ကြ၏။ ဆန်းသဒ္ဓါ  
 နှစ်ပါးလုံးဟန်မရ၍ ပါဠိပျက်ဟုမှတ်ရမည်။ ။

(၃၅) ဝိသတ္တ၊ ဥပေန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြိယော၊ လေးမျိုးယောသည်  
 ဥပဇာတိဂါထာ။ ယထိန္ဒြိယော၊ ဟု အချို့ကြံရှ်ကြ၏။ ဆန်းသဒ္ဓါ  
 နှစ်ပါးလုံးဟန်မရ၍ ပါဠိပျက်ဟုမှတ်ရမည်။ ။

(၃၆) ဣန္ဒြိယော၊ ဥပေန္ဒြိယော၊ နှစ်မျိုးယောသည် ဥပဇာတိဂါထာ။  
 ပညေန၊ ဤ၊ ပ၊ ဟု ယပင်းသံပါတတ်ကြ၏။ မပါရအောင်သတ်ချစ်၍၊ င  
 သတ်နှင့်တူစွာ ဩသတ်သံလျော့ဘွင်ဘတ်။ အဋ္ဌမ၊ ဤ၊ အ၊ ဟု ရသတ်သံ  
 ထင်အောင်ဘတ်။ ။

ဣဒ၊ဋ္ဌိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သဇ္ဈေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၇) သဟာဝသန္ဓဿန-သမ္ပဒါယ၊  
တယသု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။  
သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိဝိကိန္တိတ၊ဉ္စ၊  
သိလဗ္ဗတံ၊ဝါပိ ယဒဗ္ဗိကိဉ္စ။ ။

(၃၈) စတုဟပါယေဟိ သဝိပ္ပယက္ခော၊  
ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတံ၊  
ဣဒ၊ဋ္ဌိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
ဧတေန သဇ္ဈေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၉) ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊  
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ၊ဝါ၊  
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္စဒါယ၊  
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ-ပဒဿ ဝုတ္တာ၊  
ဣဒ၊ဋ္ဌိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
ဧတေန သဇ္ဈေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၇) ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ၊ ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ နှစ်မျိုး ယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ၊  
သဟာဝသ၊ဟူ၍လည်း မှီကြရွတ်ကြ၏။ ဆန္ဒစေါသငွေ၊ပါဠိပျက် ဟု  
မှတ်ရမည်။ ။

(၃၈) စတုဟပါယေဟိ၊ဟု။ စလုံးအက္ခရာနှင့် စာအများ မှီကြရွတ်ကြ  
၏။ဇိကာနှင့်လည်းမညီ။ အနက်သွားလည်းနေရာကျေ၍၊ ပါဠိပျက်ဟု  
မှတ်ရမည်။ ။

(၃၉) ဣန္ဒဝံသာ၊ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ၊သုံးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိ ဂါ  
ထာ။ ကမ္မ၊ဋ္ဌိ၊ဆန်းငွေ နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ။ အဘဗ္ဗ၊ဋ္ဌိ၊ဆန်းငွေဩကျေ။ အ  
လ၊အဘဗ္ဗော၊ဟု မှီကြရွတ်ကြသည်ကား ပါဠိပျက်။ ။



(၄၀) ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဗုဿိတဂ္ဂေ၊  
 ဂိမ္မာန မာသေ ပထမသ္မိ ဂိမ္မေ၊  
 တထူပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အ၊ဒေသယီ၊  
 နိဗ္ဗာန-ဂါမိ ပရမံ ဟိတာယ၊  
 အုဒ၊ဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၁) ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာဟရော၊  
 အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အ၊ဒေသယီ။  
 အုဒ၊ဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂) ဝိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊  
 ဝိ-ရတ္တ-ဝိတ္တာယတိကော ဘဝသ္မိ။

(၄၀) ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ၊ အန္တဝဇ္ဇရာ၊ ငံသတ္ထ၊ သုံးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ ဦး သင်္ကေတအတိုင်း၊ ဝန၊ မှာ ပသတ်သံနှင့် ဝနဝိ၊ ဟု စဉ်းငယ် ဖြတ်၍၊ ပ၊ ကိဂုဗ္ဗနှင့် တွဲစပ်၍၊ ယထ၊ ဦး ထ၊ မှာ ဆန်းငွေရသ၊ ယ၊ မှာလည်း စဉ်းငယ် ဖြတ်၍၊ ဂိမ္မာန၊ ဦး နန်းငွေ နိဂ္ဂဟိတံကျေ၊ ဂိ၊ မှာ လည်းမသတ်သံထင်အောင်၍၊ ပထမသ္မိ၊ ဦးလည်း ဆန်းငွေ နိဂ္ဂဟိတံ ကျေ၊ မ၊ မှာလည်းသသတ်သံထင်စေ၊ ဂိမ္မေ၊ ဦး၊ ဂိ၊ မှာလည်း သေတ်သံ ထင်အောင်၍၊ ဓမ္မ-ဝရံ၊ ဦး၊ မ၊ မှာလည်းမသတ်သံထင်အောင်၍၊ အ၊ ဒေသယီ၊ ဦး၊ အ၊ မှာသင်္ကေတ အတိုင်းစဉ်းငယ် ဖြတ်၍၊

(၄၁) ငံသတ္ထ၊ ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ၊ အန္တဝဇ္ဇရာ၊ သုံးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။ ဓမ္မ-ဝရံ၊ ဦး၊ မ၊ မှာသတ်သံထင်အောင်၍၊ အ၊ ဒေသယီ၊ ဦး၊ အ၊ မှာ သင်္ကေတအတိုင်း စဉ်းငယ်ဖြတ်၍၊ အုဒ၊ဗ္ဗိ၊ ဧတေန၊ ကိန္ဒဝိသန္ဓေ နိသံမပါ စေနှင့်၊ မှာပြီး ပြောပြီး ထွေဆိုကြောင့်ကြ၍ အခါခါ ပြောနေ ရသည့် သတိရှိကြစေ။

(၄၂) အန္တဝိသ၊ ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ၊ အန္တဝဇ္ဇရာ၊ သုံးမျိုးယောသည့် ဥပဇာတိဂါထာ။ နဝ၊ ဦး ဆန်းငွေ နိဂ္ဂဟိတံကျေ၊ နဝသ္မိ၊ ဦး၊ မ၊ မှာသတ်သံ ထင်

- တေ ဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာ အ-ဝိရုဋ္ဌိ-ဆန္ဒာ၊  
 နိဗ္ဗန္တိ ဝိရာ ယထာယံ ပုဒိပေါ၊  
 ဣဒ္ဓ၊ ဝိ သံဃော ဓုတာနံ ပဏိတံ၊  
 ဧတေန သက္ခေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- (၄၃) ယာနိ-ဝ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုမ္မာနိ၊ ဝါ ယာနိ၊ ဝ အန္တ-လိက္ခေ၊  
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- (၄၄) ယာနိ-ဝ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုမ္မာနိ၊ ဝါ ယာနိ၊ ဝ အန္တ-လိက္ခေ၊  
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- (၄၅) ယာနိ-ဝ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုမ္မာနိ၊ ဝါ ယာနိ၊ ဝ အန္တ-လိက္ခေ၊  
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဓုတာန-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အောင်ရွတ်၊ သသတ်သံမထင်စေပဲ၊ ဘဝ၊ ဟုရွတ်အံ့သူများ၏ တသို့၊  
 အရေးအရွတ်လိုမှတ်။

(၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅) ဥပဇာတိဂါထာယာနိ-ဝ၊ ဘိက္ခု၊ ဆန်းကြောင့် ဤမိဇ္ဇာတွေ၊  
 ယာနိ-ဝ၊ ဘိက္ခု၊ ဆန်းကြောင့်အရသာတွေ။

## ၉-မေတ္တသုတ်

- (၄၆) ယဿာနုကာဝတော ယက္ခ၊  
 နေဝဒဿေန္တိ ဘိသဏံ။  
 ယဉ္စိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊  
 ရတ္တိံ ဗိဝမတန္တိတော။ ။
- (၄၇) သုခံ သုပတိ သုတ္တော၊စ၊  
 ပါပံ ကိဉ္စိ နပဿတိ။  
 ဝေမာဒိ-ဂုဏူပေတံ၊  
 ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ။ ။
- (၄၈) ကရဏီယမတ္ထ-ကုသလေန၊  
 ယန္တိသန္တိ ပဒံ အဘိသမေစ္စ၊  
 သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊စ၊  
 သူဝစော စဿ မုဒု အနုတိမာနီ။ ။

၄၆၊၄၇) ပယျာတ္တေဂါတာ။ ဒဿေန္တိန္တိ။ ဝိသန္ဓေနိသံမပါရအောင်သတ်ပြီ။  
 ဘိသဏံ-ကို လောကီသက္ကဋကျမ်း၌ ဘိဓာတ်ကိုဘိသပြု၍ မုဒုဇ္ဈေဏကြီး  
 နှင့်ဆို၏။ သန္တိတိန္တိကား။ ဘိသိဓါတ်နိဂဟိတ်လာ၍ ဘိသနံ- ဟုဆို၏။  
 သက္ကဋကျမ်းသာအရင်းစကားဖြစ်၍ ဘိသဏံ-ဟုရေးသားလိုက်သည်။  
 ယဉ္စိ-ဟုစာအများပြုကြ။ နှုတ်တက်ကြွ၏။ နိကာဉ္စိလည်း။ ယဉ္စိ-ကိုယ်ဟံ-  
 ပုဒ်ဖြတ်မပါသရေး-သုတ်၌မပါ။ ယောဂ ဝိဘာဂဖြင့် နိဂဟိတ်ကိုမပြု  
 ဟုဆို၏။ ဧဟေဉ္စိ-သုတ်ကို မထေခံမဆ။ ဗေဒိဏ္ဍေကောဝံကျစ်လျ၍ ယဉ္စိ  
 ဟု ဘော်ပြရေးသားလိုက်သည်။ သုဉ္ဇတိ-ဟု ပစေခံနှစ်လုံးနှင့် နှုတ်တက်  
 ကြသူများ၏ သုပဓာတ်-ဘုဝါဒကဏ်ကဖြစ်၍ ပစောကတလုံးနှင့် သု  
 ပဘိ-ရွတ်မှန်သည်။ ။

၄၈၊၄၉၊၅၀) ဂီတိဂါတာ။ ယန္တိ-၌။ ဆန်းစဉ် နိဂဟိတ်ကျေ။ ဥဇ္ဇေသုဟုဇ္ဇေ၊  
 သူဝစော-တို့၌။ ဆန်းကြောင့် ဗိသန္ဓေ၊ အဂ္ဂ ဝဇ္ဇော-၌။ သဏီက

- (၄၉) သန္တ၊ သကော၊ စ သု-ဘရော၊ စ၊  
 အပ္ပ-ကိစ္ဆော၊ စ သဗ္ဗဟုက-ဝုတ္တိ၊  
 သန္တိ-ဗြိယော၊ စ နိပကော၊ စ၊  
 အ-ပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသ္မ-နနုဂစ္ဆေ၊ ။
- (၅၀) န၊ စ ခုဒ္ဒ-မာစရေ ကိဉ္စိ  
 ယေန ဝိညှာ ပရေ ဥပ၊ ဝဒေယျံ။  
 သုခိနော၊ ဝ ခေမိနော ဟောန္တ၊  
 သဗ္ဗ-သတ္တာ အဝန္တ၊ သုခိတ-တ္တာ။ ။
- (၅၁) ယေကေမိ ပါဏာ-သုတ-တ္ထိ၊  
 တဿ၊ ဝါ ထာဝရာ၊ ဝ နဝသေဿ။  
 ဒိဿ၊ ဝါ ယေ၊ ဝ မဟန္တ၊  
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကာ ထူလံ။ ။
- (၅၂) ဗိဋ္ဌာ၊ ဝါ ယေ၊ ဝ အ-ဗိဋ္ဌ၊  
 ယေ၊ ဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အ-ဝိဇ္ဇရေ။  
 ဘူတာ၊ ဝ သန္တဝေသီ၊ ဝ၊  
 သဗ္ဗ-သတ္တာ အဝန္တ၊ သုခိတ-တ္တာ။ ။

အတိုင်း အ-ဗျာပသတိသံနှင့် စဉ်းယဉ် ဖြတ်၍ ပွ-ကျိဂဗျောနှင့်တွဲစပ်  
 ရွတ်။ သုခိနောဝ-ဦးဝ-မှ ဆန်းငွေရဿ။ ယေန္တ၊ အဝန္တ၊ -တို့၌ ဝိ  
 သန္တနိသံမပါရအောင်သတိပြု။

(၅၁၊ ၅၂) ဂိတိဂါထာ။ တာဝရာ၊ ဝ-ဦး ဆန်းငွေ ရဿ၊ ဝ-ကို နဝ သေ  
 သာ၊ ပုခိနာသို့ချဉ်းကပ်၍ သန္တိစပ်သလိုလိုရေးဝ ခွတ်ဆိုခြင်းသည်  
 ကောင်း။ နဝသေဿ၊ ဦး အစအ၊ အဏုရာသည်လည်း ဆန်းငွေ ကျေနေ  
 သည်ဟုဆိုမှကောင်းမည့်ယေဝ၊ ဟောန္တ၊ အဏုကာ၊ ယေဝ၊ အဗိဋ္ဌ၊ ယေဝ  
 ဒုရေ၊ ဘူတာဝ သန္တဝေသီဝ၊ တို့၌လည်း ဆန်းငွေရဿတွေ။



(၅၃) န ပရော ပရံ နိက္ခဗေထ၊  
 နာတိ၊မညေထ ကတ္တမိ န ကိဉ္စိ၊  
 ဗျာရောသနာ ပဋိဃာ-သည၊  
 နာည-မညဿ ဒုက္ခ-မိစ္ဆေယျ။ ။

(၅၄) မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊  
 မာယုသာ ကေ-ပုတ္တ-မနု၊ရက္ခေ။  
 ဇေ၊မ္ပိ သဗ္ဗ-ဘုတေသု၊  
 မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။ ။

(၅၅) မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ-လောကသ္မိ၊

၅၃) ဂီတိဂါထာ။နိက္ခဗေထာတိ နကောပေယျ-ဟု။ ဇီကာဘွင့်ကို ထောံ  
 ရှု၍၊ပစောံ နှစ်လုံးဆင့်နှင့် နိက္ခဗေထ-ဟု မိမိအမှန်ဟု သိသင့်သည်။ ဗ  
 ထက်မြက်နှစ်လုံးနှင့် ရှိသည့် နိက္ခဗေထ ဟု သောအမှောံအမှားပေါ်မှာ။  
 ဉာဏ်ချော်ထင်မှောံများ၍၊ နိက္ခဗေထ-ဟု အချို့ဆရာတို့ ရေးသားပြင်  
 ဆင်၊ ဝါဒတရားညီထွင်ကြ၍။ ကရခတ် မဟုတ်၊ကုပခတ်၊ ဗိဝါဒဂ  
 ဏိကဟည်။ ကတ္တမိန-၌။ န-ဌာဆန်းငွေနဂဟိတ်ကျေ။ ဗျာရောသနာ၊  
 ၌။ ဆန်းငွေ ယကျေ၊ ပဋိဃာသည၊၌။ ဆန်းငွေ အရသာပြစ်၊ ယကျေ။  
 နိက္ခဗေထ၊နာတိမညေထ၊ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ၊ဟူ၍ဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ၏။  
 သက်ပြီ။ ။

၅၄) ဂီတိဂါထာ။သင်္ကေတ အတိုင်း မာတာ၊တတွဲ ယထာ၊တတွဲ စပ်တွဲ  
 ၍။ ယထာတွဲစဉ်း ငယ်ငယ်ရွတ်၊ မာတာယ၊ တတွဲထာနိယံ၊တတွဲအလွဲ  
 လွဲစပ်၍ ကောင်း တွဲရွတ်နည်း တွဲအမှန်ကြီးတွင်ကျယ်နေ၏။ သတိ  
 တရားများများကြီးထားကြလေ။ကေ-ပုတ္တ၊၌။ နှောဝိသဇ္ဇနိသံပါတတ်ကြ  
 ၍။အ၊ကို သဝေထိုးသည့်။ အေ၊သံအနေမျိုး လောက်ပင်ဘတ်။ဇေမ္ပိ ၌။  
 ဝ၊မှာ သေးသေးတင်သံဖြတ်တတ်ကြ၏။ နှုတ်ခမ်းချင်းထိစေ၍။ မသတ်  
 သံဖြစ်ပလေစေ၊မသလည်။ ဝိသဇ္ဇနိသံမပါစေနှင့်။ မာနသံ ဘာဝယေ-  
 ၌ စပ်ဆိုထား သင်္ကေတ အတိုင်း။ မာနသံ-တတွဲ။ ဘာဝယေဟတွဲ စပ်  
 တွဲရွတ်။ ဘာဝယေ-၌။ယေ-မှာလည်။ဝိသဇ္ဇနိသံမပါစေနှင့်။ ။

(၅၅) ဂီတိဂါထာ။ မေတ္တဉ္စ ၌။ ဝိသဇ္ဇနိသံကင်းစေ။ သဗ္ဗလောကသ္မိ၊၌။

မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။

ဥဒ္ဓိ အစော,၈ တိရိယ,ဉ္စ၊

အ-သမ္ပာဓံ အ-ဝေရ-မ-သပတ္တိ။ ။

(၅၆) တိဋ္ဌိ စရံ နိသိန္ဒေသ,ဝ၊

သယာနော ယာဝတာ-ဿ ဝိတ-မိဋ္ဌေ၊

ဇေတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ။

ဗြဟ္မ-မေတံ ဝိဟာရ-ဝိမ မာဟု။ ။

(၅၇) ဒိဋ္ဌိ,ဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊

သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော၊

ကာမေသု ဝိနယ ဂေဝံ၊

န ဟိ ဇာတု-ဂ္ဂ ဟ္တ-သေယျ ပုန ဇေတိ။ ။

မေတ္တာ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊

ဆန်းစဉ် နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ။ ကမ္ဘာလည်း သသတ်သံ ဇင်စေ။ တိရိယဉ္စ ဥ  
လည်း။ ဝိသန္ဓနိသံ ကင်းစေ။ အ,ဝေရမ-သပတ္တိ,ဉ္စ။ သင်္ကေတအတိုင်း  
အ,နှင်းဝေရကို ခြင်းငယ်ဖြတ်၍ တတွဲ။ မနှင်းသပတ္တိ,ကို ခြင်းငယ်ဖြတ်၍  
တတွဲရ၏။ ။

(၅၆) ဂိတဂါထာ။ နိသိန္ဒေသ,ဉ္စ။ ဝ,မှာဆန်းစဉ် ရသေ။ သင်္ကေတတွေကို  
ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ဝိသန္ဓနိသံတွေကို ပယ်ရှား ရှုတ်တတ်ကြလေ။ ခား  
ကောင်းပါလျက်။ သံဃေးပျက်သို့။ ဖြန့်မလှပျိုးတို့ နှုတ်ထွက်တရား။ ဝိ  
သန္ဓနိသံဃေးတွေအလွန်များ၏။ သတိထားကြကုန်။ ။

(၅၇) ဂိတဂါထာ။ ဒိဋ္ဌိ,ဉ္စ - ဟူသောပါဠိများကို။ နှုတ်တက်ကြသု များ၏။  
သတိထားကြကုန်။ အနုပဂ္ဂမ္ပ,ဉ္စ။ န,မှာ နှစ်ချောင်းငယ်သံ။ ပ,မှာ က  
သတ်သံ။ ဥ,မှာသေတံ။ ဝဂ္ဂအတိုင်း ထင်ရှားအောင်ရှုတ်။ သေယျ-  
ဉ္စ။ ဆန်းစဉ်နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ။ ပုန,ဉ္စ။ ရေမှဝိသန္ဓနိသံမပါစေနှင့်။ ။

## ၄-ခန္ဓသုတ်

- (၅၈) သဗ္ဗာ·သိ-ဝိသ=ဇာတိနံ၊  
 ဗိဗ္ဗ-မန္တာ·ဂန္ဓံ ဝိယ။  
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရုံ၊  
 သေသ၊ဉ္ဇာပိ ပရိဿယံ။ ။
- (၅၉) အာဏာ ခေတ္တံသိ သဗ္ဗတ္ထ၊  
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။  
 သဗ္ဗသော၊ပိ နိဝါရေတိ၊  
 ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။ ။
- (၆၀) ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
 မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။  
 ဆပ္ပာယုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
 မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိ၊စ။

(၅၈၊၅၉) ပထျာ ဝတ္တဂါထာ။ ယံနာသေတိ ဌံ။ ယံ၊နှင့် သေ၊မှ။ ဝိသန္ဓေ  
 နိသံပါဘတ်ကြ၏။ သေသဉ္ဇာ-ပိ၊ဌံ။ သ၊မှာလည်း ငါသန္ဓေနိသံ ပါဘတ်  
 ကြ၏။သဗ္ဗတ္ထ၊ဌံ သ၊မှာ၊ဗသက်သံ။ ဗ္ဗ၊မှ။ တသတ်သံ ထင်အောင်ရှုတ်။  
 နိဝါရေတိ၊ဌံ။ ရေ၊မှာလည်း ငါသန္ဓေနိသံ ပါဘတ်ကြ၏။ပရိတ္တံ တံ၊ ဘ  
 ဏာမဟေ၊ဌံ။ သင်္ကေတ အတိုင်း။ တံ မှာ စဉ်းငယ် ဖြတ်ရှုတ်။ ။

(၆၀) ပထျာဝတ္တဂါထာ။ စတုတ္ထပါဒ်၊ အစနှစ်လုံးထွန်။ စသန္တာဒ်၊ပြီဖြစ်၍။  
 ၎င်းနှစ်လုံးမပါ။ သာဂ္ဂိ၊ကောင်းရာ၏။ ၎င်း၊ နေရာမှာမေသဒ္ဓါရှိက  
 ထည်း။ နောက် ဂါထာနှင့် တူမျှရာ၏။ ဆင်ခြင်ကြလော။ ဆပ္ပာယုတ္တေ  
 ဟိ ဌံ။ ဆ၊မှာ ပသက်သံထင်အောင်ရှုတ်။ ဟိ၊တွေ့တာစဉ်းငယ်ရပ်၍။  
 မေ၊တွေ့ရိတသုံးတခြား ထင်အောင်ဘတ်။ ဟိ၊တွေ့နှင့် မေတွေ့ကိစ္စ  
 စပ်ဘတ်ရှုတ်သူများ၏။သတိထားကြကုန်။ ။

(၆၁) အ-ပါဒကောဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ နိ-ပါဒကောဟိ မေ။  
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။ ။

(၆၂) မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊  
မာ မံ ဟိံသိ နိ-ပါဒကော။  
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ  
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။ ။

(၆၃) သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊  
သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ စ ကောဝလော၊  
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ဝဿန္တ၊  
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။ ။

(၆၁) ပထုဝေက္ခဂါထာ။ ဤဂါထာမှာလည်း။ ဟိ၊ တွေမှာ စဉ်းငယ်ရပ်  
၍။ မေ အွေကိုတသီးတခြားထင်အောင်ဘတ်။ ဟိ၊ ထေ့နှင့်မေ၊ တွေကို တွဲ  
စပ်၍မဘတ်နှင့်။ ။

(၆၂) ပထုဝေက္ခဂါထာ။ စာဟတ်ပုံ သိသင်္ခ။ ဟိံသိ၊ ပုဂံ တို့မှာ ဟိသိ  
ဇာတ်၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ အန္တတနိ ဤဂါထာ။ ရသယုလျှင်ဟိံသိ၊ မပြု  
လျှင်ဟိံသိ၊ နှစ်ချက်သင့်။ ။

(၆၃) ဝိပုလဂါထာ။ ဘဒြာနိ ဌိတ၊ မှာ ဒသတ်သံထင်အောင်ဘတ်၊ ခြာ၊ မှာ  
လည်း လျှာလိပ်သံ ထင်စေ။ ပဿန္တ-ဌိ၊ ဝိသန္တနိသံ မပါစေနှင့်။ ပါပ-  
မာဂမာ၊ ဌိသင်္ကေတအတိုင်း။ ပါပ၊ မှာ စဉ်းငယ်ရပ်၍။ မာဂမာ၊ ကို တ  
တွဲဘတ်။ ပါပ၊ နှင့်မာကိုတွဲစပ်၍။ ကော၊ ကိုတခြားဘတ်တက်သူများ၍။  
ဌောကြားမှာ ဆိုလိုက်သည်။ ။

(၆၄၊ ၆၅) သာမညဂါထာ။ အချို့ဆရာတို့ကား။ ဓုဏ္ဍိယဟုဆိုကြ၏။ ဂါထာ  
ဖြင့်ဟောသည့် ဒုကနိပါတ်ဇာတ်လေးဖြင့်၍ မသင့်။ အ-ပ္ပမာဏော၊ တို့၍။  
သင်္ကေတအတိုင်း။ အ၊ မှာ ပသတ်သံနှင့်စဉ်းငယ်ဖြတ်၍။ ပွ ကိမာဏော



(၆၄) အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊

အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။

အပ္ပမာဏော သံဃော၊

ပမာဏဝန္တာနိ သရိံသပါနိ။

အဟိဝိန္တိကာ သတပဒီ၊

ဥဏ္ဏ-နာဘီ သရဗု မုသိကာ။ ။

(၆၅) ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ ဧမ ပရိတ္တံ၊

ပဋိက္ခမန္တ၊ ဘူထာနိ။

သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊

နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။ ။

ခန္ဓ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

နှင့်တွေဝဂ္ဂတိ။ သရဇ္ဇော သပ္ပတိဂန္ထတိတိ သရိံသပေါ။ အသိ၊ သံ  
ယောဂ-လောပေါ၊ အလုတ္တသမာသော ဟံ။ ဟူသောအဘိဓာန်တို့က  
ကျိနလုံးပိုက်၍ သရိံ-သပါနိ၊ ဟု သုတ်သင်ရေးသားလိုက်၏။ ၎င်းတို့က  
၌ သရံသပ္ပတိတိသရိံ-သပေါ၊ ဟု၊ ဝိဂ္ဂိဟ်စပ်ပြီး သရံကား ဂန္ထကံ  
ဂိုဏ်း။ ထိုသို့သရဇ္ဇော၊ ဟု၊ တွင် ဆိုမျှပြု၏။ ထိုဟို ဟိဋ္ဌိ အဋ္ဌကထာများ  
၌ သရိသပ၊ ဟုပြုကြ၏။ ပြန်သည့် စိုကတကားကိုထေခံထား၍ မသင့်  
ဟုမှတ်သားကိုရာ။ မူသ ထေယျော၊ ဟု၊ ဣတ္ထ။ ဟူသော ၎င်းတို့က  
ကြိုက်။ မနှစ်ချောင်းငင်၊ သလုံးကြီးတင်နှင့်။ မုသိကာ၊ ဟု သုတ်သင်  
ရေးသားလိုက်၏။ မူသကာ၊ ဟု၍ ၎င်း၊ မုသိကာ၊ ဟု၍ ၎င်းရှိလျှင်လည်း  
သင့်၏။ ထောမနိတိမှာ။ ပရိတ္တသဒ္ဓါနပုံးလိင်ဖြစ်၍ ကတာမေ ပရိတ္တံ၊  
ဟု မှီကြရက်ကြသည့်ကား ဟိဋ္ဌိပျက်။ ပဋိက္ခမန္တ၊ နှိ။ ဝိသန္ဓနိသံပါ  
ကတိကြ၏။ သတိပြုသမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ နှိ။ မသတ်သံထင်စေ။ ။

၁-မောရဓုတ်

(၆၆) ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သန္တာရေ၊  
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။  
 ယေန သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ။  
 မဟာ-သတ္တံ ဝနေ-စရာ။ ။

(၆၇) စိရဿံ ဝါယမန္တာ,ဝိ၊  
 နေဝ,သက္ခိယု ဟိတံ။  
 ဗြဟ္မ-မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊  
 ပရိတ္တံ တံ,ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၆၈) ဥဒေတ-ယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊  
 ဟရိ-ဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ-ပ္ပဘာသော။

(၆၆၊၆၇) ပညာဝတ္ထဂါထာ။ စိရဿံ,၌။ စိ,မှာ ဆန်ခတ်သံ ပါတတ်ကြ၏။ စ-၌အတိုင်း,မလွဲစေရ။ လုံးကြီးတင်၊အရဿန္တံ,၌,ရွတ်ကြလေ။ သက္ခိယု,၌။ ဝိသန္တနိသံပါတတ်ကြ၏။သတံ,ဗြ,ဂဏ္ဌိတံ,၌,ဂ,မှာ ကကြီးသတံသံမပါပဲ၊ ရွတ်ဆဲ,ဗြ,ဗြသညကား။ယောမအမှောက်အမှားတည်း။သတိကားကြလေ။ ။

(၆၈) ဥပဇာတိဂါထာ။အချို့ဆရာတို့ကား။ တတိယပါဒ,သာညေ ၌။ တံနုမသာမိ,ဟူသောအခြေခံလုံးကိုအလွန်ထား၍,ဥပေန္တဝဇ္ဇရာ,ဟူ၍ ၎င်း။ ပထဝိ ပ္ပဘာသံ,ဟူသော အဆုံးခြေခံလုံးကို အလွန်ထား၍။ ဣန္ဒဝဇ္ဇရာ,ဟူ၍၎င်းဆိုကြ၏။ဥဒေတ-ယံ,၌။သင်္ကေတအတိုင်း။ဥဒေတ,မှာ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍။ယံ,ကိုတခြားတံတံ,စက္ခုမ,၌ဆန်းငွေရဿ,စက္ခုမာ,ဟုရေးချနှင့် နှုတ် ရွတ်ကြသည့်ကား ပါဠိပျက်။ ဟရိ-ဿ-ဝဏ္ဏော,၌။ သင်္ကေတအတိုင်း။ ဟရိ,မှာ သသတံသံနှင့် တရံ စဉ်းငယ်ဖြတ်။ သာ,မှာလည်းစဉ်းငယ်ဖြတ်၍။ ဝဏ္ဏော,နှင့်တွဲစပ်ရွတ်။ ဟရိသံ သ-ဝဏ္ဏော,ဟုဆိုသည့်။ ပထဝိပ္ပဘာသော,၌လည်း။ သင်္ကေတအတိုင်း။ ပထဝိ,မှာပသတံသံနှင့်စဉ်းငယ်ဖြတ်၍။ ပ္ပနှင့်ဘ-သော,ကို တွဲစပ်ရွတ်။ ပသ

ထံ ထံ နမဿာမိ ဟရိ-ဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ-  
ပ္ပဘာသံ၊

တဿာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒီဝသံ၊ ။

(၆၉) ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊  
ထေ မေ နမော တေစ၊ မံ ပါလယန္တု၊ ။

နမ-တ္ထ၊ ဗုဒ္ဓါန နမ-တ္ထ၊ ဗောဓိယာ၊

နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊

မောရော စရတိ သေနာ။ ။

(၇၀) အပေတ-ယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊

ဟရိ-ဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ-ပ္ပဘာသော၊

ထံ ထံ နမဿာမိ ဟရိ-ဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ-

ပ္ပဘာသံ၊

တဿာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ၊ ။

(၇၁) ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊

ဝိဝံပဘာသောဟု ဆိုလိုသည်။ ဟရိ ဿ-ဝဏ္ဏံ, ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ, တို့မှာ  
လည်း၊ ၎င်းနည်း၊ ဒီဝသံ၊ ဦး၊ မှာဆန်းစစ် ခြင်း။ ။

(၆၉) ဥပဇာတိဂါထာ၊ နေဝံဆိုးနှစ်ပါး၊ ဝိပုလ၊ ယေဗြာဟ္မဏာ၊ ဦး၊ ယေ၊ မှာ  
ဝိသန္ဓနီသံပါတတ်ကြ၏။ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊ ဦး၊ ဓ၊ မှာသေတံသံ ထင်အောင်  
ရွတ်။ ပါလယန္တု၊ ဦးလည်း ဝိသန္ဓနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓါန၊ ဦးဆန်းစစ်  
မှီဂုဟိတ်ကျေ။ ဝိမုတ္တာန၊ ဦးလည်းနည်းတူ။ ။

(၇၀) ဥပဇာတိဂါထာ၊ ဘတ်ရွတ်နည်း၊ စသောအရစုကို၊ ဧက-ဂါထာ၊ က  
ပြောပြခဲ့သည့်အတိုင်းနည်းဖြင့်။ ။

(၇၁) ၆၉-ဂါထာ၊ ကပြောဆိုသမျှစကားစုကိုကြည့်ရှုမှတ်ဆုံးဖြတ်၍၊ ဤဂါ  
ထာမှာဥပဇာတိဂါထာ၊ သိနိုင်ကြောင်းအလုံးစုံတူ၏။ ။



ကပ္ပဗ္ဗာယိ မဟာ-တေဇံ၊

ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၇၄) အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊

သစ္စံ သောစေယျ နုဇ္ဈယာ။

တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊

သစ္စကိရိယမနုတ္တရံ။ ။

(၇၅) အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊

သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနော၊

သစ္စဗ္ဗလ-မဝဿာယ၊

သစ္စ-ကိရိယ-မ၊ကာသ-ဟံ။ ။

(၇၆) သန္တိ ပက္ခာ အ-ပတနာ၊

သန္တိ ပါဒါ အ-ဝဉ္ဇနာ၊

မာတာ ဝိတာ၊စ နိက္ခန္တာ၊

ဇာထ-ဝေဒ ပဋိ၊က္ကမ။ ။

(၇၇) သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊

မဟာ-ပဇ္ဇာလိတော သိဝိ၊

ဝဇ္ဇေသိ သောဇ္ဇသ ကရိသာနိ၊

ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိဝိ။

---

(၇၄၊၇၅) ဝိပုလဂါထာ။ စတုတ္ထပါဒတို့၌၊ ကိရိယသဒ္ဓါငွေတလုံးထွန်း၊ ဓမ္မ-ဗလံ၊၌။ ဓ၊မှာ မသတ်သံ ထင်အောင်ရွက်။ သစ္စဗ္ဗလံ၊၌။ စွ၊မှာမ သတ်သံ ထင်အောင်ရွက်။ ။

(၇၆) ဝိပုလဂါထာ။ သန္တိ၊တို့မှာဝိသန္တနိသံ ပါတဟ်ကြမ်းပိတာ၌၊ ဝိ ကို လည်းဆန့်ခတ်သံနှင့်ရွတ်ဘတ်ကြမ်း သတိပြု။ ။

(၇၇၊ ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ တတိယပါဒ၊အစွပ်လုံးထွန်း၊ စတုတ္ထပါဒ၊အစ



သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊  
 သော မေ သစ္စ-ပါရမီ။ ။  
 ဝရ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

### ၇-ဓမ္မသုတ်

(၇၀) ယဿာ-နုဿရဏောနာ-ပိ၊  
 အန္တ-လိက္ခေ,ပိ ပါဏိနော။  
 ပတိဋ္ဌ-မပိ,ဂစ္ဆန္တိ၊  
 ဘုပိယံ,ဝိယ သဗ္ဗထာ။ ။

(၇၁) သဗ္ဗ-ပဗ္ဗဝ-ဇာလမှာ၊  
 ယက္ခ-စောရာ-မိ-သန္တဝါ။  
 ဂဏနာ န,စ မုတ္တာနံ၊  
 ပရိတ္တံ တံ,ဘဏာမ ဟော။ ။

(၇၂) ဧဝံ မေ သုတံ၊ + ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာ  
 ဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ + ဇေတ-ဝနေ ဆ-နာထ-ပိဇ္ဈိကဿ  
 ဆာရာမေ။ ။

(၇၃) တတြ,ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ  
 ဘိက္ခုဝေါ-တိ။ + ဘန္တန္တေ-ဟိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော  
 ပစ္စယောသုံ၊ ဘဂဝါ တေ-ဒေဝါ၊ + ဘုဘ-ပုဗ္ဗံ ဘိက္ခု

တလုံးထွန်း၊ ၎င်းဟလုံးမထွန်းအောင်၊ ဒကံပတွာ. သဿာသိဒ္ဓိ,ဟု ငြင်ကြ  
 လျှင်ကောင်း၏။ ခက,နှင့်ဥဒက၊ ခေဟောချင်းအတူဘု၊ မယံ နှိုး မ,မှာ  
 ယသတ်သံဘတ်၊ သတိပေးစကားရပ်၊ ဤတွင်အပြီးသတ်၏။ ။

ဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမု ပဗျူဠော အဟောသိ။  
 + အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကောဒေဝါနံ ဝိဇ္ဇော ဒေဝေ  
 တာဝတိံသေ ဣမဗ္ဗေသိ။ + သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ  
 သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ + ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ  
 လောမဟံသော၊ ဝါ + မမေဝ တတ္ထိံ သမယေ ဇေဝံ  
 ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဝံ ဥလ္လောကယထံ +  
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမဟံ  
 သောဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၈၂) နော စေ မေ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ +  
 အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကေ  
 ယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ  
 ဥလ္လောကယထံ + ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊  
 ဝါ လောမဟံ သော၊ ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၈၃) နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ  
 ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ  
 ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ + ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-  
 ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယထံ + ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ၊  
 ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမဟံ သော၊ ဝါ။ သော ပဟိ  
 ယိဿတိ။ ။

(၈၄) နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ  
 ဥလ္လောကေယျာထ။ + အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ၊  
 ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ + ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-  
 ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယထံ + ယံ ဘဝိဿတိ ဘ

ယံ၊ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ဝါ လောမ-ဟံသော၊ဝါ၊ သော ပဟိ  
ယိဿတိ·တိ။ ။

(၈၅) တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ၊ဝါ ဒေဝါ  
န·မိန္ဒဿ ဇေ·ဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ပဇာပတိဿ၊ဝါ  
ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေ·ဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ဝရုဏဿ၊ဝါ  
ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေ·ဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ဤသာနဿ၊ ဝါ  
ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေ·ဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ယံဘဝိဿတိ  
ဘယံ၊ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပ  
ဟိယေဏာ၊ဝိ နော ပဟိယေဏာ၊ဝိ။ ။

(၈၆) တံ ကိဿ ဟောတု။ သက္ကောဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေ  
ဝါန· မိန္ဒေသ+အ=ဇိတ- ရာဂေါ အ=ဝိတ- ဒေါသော အ=  
ဝိတ-မောဟော + ဘိရု ဆန္ဒိ ဥတြာသိ ပလ္လာယိ·တိ။ ။

(၈၇) အဟ၊ဉ္စ၊ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဇေဝံ ဝဒါမိ၊ + သစေ  
တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံ၊ဝါ ရုက္ခ-မူလ-ဂတာ  
နံ၊ဝါ သုညာ ဂါရ ဂတာနံ၊ ဝါ + ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ၊ ဝါ  
ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ- ဟံသော၊ ဝါ + မမေဝတသ္မိံ သမ  
ယေ အနုဿရေယျာယ။ ။

(၈၈) ဣတိ၊ ဝိ သော ဘဂဝါ အရဟံ။ သမ္ဗာ  
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ +ဝိဇ္ဇာ- စရဏ သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လော  
က-ဝိဒ၊ +အနုတ္တရော ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊ သတ္ထာ ဒေဝ-  
မနုဿာနံ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘဂဝါ·တိ။ ။

(၈၉) မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံ

ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ ဟံသော၊  
ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၀) နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊ + အထ ဓမ္မံ  
အနုဿရေယျာထ။ ။

(၉၁) သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိ  
ကော၊ အ-ကာလိကော၊ ဇဟိ ပဿိကော၊ + ဩပနေယျ  
ကော၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ-တိ။ ။

(၉၂) ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿ ရဝံ + ယံ  
ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊  
ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၃) နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ + အထ သံဃံ  
အနုဿရေယျာထ။

(၉၄) သု-ပ္ပဋိ ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက သံ  
ဃော၊ + ဥဇု-ပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ +  
ညယံ-ပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ + သာမိ  
ဝိ-ပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + ယဒိဒံ  
စက္ကာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသ- ပုဂ္ဂလာ + ဇေ ဘ  
ဂဝတော သာဝက-သံဃော + အာဟု နေယျော၊ ပါဟု  
နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ + အဗ္ဗုလိ-ကရုဏီယော၊ အ  
နုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ-တိ။ ။

(၉၅) သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿ ရဝံ + ယံ  
ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ- ဟံသော၊  
ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၆) တံ ကိဿဟောတု။ + တထာဂတောဟိ ဘိက္ခု  
ဝေ အရဟံ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ + ဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါ  
သော ဝိတ-မောဟော + အ-ဘိရု ဣ-ဆန္တိ အနုဗြာသိ  
အ-ပလာယိ-တိ။ ။

(၉၇) ဣဒ-မ,ဝေါစ ဘဂဝါ။ + ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂ  
တော အထာ-ပရံ ဟေ-ဒ,ဝေါစ သတ္ထာ။ ။

(၉၈) အရညေ ရုက္ခ မူလေ, ဝါ။  
သုညာဂါရေ,ဝ ဘိက္ခုဝေါ။  
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ။  
ဘယံ တုမ္ဘာက နော သိယာ။ ။

(၉၉) နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ။  
ယောက-ဇေဋ္ဌံ နုရာ-သဘံ။  
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ။  
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။ ။

(၁၀၀) နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ။  
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။  
အထ သံဃံ သရေယျာထ။  
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။ ။

(၁၀၁) ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရက္ခာနံ။  
ဓမ္မံ သံဃ,ဉ္စ ဘိက္ခုဝေါ။  
ဘယံ,ဝါ ဆန္တိတတ္ထံဝါ။  
ဇောမ ဟိသော န,ဟေဿတိ။ ။

ဇေတု-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။



၈—အာသုဘနာဋိပါသရတ်

- (၁၀၂) အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊  
ဿသနေ သာရ-သမ္ပတေ။  
အ-မနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊  
သဒါ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိဘိ။ ။
- (၁၀၃) ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊  
အ-ဟိ သာယ၊ စ ဂုတ္တိယာ၊  
ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊  
ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏ္ဍာမ ဟေ။ ။
- (၁၀၄) ဝိပဿိဿ၊ စ နမ-တ္ထု၊  
စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။  
သိဝိဿာ၊ ဝိစ နမ-တ္ထု၊  
သဗ္ဗ-ဘူတာ-နုကာဋိနော။ ။
- (၁၀၅) ဝေဿသုဿ၊ စ နမ-တ္ထု၊  
နာတကဿ တပဿိနော။  
နမ-တ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊  
မာရ-သေနာ-ပမန္တိနော။ ။
- (၁၀၆) ကောဏာဂမနဿ နမ-တ္ထု၊  
ဗြဟ္မဏဿ ဝုသိမတော။  
ကဿပဿ၊ စ နမ-တ္ထု၊  
ဝိ-ပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။ ။
- (၁၀၇) အင်္ဂီရသဿ နမ-တ္ထု၊  
သက္ခ-ပုတ္တဿ သိရိမတော။

- ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊  
သဗ္ဗ-ဒုက္ခာ-ပနုဒနံ။ ။
- (၁၀၈) ယေ၊ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊  
ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊  
တေ ဇနာ အ-ဝိသုနာ-ထ၊  
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။ ။
- (၁၀၉) ဟိတံ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊  
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊  
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊  
မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။ ။
- (၁၁၀) တေ၊ စ-ညေ၊ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊  
အနေက-သတ-ကောဋိယော။  
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ၊  
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ။ ။
- (၁၁၁) သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူ-ပေသာ၊  
ဝေသာရဇ္ဇေဟု-ပါဂတာ။  
သဗ္ဗေ တေ ပဋိ၊ ဇာနန္တိ၊  
အာသဘ-ဣာန-မုတ္တမံ။ ။
- (၁၁၂) သိဟ-နာဒံ နဒန္တေ-တေ၊  
ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ၊  
ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊  
လောကေ အ-ပ္ပဋိဝတ္တိယံ။ ။
- (၁၁၃) ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊  
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။

ဗာတ္ထိံ သ-လက္ခဏာပေတာ၊  
သိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။ ။

(၁၁၄) ဗျာမပ္ပတာယ သုပဘာ၊  
သဗ္ဗေထေ ရနိက္ခဉ္ဇေ၊  
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဇေတေ၊  
သဗ္ဗေ ဝိဏာသဝါ ဇိနာ။ ။

(၁၁၅) မဟာပဘာ မဟာထေဇာ၊  
မဟာပညာ မဟာဗ္ဗလော၊  
မဟာကာရဏိကာ မိရာ၊  
သဗ္ဗေသနံ သုခါဝဟာ။

(၁၁၆) ဒိပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊  
တာဏာ လေဏာစ ပါဏိနံ၊  
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေသာသာ၊  
သရဏာစ ဟိထေသိနော။ ။

(၁၁၇) သ ဒေဝကဿ လောကဿ၊  
သဗ္ဗေ ဇေတပရာယဏာ၊  
တေသာဟံ သိရဿ ပါဒေ၊  
ဝန္ဓာမိ ပုရိသုတ္တမေ။ ။

(၁၁၈) ဝစသာ မနိသာစေဝ၊  
ဝန္ဓာမေတေ တထာဂတေ၊  
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊  
ဂမနေတံ သဗ္ဗဒါ။ ။

(၁၁၉) သဒါ သုခေန ရက္ခန္တိ။

မုဒ္ဒါ သန္တိ-ကာရာ တုဝံ၊  
 တေဟိ တုံ ရက္ခိတော သန္တော၊  
 မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေဟိ၊ စ။ ။

(၁၂၀) သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊  
 သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော၊  
 သဗ္ဗ-ဝေရ-မတိက္ကန္တော၊  
 နိဗ္ဗုတော၊ စ တုဝံ ဘဝ။ ။

(၁၂၁) တေသံ သစ္စေန သိလေန၊  
 ခန္တိ-မေတ္တာ-ဗလေန၊ စ။  
 တေ၊ ပိ အပ္ပေ-နုရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

(၁၂၂) ပုရုတ္ထိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
 သန္တိ ဘူတာ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
 တေ၊ ပိ အပ္ပေ-နုရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

(၁၂၃) ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
 တေ၊ ပိ အပ္ပေ-နုရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

(၁၂၄) ပန္နိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
 သန္တိ နာဂါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
 တေ၊ ပိ အပ္ပေ-နုရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

## အာဇာနည်ယုတ်

- (၁၂၅) ဥတ္တရသို့ ဒိသာ-ဘာဂေ၊  
သန္တိ ယက္ခာ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
တေ၊ပိ အဗျေ-နုရက္ခန္တိ၊  
အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။
- (၁၂၆) ပုရတ္ထိမေန တေ-ရဋ္ဌော၊  
ဒက္ခိဏေန ဝိဇ္ဇန္တကော၊  
ပတ္ထိမေန ဝိဇ္ဇပက္ခော၊  
ဣဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။ ။
- (၁၂၇) စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇာ၊  
လောက-ပါလာ ယသသိနော၊  
တေ၊ပိ အဗျေ-နုရက္ခန္တိ၊  
အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။
- (၁၂၈) အာကာသဋ္ဌာ၊စ ဘူမဋ္ဌာ၊  
ဒေဝါ နာဂါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
တေ၊ပိ အဗျေ-နုရက္ခန္တိ၊  
အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။
- (၁၂၉) ဣဒ္ဓိမန္တော၊စ ယေ ဒေဝါ၊  
ဝသန္တာ ဣဝ သာသနေ၊  
တေ၊ပိ အဗျေ-နုရက္ခန္တိ၊  
အ ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။
- (၁၃၀) သဗ္ဗိ-တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊  
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု၊  
မာ တေ ဘဝန္တိ-န္တရာယာ၊  
သုဝိ ဒိဃာ-ယုကော ဘဝ။ ။

(၁၃၁) အဘိဝါဒန-သိလိဿ၊  
 နိစ္စံ ဂုဗ္ဘာ-ပစာယိနော။  
 စက္ကာရော ဓမ္မာ ဝဗုဒ္ဓိ၊  
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။ ။

အာဠာနာဠိယ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

(၁၃၂) ပရိတ္တံ ယံ၊ ဘဏန္တဿ၊  
 နိသိန္ဒ-ဠာန-ဝေဝနံ။  
 ဥဒကဗ္ဗိ ဝိ၊ နာသေတိ၊  
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။ ။

(၁၃၃) သောတ္ထိနာ ဂန္တ-ဂဠာနံ၊  
 ယ၊ ဥ သာဓေတိ တင်္ဂိဏေ၊  
 ထေရဿ-ဂိုလိ-မာလဿ၊  
 လောက-နာထေန ဘာသိတံ။  
 ကပ္ပ-ဠာယိ မဟာ-တေဇံ၊  
 ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၁၃၄) ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ  
 အာတော+နာ ဘိ၊ အနာမိ သဗ္ဗိစ္စ ပါဏံ ဇိဝိတာ ဝေါ  
 ရောပေတာ။ +တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု  
 သောတ္ထိ ဂန္တဿ။ ။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။



## ၁၀—ဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ်

- (၁၃၅) သံသာရေ သံသရ န္တိနံ၊  
သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။  
သတ္တ ဓမ္မေ, စ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊  
မာရ-သေနာ-ပမဒ္ဒနေ။ ။
- (၁၃၆) ဗုဒ္ဓိတွာ ယေ, ဝိ-ပေ သတ္တာ  
တိ-ဘဝါ မုတ္တကု-တ္တမာ။  
အ-ဇာတိ-မ-ဇရာ-ဗျာဓိံ၊  
အ-မတံ နိ-ဗ္ဗယံ ဂတာ။ ။
- (၁၃၇) ဇေ-မာဒိ-ဂုဏျာ-ပေတံ၊  
အနေက-ဂုဏ-သင်္ဂဟံ။  
ဩသဓ, ဝ္ဗ မဟာ-မန္တိ၊  
ဗောဇ္ဈင်္ဂိ တံ, ဘဏာမ ဟော။ ။
- (၁၃၈) ဗောဇ္ဈင်္ဂီ သတိ-သင်္ခါတော၊  
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။  
ဝိရိယံ ဝီတိ-ပဿဒ္ဓိ-၊  
ဗောဇ္ဈင်္ဂီ, စ တထာ-ပရေ။ ။
- (၁၃၉) သမာဓု-ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊  
သတ္တေ-တေ သဗ္ဗ-ဒဿိနာ။  
မုနိနာ သဗ္ဗ-ဒက္ခာတာ၊  
ဘာဝိတာ ဗဟုလိ-ကာတာ။ ။
- (၁၄၀) သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊  
နိဗ္ဗာနာယ, စ ဗောဓိယာ။

တောန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၁) ကောသ္မိံ သမယေ နာထော၊

မောဂ္ဂလာန၊ ဓ္မ ကဿပံ။

ဂိလာနေ ဒုက္ခတေ ဒိသ္မာ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။ ။

(၁၄၂) တေ၊ စ တံ အဘိ၊ နန္ဒိတွာ၊

ရောဂါ မုပ္ဖိ သု တင်္ဂဏေ။

တောန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၃) ကောဒါ ဓမ္မ-ရုဇာ၊ ပိ၊

ဂေလညေနာ-ဘိ၊ ပိဋိတော၊

ဓုန္ဒု-တ္ထရေန တံယေဝ၊

ဘဏာပေတွာန သာ၊ ဒရံ။ ။

(၁၄၄) သဗ္ဗောဒိတွာန အာဗာဓာ၊

တဗ္ဗာ ဝုဠာသိ ဌာနသော၊

တောန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၅) ပဟိနာ တေစ အာဗာဓာ၊

ထိဏ္ဍန္တ၊ မိ မဟေသိနံ၊

မဂ္ဂါ-ဟာသာ ကိလေသာ၊ တ၊

ယတ္တာ-နုပတ္တိ-ဓမ္မတံ။

တောန သစ္စ-ဇန္တေန၊  
သောတ္ထိ-တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊ ။  
ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊ ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

- (၁၄၆) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အ-ဇမင်္ဂလ၊ဉ္စ၊  
ယော-စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေါ၊  
ပါပ-ဂ္ဂဟော ဒု,သုဝိနံ အ-ကန္တံ၊  
ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု၊ ။
- (၁၄၇) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလ၊ဉ္စ၊  
ယော,စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေါ၊  
ပါပ-ဂ္ဂဟော ဒု,သုဝိနံ အ-ကန္တံ၊  
ဓမ္မာ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု၊ ။
- (၁၄၈) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလ၊ဉ္စ၊  
ယော,စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေါ၊  
ပါပ-ဂ္ဂဟော ဒု,သုဝိနံ အ-ကန္တံ၊  
သံဃာ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု၊
- (၁၄၉) ဒုက္ခ-ပ္ပတ္တာ, စ နိန္ဒုက္ခာ၊  
သယ-ပ္ပတ္တာ, စ နိန္ဒယာ၊  
သောက-ပ္ပတ္တာ စ နိ-သောကာ၊  
ဟောန္တု သဗ္ဗေဝိ ပါဏ်နေသ၊ ။
- (၁၅၀) ဧတ္ထာဝတာ, စ အပ္ပေဟိ၊  
သမ္ဘုတံ ပုည-သမ္ပဒံ၊

- သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တ၊  
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။ ။
- (၁၅၁) ဓါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊  
 သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊  
 ဘာဝနာဘိရုတာ ဟောန္တ၊  
 ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။ ။
- (၁၅၂) သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊  
 ပစ္စေကာနုဉ္စ ယံ ဗလံ။  
 အရဟန္တာနုဉ္စ တေဇေန၊  
 ရက္ခံ ဗဒ္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
- (၁၅၃) ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ဝါ ဟုရံ၊ဝါ၊  
 သဂ္ဂေသု၊ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
 ဣဒ၊ဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။  
 တေေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။
- (၁၅၄) ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ဝါ ဟုရံ၊ဝါ၊  
 သဂ္ဂေသု၊ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊  
 ဣဒ၊ဗ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။  
 တေေန သဗ္ဗေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။
- (၁၅၅) ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ဝါ ဟုရံ၊ဝါ၊  
 သဂ္ဂေသု၊ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
 ဣဒ၊ဗ္ဗိ သီလေ ရတနံ ပဏီတံ။

- တောန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။ ၊
- (၁၅၆) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊  
ရက္ခန္တိ သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တိ တေ။ ။
- (၁၅၇) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊  
ရက္ခန္တိ သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-ဓမ္မာ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တိ တေ။ ။
- (၁၅၈) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ  
ရက္ခန္တိ သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-သံဃာ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တိ တေ။ ။
- (၁၅၉) မဟာ-ကာရုဏိကော နာထော၊  
ဟိတာယ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။  
ပူရေတွာ ပါရုဒိ သဗ္ဗာ၊  
ပတ္တော သမ္မောမိ-မုတ္တမံ။  
တောန သဂ္ဂ-ဝဇ္ဇေန၊  
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊
- (၁၆၀) အယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊  
သက္ခာနံ နန္ဒိ-ဝဇ္ဇနော။  
ဝေမေဝ အယော ဟောတု၊  
အယသု အယ-မင်္ဂလေ။ ။
- (၁၆၁) အ-ပရာဇိတ-ပဏ္ဍကေ၊

- သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခဏသ။  
 အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊  
 အဂ္ဂ-ပ္ပဏ္ဏော ပမောဒေဝိ။ ။
- (၁၆၂) သု-နက္ခတ္တံ သု-မင်္ဂလံ၊  
 သု-ပ္ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိဘံ၊  
 သု ခဏော သု-မဟုဏ္ဏော၊ စ၊  
 သု-ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မ-စာရိသု။ ။
- (၁၆၃) ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊  
 ဝါစာ-ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ၊  
 ပဒက္ခိဏံ မနော ကမ္မံ၊  
 ပဏီမိ တေ ပဒက္ခိဏော။ ။
- (၁၆၄) ပဒက္ခိဏာနိ ကဏ္ဍာန၊  
 လဘန္တ-တ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။  
 တေ အတ္ထ-လဒ္ဓါ သုခိတာ၊  
 ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓ-သာသနေး၊  
 အ-ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တိ၊  
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။ ။  
 ပုဗ္ဗဏှ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိဘံ။

နိဗ္ဗာနံ

တွံတာ၊ စရိယာ-တ္ထရေန၊ တွံတေး-ပုရ- နိဝါသိနာ၊  
 သု-ဇနာနံ သု-သိက္ခာယ၊ မုဒ္ဒိတာ-ယံ ဝိသောမိတာ။ ။



# မရိတ်ကြီး ငါဠိတော်နိဿယ

တွင်

သိမှတ်ရန် အချက်များ

(အံ့) ဤအရေးမျိုးတွေလျှင် အနက်ဟု ဘတ်၊

(ငွေ) ဤအရေးမျိုးတွေလျှင် ကြောင့် ဟု ဘတ်။

(ဥ၊ဥ။) ဤ အရေးမျိုး တွေလျှင် အများ ရေးကြသည့်  
ဦး၊ဦး ဟု မှတ်။

(၎င်း) ဤ အရေးမျိုး တွေလျှင် ထိုအရေး ရှေးနားက  
သည့်ကို စသော ဝိဘတ်နက်စကားပါရှိမှု လသ် ကောင်း  
ဟုဘတ်၊မပါရှိမှု လကောင်းဟုဘတ်။ ။လည်းကောင်း  
လကောင်း တို့ကို ၎င်း ဟုရေးခြင်း အကြောင်းကား အစ  
လ၊အကုရာ ဗဒ္ဒကားနံ ငှက်ဇာန်နံ နှင့် အဆုံးက ဝိသနီ  
ပေါက်ည့် ငှက်သတ်ကို ပေါင်းသတ်ဟုမှတ်။ ။ သိကြား  
တတ်သည့် သကတ္တကိုစွဲ၍ သိကြားမင်းဟု အများရေး  
၏ငါတို့ကား သက္က၊သက္က၊ဟူသော မာဂဓ၊ သက္ကဓ နှစ်  
ပါးကို ယောစင်၍ သကြားမင်းဟုရေးလေပြီ၏။ ပါသာဒ  
ဟူသော မာဂဓ၊ သက္ကဓ နှစ် ပါးကို ယောစင်၍ ပါသာဒဟု  
ရေးသကဲ့သို့မှတ်။သာရိပုတ္တရာ ဟု အများရေးကြ၏ငါတို့  
ကားပုတ္တ၊ပုတ္တ၊ဟူသော မာဂဓသဒ္ဒါ နှစ်ခုကို ထင်ရှား၍  
သာရိပုတ္တ ဟု ရေးလေပြီ၏။ ။မေဃသဒ္ဒါကို စေတံ  
ဆ၍ မိဃ် ဟု ယ၊ကြီးသတ်လျက် အများရေးကြ၏။ ငါ

တို့ကား ကျောင်းခိုး၊ ဒိပ်ခိုး၊ များကဲ့သို့ အထက်က ဖုံးခိုး  
 နေသည်ကို ထောက်ရှု၍ ယ၊ကြီးသတ်မပါဘဲ မိုး ဟု ရေး  
 လေ့ပြု၏။ အရွယ်၊ ဟု ရ၊ကောက် နှင့် အမျှားရေးကြ၏။  
 ငါတို့ကား ဝယ၊သဒ္ဒါကို ထောက်ရှု၍ အယွယ်၊ ဟု ယ၊  
 ပက်လက်နှင့် ရေးလေ့ပြု၏။ ရောစပ်၊ရောနှော၊ရှည်စင်  
 ဟု ရကောက်နှင့် အမျှားရေးကြ၏။ ငါတို့ကား ယောဇေ  
 တွာ၊ယုဇ္ဇတိ၊သံယောဂေါ၊သဒ္ဒါတို့ကို ထောက်ရှု၍ ယော  
 စင်၊ယောနှော၊ယှဉ်စင် ဟု ယ၊ ပက်လက်နှင့် ရေးလေ့ပြု  
 ၏။ ပရိယတ္တိ၊ ဟုသော ဗိပ္ပန္န သဒ္ဒါကို ထောက်ဆ၍ ပရိ  
 ယတ် ဟု တသတ်လျက်အမျှားရေးကြ၏။ ငါတို့ကျေးဇူးရှင်  
 မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရား ကြီးကား ၊ ရိယာပု  
 ဏ်တဗ္ဗာ၊ဥပဏ္ဍိတဗ္ဗာတိ ပရိယတ္တိ။ ဟူသော ဝိဂြိုဟ်အရ  
 ပရိ၊ရှေးရှိသော အပ၊ဇာတ်ကို ထောက်ဆ၍ ပရိယတ် ဟု  
 ပ၊သတ် နှင့်ရေးသားတော်မူလေ့ရှိ၏။ ပညာပိယာတိ၊ ပညာ  
 ပေတိ ဝါတိ ပညတ္တိ။ ဟူသော ဝိဂြိုဟ် အရ ပ၊ ရှေးရှိ  
 သော ဥပ၊ဇာတ်ကို ထောက်ဆ၍ ပညပ် ဟု ပ၊သတ်  
 လျက် ရေးကြသည့် ထုံးဥပဒေနှင့် သင့်လျော် ညီညွတ် လှ  
 ပေ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အမျှားနှင့် မတူသည့် အရေးအ  
 သား ဟူသမျှ ယုတ္တိ တမျိုးနှင့် ရေးသား သည်ဟု သိ  
 ကြလေ။ ။

မ က ခ မ

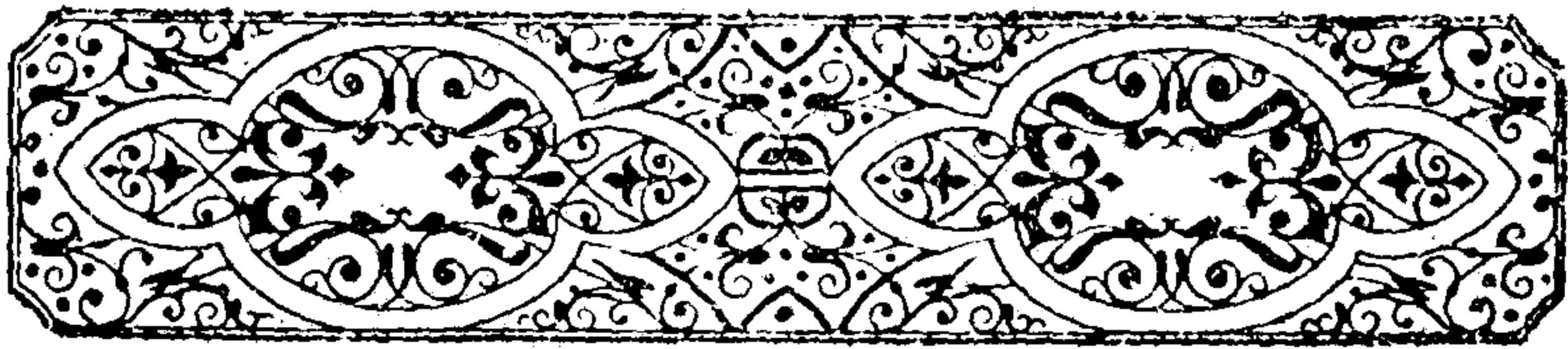
ပရိတ္တ-ဒေသကံ ဗုဒ္ဓံ၊  
ဓမ္မံ တေန ဒေသိတံ၊  
ဩရသံ တဿ သံဃာ၊ ဉ္စ၊  
နမသယိတွာန သာ၊ ဒရံ။ ။

တွံတေး ပုရေ ဝသန္တေန၊  
ဒန္တေန သမ္ဗ-စာရိနာ။  
မောင်ဘိုးရှမ်း၊ ရှော်နာမေန၊  
လိပိကာရေန ယာမိဟော။ ။

ပရိတ္တဏ္ဍံ လိပိသသာမိ၊  
ပိတိ-ပါမောဇ္ဇ ငနံ။  
ဂဉ္စနံ နယာမာဒါယ၊  
တံမေ သုဏာထ သာဓေဝါ။ ။

အဟံ၊ တွံတေးဆရာ၊ ဓထရ်ငါသည်။ ပရိတ္တ-ဒေသကံ၊  
ဘေးဇ္ဇန္တရာယံ၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်  
တတ်သည့်၊ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်မြတ်ကို ဟောကြား တော်  
မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ ဉ္စ၊ သုံးခွင်ထွတ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားကို၎င်း။  
တေန၊ ထိုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ကရုဏာရှေ့သွား  
မေတ္တာထား၍၊ ဟောကြား တော်မူသော။ ဓမ္မ၊ ဉ္စ၊ ကိုးပါး၊

ဆယ်ပါး၊ မြတ်တရားကို၎င်း။ တဿ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၏။  
ဩရသံ၊ ရှေ့ရှင်တော် နှစ်၊ သားတော် စစ်ဖြစ်သော။ သံ၊ သို့။  
ရှစ်ယောက် အရိယာ၊ မြတ်သံဃာကို၎င်း။ သာဒရံ၊ ကြည့်  
သာရှင်ယူ၊ အလွန်ရှိသောလှစွာ၊ နမသယိတွာန၊ လက်စုံယှက်  
မိုး ဥးညွတ် ရှိခဲ့ပြီ၍။ ။ တွံတေ၊ ပုရေ၊ ဟံသာဝတီနယ်၊  
ဂုဏ်ညွှတ်ပျံ့မွှေးမြှောက်တေး၍။ ဝသန္တေန၊ မိဘရိုးရာ၊ ဧဉ္ဇာ  
လာဖြင့် မကွာမကွေ၊ အမြဲနေသော၊ ဒန္တေန၊ ဆရာကောင်း  
အဆုံးအမ နာခံရသဖြင့်၊ လိမ္မာလှစွာသော။ သမ္မ-စာရိနာ၊  
ကောင် မြတ်လှစွာ၊ ကျင့်သိက္ခာလည်း ရှိသော။ မောင်ဘိုး  
ရှမ်း၊ ဣတိ-နာမေန၊ ဝေါဟာရသမ္ပုတိ၊ မောင်ဘိုးရှမ်း၊ ဟူ  
သောအမည်လည်း ရှိသော။ လိင်ကာရေန၊ အစိုးရသခင်၊  
ဘုရင်မြှောက်၍၊ တရားခရီးစာရေးကြီးသည်။ ယသိတော၊  
ဩဝါကြီး တန်တန်၊ ဖန်ဖန်ကပ်ထပ်၊ တောင်းပန်အပ်သည်  
ဖြစ်၍။ ။ ဂရုနံ၊ ကျောက်တီးအလား၊ အလေးပြုအပ်သည့်  
ဆရာတော်ဘုရားကြီးလို့၏။ နယံ၊ နည်းပြပဒေသကံ၊ အာဒါ  
ယ၊ ယူ၍။ ဝိဟိ ပါမေဇ္ဇ-ဝနံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို  
ပွားပေတတ်သော။ ပရိတ္တတ္ထံ၊ ခြံ့ချအတ္တ၊ ပရိတ်ဖြူးပဋိ  
တော်နိဿိကို။ လိင်သသဝါဒေ၊ ပေမံ၊ သာဓေဝါ၊ တရားချစ်  
စားသောတော်ဧည့်ရှိသည့်မေ့မခါငါ၏ တံ၊ နိဿယံ၊ ထိုခွဲရာ  
အရာ၊ ပရိတ်ဖြူးပဋိတော်နိဿိကို။ သုဏာယ၊ နှလုံးအသဲ၊  
သက်လုံးစွဲအောင်၊ အားခဲနာခံကြစေကုန်သတည်း။



# ပရိတ်ဖြူးပါဠိတော်နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော  
သမ္မာ သ, မုဒ္ဒဿ။

(၁) သမန္တာ စက္က-ဝါဠေဿ၊  
အဗြာ-ဂန္ထိန္ဒ၊ ဒေဝတာ။  
သဒ္ဓိဗ္ဗံ မုနိ-ရာဇဿ၊  
သုဏန္တိ၊ သဂ္ဂ-မောက္ခဒီ။ ။

(၁) သမန္တာဝန်းကျယ် ပဟိချာ၊ ရင်ဒီသာမှ၊ စက္က-ဝါ  
ဠေဿ၊ ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည့်၊ စကြဝဠာ  
တောင်ရစ်ဝိုက်၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကိုကပ်တံ့၍။  
ဝသန္တာ၊ ကြည်ညိုသာချမ်းမြေ့၊ နေထိုင်ကြကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊  
ရောင်ဝါတန်ခိုး ကဲမိုးကြီးမား၊ နတ်အများတို့သည်။ အဗြာ၊  
ပရိတ်တော်မြတ်၊ ရွတ်တတ်ရာ ဤအရပ်သို့၊ အာဂန္ထိန္ဒ၊ ညီ

ညာဖြဖြ၊ လာရောက်ကြကုန်လော့။ မနိ-ရာဇဿ၊ သုံးတိုက်  
ထွတ်တင်၊ ဘုရင် ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရဟန်း မင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော  
ဘုရားမြတ်၏။ သဂ္ဂ-မောက္ခ-ဒိ၊ နတ်ဇ္ဇာနိဗ္ဗာန်၊ ကျိုးရှင်တန်ကို၊  
ကောန် ဆတ်ဆတ်၊ ပေးဝေတတ်သော။ သ-ဒ္ဓန္တံ၊ ချီမွမ်းအံ့  
အား၊ ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော ပရိတ်တော် တရားကို။ သု  
ဏန္တံ၊ ရှိသေတုင်ကွ၊ နာဗည္ဗကြကုန်လော့။ ။

(၁) ပဿာဝတ္တဂါယာ။ ။ လေးပါးလုံး၊ စ၊ တ လုံး  
နေဝင်။ သ၊ န၊ ရှောင်၍၊ လေး နောင်ကား၊ ယ၊ နေတုန်က။  
ဝတ္တဂါယာမှတ်။ ။ သမ၊ လေးနောက်၊ ဇ၊ ဂုဏ်း ရောက်  
ရာ။ ထိုဂါယာပဿာဝတ္တမှတ်။ ။ စက္က-ဝါဠန္တံ လောက  
ဓာတု ဟူသော သာရဏ္ဍိယနိ နိကာယသမ္မာသေယ ဇက္က-ဝါဠန္တံ  
သု ပုဒ်၏ အစွဲကို ယလေ။ ။ အဗြာဟ္မဇာတိ၊ ခွံ အမှာ တ၊  
သတ်သံ ယဝဇ္ဇောဝဘတံ။ ဣ၊ မှာ နိ၊ သတ်သ သက်သက်  
ဘတံ။ ဝိသမ္ဘန္တိသံပေါ-ဇေနိဋ္ဌံ။ သ-ဒ္ဓန္တံ၊ ခွံ သ၊ မှာ ဒ၊ သတ်သံ၊  
ဒ္ဓိ၊ မှာ မ၊ သတ်သံ ယဝဇ္ဇောဝဘတံ။ သုဏန္တံ၊ ခွံ ဏ၊ မှာ နိ၊  
သတ်သံ သက်သက်ဘတံ။ ဝိသမ္ဘန္တိသံပေါ-ဇေနိဋ္ဌံ။ ။

(၂) ဓမ္မဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တိ။ ။

(၂) ဘဒ္ဒန္တိ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြ  
သည့်၊ ဓမ္မဿဝဏ အမျိုးသား၊ ဒရိ-နတ်များတို့၊ အယံ ကာ  
လော ဤသည့်ကာလ၊ ခံသယသည့်။ ဓမ္မဿဝဏ-ကာ  
လော သို့ ခွင်တွင်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တရားဒေသနာ၊  
နာကြားရမည့် အခါတည်း။ ။

(၂) ရဏ္ဍိယ။ ဓမ္မသဝဏ ကာလော၊ ဌိ သ၊ ဇွေးဘော်၊  
 က၊ ဩ နှင့်နေမှ မှန်သည်။ ဓမ္မ-သဝန၊ ဟု ဝိသံယောဂသ နှိ၊  
 ငယ်နှုတ်နေသည်ကား ပါဌိပျက်။ သက္ကဋ ကျမ်းရင်း၌ သ၊  
 ရရစ်နှုတ် နေသည့် ဩ၊ ဓာတ်က ပြန်ယူသည့် သု၊ ဓာတ်ဖြစ်  
 သောကြောင့်တည်း။ ၎င်းဓမ္မသဝဏ၌၊ ဓ၊ မှာမ၊ သတ်သံ၊ မ္ဗ၊  
 မှာ သ၊ သတ်သံ ထင်အောင်တတ်။ ။ အယံ၊ ဌိ ဝိသန္ဓေ နိသံ  
 ပါတတ်ကြ၏ မပါစေနှင့်။ သေးသေးတင်သံ သက်သက်  
 တတ်။ ။ သေးသေးတင်သံနှင့် မ၊ သတ်သံ အသုံးကား နှုတ်  
 ခမ်းချင်း မထိစေဘဲ ခံတွင်းကို ခဉ်းငယ်လောက်သာဖွင့်၍  
 နှာခေါင်းသံနှင့် တတ်ခြင်းသည် သေးသေးတင် သံမည်၏။  
 နှုတ်ခမ်းချင်းထိစေ၍ နှုတ်ခမ်းသံ ထွန်းကား ထင်ရှားအောင်  
 တတ်ခြင်းသည် မ၊ သတ်သံမည်၏။ ယခုကာသ သရဏာဂုံအ  
 ရာ ဉာဏ်ကမ္မဝါစာတို့၌ သေးသေးတင်မှာ နှုတ်ခမ်းချင်းထိ၊  
 မ၊ သတ်မှာ နှုတ်ခမ်းချင်း မထိဘဲ တတ်ရှုတ်မြဲ ပြုကြသည်  
 ကား သားမောက်ကို ပြောင်းပြန်တတ်သည်နှင့် တူသွသည်။  
 သတိပြု ဘဒ္ဒန္တ၊ ကား ဒေဝဠာဘလုံ၊ ရှိ၊ နှစ်လုံးရှိနှစ်ချက်သင့်။

(၃) နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော  
 သဗ္ဗာ-သ၊ ဗ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

(၃) အရဟတော၊ လူနတ်ပြုသွားသက္ကဝါစပင်း၊ အမင်း  
 မင်းတို့၏၊ ဝပ်စင်းဥျးချက်၊ ပူဇော်အသုံးကို ခံတော်မူထိုက်  
 ထသော၊ သဗ္ဗာ-သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မပေါက်မပြန်၊ သယန္တ။ ဉာဏ်  
 ဖြင့်၊ ငါ၊ တန်ဥပယျ၊ ဓမ္မသုံးစုံ၊ တရားပုံကို၊ အကုန်အစင်၊ သိ  
 မြင်တော်မူပြီးထသော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ ဣဿရိယ၊ စ



သည့်အပြား၊ ဘုန်းခြောက်ပါးသခင်၊ ထိုဘုရားရှင်အား။  
နမောရိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံခိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။ ။

(၃) ရဏ္ဍိယ။ ။နမောကား ဝန္တနုတ္ထ-ဝါစက နိပါတ်  
ပုဒ်။ ။သမ္မာ၊ ဌိ သ၊ မှာ မ၊ သတ်သံ ထင်အောင် ဘတ်။  
သမ္မုဒ္ဓဿ၊ ဌိ သ၊ မှာလည်း မ၊ သတ်သံ ထင် အောင် ဘတ်။  
သေးသေးတံ သံ ဖြစ်၍ နောက်သည်။ နှုတ်ခင်းချင်းထိစေ။

(၄) ယေ သန္တာ သန္တ-စိတ္တ၊  
တိ သရဏ-သရဏာ၊  
ဧတ္ထ လောကန္တရေ၊ ဝါ။  
ဘုမ္မာ-ဘုဒ္ဓာ၊ စ ဒေဝါ၊  
ဂုဏ-ဂဏ-ဂဟဏ၊  
ဗျာဝဇ္ဇာ သဗ္ဗ-ကာလံ။  
ဧတေ အာသန္တ၊ ဒေဝါ၊  
ဝရ-ကနုက၊ မယေ၊  
မေချ-ရာဇေ ဝသန္တော၊  
သန္တော သန္တောသ-ဟေတု၊  
မုနိ-ဝရ-ဝဇ္ဇံ၊  
သောတု-ခဂ္ဂံ သမဒ္ဓါ။

(၅) ဧတ္ထ၊ ဝါ ရှစ်ဘေသာင်း ခွင်ထောင်၊ အမြင့် ဆောင်  
သည့်၊ စကြာဝဠာ တောင်ရစ်ဝိုက် ဤလောကဓာတ်တို့ကို  
၎င်း။ လောကန္တရေ၊ ဝါ ဤမှတစ် ခြားလောကဓာတ်တို့ကို  
ပါး၌၎င်း။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာ ချမ်းမြေ့ နေထိုင် ကြကုန်

သော။ သန္တာ၊ သုတော်အစစ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမျိုး ဖြစ်ကြကုန်  
သော။ သန္တာ-ဝိညာ၊ ချမ်းသာဖူးမြဲ၊ ငြိမ်သက်သော ဝိညာရှိကြ  
ကုန်သော။ တိ သရဏ-သရဏာ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သဃ်၊  
သုံးရတနာလျှင်၊ ကိုးကွယ်ထောက်တည်ရာ ရှိကြကုန်သော။  
သဗ္ဗကာလံ၊ နေ့ယောညဉ့်ပါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏ=ဂဏ-  
ဂဟဏ ဗျာဝဉ္ဇာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ စရှိလုံးစုံ၊ ဂုဏ်အပေါင်း  
ကိုယူခြင်း၌ အားထုတ်ကြကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊  
အုပ်စိုးတတ်နေ ကြကုန်သော။ ယေဒေဝါ၊ စ၊ အကြင်ဘူမစိုး  
ရှုကွဲစိုး၊ တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ စတု မဟာရာဇ်၊ တာဝတိံနီ  
သာနတ်တို့သည့်၎င်း။ အ ဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်  
စိုး တတ်နေ ကြကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ စ၊ အကြင်ယာမာ အ  
စ၊ အာနိဂ္ဂ အဆုံး၊ ပေါင်းရုံး များစွာ၊ နတ်တကာတို့  
သည့်၎င်း။ သန္တ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇေတ ဒေဝါ၊ စ၊ ထိုအလုံးစုံအရပ်  
ရပ်၊ ဘူမစိုးစသောနတ်တို့သည့်၎င်း။ ဝရ-ကနက၊ မယော၊ အ  
ရှေ့က ငွေ၊ ဒက္ခိဏေ မြို့ပစ္စို မ ဖလ်၊ မြောက်နံရံတစ်ဆီး၊ မြတ်  
သောရွှေစင်အင်္ဂါကြီးသော။ မေရ-ရာဇေ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်း  
လေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သဖြင့်၊ တောင်ဟူသမျှကိုစိုးနင်း၊  
မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တာ၊ ချမ်းသာရိပ်ငြိမ်၊ နတ်စည်း  
စိမ်ကို၊ ကြွယ်ကြွယ်ခံစား၊ ပျော်ပါးနေထိုင်သော။ သန္တာ၊ သူ  
တော် အစစ်၊ အရိယာမျိုး ဖြစ်သော။ ယေဒေဝါ၊ အကြင်  
နတ်တို့သနင်း၊ သာ ကြားမင်းသည့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဒေဝါ၊  
စ၊ ထိုနတ်တို့သနင်း၊ သကြားမင်းသည့်၎င်း။ သန္တာသ-ယေ  
တုံ၊ ယံသာသာ၊ ယထာဗလ၊ ယထာသာရူပံ၊ သန္တာသ

သုံး၊ပေါင်းရုံးဆွဲနှစ်၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။  
 ဆင်္ဂါ၊ မြတ်သုတ္တံသော။ မုနိ-ဝရ-ဝစနံ၊ မုနိထွတ်ထားရှင်  
 တော်ဘုရား၏၊ တရားအမော်၊ ပရိတ်တော်ကို။ သောတုံ၊  
 သတိ၊ ပညာ၊ သဒ္ဓါမချို့၊ နာခံ၊ ချီရာ၊ သ၊ မဂ္ဂါ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်  
 ဖြာ၊ ပေါင်းရ ညီညွတ်ကြကုန်လျက်။ အာယန္တံ၊ ကြည်သာ  
 ရှိပျ၊ လာရောက်ကြကုန်လော့။ ။

(၄) သဒ္ဓရာဂါယာ။ ။မ၊ ရ၊ ဘ၊ န၊ ယ၊ ဂဏသုံး၊ ခုနှစ်  
 လုံးတရပ်၊ ယဘိ ပြတ်၊ ခေါ်အပ် သဒ္ဓရာ။ ဇေတ အာ  
 ယန္တံ၊ နှိ၊ ဇေ၊ နှိ ယ၊ မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။  
 ၎င်း ဇေတ အာယန္တံ၊ ဟူသော ဗဟုဝန်ကတ္တော၊ ဗဟုဝန်  
 ကြံယူတို့ကိုငဲ့၍ ဂါယာအဆုံး၌ သ၊ မဂ္ဂါ ဟုရေးချနှင့် ရှိမှ  
 မှန်သည့် သမဂ္ဂံ ဟု သေးသေးတတ် ရှိသည့်ကား ပါဌ်ပျက်။  
 ၎င်း သ၊ မဂ္ဂါ၌လည်း အက္ခန ဝိခရေန သင်္ခတံ သ၊ မဂ္ဂံ ဟူ  
 သော အဘိဓာန်နိကာနှင့်မသွေ သံပုဒ်၊ အဂ္ဂပုဒ် ဟုသိလေ။  
 သင်္ခတံ မာနာဒိ အဂ္ဂ ယဟိ ဟိ သ၊ မဂ္ဂါ ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလျှင်  
 သာဏှိကော ဝိမုဓ်မည်ထင်၏။ ။

(၅) သဗ္ဗေသု စက္ခုဝါဇ္ဇေသု၊  
 ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မနော၊  
 ယံ အဓမ္မဟိ ကတံ ဝုညံ၊  
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-ဘာဓကံ။ ။

(၆) သဗ္ဗေ တံ အနန္တ၊ မောဒိတုဿ၊  
 သ၊ မဂ္ဂါ ဘာသနေ ရတာ။

ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တိ။

အာ,ရက္ခာယု ဝိသေသတော။ ။

(၅-၆) သဗ္ဗ=သမ္ပတ္တိ=သာကေ၊ အလုံးစုံ အရပ်ရပ်၊ လောကီ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော။ ယံ ဝုညံ၊ အကြင် ကုသိုလ်အရာ၊ မြတ်ကောင်းမှုကို အမွေဟိ၊ ဝိပဿနာ၊ စည်းဝေး လာချေ ကံကြသော ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ဗီဇ် အားထုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီ။ တံ ဝုညံ၊ ငါတို့ယခု၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ ထိုကုသိုလ် ကောင်းမှုကို။ သဗ္ဗေသု၊ ခင်သိမ်းဥသုံး၊ အာဏာခေတ် ဖြစ်ကုန်တော။ စက္က-ဝါဠေသု၊ ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည့်၊ စကြာဝဠာ ကောင်ရစ်သိုက်၊ ကုဋေတသ်နိသော လောကဓာတ်တိုက်တို့၌။ ပသန္တာ၊ ကြည်သာချမ်းမြ၊နေထိုင်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခင်သိမ်းကုန်သော။ ယက္ခာ၊ စ၊ အသားစားကြီး၊ မြေတုတ် ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါ၊ စ၊ တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ ဘုမစိုးစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနော၊ စ၊ ဈာန်ဖြင့်ပွားစီး၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်၎င်း။ အနု၊ မောဒိတ္တ၊ ကိုယ်စီကိုယ်င ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍၊ သ၊ မဂ္ဂါ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ၊ ပေါင်းစု ညီညာ ကြကုန်လျက်။ သာသနေ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်၊ နှစ်မြိုက် ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ အာ,ရက္ခာယု၊ လွန်မင်းထူးစွာ၊ စောင့်ရှောက်သော အရာတို့၌။ ပမာဒ-ရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်း ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ။

(၁-၄) ပဿျာဂတ္ထဂါထာ။ ။ယက္ခာတိ ဝိသာစာ။  
ဒေဝါတိ ဘုရားသမ္ဘုဒေဝ ဟူသော ဗိုကာနှင့်မသွေ ၎င်း  
တို့၏အဖွဲ့ကိုသိလေ။ ။ပြိပဋ္ဌနော၊၌ ဆန်းငွေ ရသသြစ်  
သည့်အာကို အံ့ပေးသည့်အခါ ဖေါထုတ်၍ ပေးသေသည်။  
ဆန်းငွေကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ ။ဖေါပေးရာ ဟုမှတ်၊  
ယံ၊၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ ။သတိပြု။ ။အမှတ်၊၌  
အ၊မှာ မသတ်သံထင်အောင်တတ်။ ။တောန္တ၊၌လည်း  
ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏ သတိပြု။ ။

(၇) သာသနဿ၊ဝ လောကဿ၊  
ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။  
သာသန၊၌လ လောက၊၌၊  
ဒေဝါ ရက္ခန္တ၊ သဗ္ဗဒါ။ ။

(၈) သဗ္ဗိ ဟောန္တ၊ သုဘိ သဗ္ဗေ၊  
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။  
အနိဗ္ဗာ သုမနာ ဟောန္တ၊  
သဟ သဗ္ဗေဟ ဉာတိတံ ။

(၇-၈) သာသနဿ၊ဝ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၏  
၎င်း။လောကဿ၊ဝ၊သတ္တဝါဟူသမျှ၊သတ္တလောက၏၎င်း။  
သဗ္ဗဒါ၊ နှစ်၊လ၊နေ့ရက်၊ နိနစ်ကွက်ခြား၊ အခါခပ်သိမ်း။  
ဝုဗ္ဗိ၊ လွန်စွာကြီးမင်း၊ ဟိုးတက် ဧည့်ကာ ခြင်းသည်။ ဘဝ  
ဘု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သာသန၊၌လ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာ  
သနာကို၎င်း။လောက၊၌၊ သတ္တဝါဟူသမျှ၊ သတ္တလောက

ကိုင်း။ ဒေဝါ၊ တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ သမာဒဝ နတ်တို့သည်။  
 သဗ္ဗဒါ၊ နှစ်လ၊ နေ့ရက်၊ မိနစ်ကွက်မပြာ၊ အခါခင်သိမ်း။  
 ရက္ခန္တိ၊ ကြည်သာရွှင်ပျာ၊ စောင့်ရှောက် ကြစေ ကုန်သ  
 တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခင်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့သည်။  
 အတ္တနော၊ မိမိ၊ မိမိ၏။ ပရိ၊ ပါရေဟ်း စည်းစိမ် ဥစ္စာ၊ ဝန်း  
 ကာ ရံပတ်၊ အခြံ အရံ ပရိသတ် တို့နှင့်။ သဗ္ဗံ၊ တကွ။  
 သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမပြု၊ ချမ်းသာဖူးမြဲမြဲ  
 ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေဟံ၊  
 ဗောက်၊ ဘောက်၊ ဆောက်၊ ထက်၊ နှစ်ဖုံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။  
 ဉ္စတိတိ၊ ခုနှစ်ဆက်တိုင်တိုင်၊ မြဲနဲ့ စပ်တော်။ ဆွေမျိုး  
 ပေါက်ဘော်တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ၊ အ-နိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲ  
 ဒုက္ခ၊ နှမ်းနယ်ခြင်းမရှိကြကုန်သည်။ သု-မနာ၊ ဝမ်းသာရွှင်  
 ပျာ၊ ဇေးမြဲသော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်  
 သတည်း။ ။

(၇-၈) ပဿျာဝတ္ထဝါယာ။ ။ ဂုဏ်၊ ဌိဆန်းငွေ ဒီဃ။  
 သာသန၊ ဝိဝုဌိ နု၊ မှာ မ သက်သံ ထင်အောင် ဘတ်။ ။  
 လောကဉ္စ၊ ဌိ င၊ သက်သံနှင့်တူစွာ ဉ္စ၊ သက်သံ သက်သက်  
 ဘတ်၊ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါစေနှင့်။ ။

ရက္ခန္တိ၊ ဟောန္တိ၊ တို့၌လည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ  
 ၏။ သတိပြု။ ။ ပရိဝါရေဟိတိ ပရိဇနေဟိ သမ္ပတ္တိဟိစ။  
 အတ္တနောတိ သကာနံ သကာနံ။ ဝစနပိပ္ပလ္လာသော ဝိန္နာ  
 ဝစနဓမ္မေဓံ။ ဝိကာ။ ။ ဤဝိကာသံ ဝိန္နာ ဝစန ချိလျှင်

ဝစနိပဗ္ဗာသ၊ ဟု သိက္ခိရာမကောင်း။ အတ္တနောတိ သဿ  
သဿ၊ ဟု ဘွင်္ဂပြသိရာသာကောင်း၏။ ဆင်ခြင်လေ။ ။

(၉) ရာဇတော၊ဝါ စောရတော၊ဝါ + မနုဿတော၊  
ဝါ အမနုဿတော၊ဝါ + အပ္ပိတော၊ဝါ ဥဒကတော၊ဝါ +  
ဝိသာစတော၊ဝါ ခါဏုကတော၊ဝါ + ကဏ္ဍကတော၊ဝါ  
နက္ခတ္တတော၊ဝါ + ဇနာဒရောဂတော၊ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော၊  
ဝါ + အသဒ္ဓိဗ္ဗိတော၊ဝါ အသပ္ပုရိသတော၊ဝါ + ဇဏ္ဍ-  
ဟတ္ထိ-အဿ-ဝိဂ-ဂေါဏ-ကုတ္တုရ + အဟိ-ဝိန္တိက မဏိ  
သပ္ပ-ဒိဝိ + အတ္တ တရုတ္တ-သုကာရ မဟိံသ + ယက္ခ-ရက္ခ  
သာဒိတိ + နာနာ-ဘယတော၊ဝါ နာနာ-ရောဂတော၊ဝါ +  
နာနာ-ဥပ၊ဒ္ဓပတော၊ ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တိ။ ။

(၉) ရာဇတော၊ဝါ၊ ကြမ်းတမ်းညစ်ထေး၊ မင်းဆင်းမင်း  
ယုတ်တေးမှင်း။ စောရတော၊ဝါ၊ သူ့ဥစ္စာကို၊ မညှာတာ၊  
မထောက်တွေး၊ မျက်ဆီး လုယက်တတ်သည် နိုးသူ၊ ဒမြ  
တေးမှင်း၊ မနုဿတော၊ဝါ၊ ယုတ်ငှညစ်ယေး၊ လူရှိုင်း၊ လူ  
မျက်တေးမှင်း၊ အမနုဿတော၊ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်\*ကြီး  
လေး၊ တိလူးတေးမှင်း၊ အပ္ပိတော၊ဝါ၊ မျက်စီးဘို့ရာ၊ ဖြစ်  
လာရှင်ထွေး၊ တောမီး၊ ရွာမီး၊ စသော မီးတေးမှင်း။ ဥဒက

\* မူရင်း၌ မဟေးဟု ရှိသည်။ မဟာကို ကခရန် အလိုငှာ မဟေ၊ ဟု  
ရေး၏။ ငြီးလေးသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ လွယ်ကူ မြေငှာ ကြီးလေး ဟု  
ပြင်တည်းခံသေးသည်။



တော၊ ဝါ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ခန္ဓာအသက်၊ ပျက်၍ ရှုတ်ထွေး၊ မိုးရေ  
 မြစ်ရေ စသော ဘေးမှတင်း။ ပိသောစတော၊ ဝါ၊ ကြောက်  
 ဘွယ်ကြီးလေး၊ မြေပျက် ဘီလူးဘေးမှတင်း။ ခါဏုကာတော၊  
 ဝါ၊ ထိုက်ချိတ်ခိစရာ၊ ဆီးကာရှုတ်ထွေး၊ သစ်ငှက်၊ ခလုတ်  
 ဘေးမှတင်း။ ကဏ္ဍကာတော၊ ဝါ၊ စူးဝင်ခိစရာ၊ ဆီးကာရှုတ်  
 ထွေး၊ ဆူးပြောင့်ဘေးမှတင်း။ နုက္ခတ္တတော၊ ဝါ၊ အနိစ္ဆိတာ၊  
 ဒုက္ခ ဝိပါကဆိုး၊ မကောင်းကျိုးသည်၊ ကဲမိုး ဖြစ်နေ၊ မ  
 ကောင်းသော နုက္ခတ္တ ဘေးမှတင်း။ ဇနုပဒ ရောဂတော၊ ဝါ၊  
 ဇနုပဒ၌၊ ဆိုးယုတ် ရှုတ်ထွေး၊ အနာရောဂါ ဘေးမှတင်း။  
 အ-သဒ္ဓန္တတော၊ ဝါ၊ ယုတ်မာညစ်တေး၊ မကောင်းသော အ  
 ကျင့် ဘေးမှ တင်း။ အ-သန္တိဋ္ဌိ တော၊ ဝါ၊ ယုတ်မာ ညစ်  
 ထေး မကောင်းသော အယူဘေးမှတင်း။ အ-သပ္ပုရိသတော၊  
 ဝါ၊ ယုတ်မာညစ်ထေး၊ သူ့ယုတ်ဘေးမှတင်း။ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ၊  
 ကြမ်းသောဆီး။ အဿ၊ ကြမ်းသောမြင်း။ ဖိဂ၊ ကြမ်း  
 သောသားရဲ၊ ဂေါဏ၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကုက္ကုရ၊ ကြမ်းသော  
 ခွေး။ အဟိ၊ ကြမ်းသောဖွေ၊ ဝိန္တိက၊ ကြမ်းသော ကံ၊ ပြီး  
 ကောက်၊ မဟိသ၊ ကြမ်းသော မြေစိမ်း၊ ဒိပိ၊ ကြမ်းသော  
 သစ်။ အန္တ၊ ကြမ်းသောဝံ၊ တရန္တ၊ ကြမ်းသောဆောင်း။ သူ  
 ကရ၊ ကြမ်းသောဝက်။ မဟိသ၊ ကြမ်းသောကျွဲ။ ယက္ခ၊  
 ကြမ်းသောနတ်ဘီလူး၊ ရက္ခသာဒိဟိ၊ ကြမ်းသော ရေစောင့်  
 ဘီလူးအစရှိသည်တို့ကြောင့်။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ နာနာ-ဘာ  
 ယတော၊ ဝါ၊ များပြားရှုတ်ထွေး၊ အထူးထူးသော  
 နာနာ-ရောဂတော၊ ဝါ၊ များပြားရှုတ်ထွေး၊ အထူးထူးသော

အနာရောဂါ တေးမှိုင်း၊ နာနာ-ဥပဒ္ဒဝတော၊ဝါ၊ များပြား  
ရှုပ်ထွေး၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝတော တေးမှိုင်း။ ဒေဝါ၊  
တန်ခိုး၊ ဟိုးမြဲ၊ သောဒေဝနတ်တို့သည်။ အာရုက္ခံ၊ နေ့ည  
မကင်း၊ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တံ၊ ညီညာဖြ  
ဖြဲ၊ ဆတ္တာမျှ၊ ယူကြစေ ဖုန်သတည်း။

(၉) ရုက္ခိယ။ ။ အ-သဒ္ဓမ္မဝတော၊ဝါ နှ့် အ၊ မှာ  
သင်္ကတအတိုင်းတည်း။ သ၊ မှာ ဒေဝနတ်သံ၊ ဒ္ဓ၊ မှာ မ  
သင်္ကတံ ထင်အောင်တည်း။ ။ ဂဗ္ဘန္တံ၊ နှ့် ဝ၊ မှာ ယောဂြိုး  
သင်္ကတံ၊ ဟု၊ မှာ နှ့် ယောဂြိုးသင်္ကတံ သင်္ကတံထင်အောင်  
တည်း။ ဝိသန္ဓနိသံမပါစေနှင့်၊ ဤဂဗ္ဘန္တံ၊ ပုဒ်နှ့် ဝ၊ မှာ ယောဂြိုး  
သင်္ကတံမပါဘဲ တစ်ကြိမ်သင်္ကတံ၊ ဒုတိယ၊ ဟုသော ဥပ  
ဒေသ ကဏ္ဍည်း သုတ်နှင့် မညီမျှသဖြင့် အမှားဝင်စေဟု  
မှတ်ကြရလေ။

### မင်္ဂလသုတ်

(၁၀) ယံ မင်္ဂလံ ခွါဒေသဟိ၊  
ဝိန္တယိံသု ဘဒေဝကာ၊  
သောသနံ နာမိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊  
အဋ္ဌတ္တိံသာဓူ မင်္ဂလံ။ ။

(၁၁) ဒေသိတံ ဒေဝ-ဒေဝန၊  
သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ။  
သဗ္ဗ-လောက-ဟိတတ္ထာယ၊  
မင်္ဂလံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၁၀-၁၁) သောတ္တာနံ၊ ကောင်းမြတ်သုတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တ၊ နှစ်သက်ကြကုန်သော။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၊ ခပ်ယိမ်းသူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြီးသတ္တဝါအများ ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားကို။ ဣ-ဒေဝဟိ၊ ဣ-ဒေဝေ တဆွဲနှစ်နှစ်၊ သက္ကရာဇ်သင်္ချာ၊ ရှည်ကြာကာလ၊ ခါသမယတို့ ပတ်လုံးသာလျှင်၊ စိန္တယိံ သု၊ ကြံစည်ကြကုန်ပြီ၊ စိန္တယန္တံ၊ ပိ၊ ယံ ထင်ယုံ၊ ကြံစည်ကြကုန်သော်လည်း။ အဋ္ဌ-တ္ထိံ သဋ္ဌ၊ ရေတွက်၍င်းခြားသရုပ်အားဖြင့်၊ သုံးဆူရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြွင်းသတ္တဝါအများ ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားကို။ နာမိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနို့ ကြကုန်။ ။ သဗ္ဗ-လောက-ဟိတက္ခယာယ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ သတ္တ လောကဇာတိ၊ တောင့်တနှစ်မြို့၊ အစီးအပွားအလှိုငှာ။ ဒေဝ-ဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့၏ထိပ်တင်၊ ဘုရားဥက္ကဋ္ဌ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝိတံ၊ ကရုဏာဆော်ဖန်၊ ဒေသနာညွှန်ဖြင့်၊ ဝေတနိရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ သန္တ-ပါပ-ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ အကုသိုလ်ခန္ဓကို၊ ပယ်ချရိတ်ခြင်း၊ ပျက်ဆီးတတ်သော။ ယံ မင်္ဂလံ၊ ထိုသတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားကို။ ဟေ၊ ညိညာဖြူ စည်းဝေး လာရောက်ပြည်သည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အိုသူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။

(၁၀-၁၁) ရှေ့ဂါထာ၊ ဝိပုလ။ နောက်ဂါထာ၊ ပဏျာ-

ဝတ္ထု      «ပထျာဝတ္ထု၊ နည်းအရတွင်၊ ဝိသမ၊ လေးနောက်၊  
ကင်းပျောက် ယ၊ ဇ၊ ခြောက်ကို ဖမ်းကျ၊ ဝိသုလ-ဟုမှတ်။ ။  
ယံ မင်္ဂလံ၊ ဤယံ၊ မှာ ဝိသန္ဓနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ မိန္ဒယီ သု၊  
ဤ ယီ၊ မှာလည်း ဝိသန္ဓနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။  
သ-ဒေဝကာ၊ ဤသ၊ ပုဒ် ဒေဝ၊ ပုဒ် သမာသံ အဆုံး၌ ကပစ္စည်း  
ဖြစ်၍ သင်္ကေတ အတိုင်း စဉ်းငယ် ဖြတ်သတ်။ ။ နာ-မိ  
ဝတ္ထုနီ၊ ဤ န၊ ကား နိပါတ်ပုဒ် အမိ၊ ကား ဌာတာရ ပုဒ်  
ဝတ္ထုနီ၊ ကား အချာတ်ပုဒ် ဖြစ်၍ သင်္ကေတ အတိုင်း စဉ်း  
ငယ်ဖြတ်သတ်။ ။ ၎င်း ဝတ္ထုနီ ဤသု၊ မှာ ဝိသန္ဓနီသံ ပါ  
တတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။ အဋ္ဌ၊ ဤ သဉ္ဇ၊ ဤ ဝေဒနာသုံးနှင့် နှိုင်း  
မှန်သည့် တ၊ တလုံ ကောင်းရှိသည့် ကား ပါဠိပုဒ်။ ။ ထိတ၊  
တယ၊ ထိ သ၊ သဒ္ဓါ၊ ရှိသောသူ၊ ဝတ္ထုဒေဝ ဝိသေ က်။ ။  
ဟုမှတ်၊ ၎င်း အဋ္ဌ၊ ဤ သဉ္ဇ၊ ဤ အ၊ မှာ ဗု၊ သတိသံ၊ ဝ၊ မှာ တ  
သတ်သံ ထင်အောင်တတ်။ ဤ သဉ္ဇ၊ ဤလည်း ဝိသန္ဓနီ  
သံ မပါစေနှင့်။ သတိပြု။ ။ မင်္ဂလံ ထံ၊ တဏှာမဟော၊ ဤ  
သင်္ကေတအတိုင်း တံ၊ မှာ စဉ်းငယ် ငြိတတ်။ ။ ဝိသန္ဓနီသံ  
မပါစေနှင့်။ မင်္ဂလံ၊ မှာ စဉ်းငယ် ရပ်၍ သံ၊ ကို တဏှာမ  
ဟော၊ နှင့် တွဲ၍ ဝိသန္ဓနီ သံကို နှင့် တစ်သံ တစ်ကြိမ်။  
သတိပြု။ ။

(၁၂) ဧဝံ ဝေ သုတံ၊ + ဧဝံ သမယံ ဘဂဝါ ဘာ  
ဝတ္ထုသံ ဝိဟာသေ၊ + ဝေတ၊ ပဉ္စေ အ-သထ- ဝိဇ္ဇိကာတာ  
အာရာမေ + အယသေ၊ ပညုဉ္ဇော ဝေဝေဝ အတိဏှ၊ နာ

ယ ရက္ခိယာ အဘိက္ကန္တ - ဝဏ္ဏာ + ကေပလ-ကပ္ပံ ဇေတ-ဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေ ဘဂဝါ-တေနံ ပ,သင်္ကပိ၊ + ဥပသ,ကိမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိ,ဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာယိ၊ + ကေမန္တံ ဌိတာ, ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါဏာယ အဇ္ဈာဘာသိ။ ။

(၁၂) ဘန္တေ၊ နာယကဦးစီး၊ အမှူးအကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မဟာ သဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ မဟာ ဩဗ္ဗာဓိကံ၊ ဤအင်္ဂုလသုတ်၊ ဒေသနာတော်ကို၊ မေ၊ အနန္တံ မည်ခေါ်၊ တပည့်တော်သည် ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သဗ္ဗုခံ၊ ရှေ့တော်မျက်မှောက်၊ စက်တော်အောက်မှ ဝေ၊ ဤသို့၊ သုတံ ကောင်းမွန်သော၊ ကြားအပ်၏။ ကေ၊ တပါးသော၊ သယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သာ ဝဋ္ဌိယံ သတင်းယနံ၊ သင်းပျို့ခွေထုံ၊ နယံဥသသုံကျော်ဟီး၊ သာဝဋ္ဌိပြည်တော်ကြီး၌၊ အ နာထ=ဝိဇ္ဇာကဿ၊ သတင်းဂုဏ်တိတ်၊ ဖိတ်ဖိတ် ရောင်ပြေး၊ အနာထဝိဇ္ဇာ သူဌေး၏။ အာရမေ၊ ဖိတ်နေလုံး၊ ရှင်ပြုံး ဖေးဖြ၊ မွေ့လျော်ရာ ရှာနုဖြစ်တော်မူသော ဇေတ-ဝနော ဇေတ ဝနံ မည်သိ၊ ဥပျာဉ်တော်ကြီး၌ ဝိဟာရဘိ၊ လျော်လုံးထိုင်၊ ရပ်၊ ဝဋ္ဌာ၊ လေးပါးအုပ္ပါယာ၊ သာယာဩဉ်၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ခေါ် ထိုသို့မြတ်စွာ၊ နေတော်မူသော အခါ၌၊ အညတြာ၊ သံသာ ခြားနား၊ အမျိုးအမည်ဖြင့် မထင်ရှားသော။ အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ၊ ဘောင်လှံတစ်အိမ်၊ အလွန် ချစ်သက်သွယ်သော အဆင်းရှိသော။ ဒေဝတာ တန်ခိုးတောစ ဂုဏ်တိတ်ကြီးမား မိုးရောင်သား

သညံ။ အဘိတ္တန္တိယ။ ဆင်၊ မြင်း၊ လူသံ၊ တညံညံ၊ တဟိးဟိး၊  
ပထမယာမ်ကုန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ညံညံ၊ သန်း  
ခေါင်ယာမ်၌။ ဇေတ-ဝနံ၊ ဇေတဝန်မည်သီး၊ ဥယျာဉ်တော်  
ကြီးကို။ ကေဝလ-ကပ္ပံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အကြွင်း အ  
ကျန် မရှိရအောင်။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ် အရောင်ဖြင့်၊  
ထွန်းပြောင် ထန်လင်း၊ ပ၊ ဝင်းစေ့၍။ ယေန၊ အကြွင်းအရပ်၌။  
ဘဂဝါ၊ သုံးခွင်ထွင်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ  
တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားမြတ်၊ ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပ၊  
သင်္ကဓ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပ၊ သင်္ကဓတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဘဂ  
ဝန္တိ၊ သုံးခွင် ထွင်ထား၊ ရှင်တော် ဘုရားကို။ အဘိ၊ ဝါ  
ဒေတွာ၊ လက်စုံချီမိုး၊ ရှိသေတ္တာရှိမိုး၍။ ဧကမန္တိ၊ ဝေး၊ နီး၊  
လေညာ၊ မြင့်ရာ၊ ရှေ့၊ နောက်၊ ပေါင်းခြောက် ကင်းကွာ၊  
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်၏။  
ဧကမန္တိ၊ ဝေး၊ နီး၊ လေညာ၊ မြင့်ရာ၊ ရှေ့၊ နောက်၊ ပေါင်းခြောက်  
ကင်းကွာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌။ ဌိတာ၊ ခေါ၊  
ရပ်တည်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုတန်ခိုးတေဇာ၊ ဂုဏ်  
ဝါကြီးမား၊ မိုးနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တိ၊ သုံးခွင်ထွင်ထား၊  
ရှင်တော် ဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ မာဂဓ ဘာသာ၊ ဆို  
လတ္တံ့သော ပါဠိ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာဘာသိ၊ အသနားခံ၊  
လျှောက်ထားတောင်းပန်၏။ ။

(၁၂) ရတ္တိယ။ ။ ဧဝံ မေ သုတံ စသည်၌ ဧဟူသ  
မျှကို အ၊ ကို သဝေထိုးသည့် အေ၊ သံ အနေမျိုးလေဝံတွင်  
ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနိသံမပါစေနှင့်။ ။ အ နာထ-ပိဏ္ဍိကံသ၊

၌ နိဗ္ဗာန် နာထော ဇေတ သန္တိ အ-နာထာ၊ တေသံ ပိဋကံ  
ဒဒါတိတိ အနာထ ပိဋကံ၊ တဿ၊ ဟူသော ပိဋကံ  
အရ သတ်မှတ်သည့် သင်္ကေတ အတိုင်း စဉ်းငယ် ရပ်  
ဘတ်။ ။ သင်္ကေတ ထားရာဟူသမျှ၌ ဤကဲ့သို့ချည်း အ  
ကြောင်းကို ဖော် ပြနေမှဖြင့် စာအုပ်နံပါတ်တွေ ထိုးပွား၍  
ဝယ်ယူကြည့်ရှုသူတို့ အဘိုးအဘ များနေလိမ့်မည်။ အကွ  
ရ ပဒ ကောသလ္လဉာဏ် မရင့်သန်ကြသည့် ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ  
ရွာနေလူတို့မှာလည်း ဘယ်လိုလူဟူ၍ မသိ၊ ကွဲပါး စောင်း  
တီး လောက်သာ ရှိတော့မည်။ ပုဒ် ပါဠိ အကွရာ သဒ္ဓါ  
ရေး၌ ဉာဏ်ပြေး သက်ဝင် နိုင်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ် တို့မှာ  
လည်း ဤမျှလောက် သင်္ကေတကို မြင်ရသဖြင့် ဘယ်  
လို အကြောင်း အရာဟု သိနိုင် လောက်ကြပြီ။ ထို့ကြောင့်  
သင်္ကေတဟူသမျှ၌ အကြောင်းအရာကို မဖော် ပြေ။ သီတိ  
ခက်နိုးထင်ရာ တချက် တလေလောက်သာ ဖော် ပြမည်။ ။

(၁၃) ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာံ၊ စ၊  
မင်္ဂလာနိ အ၊ ပိန္နယံ။  
အာ၊ ကင်္ခမာနာ၊ သောတ္ထာနံ၊  
ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

(၁၃) ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်နေရှိန်၊ ထိန်ထိန်ပဝင်း၊ တ  
ရားမင်း ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။ သောတ္ထာနံ၊  
ကောင်းမြတ်စွာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာ ကင်္ခမာနာ၊ လို  
ချင်တောင့်တ၊ နှစ်သက်ကြကုန်သော။ ဗဟူ၊ အသင်္ချေ အနန္တ၊

များပြားလှကုန်သော။ ဒေဝါ၊ စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း မနုဿာ၊  
စ၊ လူတို့သည်၎င်း။ မင်္ဂလာနိ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား  
ကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာ တရားတို့ကို။ အ၊ စိန္တယံ၊ ကြံ  
စည်ကြကုန်ပြီး၊ ဥတ္တမံ၊ လွန်ကဲသုံးမြတ် ချီးမွမ်းဆင်သော။  
မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ  
တရားကို။ တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ က၊ ရုဏာ၊ ရှေ့  
သွား၊ မေတ္တာသား၍၊ ဟောကြားတော်မူပါသည်။ ။

(၁၃) ဝိပုလဂါထာ။ ။ အ၊ စိန္တယံ၊ နှိ ယံ၊ မှာ ဝိသဇ္ဇနီ  
သံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ အ၊ ဂမာ၊ အ၊ ဝစာ၊ တို့၌ အ၊ လို  
မှတ်၍ အ၊ စိန္တယံ၊ နှိ အာဂုံ အ၊ မှာ စဉ်းငယ် ဖြတ်ရ၏  
ဟုသ်။ ။

(၁၄) အ-သေဝနာ၊ စ ဗာလာနံ၊  
ပဏ္ဍိတာနံ၊ နှိ သေဝနာ။  
ပူဇာ၊ စ ပူဇနေယျာနံ၊  
ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၄) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ ဉာဏ်ပွဲချာချ။ မိုက်သောသူ  
တို့ကို။ အသေဝနာ၊ စ၊ မယှဉ်မတွဲ၊ မဆည်းကပ်၊ မခွဲခြင်း  
၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ကြောင်းကျိုးသိမြင်၊ ပညာရှင်တို့ကို။ သေဝ  
နာ၊ စ၊ ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲ၊ ဆည်းကပ်ခွဲခြင်း၎င်း။ ပူဇ  
နေယျာနံ၊ ရှိခိုး ဦးခိုက်၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ပူဇာ၊  
စ၊ ဦးခိုက် ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုး- ပူဇော်ခြင်း၎င်း။ ဧတံ၊ သရုပ်



ဖေါ်ကြား၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူး  
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား  
ကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။

(၁၀) ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ။ ။ ပဏ္ဍိတာနု၊ ဥဉ္စိ နု၊ မှာ  
ဝိသန္ဓနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။ ပူဇိယတေ ပူဇာ၊ တံ  
အရဟန္တိ၊ နိတိ ပူဇနေယျာ၊ တေသံ။ ဟု၊ ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ပူဇပုဒ်၊  
အရဟန္တိ၊ အနက်၌ ဧကယျ၊ ပစ္စည်း။ နု၊ အာဂုံ။ ဆန်းကြောင့်  
အာဂုံ၊ နှောင်းတုန်သံယုဂ်၊ တဒ္ဓုဟ်၊ သမာသ်၊ လယ်၊ ဤငါး  
သွယ်၊ ချို့ဝယ် ရသေပြု။ ။ ဟူသော နိယာန်နှင့်မသွေ ဇ၊  
ဇိဒ္ဓိရာ အာ၊ ကို အ၊ ရသေပြု၍ ပြီးသည့်ပုဒ်ဟုသိလေ။ ပူဇနီ  
ယာနံ၊ ဟုရှိမှုကား ပူဇ၊ ဇာတ် အနိယ၊ ပစ္စည်းဟုကြံ။ အမှန်  
ချည်းဟုမှတ်။ ။



(၁၅) ပတိရူပ-ဒေသ-ဝါသော၊ စ၊

ပုဗ္ဗေ၊ စ ကတ-ပုညတာ။

အတ္တ-သမ္မာ-ပဏီမိ၊ စ၊

တေံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၅) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါသော၊ စ၊ သင့်တင့်လျှော်  
ပတ်သောအရပ်၌၊ ကပ်ယပ်နေထိုင်ခြင်း၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေး  
ကာလ၊ ဘဝါဘဝ၌၊ ကတ-ပုညတာ၊ စ၊ ပြုအပ်ပြီးသော  
ကုသိုလ် ပုည၊ ပါရမီ သန္တာရ ရှိသောသူ၏ အဖြစ်၎င်း။

အတ္တ-သမ္မာ-ပဏီမိ, စ၊ အကျင့်တရား၊ မပျက်ပြားအောင်၊  
မိမိကိုယ်၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်း၎င်း။ တေံ၊ သရုပ်  
ဖော်ကြား၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူး  
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား  
ကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။

(၁၅) ဂဿျံဝတ္တဂါထာ။ ပ,ဏီ,မိ,-၌ ဆန်းကြောင့်  
ဒိဃာတွေဖြစ်၍ အနက်ပေးသည့်အခါ ရာဿအတိုင်းဖော်  
ပေးရ၏။ ဆန်းငွေ့ကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အံ့ဖော်ပေးရာ။  
ဟူသော ဥပဒေအတိုင်းမှတ်။ ပ,ရှေး နိ,ရှေး ရှိသော စာ,  
ဓာတ်,ဣ,ပစ္စည်း၊ န,ငယ်ကို 'ဏ,ကြီးပြန်' ပြန်ခြင်းအကြောင်း  
ကား၊ သတ္တဝါ ကျမ်းရင်း၌ ပစောက်ရရစ်နှင့်နေသည့် ပြ, ဥ  
ပသာရမှ ပြန်ယူသည့် ပ,ဥပသာရ ဖြစ်သောငွေ့ ရဟာမိ  
တောဏ ဟူသော ကစ္စည်းသုတ် ဥပဒေအရ ရ,နောက်  
ကနေသည့် န,ငယ်ဖြစ်၍ ဏ,ကြီးပြန်ရသည်။ ။

(၁၆) ဗာဟု-သမ္မ,ဉ္စ သိပ္ပ,ဉ္စ၊ /  
ဝိနယော,စ သု-သိက္ခိတော။  
သုဘာသိတာ,စ ယာ ဝါစာ၊  
တေံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၆) ဒေဝဝုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနတ်သား။ ဗာဟု-သမ္မ,ဉ္စ၊ အမြင်အကြား ပညာများ  
သောသူ၏အဖြစ်၎င်း။ သိပ္ပ,ဉ္စ၊ အပြစ်မထင်၊ လက်မှုစသော  
အတတ်ကိုသင်ခြင်း၎င်း။ သု-သိက္ခိတော၊ ရှိသေံလေးမြတ်၊

ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားအပ်သော၊ ဝိနယော၊ စ၊ အာဂါရိ  
ယ၊ အနာဂါရိယ၊ နှစ်ပါး၊ ဝိနည်းတရား၎င်း။ သုဘာသိတာ၊  
ဒုတ္တာသိ လေးပါး၊ ပယ်ရှင်းခြင်း၊ ကောင်းမွန်စွာပြောဆို  
အပ်သော။ ယာဝါစာ၊ သစ္စ၊ ပီယ၊ သဏ္ဌ၊ သာဏ္ဌကာ၊ အင်  
လေးဝပြား၊ အကြင်စကားသံ၊ အတ္ထိရှိ၏။ သာဝါစာ၊ စ၊  
မွန်ကန်၊ ချစ်ဘွယ်၊ နုနယ်၊ တမျိုးရှိ၊ သုဘာသိ လေးပါး၊ ထို  
စကား၎င်း။ ဇော၊ သရုပ်ဖော် ကြား၊ ဤလေးပါးသောတရား  
သည်။ ဥတ္တမံ ကလွန်ဆုံးခြင်း၊ ချီးမွမ်းအပ်သော မင်္ဂလံ၊  
သတ္တဝါအများ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရား  
မည်၏။ ။

(၁၆) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ ဗာဟုသစ္စ၊ ဥ သိပ္ပ၊ ဥ-  
တို့၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ၎င်းဗာဟုသစ္စ၊  
ပုဒ်၌ သစ္စဘော်နှင့်ရှိမှ မှန်သည့်။ ဗာဟုသစ္စ-ဟုဝိသံယော  
ဂ-သ၊ ရှိမှုကား ပါ၌ချက်။ ဗဟုသုတသာ ဘာဝေါ ဗာ  
ဟုသစ္စ၊ ဟုပြုတ်ပြု၊ ပဏ္ဍိန္တံ၊ ပုဒ်လို ချပ်ပြီးအောင်တွက်၊  
သုတ်ကြီးဖြင့် ဘ၊ ဇိနိရာ ဥ၊ ကိစ္ဆ၊ ကျိ၊ သ၊ ဧတော်ပြု၊ သာ  
လောကီသာ ထူး၏။ သ၊ ဧတော် ပြုခြင်း အကြောင်းကား  
ဗဟုသုတ၊ ၌ ဗဟုသစ္စ၊ ပဒ သု၊ ဓာတ်၊ သတ္တဒုက္ခ၊ မ်း  
ရင်း၌ သ၊ ရရစ်နှင့်နေသည့် ဩ၊ ဓာတ်ဟု ပြန်ယူသည့်  
သု၊ ဓာတ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ။

(၁၇) မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊  
ပုတ္တ-ဒါရဿ သင်္ဂဟော။

အနာကုလာ, စ ကမ္မန္တာ၊  
 ဇေတံ မင်္ဂလံ မုတ္တမံ။ ။

(၁၇) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
 ထား၊ မိုးနတ်သား။ မာတာ၊ မိဘ၊ မိခင်၊ ဘခင်၊ အနန္တ ကျေးဇူး  
 ရှင်ကို။ ဥပဋ္ဌာန၊ ဥ၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်း၎င်း။  
 ပုတ္တဒါရဿ၊ သမီး၊ နှင့်သား၊ ကြင်ယာဘက်မယားကို။ သင်္ဂ  
 ဟော, စ၊ ဝတ်, စား, ငွေကြေး၊ ပြတ်ပေး၍။ မွေးကျွေးထောံ  
 ပင့်ခြင်း၎င်း။ အနာကုလာ၊ နှောင့်ယှက်ဖြုန်းတီး၊ ဖျက်ဆီး  
 ခြင်းမရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာ, စ၊ လယ်လုပ်, ကုန်သွယ်၊ ရောင်း  
 ဝယ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့၎င်း။ ဇေတံ၊ သရုပ်ဖော် ကြား၊ ဤ  
 သုံးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်း  
 အပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ အတ္တဝါ အများ၊ ကြီးပွားကြောင်း  
 ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။

(၁၇) ဂဏှာဝတ္ထဂါထာ။ ။ ဥပဋ္ဌာနံ, ဥ, မှာ နှု,  
 သတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ ။ ကမ္မန္တာ, ဤ က, မှာ မ,  
 သတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ ။

(၁၈) ဒါနု, ဥ ဓမ္မစရိယာ, စ၊  
 ဉာတကာနု, ဥ သင်္ဂဟော။  
 အနုပဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊  
 ဇေတံ မင်္ဂလံ မုတ္တမံ။ ။

(၁၈) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်

ထား၊ မိုးနုတ်အား။ ဒါနု၊ ဥ၊ ပေးကမ်းစွန့်ချ၊ အလှူဒါနု၎င်း။  
 ဓမ္မ—စရိယာ၊ စ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထဆယ်ပါး၊ အကျင့်တရား  
 ၎င်း။ ဉာတကာနံ၊ မိဘက်၊ ဘဘက်၊ အောက်၊ ထက်စပ်တော်  
 ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်တို့ကို။ သင်္ဂဟော၊ စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်၊  
 ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခြင်း၎င်း။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ ကဲ့ရဲ့ စရာမပြု၊  
 အပြစ်ခရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ စ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေ  
 ကန်တူးခြင်း၊ လမ်းသုတ်သင်ခြင်းစသော အမှုတို့၎င်း။ ဧတံ၊  
 သရုပ်ဖော်ကြား။ ဤလေးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲ  
 လွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊  
 ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။

(၁၈) ပထျှာဝတ္ထဂါထာ။ ။ စရိယာသဒ္ဓါ၊ ကိရိယာ  
 သဒ္ဓါ၊ အရိယာသဒ္ဓါ၊ အရဟတသဒ္ဓါရူပါလျှင် ဂါထာပါဒတို့၌  
 များသောအားဖြင့် အက္ခရာတလုံး လွန်ရမည်ဟု ကျမ်းတတ်  
 အမော် ဆရာကျော်တို့ နေ့ဆုတော်မှ ဤသည်နှင့်လျော်စွာ  
 ဤ၌စရိယာသဒ္ဓါပါရှိ၍ ဒါနု၊ ဥ ဓမ္မ စရိယာစ၊ ဟုစ၊ အက္ခရာ  
 တလုံးလွန်ကုသ်ပြေ၏။ စ၊ အက္ခရာတလုံးလွန်သော အဘယ  
 သို့ ပထျှာဝတ္ထဂါထာဖြစ်သနည်းဟူသြားအံ့။ စရိယာသဒ္ဓါ၌  
 စ၊ အက္ခရာလည်း လဟု၊ ရ၊ အက္ခရာလည်း လဟု၊ ၎င်းလဟု  
 နှစ်ခုကိုယောစပ်လျှင် ဂရုတချစ်၏။ အက္ခရာနှစ်လုံးမှတ  
 လုံးစာယူ၍ လေးလုံးနောင် ယ၊ ဂုဏ်း ကျသောငှာ ပထျှာ  
 ဝတ္ထ ဂါထာ ဖြစ်သည်ဟု ဂန္ထရဉာဏ် နက်သံ ကြီးမား  
 သည့် ပါဠိဆရာကြီး ဦးဖြေ ပြောကြား သုံးပေ၏။ ။  
 ဒါနု၊ ဥ ၌ ဝိသန္ဓနိသံပါတတ်ကြ၏။ သတ်ပြီ။ ။ ဓမ္မံ၊ မ၊

သတ်သံထင်အောင်ကံ။ ဤကံနု၊ ဤလည်း ဝိသန္ဓနီ  
သံပါတာကြံ၏။ သတိပြု။ ။ ကမ္မာနီ၊ ဤ မ၊ သတ်သံ  
ထင်အောင်ဘတ်။ ။

(၁၉) အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊  
မဇ္ဇ-ပါနာ၊ စ သံယမော။  
အပ္ပမာဒေါ၊ စ ဓမ္မေသု၊  
တေ မဂ်လ-မုတ္တမံ။ ။

(၁၉) ဧဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်သျှောက်  
ထား၊ မိုးနုတသား။ ပါပါ၊ အကုသိုလ်အရ၊ မကောင်းမှုမှ။  
အာရတိ၊ စ၊ စိတ်ဖြင့် ဝေးစွာ၊ ဤဥစ္စာခြင်း၎င်း၊ ဝိရတိ၊ စ၊  
ဝစီ၊ ကာယ၊ နှစ်စွာရဖြင့်၊ ပယံချရှောင်လွှဲ၊ ဤဗျာဓိခြင်း၎င်း။  
မဇ္ဇ-ပါနာ၊ ရှုံးသွပ်မေ့လျော့ကြောင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ယစ်  
မျိုးကို သောကာစားခြင်းမှ။ သံယမော၊ စ၊ စိတ်ကို၊ ချုပ်  
တည်း၊ စောင့်စည်းခြင်း၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထ  
တရား၊ ပေါင်းဆယ်ပါးတို့၌။ အ-ပ္ပမာဒေါ၊ စ၊ သတိမကင်း၊  
မမေ့မလျော့ခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤလေးပါး  
သောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်သုံးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်  
သော။ မဂ်လံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော  
မဂ်လာတရားမည၏။ ။

(၁၉) ပထျာဝတ္တဂါထာ။ ။ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ တို့၌  
ဆန်းစဉ် ဤဒီဃတွေ၊ ထို့စဉ် နှံ့ပေးသည်အခါ ဣရိယာ

နှင့် ဖေါ်ပေးရ၏။ အာရတိတိ အာရမဏံ၊ ဇေတန မနော  
ကမ္မံ ဒဿတိ။ ဝိရတိတိ ဝိရမဏံ၊ ဇေတန ကာယ-ဝစိ  
ကမ္မံ ဒဿတိ။ ဝိကာ။ ။ ဓမ္မေသု၊ နှိ မ၊ သတ်သံ ထင်  
ဆောင်ဘတ်။ ။

(၂၀) ဂါရဝေါ၊ စ နိဝါတော၊ စ၊  
သန္တုဗ္ဗိ၊ စ ကတညတ၊  
ကာလေန ဓမ္မဿဝဏံ၊  
တေ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

(၂၀) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနုတ်သား။ ဂါရဝေါ၊ စ၊ ဆသက်၊ သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါ  
ပြောထူ၊ ရှိသေထိုက်သောသူတို့ကို၊ ကြည်ပျူဝပ်စင်း၊ ရှိ  
သေ ကိုင်းရှိုင်းခြင်း၎င်း။ နိဝါတော၊ စ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ မြွေ  
စွယ်ကျိုးနှင့်၊ ချိုကျိုး နွားလား၊ ခွန်းစလွှားပမာန၊ နှိမ့်ချသော  
မာန် မာနနှင့်ခြင်း၎င်း။ သန္တုဗ္ဗိ၊ စ၊ လောဘပယ် ရှု၊ ရရသမျှ  
ဖြင့်သာ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်း၎င်း။ ကတညတ၊ စ၊ ကောင်း  
စွာပြုဘူး၊ သူကျေးဇူးကို၊ အထူးဆင်ခြင်၊ သိမြင်အောင်စေခြင်း  
၎င်း။ ကာလေန၊ မိစ္ဆာဝိတက်၊ နောက်ယှက်ဝင်လာ၊ သင့်  
တင့်သောအခါ၌။ ဓမ္မဿဝန၊ ဉ္စ၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ တရားနာ  
ခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤငါးပါသောတရားသည်။  
ပုတ္တမံ၊ ကလွန်သူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တ  
ဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

(၂၀) ဝိပုလဂါထာ။ ။ ဓမ္မသမဝဏံ၊ ဌိ သ၊ ဓေတောဝ်  
ဏ၊ ကြီးနှင့်ရှိမှ ဖန်သည်။ ဓမ္မ-သဝနံ၊ ဟုဝိသံယောဂ-သ၊ န၊  
ငယ်နှင့်ရှိသည်ကား ပါဌ်ပျက်။ ။ ဓ၊ မှာ မ၊ သတ်သံ၊ ဓ၊  
မှာ သ၊ သတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ ။

(၂၁) ခန္တိ၊ စ သော-ဝစဿတာ၊  
သမဏာနု၊ ဥ ဒဿနံ။  
ကာလေန ဓမ္မ-သာကတ္ထာ၊  
တေ မင်္ဂလ-ယုတ္တမံ။ ။

(၂၁) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနုတ်သား။ ခန္တိ၊ စ၊ မြေကြီး မယွင်း၊ ထိုထို အ  
ရာ၌၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ သော-ဝစဿတာ၊ စ၊ အမျက် မ  
ထား၊ ရန်မပွားဘဲ၊ ပြောကြားစိတ်၊ ဆုံးမလွယ်သော  
သူ၏အဖြစ်၎င်း။ သမဏာနု၊ ကိလေသာတေး၊ ရန်ညစ်ကြေး  
တို့ကို ငြိမ်းစေကတ်၊ ရှေးနိုးတော်မြတ်တို့ကို။ ဒဿနု၊ ဓ၊  
မြတ်နိုးတနာ၊ ကြည်သဒ္ဓါဖြင့်၊ ကောင်းစွာ ဝင်စင်း၊ ဖူး  
မြင်ခြင်း၎င်း။ ကာလေန၊ အားလပ် ခွင့်သာ၊ သင့်လျော်  
သောအခါ၌။ ဓမ္မ-သာကတ္ထာ၊ စ၊ ပညာရှိဘို့နှင့်ပေါင်းသင်း၊  
တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း၎င်း၊ တေ၊ သရုပ်  
ဖော်ကြား၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူး  
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား  
ကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။



(၂၁) ဝိပုလဂါထာ။ ပထျာဝတ္ထ၊ နည်းအရတွင်၊ ဝိသမ  
လေးနောက်၊ ကင်းပျောက်ယ၊ ဇ၊ ခြောက်ဂိုဏ်းကျ၊ ဝိပုလ  
ဟုမှတ်။ ။ ဟု၊ ဆန်းကျမ်း အသာ ဖွဲ့စီသည့် လင်္ကာကား  
ယေဘုယျ၊ အပ္ပကအားဖြင့် ဇ၊ ဂိုဏ်းကျသည့် ဝိပုလလည်း  
ရှိသေး၏ဟုမှတ်။ အစ တသုံးဆောင် သန၊ ရှောင်ရမည်ဆို  
သော်လည်း အပ္ပကအားဖြင့် မရှောင်သည့် သမထ ဝိပဿ  
နာနံ၊ ဘာဝနာနံ မိတောပရံ၊ တို့ကဲ့သို့တည်း။ အချို့ ဆရာတို့  
ကား ဇ၊ ကာရ ဝိလဟု ဆန်းကျမ်း၌ မလာမရှိ သည်ကို  
တွေးဆ၍ သောဝတ္ထဿဘာ၊ ဟု စ၊ ဧဒော နှင့် ပြင်ကြ၏။  
ဗိုကာ၌ ဧဒောဝအဆို မလာသောကြောင့်၎င်း၊ ဧဒော  
အကြောင်းမရှိသောငှာ၎င်း၊ ထိုဆရာတို့စကားကို ပယ်ရှား  
စွန့်ပစ် ဘို့ရာသာ ကောင်း၏။ ပယ်ရှား စွန့်ပစ်ကြလေ။ ။  
ခန္တိ၊ စ၌ ဆန်းကြောင့် ဤဒီဃ။ ထို့ငှာ အံ့ပေးသည့် အခါ ဣ၊  
ရဿ နှင့်ပေါ်ပေးရ၏။ သမဏာနုဉ္ဇ-၌ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်  
ကြ၏။ သုတိပြု။ ဓမ္မ၌ မ၊ သတ်သံထင်အောင်တတ်။ ။

(၂၂) တပေါ၊ စ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ဉ္ဇ၊  
အရိယ-သစ္စာန ဒဿနံ။  
နိဗ္ဗာန=သန္တိ-ကိရိယာ၊ စ၊  
တေ ဝေါလမုတ္တမံ။ ။

(၂၂) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ ထာရောက်လျှော  
ထား၊ မိုးနုတ်သား။ တပေါ၊ စ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ စသည်  
ထိုထို၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပျက်ဖြိုညှင်းသတ်၊ ပူပန်စေတတ်

သည့်၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ တည်းဟူသော သတိမြတ်၎င်း။  
ဝါ၊ မလုပ်ချင် မကိုင်ဆား၊ ပျင်းရိဆုတ်နစ်သော ကောသလ  
တရားကို၊ ပယံရှားညှင်းဆတ်၊ ပူပန် စေတသည့်၊ ဝိရိယ  
တည်းဟူသော တရားမြတ်၎င်း။ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ခွ၊ မေထုန်  
ပယံလွင့်၊ ကောင်းမြတ်သော ဆကျင့်၎င်း။ အရိယ-သစ္စာနံ၊  
ဝင့်မြစ်ကင်းပြတ်၊ ဂုဏ်လုံမြတ်တို့၊ သိအပ်ထင်ရှား လေး  
ပါးသော သစ္စာတရားတို့ကို။ ဒဿန၊ ခွ၊ ပိုင်ခြားထင်ထင်၊  
မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ခြင်း၎င်း။ နိဗ္ဗာန=သန္တိ- ကိရိယာ၊ စ  
တထောင့်ငါးရာ၊ ကိလေသာမှ၊ ဝေးစွာလွတ်ကင်း၊ ဆရ  
ဟတ္ထဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်း၎င်း။ ဇေတံ၊ သရုပ်ဖော်  
ကြား၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူး  
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မဂ်လံ၊ သတ္တဝါအံ့များ၊ ကြီးပွား  
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်လာတရားမည်။ ။

(၂၂) ပထျောဝတ္ထဂါထာ။ ၁၀=ဂါထာက ပြောခဲ့  
သည့်အတိုင်း၊ စရိယ၊ ခွ၊ စ၊ နှင့်ရိ၊ လဟု နှစ်ခုပေါင်း၍ ဂရု  
တရုယူ။ အရိယ၊ ခွ၊ အ၊ နှင့်ရိ၊ လဟု နှစ်ခုပေါင်း၍ ဂရု  
တရုယူ။ ကိရိယာ၊ ခွ၊ ကိ၊ နှင့်ရိ၊ လဟု နှစ်ခုပေါင်း၍ ဂရု  
တရုယူ။ ပထျောဝတ္ထဂါထာဖြစ်၏။ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ခွ-၌ ဝိ  
ဝိသန္ဓေသံပါတတ်ကြ၏။ သထိပြု။ ။ အရိယ-သစ္စာနံ၊ ခွ  
ဆန်းငွေ နိဂ္ဂဟိတံကြေ။ ထို့ငွေ အံ့ပေးသည့်အခါ၊ ၎င်းနိဂ္ဂ  
ဟိတံကို ဖော် ပေးရ၏။ နိဗ္ဗာန=သန္တိ-ကိရိယာ၊ ခွ၊ နိဗ္ဗာန  
သန္တိဖြင့် ဆရဟတ္ထဖိုလ်ကိုယူ။ နိဗ္ဗာန်ကိုမယူနှင့်။ နိဗ္ဗာနံ ခွ  
ဆရဟတ္ထဖလံ၊ ဗုဒ္ဓိကော။ ၎င်းနိဗ္ဗာန၊ ပုဒ်၌ နိရဝါဏ၊ ဟူသော  
သတ္တဝါ စကားရင်းက သက်ဆင်းဖြစ်လာသည့် ပုဒ်ဖြစ်၍

မုဒ္ဒဇ ဇာကြီးနှင့်သာ ရေးသား သင့်ငြားသော်လည်း အကျိုး တိုင်း ပြည်မှာ ကျိုး မှ ကောင်းသည့် ဆိုဘိ သည့် အလား မြန်မာအမျိုးသားတို့ရေးနေကျကို လိုက်စား၍ နှ၊ ငယ်နှင့်ပင် ရေးသားလိုက်သည်။ သိဟိုဠ်ဆရာတို့ကား၊ ဇာကြီးနှင့် အမှန်အကန်ကျ၊ ဆောင်ရေးသားလေ၊ ပြုကြပေ၏။

(၂၃) ဖုဋ္ဌဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊  
 ဖိတ္တံ ယဿ နှ၊ ကမ္မတိ။  
 အ၊ သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊  
 ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၃) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊ မိုး နတ်သား။ ယော၊ အကြင် ပညာ၊ သမာဓိ၊ စရှိကဲ့သို့၊ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ လာဘ၊ အလာဘ၊ စသည်ရှစ်ပါး၊ လောကဓံတရားတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ ပူးဝင်စွဲကပ်၊ ဗျေထိရှိပ်စက်အပ်သည်။ အဿ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုပညာ၊ သမာဓိ၊ စရှိကဲ့သို့၊ လောကဓံနှင့် ဗျေကြိုသော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်။ နှ၊ ကမ္မတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အ-သောကံ၊ စိုးရိမ်ပူပြင်း၊ ကြောင့်ကြချင်းလည်းမရှိ။ ဝိ-ရဇံ၊ ကိလေသာမြှူမှေး၊ ကပ်ငြိတူဟ်တာသော အညစ်အကြေးလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ကြောံထိပ်လန့်တွေး၊ ဖိတ္တု၊ ကြာသ ဘေးလည်းမရှိ။ ဧတံ၊ သာရုပ်ဖော်ကြား။ ဤသေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်

ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီး  
ပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။ ။

(၂၃) ပဏျာ ဝတ္တဂါထာ။ ။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဤ ဖုဋ္ဌော  
အဿ၊ ပုဒ်ဖြတ်။ ၎င်း အဿ၊ သည် အသ၊ ဓာတ်၊ တိ၊  
ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသည့် အာချာတ်ပုဒ်။ ဖုဋ္ဌော၊ ကား ဖုသ၊  
ဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည့် ကိတ်ပုဒ်။ ။ ယဿ၊ ဤ  
ယော-အဿ၊ ပုဒ်ဖြတ်။ ၎င်း အဿ၊ ကား တ၊ သဒ္ဓါသ၊  
ဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသည့် နာမ်ပုဒ်၊ ယော၊ ကား အနိယမ ဝါစ  
က၊ အဿ၊ ကား နိယမ ဝါစက။ ။ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ ဤ  
ဓ၊ မှာ မ၊ သတိသံ ထင်အောင်ရွတ်။ နု၊ ကမ္မတိ၊ ဤက၊  
မှာလည်း မ၊ သတိသံ ထင်အောင်ရွတ်။ သေးသေးတင်သံ  
မပါစေနှင့်။ ။

(၂၄) ဧဝံပုတ္တံ၊ ဧဝံပုတ္တံ၊ ကတောနု၊  
သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာ၊ ဖိတာ။  
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊  
တံ တေသံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။ ။

(၂၄) ဒေဝပုတ္တံ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်  
ထား၊ မိုးနုဘိသား။ ယော၊ အကြင်နတ်နှင့်တကွသောလူ၊ ခပ်  
သိမ်းသူတို့သည်။ ဧဝံ ဧဝံပုတ္တံ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ ဤသို့သော  
မင်္ဂလာတို့ကို။ ကတောနု၊ ငါ၊ အံ၊ လေ့ကျက်၊ ဆောင်ရွက်  
ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကျင့်ကြံသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊

မစ္ဆ၊ ကြဉ်ထား၊ အလုံးစုံသောမာရ်လေးပါးတို့မှ။ အ-ပရာဇိ  
တာ၊ မရှုံးကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သံဘဝ၊  
လေးပါးသောဇ္ဇရိယာပထတို့၌။ သောတ္ထိ၊ ဘေးရန်လွတ်  
ကင်း ချမ်းသာဖွဲ့ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထို  
သို့ဟောကြား၊ သုံးဆွေရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာ တရားသည်။  
တေသံ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွသောလူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ဥတ္တမံ၊  
ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ စဉ်လာမပျက်၊  
တိုးတက်သည်ကား၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ တ  
ရားမည်၏။ ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မင်္ဂသ-သုတ္တံ၊ ဘုရား-မုက္ခပါဌ်၊ မင်္ဂလသုတ်  
ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်  
လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးခြင်းသို့  
ရောက်ပြီ။

(၂၄) ဝိပုလဂါထာ။ ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ၌ သ၊ မှာနှုတ်ခမ်း  
ခြင်းထိ၍ ဗ၊ သတ်သံ၊ ဗ္ဗ၊ မှာ တ၊ သတ်သံ ထင်အောင်ရွတ်။  
ဂစ္ဆန္တိ၊ ၌ ချွ၊ မှာ န၊ သတ်သံသက်သက်ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနီသံ  
မပါစေနှင့်။ ။ ကာတွာနု၊ နှင့် စပ်၍ စာဘတ်နည်း ဥပဒေသ  
ကို အကျဉ်းမျှပြောဆိုဦးအံ့၊ အက္ခရာနှစ်လုံးဆင့်ခြင်းသည်  
ဝဂ်၊ တူ အက္ခရာဆင့်၊ ဝဂ်၊ မတူ အက္ခရာ ဆင့်ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။  
ဝဂ်၊ တူ အက္ခရာဆင့် ပုံစံကား သတ္ထာ၊ တည်း။ ဝဂ်၊ မတူ  
အက္ခရာ ဆင့် ပုံစံကား တသ္မာ၊ တည်း။ ဝဂ်၊ တူ အက္ခရာ  
ဆင့်မှာ အထက်ပါ စာလုံးအသံကန်းရ၏။ အထက်စာလုံး  
သံ မမေါ်မထွက်စေနှင့် ဆိုလိုသည်။ ဝဂ်၊ မတူ အက္ခရာ

ဆင့်မှာ အထက်စာလုံး အသံကိုလည်း ပေါ်ထွက်စေရ  
၏။ ယခင်ပုံစံ နှစ်ခုကိုကြည့်။ သတ္ထာ, မှာ ဝဂ်တူ အက္ခရာ  
ဆင့်ဖြစ်၍ အထက်တ, သံ ကန်းရ၏။ တသ္မာ, မှာ ဝဂ်မတူ  
အက္ခရာဆင့် ဖြစ်၍ အထက် သ, သံ ပေါ်ထွက်စေရ၏။  
ထိုသို့ အက္ခရာ နှစ်လုံး ဆင့်ရာ အထက် စာလုံးကို အာ  
ဂန္တက စာလုံးဟုဆို၊ အောက်စာလုံးကို အာဝါသိက  
စာလုံးဟုဆို။ ခြံရာသရသံကို အောက် အာဝါသိက စာလုံး  
၌ ပေါ်ထွက်ထင်စေရ၏။ ယခင်တသ္မာ, ကိုပင်ကြည့်။ ခြံရာ  
အာ, သရတည်းဟူသော ရေးချသံကို အောက် အာဝါသိ  
က မ, မှာ ပေါ်ထွက်ထင်စေရ၏။

ပါဠိအက္ခရာမှာ မြန်မာအက္ခရာကဲ့သို့ များသောအား  
ဖြင့် အသတ်မရှိ။ အပ္ပက အားဖြင့် ဗျဉ္ဇနိန္ဒ ဖြစ်သည့် နေ  
ရာမျိုး၌ တလုံးတလေလောက်သာရှိ၏။ သို့ပင် အသတ်  
မရှိသော်လည်း နောက်ကနှစ်လုံးဆင့် ရှိလျှင် ရှေ့စာလုံးကို  
အသတ်သံ ပေါ်ထွက်အောင် ဘတ်ရ၏။ ယခင် သတ္ထာ,  
ကိုပင်ကြည့်။ သ, နောက်က တနှင့်ထ, ဆင့်နေသည့်အ  
တွက် ဒုဒ္ဒိဂရ, ဟူသော ကစွည်းသုတ်နှင့် အညီ ရှေ့သ,  
သည် တ, သတ်သည့် ပုံဟန် ဂရုသံ ဖြစ်ရ၏။ စင်စစ်တ,  
သတ်သည်ဟုမမှတ်သင့်။ အကယ်၍ နှစ်လုံးဆင့် ရှိရာ အ  
ထက် စာလုံးက ရှေ့စာလုံးကို သတ်သည်ဟုဆိုလျှင် ယ  
ခင် တသ္မာ, ၌ အထက် သ, သည် ရှေ့တ, ကို သတ်ပြီး  
ဖြစ်၍ တသိမာ, ဟု ဘတ်ဆိုရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်နှစ်လုံး  
ဆင့်ရှိရာ အထက်စာလုံးက ရှေ့စာလုံးကို သတ်သည်ဆို

သည့်အဓိပ္ပါယ်မျိုးကို မယူမူ၍ ၎င်းတသွာ၌ တ၊ နေဝံက  
သ၊ နှင့် မ၊ ဆင့် နေသည့်အတွက် ဟုံဖျားမှာ ပုဇဉ်းနား-  
ကြောက်အားကြီးစွာ ကျိုးကန်းက အလိုလို ချေးပါ ဟူသ  
ကဲ့သို့ ရှေ့တသည် နောက်က တ၊ သတ်သည့်ပုံဟန် အ  
လိုလို တသ်၊ဟူသော ဂရုသံဖြစ်ရ၏။

ဤမင်္ဂလသုတ် တော ဒိသာနိ၊ပုဒ်၌ ကတွာန၊ မှာလည်း  
က၊နောက်က ဝဂ်၊ မတူ အက္ခရာ တ၊ နှင့် ဝ၊ ဆင့်နေ  
သည့်အတွက် က၊မှာ တ၊သတ်သည့် ပုံဟန် ကတ်၊ဟူ  
သော ဂရုသံဖြစ်၍ တ၊သံ-ဝ၊သံ နှစ်လုံးစလုံး ပေါ်ထွက်  
စေလျက် မှီရာ အာ၊ သရ တည်းဟူသော ရေးချသံကို  
ဆောက် အာဝါသိက-ဝ၊မှာ ထင်စေ၍ ရွတ်သတ်ရသည်  
ကိုသိ။

ဤစာဘာတ်နည်းကို နည်းမရ မသိမလိမ္မာကြသည့် မန္တ  
သောတု အချို့သော စာချပုဂ္ဂိုလ် ပညာနုတို့သည် ဝနည်း  
မဟာဝါပါဠိတော် များ၌ အ.မှိုက်ဟော - ဥက္ကပေါ၊ အ  
ရေးဝယ် ဥက်လာပေါ၊ ဟုဘာတ်ဆိုသင်ပြ ပို့ချကြသည်များ  
ကို ပရိယတ္တိပညာ နေ၊လရောင်လို ထွန်းပြောင် စည်ပင်  
ပျံ့ပွားသည့် မန္တလေးမြို့တော်ကြီး၌ နေစဉ် အခါကပင်  
ကြားလိုက်ရဘူးသေး၏ သတိပြုကြကုန်။

ဝဂ်၊တု အက္ခရာဆင့်မှာ အထက်စာလုံး အသံကန်းရ  
၏၊ စသည်ဖြင့် ရေးသား ပြောဆိုခဲ့သည့် စကားများကို  
မြန်မာ အမျိုးသားတို့ ဘတ်ရိုး ဘတ်စဉ်သို့ လိုက်၍ စီရင်  
ပြောဆိုခဲ့သည့် အရာ ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ်၊ ဘင်္ဂလီ၊

နာဂလီ၊ တို့ကို လေ့လာ သင်ကြား ကြသည့် အနောက်  
အိန္ဒိယ နိုင်ငံသားတို့မှာမူကား ဝဂ်၊တူ အက္ခရာ ဆင့်သည်  
ဖြစ်စေ၊ ဝဂ်၊မတူ အက္ခရာ ဆင့်သည်ဖြစ်စေ၊ အထက်စာ  
လုံး၌ မကြာဝဂ် မျချည်း အသံထွက်စေ၍ ဥပဒေနည်း တ  
ဖုံ လေ့လာရွတ်ဘတ်ကြကုန်၏။

ဤကား ကတွာနု၊ နှင့် စပ်သွယ်၍ လူမမယ် ဉာဏ်ခြေ  
ခုတို့ ကြည့်ရှု မှတ်သားရန် စီမံ ဘော်ပြသည့် စာဘတ်  
နည်း ဥပဒေသတည်း။

ထိုမှတချက် အမှာအထားကို ဆက်ဦးအံ့။ ငါတို့ရေး  
သားသည့် ဤပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်နိဿယ ကောင်း၌ ဗိုကာ  
တစောင်ကို ကိုးစား၍ ဗိုကာနှင့် မညီဟု အပြစ်မထားကြ  
နှင့်။ ဗိုကာ နည်းထက် သာလွန် ကောင်းမြတ်သည် ဟု  
အာရုံပြု နှလုံးထားဖြင့် ဗိုကာကို ရှောင်ရှား ရေးသား တာ  
တွေ အပုံကြီး ပါလေ၏။ ဤတော နိဿာန် ကတွာနု၊ဟု  
သောပါဠိရပ်၌ပင် ယခုကာလ ရှိကြ၊ရွတ်ကြသည့် ပါဠိ  
နှင့် ဗိုကာတွင် စကားရပ်သည် မညီ၊ ယခု ကာလ ရှိကြ၊  
ရွတ်ကြသည့် ပါဠိကား သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆိန္တိ၊ ဟု  
သောတ္ထိ၊မှာ ဒုတိယန္တ နှင့် ရှိကြ၊ရွတ်ကြ၏။ ဗိုကာ အလို  
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆိန္တိ၊ ဟု သောတ္ထိ၊ မှာ ပထမာဗဟု  
ဝစနန္တနှင့်နေရမည်။ သောတ္ထိတိ ခေဓနော ၎င်း ဗိုကာ။ ။  
ဂစ္ဆိန္တိ၊၌ ဂမ္၊ ဓာတ်၏ ဂတိ၊ အနက်ကိုလည်း ယခုကာလ  
အရိုးစဉ်လာ ပညာဝါအမော် ဆရာတော် ဘုရားကြီးများ  
ရေးသားစီရင်တော်မူကြ၏။ ပါပုဏန ဂတိ အနက်ကိုသာ



လေ့လာရှုတ်ဘတ် ကျက်မှတ်ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓကား  
ကား ပဝတ္ထန ဂတိ အနက်ကိုသာ ပြောကြား သွင်းဆို၏။  
ဂစ္ဆန္တိတိ ပဝတ္ထန္တိ။ ၎င်းဗုဒ္ဓကား။

ဤကဲ့သို့ ယခုကာလ အစဉ်အဆက် ဆရာမြတ်တို့ရေး  
သားသုတ်သင်ကြသည့် ပါဠိ-အနက်နှင့် ဗုဒ္ဓကားတွင်ချက် စ  
ကား မညီ။ ကဲ့ပြားနေသည့် အရာ မသင့်ရာကို ရှောင်ရှား  
သင့်မြတ်ရာကို လိုက်စားရသည့် အရာလည်း ရှိသည်။  
ဗုဒ္ဓကားတွင်ကို မကြိုက်လှ၍ တမျိုးတဖုံ ကြံစည် ရေးသားရ  
သည့် အရာလည်းရှိသည်။ ပညာဗဟုသုတ နှံ့နယ်နည်း  
ပါးလှသည့် ဂဟဠဖြစ်သူ ရှာနေလူတို့ကို ရေးသား ရသည့်  
အရာဖြစ်၍ ခက်ကျပ်နက်နဲလှသည့် ဗုဒ္ဓကား စကားကိုရှောင်  
ရှားလျက် ထင်မြင်တဲ့အောင် လွယ်လွယ်ရေးသားရသည့်  
အရာလည်း ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓကား တစောင်ကိုချည်း  
ကြည့်ရှုကိုးစား၍ ဗုဒ္ဓကားနှင့်မညီဟု အပြစ်မထားကြနှင့်။

ဤမှနောက်လည်း နှစ်လုံးဆင့်ရှိရာ၌ အထက်စာလုံးက  
ရှေ့စာလုံးကို သတ်သည့်ပုံဟန် အသတ်သံ ယင်အောင်  
ဘတ်ကြလေ။ ဘယ်နေရာမှ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါရအောင်ကို  
လည်းသတိပြု။ မြန်မာအမျိုးသားတို့ နှုတ်၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ အ  
လွန်ဈေးကောင်း၏။ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါဘဲ ခွေခမ္ဘာ၊ ဟု ဆိုလျှင်  
ပေ! ရှပ် ရှပ်ထင်တတ်ကြ၏။ ဝိသဇ္ဇနီသံနှင့် ခွေးခမ္ဘာ၊ ဟုဆို  
မှ လေးလေးပင်ပင်ရှိ၍ မှန်သည်ဟု ထင်မိတတ်ကြ၏။

ကြားဘူးသည့် ပေါရာဏစကား ကား-တိုင်း နိုင်ငံ တ

ခုနစ် ဘုရင်မင်းမြတ်က ခြေဘဘက် ဆွံ့၍ နိမ့်နင်း၊ နိမ့်နင်း  
 နှင့်သွားရာ ဂုဏ်ရှိသူတယောက်၏ အမှုကို ကောင်းသည်  
 ဖြစ်စေ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ အများလူတို့က အကောင်းချည်း  
 ထင်မှတ်၍ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားမှစ၍ တနိုင်ငံလုံး လူ  
 အများတို့ ဘုရင်မင်းလို နိမ့်နင်းနိမ့်နင်းသွားကြ၍ အကျိုး  
 တိုင်းပြည်မှာ ကျိုးမှ ကောင်းသည်၊ ယဉ်သည်၊ လှသည်၊  
 ဆိုသလိုဘယ်လက်ထက် ဘယ်အခါက ဘယ်လိုဂုဏ်ရှိသူ  
 စာမတတ်၍ ရွတ်နည်း ဘတ်နည်းကို အကောင်းဟု ထင်  
 မှတ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဝိသဇ္ဇနီသံတွေ ပွားစီးဈေးကောင်း  
 နေသည်ဟု မသိ၊ ၎င်းဝိသဇ္ဇနီသံသည် ရဟန်းများ ကံ  
 ဆောင်ရာကမ္မဝါစာ၊ ရှင်သာမဏေတို့အားသရဏဂုံပေး  
 ရာတို့၌ ပါရှိခဲ့လျှင် ဒုရုတ္တ၊ အတွက် ကံတောင် ပျက်သည်  
 ဟု ဉာဏ်စက်ဝရဇိန် တောက်ထိန် ကြီးမားသည့် ဆရာ  
 တော်မြတ်ကြီးတို့ မိန့်ကြားတော်မူကြ၏။ သို့ကလောက် အ  
 ပြစ်ကြီးမား တသာသနာလုံးကိုတောင် ပျက်ပြားစေတတ်  
 သည့် အမှောက်အမှား တာတေလံ သာသနာတော်ကြီး၌  
 မကောင်း ဆိုဝါးသည့် ဝိသဇ္ဇနီ သံကို ဝေးလံစွာ ရှောင်  
 ကွင်း ပါဠိဟူသမျှ၌ မပါရအောင်သတိနှလုံးသွင်းကြလေ။

မင်္ဂလသုတ်ပြီး၏။

ရတနသုတ်

(၂၅) ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာ ဂတဿ +  
 ဒသ-ပါရမိယော ဒသ-ဥပ ပါရမိယော ဒသ-ပရမတ္ထ  
 ပါရမိယောတိ + သမတ္တိံ သ- ပါရမိယော ပဉ္စ=မဟာ-  
 ပရိစ္ဆာဂေ+လောကတ္ထ-စရိယံ ဉ္စတတ္ထ-စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ-  
 စရိယန္တိ + တိဿော စရိယာယော ပဉ္စိမ-ဘဝေ ဂန္တ  
 ဝေါက္ကန္တိ + ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိ  
 ပဏ္ဍကေ မာရ-ဝိဇယံ+သဗ္ဗညတညာဏပ္ပုဋိ-ဝေဓံ ဓမ္မ-  
 စက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ-ဓမ္မေတိ +သဗ္ဗေပိမေ  
 ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ+ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာ  
 ရန္တိ ရေသု တိ-ယာမ =ရတ္တိံ + ပရိတ္တံ ကရောဏှော  
 အာယသ္မာ အာနန္ဒာ ဣရော၊ ဝိယ + ကာရုည-ဝိတ္တံ  
 ဥပ,ဋ္ဌပေတွာ။

(၂၆) ကောဋိ-သတ-သဟသေသသု၊

စက္က-ဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊

ယ,ဉ္စ ဝေသာလိယာ ဗုရေ။

(၂၇) ရောဂါမနုဿ-ဒုပ္ပိက္ခံ၊

သမ္ဘူတံ တိ-ဝိဓံ ဘယံ။

နိပ္ပမန္တရ,ဓာပေသိ၊

ပရိတ္တံ တံ, တဏှာမ ဟေ။ ။

(၂၅-၂၆-၂၇) ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာ၊ ထွင်ခြာ  
 မှန်ကင်း၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဝပ်စင်းဦးခါနိယတ ဗျာဒိတ်ကို

ခံတော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာ ဂတဿ၊ ရှေးဘုရား  
 တို့နှင့်၊ မခြားအဘျ။ ဩလာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊  
 ဒဿ-ပါရမီယော၊ ဥစ္စာ၊ သား၊ မယား၊ ပြည်တိုင်းကားတို့ကို၊  
 ပယ်ရှားစွန့်လှူ၊ ဖြည့်ကျင့်တော် မူသော ဒဿ-ပါရမီတော်  
 တို့၎င်း။ ဒဿ-ဥပ၊ ပါရမီယော၊ ခြေ၊ လက်၊ နား၊ နှာ၊ မျက်စိ၊ စ  
 သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို၊ ပယ်ခွါစွန့်လှူ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ  
 သော ဒဿ-ဥပ၊ ပါရမီတော်တို့၎င်း။ ဒဿ-ပရမတ္ထ-ပါရမီ  
 ယော၊ ဇိဝိနံ အသက်ကို၊ မငဲ့ကွက်၊ မညှာတာ၊ ပယ်ခွါစွန့်လှူ၊  
 ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ ဒဿ-ပရမတ္ထ-ပါရမီတော်တို့၎င်း။  
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမဗ္ဗိသ-ပါရမီယော၊ သုံးဆယ်အညီ ပါရ  
 မီတော်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စမ-မဟာပရိနာဂေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်၊  
 ပြည်ရှာ၊ သား၊ မယား၊ ဥစ္စာ၊ အားဖြင့်၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်း  
 ကြီးတို့ကို၎င်း၊ လောကတ္ထ-စရိယံ၊ သတ္တလောက၏အကျိုး  
 ဌာ၊ ကောင်းစွာ ဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော် မူခြင်း၎င်း။  
 ဉာတတ္ထ-စရိယံ၊ ဆွေတော်၊ မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးဌာ၊  
 ကောင်းစွာဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း၎င်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိ  
 ယံ၊ ဘုရားဖြစ်တို့ရာ၊ ကောင်းစွာဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူ  
 ခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသေသာ၊ သုံးပါးကုန်သော။ စရိယာ  
 ယော၊ အကျင့် တို့ကို၎င်း။ ပန္နိမ - ဘဝေ၊ စက်သံသရာ၊  
 ပြတ်ရာကာလ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌။ ဂဟ္မဝေါက္ကန္တံ၊  
 မယ်ဘော်မာယာ၊ တောင်ညာဒေဝီ၊ မဟေသီ၏၊ သိင်္ဂီရောင်  
 ဝင်း၊ ဝမ်းကိုက်တွင်း၌၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူခြင်းကို၎င်း။  
 ဇာတိံ၊ လုပ္ပာသိသာမော၊ အင်ကြင်းတော၌၊ အံဩမကုန်၊  
 ရွှေချပ်ပုံအသွင်၊ သန့်စင်ပဝင်း၊ ဖွားမြင်တော်မူခြင်းကို၎င်း။

အဘိ-နိက္ခမနံ၊ မတွယ်မတာ၊ ပယ်ခွာရက်ရက်၊ မြတ်သော  
 တောထွက်တော်မူခြင်းကို၎င်း။ ပဓာန စရိယံ၊ ခုတ္တရ စရိ  
 ယာ၊ ခြောက်နှစ်ကြာအောင်၊ လွန်စွာဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံ  
 တော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိ-ပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိ ညောင်ရွှေ၊  
 ပလ္လင်ဘွေ၌။ မာရ-ဝိဇယံ၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည်အပြား၊ မာရ  
 ငါးပါးကို၊ ပယ်ရှားနှိမ်နင်း၊ ဆောင်မြင်တော်မူခြင်းကို၎င်း။  
 သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊ ငါးဘန်ညေယျ၊ ဓမ္မလုံးစုံ၊ တရား  
 စုံကို၊ အကုန်အစင်၊ ထင်မြင်သိတတ်၊ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်  
 တော်မြတ်ကို၊ တပ်တင်စိုးနင်း၊ ပိုင်သတော် မူခြင်းကို၎င်း။  
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာ၊ ဒေသနာရေဇး၊ အမြိုက်ဆေး  
 ကို၊ တိုက်ကျွေးဝေငှ၊ ဟောပြတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝ=  
 လောကုတ္တရ-ဓမ္မ၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အား  
 ဖြင့်၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၎င်း။ ဣတိဝေ-  
 မာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းဥသျှံ၊ အ  
 လုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ-ဗုဒ္ဓ-ဂုဏော၊ ကြီးကျယ်ခမ်း  
 နား၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ များပြားပုံပုံ၊ ဤရှင်တော်ဘုရား၏  
 ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်သက် ကြည်ပူ။  
 ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဝေသာလိယာ၊ သကြားစံရာ၊ ဝတိနိသာ  
 န္တယံ၊ ဂုဏ်ကြွယ်ကျော်ဟီး၊ ဝေသာလိပြည်ကြီး၌။ တိသု  
 ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့ရိုးသုံးထပ်။ ရံပတ်ကာခြား၊ သုံးခုသော  
 တံတိုင်းကြားတို့၌။ တိ-ယာမ-ရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်ကာလ၊  
 ခါသမယတို့ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစေ  
 တတ်၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော် မြတ်ကို။ ကရောဇ္ဇော၊  
 ကောင်းစွာဇေးကျ။ ဟောရှုတ်တော်မူသော။ အာယသ္မာ-အာ

နန္ဒ-တ္ထရောဂိယ၊ သာကီ န္ဓယံဘွား၊ ဘထွေးတော်အဖိတော  
ဒနမင်း၏သား၊ ဘုရားညီတော်၊ အရှင် ဆာနန္ဒာ မထေရ်  
ကျော်ကဲ့သို့။ ကာရုည-စိတ္တ၊ သတ္တဝါအများ၊ ဒုက္ခသားတို့၌၊  
သနားကြင်နာ၊ မကွာယိုဖိတ်၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်  
ကို။ ဥပ၊ ဌပေတွာ၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၍။ ။

ကောဋီ-သတ-သဟဿေသု၊ သင်္ချာတွက်ကိန်း၊ ကုဓေ  
တသိန်းကုန်သော။ စတ္တ-ဝါဠေသု၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်။ အ  
မြင့်ဆောင်သည့်၊ စကြဝဠာတောင်ရစ်ဝိုက်၊ လောကဓာတ်  
တိုက်တို့၌။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာ ချမ်းမြေ့၊ နေထိုင် ကြကုန်  
သော။ ဒေဝတာ၊ ဆာဏာတန်ခိုး၊ ကဲမိုးကြီးမား၊ နတ်အများ  
တို့သည်။ ယဿ၊ အပြင် ဘုရားမကွပါ၌၊ ရတနသုတ် ပ  
ရိတ်တော်မြတ်၏။ အာဏံ၊ တန်ခိုးရှိန်ဝါ၊ စက်ဆာဏာကို။  
ပဋိဂ္ဂဏ္ဌန္တံ၊ ရိုသေတုတ်ကွ၊ ခံယူ ကြကုန်၏။ ယဉ္ဇ-ယံဝေ  
ပရိတ္တံ၊ ဆကြပ် ဘုရားမကွပါ၌၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်  
မြတ်သည်သာလျှင်။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်  
ရှိသော။ ပုရေ၊ ရာဇဌာနီ၊ မင်းနေပြည်၌။ ရောဂါ-မနုဿ-  
ဒုပ္ပိက္ခ=သမ္ဘူတံ၊ ကပ်နာ၊ ဘီလူး၊ ဆထူးခေါင်းပါး၊ ဤသို့  
သောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ပွားသော။ တိ-ဝိဓံ ဘယံ၊ ကြီး  
ကျယ်နက်လေး၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဘေးကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်  
မြန်ဆော့စွာ။ အန္တရ၊ ဓာပေသိ၊ ကွယ်၊ ကင်း၊ စင်ပါချမ်းငြိမ်း  
ဧးမြစေ၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊  
စိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ဘုရားမကွပါ၌ဖြစ်သော ထိုရတနသုတ်  
ပရိတ်တော်ကြီးကို။ ဟေ၊ ညီညွှာဖြဖြ၊ စည်၊ ဝေးလံရောက်

ကြသည့်၊ ဓမ္မ မာမကဏ္ဍမျိုးသား၊ ဧဝံသုတေတိအမျိုးတို့-  
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။

(၂၅-၂၆-၂၇) ရုက္ခိယ။ ဝိပုလ၊ ပထျာဝတ္တ။ ။  
ပဌာယ၊ နှိပ၊ မှာ နှိ၊ သတ်သံ ထင်အောင်ရွတ်။ သမတ္တံ သ၊  
နှိ မ၊ မှာ တ၊ သတ်သံထင်စေ။ ဣ၊ မှာ ဝိသန္ဓနိသံ မပါစေ  
နှင့်။ တ၊ တလုံးတည်းနှင့် သမတိ သ၊ ဟု ရှိသည်ကား ပါဌ  
ပျက်။ ။ တိက၊ တယ၊ တိ သ၊ သန္ဓါ၊ ရှိလေရာ၊ စစ္စာန္တ  
တော်ရောက်။ နိယံ။ ။

ပဉ္စ၊ နှိ ပ၊ စောက် ယ၊ ပင့် င၊ သတ် သံနှင့် ဘတ်တတ်  
ကြ၏။ ယ၊ ပင့်သံမပါစေနှင့်။ ။ အလယံ ကြား၌-ရှိသည့်  
နှစ်လုံးဆင့် သံယုတ်တို့မှာကြည့်ဘတ်။ အမျိုးလွဲတတ်ကြ  
သည့် နေရာလောက်သာ သတိပေးမည်။ ။ သဗ္ဗညုတ-  
ညာဏပုဂ္ဂိုလေခံ၊ နှိ ဗ္ဗ၊ မှာ င၊ သတ်သံနှင့်တူစွာ ဥ၊ သတ်သံ  
ဘတ်။ ယ၊ ပင့်သံမပါစေနှင့်။ ။ တ၊ မှာလည်း ဤနည်းတူ။  
ဏ၊ မှာ နှိတ်ခမ်းချင်းထိ၍ ပ၊ သတ်သံ ထင်အောင်ဘတ်။  
နှိတ်ခမ်းချင်းမထိလျှင် တ၊ သတ်သံဖြစ်လိမ့်မည်။ ပုဂ္ဂို၊ နှိ နှိ၊  
မှာ အထက် သွားရင်းကို လျှာထိုး၊ လျှာကပ် သံနှင့်ရွတ်။  
လျှာမထိုးမကပ်လျှင် တ၊ ဝမ်းပူသံဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ပင်မှာ  
သော်လည်း မြန်မာ အမျိုးသားတို့မှာ သင်ပုန်းကြီးက စ၍  
မသေမချာတော်တိ၊ တော်အံ သင်အံလေ့ကျက် လာခဲ့ကြ  
၍ ပြိပြိသသ ဌာန်၊ ကရိုဏ်း ကျကျနနနှင့် ဘတ်ရွတ်သင်အံ  
နိုင်တို့ရောခဲ့ယဉ်းလှ၏ တော်သင့်ရုံ လောက်သာ ရှိစေ မ  
တော့မည်။ ။

ဓမ္မစက္က-ပဝတ္တနံ၊ နှိ ဓ၊ မှာ မ၊ သတ်သံ၊ ဣ၊ မှာ ပ၊  
 သတ်သံထင်ဆောင်ရွက်။ ။ဓမ္မေတိ၊ နှိ ဓ၊ မှာ မ၊ သတ်သံ  
 ထင်စေ။ ။အာယသ္မာ၊ နှိ ယ၊ မှာ သ၊ သတ်သံ ထင်စေ။  
 ဆာနန္ဒုတ္တေရော၊ နှိ န္ဒု၊ မှာ တ၊ သတ်သံ ထင်စေ။ ။ ဥပ၊  
 ဌပေတော၊ နှိ ပ၊ မှာ ဌ၊ သတ်သံ ထင်စေ။ ။ကောဋီ၊ နှိ ဆန်း  
 ကြောင့်ဒီဃ။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ နှိ ပ္ဂ၊ မှာ ထာ၊ ကြီး သတ်သံ  
 ထင်စေ။ ဣ၊ မှာ န၊ ငယ်သတ်သံ သက်သက်ရွက်။ ဝိသဇ္ဇနီ  
 သံမပါစေနှင့်။ ။ယဉ္ဇ၊ နှိ ယ၊ မှာ င၊ သတ်သံနှင့် တူစွာ ဥ၊  
 သတ်သံသက်သက်ရွက်။ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါစေနှင့်။ ဓာပေသိ၊  
 နှိ ပေ၊ မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါစေနှင့်။ ပရိတ္တံ တံ၊ တွင် စဉ်းငယ်  
 ဖြတ်ရွတ်။ တံ၊ ကဲ့ ဘဏာမ၊ နှင့်တွဲမရွတ်နှင့်။ ။

(၂၈) ယာနိ-ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုဗ္ဗာနိ၊ ဝါ ယာနိ၊ ဝ အန္တိ-လိက္ခေ။  
 သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တိ၊  
 ဆထော၊ ပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တိ၊ ဘာသိတံ။ ။

(၂၉) တသ္မာ၊ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊  
 မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။  
 မိဝါ၊ စ ရက္ခော၊ စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊  
 တသ္မာ၊ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမက္ကာ။ ။

(၂၈-၂၉) ဘုဗ္ဗာနိ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးတည်နေကြ  
 ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ၊ ဝါ၊ အကြင် ဘူမစိုး၊ ရက္ခစိုး၊  
 တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံနိသာ နတ်တို့



သည်၎င်း။ အန္တ-လိက္ခေ၊ အဇ္ဈာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌။  
 ဌိတာနိ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုး တည်နေကြကုန်သော။  
 ယာနိ ဘူတာနိ၊ ဝါ၊ အကြင် ယာမာအစ၊ အကနိဋ္ဌအဆုံး၊  
 ပေါင်းရုံးများစွာ၊ နတ်တကာတို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤပရိတ်  
 တော်မြတ်၊ ရွတ်ဘတ်ရာ အရပ်သို့၊ သမာဂတာနိ၊ ညီညာဖြ  
 ဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်းဥသျှံ၊  
 အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘူတာ၊ ထိုဘုမဗိုး၊  
 ရုက္ခဗိုး၊ တန်ခိုးကြီးမြတ်၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသံ  
 စသောနတ်တို့သည်။ သု-မနာ၊ နှစ်သက် ရွှင်ပျ၊ ဝမ်းမြောက်  
 ကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အထော၊ ပိ၊  
 ထိုမှတပါး၊ အထူးအားဖြင့်လည်း။ ဘာသိတံ၊ ရှင်တော်  
 ဘုရား၊ ဟောကြားမြွက်ဖော်၊ ပရိတ်တော်ကို၊ သက္ကစ္စ၊ ရှိသေ  
 လေးမြတ်၊ အာရုံကပ်၍။ သုဏန္တ၊ တပါးအာရုံ၊ စိတ်မယှံ့ဘဲ၊  
 လုံးစုံစေ့င၊ နာခံ နှိုင်းကြစေကုန်သတည်း။ ဘူတာ၊ တန်ခိုး  
 တေဇာ၊ ကုဏ္ဍဝါထိန်လင်း။ အနိ-နတ်မင်းတို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်  
 မင်းတို့သည်။ ဓမ္မ-သမဝဏတ္ထံ၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ပရိတ်တော်  
 တရားကိုနာခံခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမာဂတာ၊  
 ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက် ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ဟိ  
 တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းဥသျှံ၊ အ  
 လုံးစုံကုန်သော။ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဘာသိတံ၊  
 ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား မြွက်ဖော်၊ ပရိတ်တော်ကို။  
 သက္ကစ္စ၊ ရှိသေလေးမြတ်၊ အာရုံကပ်၍။ နိသာမေယ၊ တပါး  
 အာရုံ၊ စိတ်မယှံ့ဘဲ၊ လုံးစုံစေ့င၊ နာခံကြကုန်လော။ ဓာနုသိ  
 ယာ၊ စိတ်၊ စေတနာ၊ သဒ္ဓါပွားသစ်၊ မြင့်မြတ်သောလူမျိုး၌ဖြစ်

သော။ ပဇာယ၊ တဏှံသိလိမ္မာ၊ လူသတ္တဝါအား။ မေတ္တာ၊ ဇေး  
 ကြည်လှစွာ၊ ရေမေတ္တာကို။ ကရောထ၊ ညီညာစိုင်းအုံသွန်း  
 ဖျန်းကြကုန်လော။ ယေ မနုဿာ၊ စိတ်၊ စေတနာ၊ သဒ္ဓါပြော  
 ထု၊ အကြင်လူတို့သည်။ တုမေ၊ သင်နုတ်မင်းတို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊  
 ရည်ရော်သမျှ၊ အာရုံပြုကုန်၍။ ဒိဝါ၊ စ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တာ၊ စ၊  
 ည၌၌၎င်း။ ဗလိ၊ ဗလိနတ်စာ၊ ပူဇော်သကာကို။ ယသ္မာ၊ အ  
 ကြင်ကြောင့်။ ဟရန္တိ၊ ပူဇော်ပသ၊ တင်မြှောက်ကြကုန်၏။  
 တသ္မာ၊ ဟိ-တသ္မာ၊ ဇေ၊ ထိုငွေသာလျှင်။ တုမေ၊ သင်နုတ်  
 မင်းတို့သည်။ နေ မနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို။ အပ္ပမတ္တာ၊ နေ့နေ  
 ညည၊ မစေ့မလျော့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရက္ခထ၊ ညီညာဖြဖြ၊  
 စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော။ ။

(၂၀) ရှေ့သုံးပါဒ်၊ ဣန္ဒဝဇိရာ၊ နောက်သုံးပါဒ်၊ ဝံသတ္ထ၊  
 ၎င်းနှစ်ပါးယော ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ တ၊ တ၊ နှင့် ဇ၊ ဂရုဇ၊  
 ဣန္ဒဝဇိရာ။ ။ ဇ၊ တ၊ ဇ၊ ရ၊ လေးဂဏ၊ မည်ရ-ဝံသတ္ထာ။ ။  
 အမျိုးယော၊ က၊ မည်နာမ၊ ဥပဇာတိ၊ လာ။ ။ လာနိ-ခေ၊ ဌ  
 နိ၊ မှာဆန်းကြောင့်ဒိဗာ။ ယာနိဝဌ၊ ဝ၊ မှာ ဆန်းငွေ ရသ။  
 ဘဝန္တ၊ သုဏန္တ၊ တို့၌ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။

(၂၁) ပဏမပါဒ်၊ ဝိဝုဏ်မာလာ။ ။ ဂိုဏ်းသုံးခု တ၊  
 နှစ်ထုံး ဂ၊ ဝိဝုဏ်မာလာ။ ဟုမှတ်။ ။ ဒုတိယ ပါဒ်၊ သာ  
 မည။ ။ ဂါထာမျိုးမှ၊ သွေရှောင်ကာ သာမည၊ ဟုလာ။ ။  
 ကရောထ၊ ဌ၊ ထ၊ ကို သုတ်ကြီးဖြင့် ချေ၍ ကရော၊ လောက်  
 တွင်ရှိခဲ့ပါမူ ဣန္ဒဝဇိရာ ဆိုထိုက်စွာ၏။ သို့သော်လည်း ခုဒ္ဒ  
 ကပါဌပါဠိတော် သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်များ၌ပင် ကရော  
 ထ၊ ဟု ရှိကြပေ၏။ ဗုဒ္ဓကောသလည်း ၎င်းအဘိုင်းပင် ရှိချေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆန်းသို့ မလိုက်သာ၊ သာမညပါဒ၊ ဟူ၍သာ  
မှည့်ခေါ်ရာ၏။ ။ တတိယပါဒ၊ ဝိသတ္ထ၊ စတုတ္ထပါဒ ဣန္ဒ  
ဝဇီရာ၊ ၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါယာ။ ။ ၂၀-ပုဒ်  
မှာ လက္ခဏာပြု လင်္ကာကြည့်။ ။

(၃၀) ယံကိဗ္ဗိ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံ၊ ဝါ၊  
သက္ကေသု၊ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
ဣဒ၊ ဝိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။  
ဧတေန သက္ကေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၀) ဣဓ၊ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ၊ ဝါ၊ နဂါးပြည်၊  
ဂဠုန်ပြည်၊ အစရှိသည်၌၎င်း။ သက္ကေသု၊ ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌  
၎င်း။ ယံကိဗ္ဗိ၊ ရှိသမျှဥသံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ ဖရဏာပိတိ၊  
လွမ်းအိထပ်ထပ်၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ပဏီ  
တံ၊ အဘိုးအနုတ္တ၊ ထိုက်တန်ကြသဖြင့်၊ ထူးမြတ်ထွဋ်သော၊  
ယံ ရတနံ၊ အကြင် လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။  
တထာဂတေန၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ရှင်တော်ဘုရားနှင့်။  
သမံ၊ ဘုရားသော။ နံ ရတနံ၊ ထိုလောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။  
နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒ၊ ဝိ ဗုဒ္ဓေ-အယံ ဧဝမုဒ္ဓေါ၊ ဤသုံးလူ့ ထွဋ်  
ထား၊ ငါတို့ဆရာရှင်တော်ဘုရား သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊  
လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်း  
အပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်  
မူပေ၏။ ဧတေန သက္ကေန၊ ဤသို့မပေါက်မပြန်၊ မှန်ကန်သော

အား၊ ပြောဆိုရသော သစ္စာ စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာ ဖြေခြင်းသည်။ ဧကောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၃၀) ပထမ-ဒုတိယ- ပဉ္စမ ပါဒရ၊ ဣန္ဒဝဇိရာ။ ။  
၂၀-ပုဒ်မှာကြည့်။ ။ တတိယ-စတုတ္ထ၊ နှစ်ပါဒကား ဥပေန္ဒဝဇိရာ။ ။ ဇ၊ နှင့်တ၊ ဇ၊ ၂၀ ရှ၊ ဥပေန္ဒဝဇိရာ။ ။ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာတိဝါယာ။ ။ ၂၀-ပုဒ်မှာ ကြည့်။ ။  
နုနော သမံ၊ နု နု၊ မှာ နိဂ္ဂဟိတလောပ၊ ဟုဒိကာဆိုသည့်အတိုင်းမှတ်။ ၎င်းနိဂ္ဂဟိတ် ကြေရခြင်းမှာ ဝါစာသိလိဉ္စ၊ ဟုဆိုသို့ရာရှိ၏။ မကြေလျှင်လည်း ဆန်းမပျက်။ ဣန္ဒဝဇိရာ ပါဒ ဘက်သို့ သက်ရောက်ရုံမျှသာ။ ဣဒ၊ ဣ ဗုဒ္ဓေ၊ စသည်၏ အနက်ကို ဒိကာဖွင့်ချက်သို့မလိုက်၊ သဘောနှစ်ခြိုက် သလို ဖွင့်ဆိုရေးသားလိုက်၏။ ။

(၃၁) ခယံ ဝိ-ရာဂံ အ-မတံ ပဏိတံ၊  
ယဒဇ္ဈာဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော၊  
နုတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိပ္ပိ။  
ဣဒ၊ ဣ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊  
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၁) ခယံ၊ ကိလေသာရန်မက်၊ သုံးထောင် ဝက်တို့၏၊ ကုန်ပျက်ရာ လည်းဖြစ်သော။ ဝိ-ရာဂံ၊ ငါးပါးအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်စွဲတပ်၊ ရာဂငတ်တို့၏၊ ကင်းပြတ်ရာလည်း ဖြစ်ထ

သော။ အ-မတံ၊ ဇိဝိနိချုပ်ကင်း၊ ဘယ်အခါမှ သေကြေ  
ပျက်စီးခြင်းလည်း မရှိထသော။ ပဏီတံ၊ ဝေဒယိတသုခ၊  
လောကီ ချမ်းသာဟူသမျှထက်၊ အဆသင်္ချေ၊ တွက်ရေမ  
က၊ ငြိမ်းချမ်းဇေးမြေ့သည့်၊ သန္တိသုခအစစ်၊ အမြတ်ဆုံးကြီး  
လည်းဖြစ်ထသော။ ယံ နိဗ္ဗာနံ၊ ကင်္ဂါဝါလု၊ သဲရမက၊ ပွင့်ကြ  
သောင်းသောင်း၊ ဘုရားပေါင်းတို့၊ ကိန်းဆောင်းရမှန်၊ အ  
ကြင် နိဗ္ဗာန်ကို။ သမာဟိတော၊ ယေဝိမ်းမယိုင်၊ ကျောက်စာ  
တိုင်သို့၊ မြဲခိုင်စွာဘိ၊ အရိယာမဂ္ဂ သမာဓိဖြင့်၊ တည်ကြည်  
ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ သကျ-မုနိ၊ သာကီဝင်  
မင်းသား၊ ငါတို့ဆရာ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အတ္တဂါ၊ လက်  
ဝယ်တင်ထား၊ ပတ္တမြားသို့ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူ  
လေပြီ။ တေန ဓမ္မေန၊ ထိုသို့အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူး  
အံ့အား၊ ပြောဆို၍မကုန်နိုင်သော ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်။ သမံ၊  
တူမျှသော။ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်။ န၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။  
ဣဒ၊ ဗြိစ္ဆေ-အယံ ဧဝ ဓမ္မော၊ ဤသို့ အထူး ဂုဏ်ကျေးဇူး  
ဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော ဤနိဗ္ဗာန်တ  
ရားသည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့  
ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်  
ရာအစစ်၊ ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သန္ဓေန၊ ဤ  
သို့မဖောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသောသစ္စာ  
စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်  
ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာဇေးမြဲခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ  
သတည်း။ ။

(၃၁) ပထမ-တတိယ- စတုတ္ထ ပါဒ၊ ဥပေန္နဝဇီရာ။

၃၀-ပုန်မှာကြည့်။ ဒုတိယ ပါဒ, ဝံသတ္ထ။ ၂၈-ပုန်မှာ  
 ကြည့်။ ။ပဉ္စမပါဒ, ဣန္ဒဝဇိရာ။ ၂၈- ပုန်မှာကြည့်။ ။  
 ၎င်းသုံးမျိုးယော, ဥပဇာတိဂါထာ။ ၂၈-ပုန်မှာကြည့်။ ။  
 သကျမုနီ, နိ, မှာဆန်းကြောင့် ဒီဃ။ ။

(၃၂) ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိ ।  
 သမာဓိ-မာနန္တရိကည-မာဟု။  
 သမာဓိနာ တေန သမော န, ဝိဇ္ဇတိ၊  
 ဣဒ, မိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။  
 ဇေတန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။ ။

(၃၂) ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော၊ သုတ၊ သာဝကာ၊ ပစ္စေကာ၊ ဟု၊ ဗုဒ္ဓ  
 သုံးဆူ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့အက်။ ကဲပြုဂုဏ်နေ၊ သင်္ချေ  
 မကာ၊ သာလွန်ယူးမြတ်လှသည့်၊ သုံးလောက၊ ဆီမီး၊ ဘုရား  
 ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ယံ သမာဓိ၊ အရိယာမဂ်၊  
 ဉာဏ်သန်လျက်နှင့်၊ တွဲဘက်ယှဉ်ဘဲ၊ အကြင်သမာဓိကို၊  
 သုစိ၊ ကိလေသာရန်မှေး၊ မြူညစ်ကြေးမှ၊ ကင်းဝေးစင်ပါ၊ ဖြူ  
 စင်လှ၏ ဟူ၍။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စား၊ ဟော  
 ကြားတော်မူလေပြီ။ ယံ သမာဓိ၊ အရိယာမဂ်၊ ဉာဏ်သန်  
 လျက်နှင့်၊ တွဲဘက်ယှဉ်ဘဲ၊ အကြင်သမာဓိကို။ အနန္တရိ  
 ကံ၊ မိမိကွယ်ပ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ မချဆတ်ဆတ်။ အကျိုး  
 ကို ပေးတတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓ၊ သုံးဆုံကျော်ဟီး၊ ဘုရားကိုယ်  
 တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ အာဟု၊ သံသာကျူးသီ၊ ဟောပြု

တော်မူကြလေတုနိဗ္ဗိ။ တေနသမာဓိနာ၊ ဤသို့အထူး၊ ဂုဏ်  
ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြောဆို၍မကုန်နိုင်သော ထို  
သမာဓိတရားနှင့်၊ သမော၊ တူမျှနိုင်ဘိ၊ တရံတရသော ရူပ၊  
အရူပ၊ သမာဓိသည်။ န၊ ငဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣဒ၊ မြို့ မေဗ္ဗ-အယံ ဇေ  
မေဗ္ဗာ၊ ဤသို့အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြော  
ဆို၍မကုန်နိုင်သော ဤသမာဓိတရားသည်သာလျှင်၊ ပဏီ  
တံ၊ လောကီရတနာ၊ အပြာပြာတို့ထက်၊ ကံသာလွန်မြတ်၊  
ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီး  
ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဇေတန သဇ္ဇေန၊ -ကြောင့်၊ ပါဏီနံ၊  
-တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ -သည်။ ဟောတု-တည်း။ ။

(၃၂) ပထမ ပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ဒုတိယ-စတုတ္ထပါဒ၊  
ဥပေန္နဝဇိရာ၊ တတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ၊ ပဉ္စမပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇိရာ၊  
၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။

(၃၃) ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊  
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။  
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊  
ဇေတသု မိန္ဒာနိ မဟပ္ပလာနိ။  
ဣဒ၊ မြို့ သံဇော၊ ရတနံ ပဏီတံ၊  
ဇေတန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၄) သတံ၊ ပါရမီရင့်ကျူး၊ သန္တာထူးသည့်၊ ဂုဏ်  
ကျေးဇူးရှင်၊ သူတော်စင်တို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ လွန်စွာထင်

ထပ်၊ ချီးမွမ်းဆင်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်  
 အနွယ်၊ ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။  
 ဝါ၊ ယစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်ခြားထင်ထင်၊ သိမြင်  
 တုံ့လတ်၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဝါ၊ သန္တိသုခ၊  
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဉာဏ်ဝထင်ထင်၊ သိမြင်တုံ့လတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်  
 မြတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်  
 ၏၊ ဧတေနိဇေတပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုထုဇဉ်အနွယ်၊ ကင်းကွယ်ကုန်  
 ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ၊ မဂ်  
 ဗိုလ်၊ ရှစ်ရပ်၊ စပ်ဟပ်သောအား၊ အစုံလေးပါးတို့သည်။  
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုထုဇဉ် အနွယ်  
 ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဒက္ခိ  
 ဏေယျာ၊ သဒ္ဓါကြည်ပျူ၊ ကောင်းမြတ်သောအလှူကို၊ ရိုးယူ  
 ပိုင်သ၊ ခံတတ်မှုထိုက်ကြကုန်၏။ သုဂတဿ၊ သုံးလူထွဋ်  
 တင်၊ ဘုရားရှင်၏။ သာဝကာ၊ အမြဲသာဝရ၊ တပည့်ရင်းကြီး  
 ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ဧတသု-ဧတသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပုထု  
 ဇဉ်အနွယ်၊ ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့  
 အား။ ဗိန္နာနိ၊ သဒ္ဓါကြည်ပျူ၊ ပေးလှူသမျှ၊ အလှူဒါနတို့သည်။  
 မဟပ္ပလာနိ၊ ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိကုန်  
 ၏။ ဣဒ၊ ဗြိ- သံဃော- အယံ ဧဝံ သံဃော၊ ဤပုထုဇဉ်အနွယ်၊  
 ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာသံဃာတော်မြတ်သည်သာ  
 လျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်။ ကံသာ  
 လွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းဆင်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်ရတ  
 နာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ -ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊  
 -တို့အား။ သုဝဇ္ဈိ၊ သည့်။ ဟောတု၊ -တည်း။



(၃၃) ပထမ-ဒုတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌ ပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇ္ဇိရာ။  
တတိယ ပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေန္ဒဝဇ္ဇိရာ။ ၎င်း  
သုံးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါယာ။ ။

(၃၄) ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနုဿ ဒဠေန၊  
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ-သာသနမ္ပိ။  
တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယ၊  
လဒ္ဓါ မုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။  
ဣဒ္ဓိ၊ ယံ ယော ရတနံ ပဏိတံ၊  
ဘောန သဇ္ဈေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၄) ဂေါတမသာသနမ္ပိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာ၊ ရောင်  
ဝါထိန်လင်း၊ သာသနာတော်တွင်း၌။ ယေ ဝိဏာသဝါ၊ အ  
ကြင် ကိလေသာ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်ပြန်၊ ရဟန္တာ  
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဒဠေန၊ ကျောက်တောင်ကြီးပမာ၊ မြ  
ခိုင်ထွဋ်စွာသော။ မနုဿ၊ ကာမအာရုံ လုံးဝကင်းဆိတ်၊ သမာ  
ဓိနှင့် ယှဉ်းသာစိတ်ဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာထွတ်  
ကျင့်ကြံအားထုတ်တော် မူကြကုန်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ပညာ  
အုပ်ချုပ်၊ ဝိရိယထုံသဖြင့် အလုံးစုံရှိသမျှ၊ ကိလေသာတို့မှ၊  
ထွက်မြောက်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေ ဝိဏာသဝါ၊ ထို  
ကိလေသာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်ပြန်၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်  
မြတ်တို့သည်။ ပတ္တိ-ပတ္တာ၊ ရအင်တုံပြီး၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကြီး  
ကို၊ ခံမြီးတစာနဲ့၊ ဝင်စားသောအားဖြင့် ရကြပြန်ကုန်သည်

ဖြစ်၍။ အ-မတံ၊ သေခြင်းကင်းပ၊ ငြိမ်းချမ်းခြေသည့်၊ ဂန္ထိ  
ရ၊ သုရမံ၊ နက်နဲ သိမ်မွေ့ လှသော သန္တိ သုခ နိဗ္ဗာန်ကို။  
ဝိဂယ၊ နဒိမြစ်ရေ၊ စီးဆင်းလေသို့၊ တွေ့တွေ့ဖြစ်တုံ၊ အရ  
ဟတ္တဖိုလ်ဇောတို့ဖြင့် ဆာရုံပြုကုန်၍။ မုခေ၊ မဆုတ်နစ်၊ မ  
ပြိုနိုးတီး၊ အနည်းငယ်မျှမပျက်စီးသော အားဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရကြ  
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ကိလေသာဘူ၊ အပူခပ်သိမ်း၊ ကုန်  
ငြိမ်း ကင်းကွာ၊ အရတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ သုဉ္ဇမာနာ၊  
ကြည်သာဇေးမြ၊ ခံစားတော်မူကြကုန်၏။ ဣဒ္ဓ၊ ဗြိ သံဃော-အ  
ယံဝေသံဃော၊ ဤကိလေသာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်ပြတ်၊  
ရဟန္တာ၊ သံဃာတော် မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လော  
ကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်  
သော၊ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ  
၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ -ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ တို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊  
-သည်။ ဟောတု၊ -တည်း။ ။

(၃၄) ပထမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌ ပါဒ၊  
ဣန္ဒြိယရာ၊ ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေန္ဒဝဇ္ဇရာ၊ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာ  
တိဂါယာ။ ။ ဒဠေန၊ ဤ ဠှ၊ ဟာထိုးလျက် ရှိတတ်ကြ  
၏။ မသင့်။ ဒဟတိ-တိ ဒဠံ၊ ဂါဠံ၊ ဟော၊ ဒဟိသလော၊ ဟူ  
သော မောဂ္ဂလာန်အလို မြဲမြဲခြင်းဟော ဒဠ သဒ္ဓါ ဟာထိုး  
နှင့် သင့်၏။ လောကီကျမ်းတို့၌ ကား ဒဠှ၊ ဟု ဟာထိုးမပ။  
ပါဠိတော် များ၌လည်း နတ် ဒဠံ ဗန္ဓနမာဟု မိရာ၊ စသည်  
ဖြင့် ဂါယာဗန္ဓု အရာတို့၌ ဟာထိုး မပါဘဲသာ ရှိ၏ ဟုငါတို့  
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဓာတုတ္ထသင်္ဂြိုဟ် နိဿယ  
မိန့်မှာစကားလည်းရှိ၏။ ဝိဂယ၊ ဤ ဂ၊ မှာ ယ၊ သတ်သံဘတ်။

(၃၅) ယထိန္ဒရီလော ပထဝိ၊သိတော သိယာ၊  
 စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အ-သ၊မ္ပကန္တိယော။  
 တထုပဓံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊  
 ယော အရိယ၊သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။  
 ဣဒ္ဓန္တိ သံဃော ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၅) ပထဝိ၊သိတော၊ မြေစွာခိုင်တည်၊ မြေ၌ဦးသော။  
 ဣန္ဒ-ရီလော၊ လွန်စွာပွားစီး၊တံခါးဘိုင်ကြီးသည်။ စတုတ္ထိ  
 ဝါတေဟိ၊ ဒီသာပတ်ချာ၊လေးမျက်နှာမှ၊လာလာသမျှ၊မုန်  
 တိုင်းလေ အဝဝတို့ကြောင့်။ အ-သ၊မ္ပကန္တိယော၊ မထုပ်မ  
 တိမ်း၊မယိုင်မယိမ်းသည်။ သိယာယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ယော  
 သပ္ပုရိသော၊အကြင်သူတော်မျိုးမှန်၊အဘိုးတန်သည်။သော  
 တာပန ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်ဗွတ်တုံစွာ၊ လေး  
 ပါးသော သစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဉာဏ်  
 ဖြင့်သက်၍။ ပဿတိ၊မြင်၏။ တံ သပ္ပုရိသံ၊ထိုသူတော်မျိုး  
 မှန်၊အဘိုးတန်သည်။ သောတာပန ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထုပဓံ၊  
 လာဘ၊အလာဘ၊ စသည်ရှစ်ထွေ၊လောကဓံ လေတို့ငွေ၊  
 နောက်ငွေမရှိ၊ ထိုတံခါးဘိုင်ကြီးနှင့် တူ၏ဟူ၍။အဟံ၊ အာ  
 နန္ဒာမည်၊ငါမထေရ်သည်။ဝဒါမိ၊ဆို၏။ဣဒ္ဓန္တိ သံဃော-အယံ  
 ဧဝသံဃော၊ ဤသူတော်မျိုးမှန်၊အဘိုးတန်သည်။သောတာ  
 ပန သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊လောကီ ရ  
 တနာ၊ အဖြာဖြာ ကိုယ်သက်၊ ကံသာ လွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်  
 သော။ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ

ပေ၏။ ဇေတန သစ္စေန၊ - ကြောင့်၊ ပါဏိနံ၊ - တို့အား။ သောတ္ထိ၊  
- သည်။ ဟောတု၊ - တည်း။ ။

(၃၅) ပထမ- ဒုတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ၊ တတိယ- ပဉ္စမပါ  
ဒ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ၊ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ၊ ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ၊  
၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ  
ဖြစ်ခြင်းကား အရိယ၊ နှိ အ၊ နှိ ရိ၊ လဟုနှစ်ခုကို ပေါင်း၍  
ဂရုတယုလျှင် တ၊ ရိဏ်းဖြစ်၍။ ။ တ၊ ဗ္ဗ၊ ဇ၊ ရ၊ အစဉ်ကျ၊ ဣန္ဒ  
ဝံသာ မှာ။ ။ ဟူသည်နှင့် မသွေ ဣန္ဒဝံသာ၊ ဟု ဆိုရ လေ  
၏။ ၁၀-ပုဒ်၌ မှာထား ပြောဆိုခဲ့သည်ကိုလည်း ပြန်ကြည့်။  
ဝက်ရပ် ဆရာတော်ကား ဝဒါမိ၊ တွင် ပါဒဆုံး မထားဘဲ  
ယော၊ မှာမှ ပါဒဆုံးထား၍ အရိယ၊ ဟု ရိ၊ နှိ ဆန္ဒာနုရက္ခဏာ  
ဒိဃာပြု၍ လေးပါဒလုံး ဝံသတ္ထ၊ ချည်းဟု ဆို၏။ ဝါကျ မ  
သန့် မရှင်း ဗျာကိဏ္ဍဒေါသ၊ သက်ရောက် ခြင်းကြောင့်  
၎င်းနည်းကို ရှောင်ကွင်းလိုက်သည်။

(၃၆) ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊  
ဂန္တိရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ။  
ကိဉ္ဇာ၊ ပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊  
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။  
ဣဒ္ဓ၊ မိ သံဃော ရတနံ ပဏီတံ၊  
ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၆) ယေ သောတာပန္နော၊ အကြင် သူတော်မျိုးမှန်၊

အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဂန္ထိရ ပညေ  
န၊ နက်နဲစွာဘိ၊ ပညာရှိသည့်၊ မုနိထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်။  
သု-ဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာပိုင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်  
ကုန်သော။ အရိယ-သစ္စာနိ၊ မြတ်ဌတုံစွာ၊ လေးပါးသော  
သစ္စာတို့ကို။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ ယုဂန်တောင်စွန်း၊ ထွက်ပေါ်  
ထွန်းသည့်၊ နေဝန်းပမာ၊ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့်၊ ကောင်းစွာထွ  
ထွ၊ ထင်ရှားစေောင်ပြုတော်မူ ကြကုန်၏။ တေ သောတာပန္နာ၊  
ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့  
သည်။ ဘုသံ၊ လွန်မင်းပြင်းပြ၊ အားကြီးစွာ။ ပမတ္တာ၊ လူ  
နတ်အာရုံ၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ခင်ရံပျော်ရွှမ်း၊ မေ့လျော့ကြူးကုန်၊  
သည်။ ကိဗ္ဗာ၊ ပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်ကုန်၏။ တထာ  
ဝိ၊ ထိုသို့ပျော်ရွှမ်း၊ မေ့လျော့ကြူး၍၊ အသူးမိသော၊ တရားကို  
အားမထုတ်ရကုန်သော်လည်း။ တေ သောတာပန္နာ၊ ထိုသူ  
တော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။  
အဋ္ဌမံ၊ ရှက်ကြွမ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝခန္ဓာ၊ သံသရာ  
ကို။ န၊ အာဒိယန္တိ၊ မယူကြကုန်။ ဣဒ၊ ဗြိ သံဃော- အယံ ဝေ  
သံဃော၊ ဤသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန်  
သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊  
အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတ  
နံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဇေတန  
သစ္စေန၊ -ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ -တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ -သည်။ ဟော  
တု၊ -တည်း။ ။

စတုတ္ထ-ပစ္ဆမပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇိနာ။ ၎င်း နှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာ  
တိ ဂါထာ။ "ဝိသဇ္ဇနိ သံများ မပါရဇောဝံသတိပြု။ ။  
ပညေန၊ နှိ ပ၊ မှာ ယ၊ ပင့်သံ ပါတတ်ကြ၏။ မပါစေနှင့်။ ။  
အဋ္ဌမ၊ နှိ အ၊ မှာ ဓု၊ သတ်သံ ထင်အောင်ရွတ်။ ။

(၃၇) သဟာဝံသသန္ဓသန-သမ္ပဒါယ၊  
တယံသု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။  
သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိန္တိတ၊ ဥ၊  
သီလဗ္ဗတံ၊ ဝါဝိ ယဒတ္ထိ ကိန္တိ။ ။

(၃၈) စတုဟပါယေဟိ သဝိပ္ပမုက္ခော၊  
ဆန္ဒာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ၊  
ဣဒမ္ပိ သံဇော ရတနံ ဇဏီတံ၊  
ဇေတန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၇-၃၈) အသေ၊ ထို့သူတော်မျိုးမှန်၊ သောတာပန်  
ဟု၊ အောင်လံစိုက်အပ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ ဒသန-  
သမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ညောင်၏။ ရောင်လျှံထိန်ဝင်း၊  
ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝံ၊ ကာလခြား၊ တက္ခနက်အားဖြင့်  
သာလျှင်။ ဇဟိတာ၊ သုတ်သင် ရှင်းဖြတ်၊ စွန့်ပယ်အပ်ကုန်  
သော၊ ဓမ္မာ၊ ခိုက်မဲကြီးမား၊ ဘဝါဘဝ၌ နှိပ်စက်တတ်သော  
တရားတို့သည်။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ၊ စ၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရား  
နှိုငါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟု ယူမှားသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိတရား၎င်း။ ဝိစိ  
ကိန္တိတ၊ ဥ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ကျင့်သိက္ခာနှင့်၊ သံသရာ

ရွှေစွန်း၊ နောက် စွန်းတယုံ၊ စွန်းနှစ်ဝံ့ဘဝ၊ ပရိစ္ဆ သမုပ္ပါဒ  
တရား၊ ပေါင်းရှစ်ပါး၌၊ ယုံမှားသော ဝိစိကိန္ဒာ တရား၎င်း။  
သီလဗ္ဗတံ၊ ဝါ၊ မတော်မသင့်၊ နွား၊ ခွေး၊ စသောသတ္တဝါတို့၏  
အလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ ရှည်မြင့်တုံ့ငှာသံသရာမှ၊ မြန်စွာခဏ၊  
ထွက်မြောက်ရ၏ဟု၊ တွေးဆယူမှားသော သီလဗ္ဗတ ဗရာ  
မာသ တရား၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်။  
ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိန္တိ၊ စိုးစဉ်းမတ္တ၊ အနည်းငယ်မျှသော။  
ကိလေသ-ဝနံ၊ မကောင်ဆိုးဝါး၊ ကိလေသာ ဝဋ်တရား  
သည်။ ယဒိ-အတ္ထိ ကိုယ်၌ဥပေသွး၊ အကယ်၍ကားရှိသေး၏။  
တထာပိ၊ ထိုသို့ကိုယ်ဝယ်၊ ကင်ကွယ်ငြိမ့်ထွေး၊ အနည်းငယ်မျှ  
ကိလေသာ ရှိသေးသောလည်း။ သော၊ ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊  
သောတာပနီဟု၊ အောင်လံစိုက်အပ်၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်  
သည်။ စတုဟံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ ချမ်းသာ  
ကင်းမြို့၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ ဟူသော  
အပါယ်တုံတုံမှ။ ပိဋ္ဌမတ္ထော၊ အမြန်၌၊ ကင်းလွတ်တော်မူလေ  
ပြီ။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာနိ၊ စ၊ ပဉ္စာနန္တရိယ  
ကမ္မ၊ အညသတ္တာ ရုဇ္ဈေသ၊ ဟု၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အ  
မှုတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ချွတ်ချော်မှားယွင်း၊ လိုက် စားပြုလုပ်  
ခြင်းငှာ။ အ-ဘဇ္ဈော၊ ဖြစ်ထိုက်၊ ဣဒ၊ မှီ သံဃေ- အယံ ဝေ  
သံဃော၊ ဤသူတော်မျိုးမှန်၊ သောတာပနီဟု၊ အောင်လံစိုက်  
အပ်၊ အရိယာ သံဃာတော် မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏိတံ၊  
လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာ လွန်မြတ်၊ ချီး  
မွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်

တော်မူပေ၏။ ဇေတန သဋ္ဌေန၊-ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ -တို့အား။  
သုဝတ္ထိ၊-သည့်။ ဟောတု၊-တည်း။ ။

(၃၇-၃၈) ရှေ့ပုဒ်၌ ပထမ-ဒုတိယပါဒ၊ ဥပေန္တ ဝဇ္ဇိရာ။  
တတိယ-စတုတ္ထပါဒ၊ အန္တ ဝဇ္ဇိရာ။ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာတိ  
ဂါယာ။ ။ နောက်ပုဒ်၌ ပထမ-တတိယပါဒ၊ ဥပေန္တ ဝဇ္ဇိ  
ရာ။ ဒုတိယ-စတုတ္ထပါဒ၊ အန္တ ဝဇ္ဇိရာ။ ၎င်း နှစ်မျိုးယော၊ ဥပ  
ဇာတိဂါယာ။ ။ တယသု၊ ကို တယော-အသု၊ ပုဒ်ဖြတ်၊  
အသု၊ ကား နိပါတ်မျှသာ။ ဗိကာဋ္ဌိကား- သူတိ နိပါတ  
မတ္တံ၊ ဟု ဖွင့်ဆို၏။ တယသု၊ ရှိပါ၌နှင့် သု၊ နိပါတ်ဆိုခြင်း  
သည့် ကောင်း၏ဟု မထင်။ ။ ယဒတ္ထိ၊ ကို ယဒိ-အတ္ထိ၊ ပုဒ်  
ဖြတ်၊ ယဒိ၊ သဒ္ဓါ ကိဉ္ဇာ၊ ပိ အံဟော၊ ဗိကာဋ္ဌိကား ယံ  
အတ္ထိ၊ ပုဒ်ဖြတ်၍ ကိဉ္ဇိ ယံ ကိလေသ ဇာတံ အတ္ထိ၊ တဒ္ဓိ  
ဇဟိတန္တိ အတ္ထော၊ ဟု အံ့ပြု၏။ မနှစ်ခြိုက်၍ ၎င်း ဗိကာ  
နည်းကို တိမ်းရှောင်ရေးသားလိုက်သည်။ ။ စတုဟပါ  
ယေဟိ သ၊ ဟု သ၊ အက္ခရာ နှင့် ရှိခြင်းသည် ဝိပ္ပမုတ္တော၊  
အ-ဘဗ္ဗော၊ တို့၌ ပကတိကတ္တား ပြည့်စုံသောနှင့် သာယို  
ကောင်း၏။ ဗိကာဋ္ဌိလည်း သ၊ အက္ခရာနှင့်ပင် ရှိ၏။ ၎င်း သ၊  
သဒ္ဓါ၊ အ-ဘဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါတို့၌ ဆန်းစွာ ဩကြေ။ အ၊ လာထား  
သည့် သဒ္ဓိ အစီ အရင်။ ထို့စွဲ- ဆန်းစွာ ကြေပျက်၊  
ယင်းအချက်၊ အံ့ဖော် ပေးရ။ ။ ဟူသည်နှင့်မသွေ အံ့ပေး  
သည့်အခါ သော အ-ဘဗ္ဗော၊ ဟု ဩ၊ ကြေကို ဖော် ပေးရ  
လေ၏။ ။



(၃၉) ကိဉ္ဇာ,ဝိ သော ကမ္မ ကရေတိပါပကံ၊  
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ,ဝါ။  
 အ-ဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊  
 အ-ဘဗ္ဗတာ ဧဋ္ဌ-ပဒဿ ဂုတ္တာ။  
 ဣဒ,ဗ္ဗိ သံဃော ရတနံ ပဏီတံ၊  
 ဧတေန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၃၉) သော:ထိုသစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန် သိတတ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ ကာယေန, ဝါ၊ ခြေ၊ လက်, ခန္ဓာ၊ ကိုယ် အင်္ဂါဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ ဝါစာယ, ဝါ၊ ဝစိ ခန္ဓာ၊ နှုတ်အင်္ဂါ ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုဋ္ဌိ။ စေတသာ, ဝါ၊ ကိုယ်, နှုတ်, မနှော၊ သက်သက် သောစိတ်သဘောဖြင့်၎င်း။ ပါပကံ၊ သေး သေးသိမ်သိမ် ဖျင်းသိမ်ယုတ်ညံ့သော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ် နှု၊ မကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္ဇာ, ဝိ ကရေတိ၊ အကယ်၍ ကား တိမ်း ပါးချွတ်ချော်၊ ပြုလုပ်တော်မူသေး၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့သတိ တိမ်းပါး၊ ပြုလုပ်ငြားသော်လည်း။ သော၊ ထိုသစ္စာလေး တန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိတတ်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ် သည်။ တဿ၊ ထိုပြုမိသမျှ၊ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ် ဓမ္မကို၊ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ မပေါ် မလင်း၊ ဝှက်သို ဖုံးလွှမ်းခြင်း ဌာ။ အ-ဘဗ္ဗော၊ မဖြစ်တိုက်။ ဧဋ္ဌ-ပဒဿ၊ ဘေးရန်ခင်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်း လွင့်ပြီ၊ မြင်ပြီးသော သန့်သုခ နိဗ္ဗာန် ရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အ-ဘဗ္ဗတာ၊ ပြုမိသမျှထိုထို၊ အကု သိုလ်ကို၊ ဝှက်သိုသိမ်းပိုက်၊ မပြုထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သတ္ထာရာ၊ ငါတို့ဆရာ၊ ထွင်၍မှန်ကင်း၊ တရားမင်းသည်။

ပုတ္တံ၊ ဒေသနာစည်ကြီး၊ ဝဲ တင်ဟီးအောင်၊ ရိုက်တီးထပ်  
ထပ်၊ ဟောကြားတော် မူအပ်လေပြီ။ ဣဒ္ဓ၊ မိ သံဃော- အယံ  
ဝေ သံဃော၊ ဤသဒ္ဓါလေးတန်း တ ချားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိ  
တဘ်၊ သောတာပန် သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီ  
တံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီး  
မွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်၊ ရတနာကြီး  
ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊-ကြောင့် ပါဏီနံ၊-တို့  
အား။ သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။ ။

(၃၉) ပထမပါဒ၊ ဣဒ္ဓဝံသာ။ ဒုတိယ-ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣဒ္ဓ ဝ  
ဇိရာ၊ တတိယ-စတုတ္ထ-ပဉ္စမ ပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇိရာ ၎င်းသုံး  
မျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါယာ။ ။ ကဋ္ဌန္တိ ဆန်းစဉ် နိဂ္ဂဟိတံ  
ဧဝံ။ ။ အ-ဘဗ္ဗန္တိလည်း ဆန်းစဉ် ဩ၊ ဧဝံ။ အ၊ လာ  
သညံ သန္တိအဝိအရံ။ အချို့သူဆိုကား အ-သဇ္ဇော၊ ဟု  
ဩအဆုံးရှိသည်ကိုပြု၍ ရှုတ် ဘ. ဘိဝေ အံဩ၏။ ပါဠိပျက်။

(၄၀) ဝနံပုဂ္ဂဗ္ဗေ ယသ ဖုဿိတံဇ္ဇေ၊  
ဂိမ္မာန မာသေ ပထမဋ္ဌိ ဂိမ္မေ။  
တထူပမံ ဇ္ဇေ-ဝင် အ၊ ဒေသယီ၊  
နဗ္ဗာန-ဂါဒိ ပ ခုန-ဟိတာယ။  
ဣဒ္ဓ၊ မိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။  
ဧတေန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု ။

(၄၀) ဂိမ္မာနံ၊ ဒေါသဇ္ဇောကြော၊ သူရိယာ၏၊ ရောင်ဝါ  
ပြင်းပြ၊ နွေလေးလာတို့တွင်။ ပထမဋ္ဌိ ဂိမ္မေ၊ ရှေးဥူးအစ၊ နွေ

ကာလဖြစ်သော၊ မာသေ၊ရနံသင်းထုံ၊ ရောင်ဆင်းရံသည့်  
 ဖူး၊ငုံ၊ရွက်ချပ်၊ပန်းရင်ခတ်တို့၊ပွင့်လတ် ခါထူး၊လ၊တန်းခူး၌။  
 ဖုသိတရွေ၊စွင့်စွင့်ကားကား၊ ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သော အ  
 ဖျားရှိသော။ဝန·ပုဂ္ဂဗ္ဗေ၊ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ပင်စုံပွား၍၊မား  
 မားမို.မို.၊လေပြေ တို့လျှင်၊ ယို.ယို. လှင်ယိုင်၊ ရင်မြိုင်တီး၊  
 တောအုပ်ကြီးသည်။ သ-သိရိကော၊ယထာ၊ ရှန်းရှန်း အိ  
 အိ၊တင့်တယ်ဟုပသော အသရေရှိသကဲ့သို့၊ တထူ·ပမံ၊ထို  
 တောအုပ်ကြီးသဖွယ်၊ တင့်တယ်ဟုပ၊ နက်နဲ ထူးခြားဟု  
 သည့်၊ကလျာဏသုံးပုံ၊သတ္တ၊ ဗျဉ္ဇန၊ စသော ပန်း ရနံတို့နှင့်  
 ပြည့်စုံသော၊နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၊ လောင်စာမီးတို့  
 ၏၊ ပျက်စီးကုန်ငြိမ်း၊ ဒုက္ခသိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗုတာသို့၊ လျင်စွာ  
 ဆတ်ဆတ်၊ရောက်စေတတ်သော၊ဓမ္မ-ဝရံ၊သုံးပုံပိဋကတ်၊  
 ငါးရပ် နိကာယ်၊ ကိုးသွယ်အင်္ဂါ၊ရှစ်သောင်းလေး ထောင်  
 သော ဓမ္မခန္ဓာဟု၊ ဒေသနာအရပ်ရပ်၊ ကျယ်ဝန်းများပြား  
 ဟူသော ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပရမံ-ဟိတာယ၊  
 ဝေနေယျများစွာ၊ချမ်းသာစေတို့၊ မြတ်သောလောကုတ္တရာ  
 အစီးအပွားအထို့ငှာ။ဘဂဝါ၊ ရွှေထုန်းတော်သခင်၊ သုံးခွင်  
 ထွဋ်ထား၊ငါတို့ဆရာ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အ-ဒေသယီ၊  
 ကရုဏာလှုံ ဆော်၊ ရွှေညောင်တော်ဖြင့်၊ ထုတ်ဖော်ကျူးသိ၊  
 ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ဣန္ဒြိယ-ဒေ-အယံဝေ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤ  
 ရွှေထုန်းတော်သခင်၊သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊ငါတို့ဆရာရှင်တော်  
 ဘုရားသည်သာလျှင်။ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာ  
 တို့ထက်၊ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော၊ ရတနံ၊ကိုး  
 ကွယ်ရာအစစ်၊ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ဧတေန သာဓွေ

န၊ ဤသို့မဖောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောစာ၊ ပြောဆိုရသော  
သစ္စာစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊  
ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာမြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ  
စေသတည်း။ ။

(၄၀) ပထမ-ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇိရာ။ ဒုတိယ- စ  
တုတ္ထ-ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒြဝဇိရာ။ တတိယ ပါဒ၊ ဝိသတ္ထ။ ၎င်းသုံး  
မျိုးယော၊ ဥပဇာတိ ဂါထာ။ ။ ဝနုပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊  
တို့ကား၊ ပစ္စက္ခ၊ ဤ သတ္တဝီအဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့တည်း။ ယထ၊  
ဤ ဆန်းကြောင့်ရသာ၊ ဂိမ္မာနု၊ ဤ ဆန်းကြောင့်နိဂ္ဂဟိတံကြေ၊  
အချို့ ဆရာ တို့ကား ဂိမ္မာနု၊ ပုဒ်၌ ကြံ၍ မာသေနှင့် သ  
မာသ် ဟု ဆိုကြ၏။ ဗိကာရေနည်းနှင့်ညီ၏။ နောက်နည်းနှင့်  
မညီ။ ပထမသို့ ဤလည်း ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတံကြေ။ ။  
ယထ၊ ဤ ယ၊ မှာစဉ်းငယ်ဖြတ်ရွတ်။ ဂိမ္မာနု၊ ဂိမ္မေ၊ တို့၌ ဂိ၊  
မှာ မ၊ သတ်သံ ထင်အောင် နှုတ်ခမ်းချင်းထိရွတ်။ ပထမ  
သို့၌ မ၊ မှာ သ၊ သတ်သံ ထင်အောင်ရွတ်။ ဓမ္မ-ဝရံ၊ ဤ ဓ၊  
မှာ မ၊ သတ်သံထင်အောင် နှုတ်ခမ်းချင်း ထိရွတ်။ ။

(၄၁) ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာဟရော၊  
အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ။  
ဣဒ၊ ဗြိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊  
ဧတေန သစ္စေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။ ။

(၄၁) ဝရော၊ ကြီးကျယ်နက်သန်၊ သဗ္ဗညုတရွှေညောင်

ကို၊စိုးစံပိုင်သ၊ လက်ကိုင်ရသဖြင့်၊ လွန်ကဲထူးမြတ်တော်  
မူထသော။ ဝရည၊ မြတ်စွာတုံစွာ၊ နိဗ္ဗာန်တာကို၊ ဆရာကင်းပ၊  
ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူထသော။ ဝရ-ဒေါ၊ ဘေးမ  
ဆက်ဆံ၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ လမ်းမှန်ညွှန်ပြ၊ ပေးဝေတော်မူ  
တတ်ထသော။ ဝရ-ဟရော၊ မြတ်သော ဖိုလ်ထီး၊ ရိပ်ဖြူ  
ကြီးကို၊ ခိုမှီးချမ်းမြေ့ဆောင်းမိုးတော် မူတတ်ထသော။ ဆ  
နုတ္တရော၊ လောကဓာတ်သုံး၊ စံနှုန်းမည့်သူ၊ တလူမယား၊ လွန်  
ကဲ ထူးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မ-ဝရံ၊  
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအရပ်ရပ်၊ တရားတော်မြတ်ကို။  
ဆ၊ ဒေသယီ၊ ဆန်းကြယ်နက်သန်၊ ဒေသနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝေ  
ဘန်ထူးထွေ၊ ဟောပြောတော်မူလေပြီ။ ဣဒ၊ မိ ဗုဒ္ဓေ-အယံ ဝေ  
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤလောကဓာတ်လုံး၊ စံနှုန်းမည့်သူ၊ တလူမယား၊ လွန်  
ကဲထူးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ပ  
ဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်  
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်၊ ရတနာ  
ကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်။ ပါဏိနံ  
-တို့အား။ သုဝတ္ထိ-သည်။ ဟောတု၊ -တည်း။ ။

(၄၁) ပထမ ဒုတိယ ပါဒ၊ ဝံသတ္ထ။ တတိယပါဒ၊ ဥ  
ပေန္နဝဇ္ဇိရာ။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇ္ဇိရာ။ ၎င်းသုံးမျိုးယော၊ ဥပ  
ဇာတိ ဂါထာ။ ။

(၄၂) ဒီဏံ ဂုရုဏံ နဝ နတ္ထိသန္တဝံ၊  
ဝိ-ရတ္တ-ဝိတ္တာယတိကော ဘဝသ္မိ။

တေ ဝိဏာ-ဗိဇာ အ-ဝိရုဠိ=ဆန္ဒာ၊

နိဗ္ဗန္တိ ဝိရာ ယထာယံ ပဒိပေါ။

ဣဒ၊ မိ သံဗော ရတနံ ပဏိတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၄၂) ယေသံ ဝိဏာသဝါနံ၊ အကြွင် ကိလေသာ  
ဟူ၊ အပူခပသိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းပြတ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်  
တို့အား။ ပုရုဏ၊ ဘဝ၊ ဘဝ၊ သံသရာကာလ၌၊ ပြုမိခဲ့သမျှ  
အတန်တန်၊ အဟောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ကံ  
သည်။ ဝိပဿိ၊ အကုန်ပျက်ပြိုနိုး၊ အမြစ်အရင်းနှင့် တကွ ကုန်  
ဆုံးလေပြီ။ နဝံ သန္တဝံ၊ တဘန်ဖြစ်သည်။ အသစ်ကံသည်  
လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ ဝိဏာသဝါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်  
တို့သည်။ အာယတိကော၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မံ၊ ဘဝ  
ခန္ဓာ၊ သံသရာ၌။ ဝိ-ရတ္တ=ဝိတ္တာ၊ တင်ခြင်းကင်းပ၊ မတွယ်မ  
တာသောဝိညာဉ်တော်မူကြကုန်၏။ အ-ဝိရုဠိ=ဆန္ဒာ၊ မစည်  
ပင်၊ မပြန့်ပွား၊ နည်းပါးသောအလိုဆန္ဒရှိတော်မူကြကုန်၏။  
အယံ ပဒိပေါ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညှိုး၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗုတော၊  
ယထာ၊ သွားရာထောင်၊ ဤတွင်ပျောက်ပြောငြိမ်းသေလေ သ  
ကဲ့သို့။ ခန္ဓာ၊ သမာဓိရင့်သန်၊ ပညာညဉ်တော်ရှိတော်မူကြကုန်  
သော။ တေ ဝိဏာသဝါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။  
နိဗ္ဗန္တိ၊ ခန္ဓာလက်စ၊ ကုန်ဆုံးကြသဖြင့်၊ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်း  
တော်မူကြလေကုန်၏။ ဣဒ၊ မိ သံဗော- အယံဧဝ သံဗော၊  
ဤကိလေသာဟူ၊ အပူခပသိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းပြတ်၊ ရ  
ဟန္တာသံဃာတော်မြတ်သဒ္ဓိသာလျှင်။ ပဏိတံ၊ လောကီ

ရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းဆပ်  
သော၊ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ အစစ်၊ ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ  
ပေ၏။ ဇေတန သစ္စေန၊ - ကြောင့်၊ ပါဏိနံ၊ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊  
- သည်၊ ဟောတု၊ - တည်း။ ။

(၄၂) ပထမပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ဒုတိယ-ပဉ္စမ ပါဒ၊ ဥ  
ပေန္တ ဝဇိရာ။ တတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇိရာ။ ၎င်း  
သုံးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ နိဝုဋ္ဌဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂ  
ဟိတ်ကြော။ ဘဝသ္မိံ၊ နိဝုဋ္ဌ ဝ၊ မှာ သ၊ သတ်သံ ထင်အောင်ရှုတ်။  
သ၊ သတ်သံ မထင်စေဘဲ ဘပ၊ ဟု ရှုတ်အံကြသူများ၏။  
တသ္မိံ၊ အရေး၊ အရှုတ်လိုမှတ်။ မြန်မာအမျိုးသားတို့မှာ မ  
စွမ်းရင်း ကလည်းရှိ၊ ကစွန်းခင်း ကလည်းပြု၊ ဆိုသလို  
ပင်ကိုယ်ရင်း ကလည်း ဌာန် က ရိုဏ်း ကျကျနန နှင့်  
ဘတ်ရှုတ်သင်အံနိုင်ကြသည်မဟုတ်။ တော်တီး၊ တော်အ၊  
ရှမ်း၊ ကရင်၊ ချင်း၊ တောင်သူ၊ လူမျိုးတို့မြန်မာစကားပြောဆို  
ကြရုံမျှ လောက်သာရှိ၏။ သင်တောင်မှလည်း ဘတ်ပုံရှုတ်  
နည်း၊ တသမတ်ထည်းမဟုတ်။ ဟိုမှာတဖုံ၊ သည်မှာတခြား  
ဘတ်ရှုတ်ပုံနည်း လမ်းတွေ ပျက်ပြားကြ၏။ အကောန္တိမံ၊  
အရေး၌ ကော၊ ကို ကွတ်၊ ဘတ်ကြ၏။ ဘဝင်-သောတံ  
ဝေါတ္တိန္ဒိတွာ၊ အရေး၌ ဝေါ၊ ကို ဝေါက်၊ ဘတ်ကြ၏။ နေဝံ  
ကစ၊ သံယုဂ် ရှိတာခြင်း တူပါလျက် အသံတမျိုးမိ ထွက်  
စေကြ၏။ ၎င်းအရေးနှစ်ခု၌ အသံတမျိုးတည်း ထွက်တို့ရာ  
ဥပဒေစည်းကမ်းကား နောက်ကသံယုဂ်မရှိဘဲ ဩ၊ သရ  
နှင့် ယှဉ်ရုံ သက်သက် က၊ ဝ တို့ကို ကော၊ ဝေါ၊ ဟု ဆိုရ  
၏။ ၎င်းတို့ကို နောက်က သံယုဂ်နှောင်းလျှင်ကွပ် သံယောဂ

ပုဗ္ဗာ ကောရောကာရာ ရဿာဝ ဝတ္ထုဗ္ဗာ, ဟူသော သဒ္ဓ  
 နိတိသုတ်နှင့် ဆညီ အသံတို့ ရဿ ဖြစ်ဆောင် အောက်  
 ဖြစ်သည့် ပုံဟန် ကော့,ဝေ!,ဟု ရွတ်အံရ၏။ ထိုကြောင့်  
 အက္ကောန္တိမံ, အရေး၌အက္ကော့ဆိမံ။ ဝေ!န္တိန္ဒိတွာ,အရေး  
 ၌ ဝေ!န္တိန္ဒိတွာ, ဟူသောအသံကို ဖြစ်စေရ၏။ ထိုကဲ့သို့  
 ဘတ်ရွတ်ပုံ စည်းကမ်းဥပဒေနည်းလမ်းမကျ။ အက္ကောန္တိ,  
 ၌ ကော,ကိုကွတ်,ဆို။ ဝေ!န္တိန္ဒိတွာ,၌ ဝေ!,ကို ဝေါက်,  
 ဆိုခြင်းများသည် စိတ္တ, သုတ္တယံ ဝတ္ထု၌ ကျိုးနှင့် ကြက်  
 အိမ်ထောင် ဖြစ်၍ မွေးဖွား လာသည့် သားငယ်ကလေး  
 သည် ကြီးပြင်း၍ တွန်မည်သည့် ကာလ အမေ ကျိုးသံနှင့်  
 လည်း လုံးလုံးမတူ။ အဖေ ကြက်သံနှင့်လည်း လုံးလုံးမတူ။  
 နှစ်ဘက်အသံကို စပ်ယူ၍ ဆောက်ကလိ-ဆာ, ဟု တွန်  
 မည်သည် ဟူသကဲ့သို့ရှိ၏ သည်မှတစ်ပါး တော်တီး,တော်  
 ဆ, လောက်တောင် မည်မညွတ်သည့် ဆဘတ်ဆရွတ်  
 တွေများလည်း အပုံကြီးရှိသေး၏။ ဓာအုပ်နိပါတ်များမည်  
 ကြောင့် ရေးသားပြောဆိုခွင့်မရ။ သတိပညာဖြင့်သာ ဆင်  
 ခြင်ရွတ်ဘတ်ကြလေ။ ။

(၄၃) ယာနီ-စ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုဗ္ဗာနိ,ဝါ ယာနိ,ဝ အန္တိ-လိက္ခေ။  
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၄၄) ယာနီ-စ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊  
 ဘုဗ္ဗာနိ,ဝါ ယာနိ,ဝ အန္တိ-လိက္ခေ။



တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၄၅) ယာနိ-ဓ ဘုတာနိ သမာဂတာနိ၊  
ဘုမ္မာနိ၊ဝါ ယာနိ၊ဝ အန္တိ-လိက္ခေ။  
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊  
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

ရတန-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၄၆) ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊အုပ်စိုး တည်နေကြကုန်  
သော။ယာနိ ဘုတာနိ၊ဝါ။ အကြင်ဘုမစိုး၊ရှုကွေစိုး၊ တန်းစိုး  
ကြီးမြတ်၊ စာတုမဟာ-ဗုဒ္ဓံ၊ တာဝတိံသံ နတ်တို့သည်  
၎င်း။အန္တိ-လိက္ခေ၊အစဉ်ပြင်၊မိုးကောင်းကင်၌။ ဌိတာနိ၊  
အာဏာလွှမ်းမိုး၊အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော။ ယာနိ ဘု  
တာနိ၊ဝါ၊အကြင် ယာမာ၊အစ၊ အကနိဋ္ဌ၊အဆုံး၊ ပေါင်းရုံး  
များစွာ၊နတ်တာကာတို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤပရိတ်တော်မြတ်၊  
ရှုတ်ဘတ်ရာအရပ်သို့။သမာဂတာနိ၊ ညီညွတ်ဖြဖြ၊စည်းဝေး  
လာရောက်ကြကုန်၏။တေ မယံ၊ထိုသို့ညီညွတ်၊ရောက်လာ  
သမျှ သောင်းသောင်း၊ထိုအကွန့်ဝ် နတ်အပေါင်းတို့သည်၊  
တထာဂတံ၊ဝိပဿီ၊စသား၊ရှေးဘုရားတို့နှင့်၊ မခြားအတူ၊  
ကြွလာတော်မူသော။ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊ နတ်၊ဗြဟ္မာ၊  
လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၊ ကြည်ယူလေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။  
ဗုဒ္ဓံ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ထိန်ညှိုး၊ ဘုရား  
ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို။ နမဿာမ၊ ရှိရိုးကြပါကုန်၏။  
•တေနု၊ ထိုသို့ရှိရိုးရသည့်၊ ပဏာမရှိန်စော်၊ အာနုဘော်

ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ဘေးရန်ကုန်  
ကင်း၊ ချမ်းသာမြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၄၄) တထာဂတံ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ ကိလေသာကို၊  
ပယ်ခွါသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဒေဝ-မနုဿ-  
ပုဇိတံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၊ ကြည်ပျူလေးမြတ်၊  
ပူဇော်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်အရပ်ရပ်၊  
တရားတော်မြတ်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ တေန၊  
ထိုသို့ရှိခိုးရသည့်၊ ပဏာမရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပါ  
ဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာ  
မြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၄၅) တထာဂတံ၊ မိမိအကျိုး၊ ပွားတိုးစိမ့်ဌာ၊ ကောင်း  
စွာအသင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ ဒေဝ-မနုဿပုဇိတံ၊  
နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၊ ကြည်ပျူလေးမြတ်၊ ပူဇော်  
အပ်သော။ သံဗဉ္စံ၊ ရှစ်ယောက်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာကို။  
နမဿာမ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသည့်၊ ပ  
ဏာမရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့  
အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာမြေခြင်းသည်။  
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

ရတန-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်  
တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံ မိုက်  
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၄၆) ပထမ-ဒုတိယ-စတုတ္ထ ပါဒ၊ ဣန္ဒြိယရုံ၊ တတိ  
ယပါဒ၊ ဝိသတ္တံ၊ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။

၄၄-၄၅-ပုဒ်တို့လည်းဤနည်းတူ။ ။ပထမဂါထာ၌ တထာ  
ဂတံ၊ကို ယထာပုဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါလောက ဟိတာယ ပါရမီယော  
ပူရေတွာ အာဂတ္တန္တိ၊ တထာ အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါပိ အာ  
ဂတ္တတိတိ တထာဂတော၊ပြု၍ တထာ သန္တုပ-ပဒ၊ အာ၊  
ရှေးရှိသော ဂမ၊ဓာတ်ကြီး။ ။ ဒုတိယဂါထာ၌ တထာဂ  
တံ၊ ကို တထာ တေန ကိလေသ-ပွဟာနာကရေန ဂတံ  
ပဝတ္တန္တိ တထာဂတံ၊ပြု၍ တထာ၊ သန္တု အာကာရ၊ အ  
နက်ဟော။ဂမ၊ ဓာတ်ပဝတ္တနဂတိ အနက်ဟောကြီး။ ။တ  
တိယ ဂါထာ၌ တထာဂတံ၊ ကို အတ္တနော ဟိတ-ဝဗုဒ္ဓိ  
သုဗ္ဗ၊ ဂတ္တတိ ပဋိပဇ္ဇတိတိ တထာဂတံ၊ ပြု၍ တထာ၊  
သန္တု သုဗ္ဗ၊အနက်ဟော၊ ဂမ၊ဓာတ် ပဝတ္တန ဂတိ အနက်  
ဟောကြီး။ ဒုကာဗွင်ချက် သီသီ ရှုတ်ရှုတ်လှ၍ လူငယ်များ  
ညက်သက်ထည့်အောင် နှလုံးထားဖြင့် ဒုကာကို မြှောင်  
လျက် လွယ်လွယ် ရေးသား ပြောဆိုလိုက်သည်။ ။ သု  
ဝတ္တိ၊ကိုလည်း သု-အတ္တိ၊ ပုဒ်ဖြတ်၍ ခေမ၊ အနက်ယော  
အဗျယ၊ပုဒ်ကြီး။ သုတ္တိ၊သောတ္တိ၊ပုဒ်များထည်း ဤနည်းတူ။

### မေတ္တ သုတ်

(၄၆) ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊  
နေဝ၊ ဒဿန္တိ ဘိသဏံ။  
ယဗ္ဗိ စေဝါနုယုဂ္ဂန္တော၊  
ရတ္တိ နိဝမ-တနိတော။ ။

(၄၇) သုခံ သုပတိ သုတ္တော၊စ၊

ပါပံ ကိဗ္ဗိ န၊ပဿတိ။

ဝေဓမ္မာဒိ-ဂုဏု-ပေတံ၊

ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၄၆-၄၇) ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား ဟော  
ကြားမြှောက်ဖော်၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာနုဘာဝ  
တော၊ တန်ခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခ၊ မြေ၌  
လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးစောင့်ကြပ်၊ ဘုမစိုးနတ်တို့သည်။ ဘိသဏံ၊  
ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ စသည်ဖုံဖုံ၊ ကြောံမက်ဘွယ်သော အာရုံကို။ နေဝ၊  
ဒဿန္တိ၊ မပြုကြကုန်၊ ဟိ၊ ထိုစကားကော၊ စင်စစ်မှန်၏။ ယံ  
ပရိတ္တံ၊ အကြင်ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ မေတ္တ  
သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အ-တန္တိတော၊ မပျင်းမရ၊ လုံ့လရှိ  
သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိံ၊ စေတ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝံ၊ စ၊ နေ့၌၎င်း။ အနု  
ယုဇ္ဈန္တော၊ ကြိမ်ကြိမ်ဖန်ဖန်၊ ပြန်လှန်ထပ်ထပ်၊ ရှုတ်ကတ်၊  
သင်၊ အံလျက်။ သုတ္တော၊ အိပ်သောသူသည်။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်  
နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမဋ္ဌေ၊ ချမ်းမြေ့စွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ကိဗ္ဗိ၊  
တစ်တစ်ခုသော။ ပါပံ၊ ယုတ်ညံ့ပျင်းသက်၊ မကောင်းသောအိပ်  
မက်ကို။ န၊ ပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေဓမ္မာဒိ-ဂုဏုပေတံ၊ ဤသို့အ  
စရှိသော ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ-ပရိတ္တံ၊  
ထိုရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်  
တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးသာရေ က်ကြသည်။  
ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား။ အို သူတော် အမျှားတို့။ မယံ၊ ငါ  
တို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။

(၄၆-၄၇) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ယက္ခာတိဘုမဋ္ဌ  
 ဒေဝါ။ဋီကာ။ ။ဒဿန္တိန္ဒြိဝိသန္တနိသံပါတတ်ကြ၏။ သ  
 တိပြု။ ဘိသဏံ,ကို လောကီ သက္ကဋ ကျမ်း၌ ဘိ,ဓာတ်ကို  
 ဘိသ,ပြု၍ မဒ္ဒဇ ဏ,ကြီးနှင့် ဆို၏။ သဒ္ဒနိတိကား၊ ဘိသိ,  
 ဓာတ် နိဂ္ဂဟိတံလာ၍ ဘိသနံ, ဟု ဆို၏။ သက္ကဋ ကျမ်း  
 သာ အရင်းစကား ဖြစ်၍ ဘိသနံ,ဟု ရေးသားလိုက်သည်။  
 ယမိ စေဝါ,ဟု စာအချားရှိကြ၊ နှုတ်တက်ကြ၏။ ဋီကာ၌  
 လည်းယမိ,ကို ယံဟိ,ပုဒ်ဖြတ်။ မဒါသရေ,သုတ်၌ မဒါ,ယော  
 ဂ ဝဘာဂဖြင့် နိဂ္ဂဟိတံကို မ,ပြုဟုဆို၏။ ဧဟေဉ်, သုတ်  
 ကို မထောက်မဆ၊လိပ်ကွေ့ ကောက်ကျစ်ငွေ၍ ယဉ်,ဟု  
 ဘော်ပြရေးသားလိုက်သည်။ ဤ၌ ဋီကာ အလိုအတိုင်းချည်း  
 မလိုက်စား။ သဘောကျသလိုသာ အနက်ကိုလည်း ရေး  
 သားလိုက်၏။ ။ သုပ္ပတိ,ဟု ပစောက် နှစ်လုံး ဆင့်နှင့်  
 နှုတ်တက်ကြသူများ၏။ သုပ,ဘော် ဘုဝါဒိဂဏိက ဖြစ်၍  
 ပစောက်တလုံးနှင့် သုပတိ,ရွတ်မှမှန်သည်။ ။

(၄၈) ကရဏီယာမတ္ထ-ကုသလေန၊  
 ယန္တိ သန္တိ ပဒံ အဘိ,သမေစ္စ။  
 သက္ကော ဥဇ္ဇေ,သုဟုဇ္ဇေ,စ၊  
 သု-ဝစော စဿ မုဒု အနုတိဓာနိ။ ။

(၄၉) သန္တိဿကော,စ သု-ဘရော,စ၊  
 အပ္ပ-ကိစ္ဆော,စ သဗ္ဗဟုက-ရတ္တိ။

သန္တိန္ဒြိယော၊ စ နိပကော၊ စ၊

ဆပကဏ္ဍော ကုလေသ္မံ နန္ဒရိဒ္ဓေါ။ ။

(၅၀) န၊ စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိန္တိ၊

ယေန ဝိညာ ပရေ ဥပ၊ ဝဒေယျ။

သုခိနော၊ ဝ ခေမိနော ယောန္တိ၊

သဗ္ဗ ဘက္ခော ဘဝန္တိ၊ သုခတက္ခော။ ။

(၄၈) သန္တိ၊ ငြိမ်သက် ဇေးချမ်းသော။ ယံ-ပဒံ၊ အကြင်  
ဆ-သင်္ခတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပဒံ၊ ထိုအ-  
သင်္ခတ ဓာတ်၊ ငြိမ်သက်ဇေးချမ်းသည့် နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို။ အသိ၊  
သမေတ္တ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်၊ သိမြင်တုံမြော်၊ ကောင်းမွန်စွာ  
တတ်ရောက်၍။ ဝိဟရန္တေန၊ လေးပါး ဣရိယာ၊ သာယာ၍  
မျှ၊ နေထိုင်လိုသော။ အတ္ထ-ကုသလေန၊ လောကီ၊ လောကုတ္တ  
ရာ၊ ကျိုးနှစ်ခြာ၍၊ ကောင်းစွာလိုလား၊ လိမ္မာသော အမျိုးသား  
သည်။ ဝေဝံ ဝုဒ္ဓမာနံ၊ ဤဆိုသက္ကံ၊ သောစည်းကမ်း၊ သူတော်  
ကောင်းနည်းလမ်းကို။ ကရဏီယံ၊ ကျင့်ကြံ၊ ဆားထုတ်၊ ပြု  
လုပ်ဆင်၏။ သက္ကော၊ စ၊ ကိုယ်အသက်၌၊ မင့်ကွက်မညာတာ၊  
လေးသစ္စာကို။ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊ သိဘို့ရာ ကျင့်စွမ်းနိုင်  
သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇု၊ စ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှစ်ပါး၊  
ဖြောင့်မှန် ရိုးသားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇု၊ စ၊  
စိတ်ထား စိတ်နေ၊ မသွေ မသောင့် ရိုးမှန်ဖြောင့်သည်လည်း။  
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သု-ဝစော၊ စ၊ ဆရာသမား၊ ပြောဆိုငြား  
ကာ၊ မရှားမဖယ်၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။  
ဗုဒ္ဓ၊ စ၊ ဓမ္မ၊ ရှိ၏။ ပြောပျောင်းလေသို့၊ သုံးထွေခါး၊ နူးညံ့

သိမ်မွေ့လှသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုတိမာနိ၊ စ၊ သူ  
တပါးအပေါ်၊ နင်းကျော်လွှမ်းဘိ၊ မောက်မော်သော မာန်  
မာနမရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

(၄၉) သန္တုဿကော၊ စ၊ ယထာလာဘ၊ ယယာဗလ၊  
ယထာသာရပ္ပ၊ သန္တောသဖြင့်၊ နိစ္စအမြဲ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌  
နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သု-ဘ  
ရော၊ စ၊ ကောင်းမြတ်၊ ဆုံးပန်း၊ နည်း၊ များထိုထို၊ ပေးလိုသမျှ၊  
ပစ္စယဖြင့်၊ အားရသဖွယ်၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊  
ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပ-ကိစ္စော၊ စ၊ ထိုထို ဗာဟုယ၊ အမှု ကိစ္စ၌၊  
ကြောင့်ကြကင်းမဲ့၊ တကဲ့ရေးရာ၊ ကိုယ့်တွက်တာနှင့်၊ မ  
ရှောင်သာဘိ၊ သက်နိုးချင်ခြင်းစသော နည်းပါးသော အမှု  
ကိစ္စ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုက-ရတ္တိ၊ စ၊  
တပင်မှတပင်၊ မြူးရှင်ပျံသွား၊ ကျေးဌက်များ၌၊ အတောင်  
သာသျှင် ဝန်ထားသလို၊ များထိုထိုပစ္စည်း၊ အနည်းနည်း၌၊  
သိုမှီးကြောင့်ကြ၊ မရှိကြစေ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာ-ကိုသာ  
လက်စွဲလျက်၊ တစ်စုံတစ်ရာပတ်ခါ၊ သပ္ပာယ်ဖြစ်ရာသို့၊ သွား  
လာတုံဘိ၊ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။  
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယော၊ စ၊ ဣဋ္ဌ၊ အနိဋ္ဌ၊ အာရုံဟူသမျှ  
၌၊ လှုပ်ကြွတုံမျှ၊ ကင်းတုံဘိသဖြင့်၊ ငြိမ်သက် ကည်ကြည်  
သော ဣန္ဒြိရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကော၊ စ၊ ခွဲ  
ခြင်းစိတ်ဖြာ၊ အရာရာ၌၊ လိမ္မာမြင်သိသည့်၊ ဉာဏ်ပညာရှိ  
သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပ-ဂန္တော၊ စ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊  
စိတ်သုံး၊ ရုန်းရုန်းရင်းရင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း မရှိသည်လည်း။

အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ကြည်ပျူ၊ ဟုစွာ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဒါယကာတို့၌။ အနု နှိဇ္ဈေ၊ စ၊ ပစ္စည်းကိုတပ်၊ တဏှာဇော်ဖြင့်၊ ငြိကပ်တွယ်တာခြင်း မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

(၅၀) ယေန၊ အကြင် ကုသိုလ်အရ၊ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော၊ ဒုစရိတအမှုကြောင့်။ ဝိညာ၊ လိမ္မာသိမြင်၊ ပညာရှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသူတို့သည်။ ဥပ၊ ဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ ရုတ်ချ၊ ပြောဆိုကြကုန်ရာ၏။ ခုဒ္ဒါ၊ ဖျင်းသိမ်ယုတ်ညံ့သော။ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်အရ၊ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော၊ ဒုစရိတအမှုကို။ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစည်းမတ္တ၊ အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း။ န၊ စ အာစရေ၊ မပြုမလုပ်ရာ။ သဗ္ဗ-သတ္တ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါအနုန္တတို့သည်။ သုဗ္ဗနော၊ ဝါ၊ ဒုက္ခကင်းမြို့ကိုယဇ်၏ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၎င်း၊ ခေဗနော၊ ဝ၊ ဘေးရန်လွှဲ သုန၊ ဥပဒ္ဓဝေါ မရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုဗ္ဗတတ္ထ၊ ပူဇန်စရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။

(၄၀-၄၉-၅၀) ဂိတိဂါယာ။ ။ ပုဗ္ဗဒ် အရိယာ၊ ပြန်နှစ်ခါ၊ ဂါယာဂိတိမှတ်။ ။ ပရဒ် အရိ၊ နှစ်ပြန်ရှိ၊ ဥပ၊ ဂိတိမှတ်။ ။ အရိ၊ ပုဗ္ဗဒ်၊ ပရဒ်၊ နှစ်လံ၊ ပြန်လှန်စီ၊ ဥပ္ပိတိဟုမှတ်။ ။ အရိ၊ ရှေ့ဝက်၊ ဂေါတင်စွက်ရာ၊ မည်သည့်၊ အရိယာဂိတိမှတ်။ ။ ဂိတိ လေးမျိုး၊ လင်္ကာမျိုး၊ အရိုးစွဲအောင်မှတ်။ ။ ဤ၌ ဝိပုလ္လာအရိယာပုဗ္ဗဒ်ကို၊ နှစ်ခါပြန်သည့် ဂိတိဂါယာ ဟု



သိ၊ ၎င်းဂီတိဂါထာကို အရိယာဂါထာ ခြောက်မျိုးကိုနားမ  
လည် မသိနိုင်ကြသဖြင့် ကျဉ်းကျဉ်းနှင့်သိ၍ရာ အရိယာ  
ခြောက်မျိုးထက်ကို ပြဆိုဦးအံ့။ ။ မပြောလေးဝ၊ တကိုဏ်း  
ပြုရိယဂါထာမှာ။ ။ ပ,တတိယ၊ သုံးဂိုဏ်းချ၊ ဒု,စ, ငါးမှတ်  
ရာ။ ပုဗ္ဗဒ္ဒမှာ၊ ဂိုဏ်းရှစ်ဖြာတွင်၊ သမာ,မည်ရ၊ ဒု,နှင့်စ,၌၊ မ,  
သ,စ,ဘ,နာ၊ ဂိသမာ ဇ,၊ ပယ်လေးရ၏။ ဆဋ္ဌ ဇ,နာ၊ ဆုံးမှာ  
ဂဇ္ဈ၊ မှတ်ရှု ပုဗ္ဗဒ္ဒ၊ အပရစ်မှာ၊ ဆဋ္ဌာ ဌာန၊ လဟုချ၊ ဤမျှသုံးရုံ  
သာ။ ။ ရှေ့အထက်ပိုင်း၌၊ န,ဂိုဏ်းဆဋ္ဌ၊ ဖြစ်တုံကမူ၊ အစ  
တလုံး၊ ယဘိဆုံးစေ၊ သက္ကမေန၊ ဖြစ်တုံကလည်း၊ ဆဋ္ဌ  
ဆုံးတွင်၊ ယဘိထင်ရ ထိုမှနောက်ပိုင်း၊ န,ဂိုဏ်းပဉ္စမ၊ ဖြစ်တုံ  
ကမူ စတုတ္ထဆုံး၊ ယဘိဗုံး၊ သက်သုံးမှတ်၍ရာ။ ။ ဤကား  
အရိယာ သာမည။ ။ ပ,တတိယ။ သုံးဂိုဏ်းကျ၊ ပြတ်က  
ပဿာ။ ။ မပြတ်တုံငြား ကျော်ချသွား၊ မှတ်သား ဝိပုလော။  
ပုဗ္ဗာပရ။ ညှိင်ထ ဂဇ္ဈ။ ဒု,စတုတ္ထ။ ဇ,ဂိုဏ်းကျ။ မည်ရစပ  
လာ။ ပုဗ္ဗဒ္ဒစပလာ။ ပဿာ ပရဒ္ဒ။ ယောလတ်က။ မခ စပလာ။  
ယင်းကိုပြန်က။ မည်နာမ။ ဇ,ဗာန စပလာ။ ။ အရိယာမျိုး  
ခြောက်ပါး။ လင်္ကာထား။ နေ့စက်သားမှတ်၍ရာ။ ။ စင်မိ၍  
သွားရင်းဟန်လွဲလိုက်သည်။ ဤလင်္ကာတို့ကို နှုတ်တက်အာ  
ဂုံရလျှင် အရိယာ ဂါထာမျိုး ခြောက်ပါး။ ဂီတိဂါထာမျိုး  
လေးပါး တို့၌ ပိုင်းခြားထင်ပြ အလွယ်တကူနှင့် ဆန်းစစ်  
နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ။ ယန္တ,၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြေ။  
ဥဇ္ဇ, သုဟုဇ္ဇ, သုဝစော, တို့၌ ဆန်းကြောင့် ဒိဗ္ဗ တွေ။ သုခိ  
နောဝ,၌ ဆန်းကြောင့် ရသေ။ ။ ဆန်းကြောင့်ကြေပျက်။  
လင်းအချက်။ အနက်ပေါ်ပေးချာ။ ။ ဟုသိ။ ။ ကရုဏီ

ယ။ပ။ အဘိသမေစ္စ၊ ဟူသောပါဌ်ကား တဆွဲငါးပါးသော  
ကျင့်ဝတ်တရားကို ပွားများ ကျင့်ကြံ၍ ဘုရားထိုက်တွန်း နှိုး  
ဆော်သည့် ဥပေယျာဇဉ် ဒေသနာတည်း။ ။ သက္ကော ဥ  
ဇူ,စ။ပ။ ဥပ,ဝဒေသျှံ, ဟူသော ပါဌ်ကား ကျင့်ကြံ အား  
ထုတ်ရမည့် ကျင့်ဝတ်တရား တဆွဲငါးပါးကို ပြသည့် ဒေ  
သနာတည်း။ ။ သုခိနော-ဝ။ပ။ သုခိတက္ကော, ဟူသောပါဌ်  
ကား ဓမ္မတ္တာဘာဝနာကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြသည့် ဒေသ  
နာတည်း။ ။

=====

(၅၁) ယေကေမိ ပါဏ-ဘုဘတ္ထိ၊

တသာ,ဝါ ထာဝရာ,ဝ နဝသေသာ။

ဒိဃာ,ဝါ ယေ,ဝ မဟန္တိ၊

မဇ္ဈိမာ ရသကာ အဏုက ထူလာ။ ။

(၅၂) ဒိဋ္ဌာ,ဝါ ယေ,ဝ အ-ဒိဋ္ဌ၊

ယေ,ဝ နုရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။

ဘုတာ,ဝ သမ္ဘဝေသီ,ဝ။

သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တိ, သုခိတက္ကော။ ။

(၅၁-၅၂) ယေကေမိ၊ ရှိသမျှ အလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်  
သော။ ပါဏ-ဘုတာ၊ ပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါ၊ စတုဝေါကာ  
ရ၊ ကေဝေါကာရ သတ္တဝါ တို့သည်။ အတ္ထိ,သန္တိ၊ ရှိကုန်  
၏။ ဣမေဝိ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံရှိသမျှ သတ္တဝါအနုန္တ  
တို့သည်လည်း။ သုခိတက္ကော၊ ပူပန်စရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်း  
စင်ပ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရှေ့ နှစ်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။

ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အနုဝသေသာ၊ တရိုးတစ် အ  
 ကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သော။ ယေ တသာ၊ ဝါ၊ အကြင်တဏှာ  
 ညစ်ထေး၊ မကုန်သေးသဖြင့်၊ စိမ့်တူးဖြာဖြာ၊ ထိတ်လန့်  
 တတ်သည့် ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ယေ ထာ  
 ဝရာ၊ ဝါ၊ အကြင်တဏှာဥသုံး ကင်းဝင်ကုန်သဖြင့်၊ လန့်တုန်  
 မငွေ့၊ ပြုကတော့သာ၊ တည်နိုးကြသည့် ရဟန္တာသတ္တဝါတို့  
 သည်၎င်း။ ယေ ဒိဃာ၊ ဝါ၊ အကြင်ရှည်လျားသော ကိုခန္ဓာ  
 ရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ ဖြေ့ငါး၊ စသော သတ္တဝါတို့သည်  
 ၎င်း။ ယေ မဟန္တာ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြီးမားသော ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိ  
 သည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ ရေ၌ လိပ်၊ ကုန်း၌ ဆင်၊ နတ်၌ အသု  
 ရိန်၊ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ မဇ္ဈိမာ၊ ဝါ၊ အကြင်အ  
 လတ်စားသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့် မျိုးဇာတိ များစွာ၊ ငြင်း၊  
 နွား၊ ကျွဲ၊ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ ရာဿကာ၊ ဝါ၊  
 အကြင်ပုတိုသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိ များစွာ၊  
 ကြက်ငှက်စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ အဏုကာ၊  
 ဝါ၊ အကြ် - မံသစက္ခုဖြင့် မမြင် စကောင်း၊ နိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်  
 သာမြင်နိုင်ကောင်းသည့်၊ သေးနောင်းစွာ၊ ရေဦးရေမှူးစ  
 သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ ဇလ္လာ၊ ဝါ၊ အကြင်ပြည့်စုံ  
 ဝန်းရိုးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့် မျိုးဇာတိများစွာ၊ ငါး၊ လိပ်၊  
 ခရု၊ ယောက်သွား၊ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ  
 ဒိဋ္ဌာ၊ ဝါ၊ အကြင်မျက်စိဖြင့် မြင်ဘူးသည့်၊ အထွေထွေ အ  
 ထူးထူးသော သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။ ယေ အဒိဋ္ဌာ၊ ဝါ၊ အ  
 ကြင် မျက်စိဖြင့် မမြင်ဘူးသည့် အထွေထွေ အထူးထူး  
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း ခူရေ၊ တနယ်တကျေး၊ အောင်

ဝေဒန္တံ။ဝသန္တိ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ယေ သတ္တာ၊ဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။အာရိယာရေ၊အနီးအနား၊ ကိုယ့်အပါး၌၊ဝသန္တိ၊နေထိုင်ကြကုန်သော။ယေ သတ္တာ၊ဝါ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ ဘူတာ၊ဝါ၊ အကြင် ကိလေသာ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းကွာ၊ ဘဝစက်၌ ဖြစ်ပြီးသော ရဟန္တာ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ သမ္ဘဝေသီ၊ဝါ၊ အကြင် ဘဝစက်၌၊ ထပ်ခါ ဖြစ်ဦးမည့် ပုဏ္ဏေဉ်၊ သေက္ခ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။အတ္ထိ-သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ဣမေ၊ဝိ-သဗ္ဗ သတ္တာ၊ ဤ အလုံးစုံရှိသမျှ၊သတ္တဝါအနန္တ တို့သည်လည်း။သုခိတဗ္ဗော၊ ပူပန်စရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပါချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

(၅၁-၅၂) ဂီတိဂါထာ။ ။ထာဝရာ၊ဝ-၌ဆန်းကြောင့်ရသာ။ဝ၊ကို နဝသေသာ၊ ပုဒ် နားသို့ချည်းကပ်၍ သန္တိစပ်သလိုလို ရေးထားရွတ်ဆိုခြင်းသည်မကောင်း။ နဝသေသာ၊၌ အစ အ၊အက္ခရာသည်လည်းဆန်းကြောင့်ကြေးနေသည်ဟု ဆိုမှ ကောင်းမည်။ယေဝ၊ မဟန္တ၊ တို့၌လည်း ဆန်းကြောင့်ရသာ။အဏုက၊၌လည်း ဆန်းကြောင့်ရသာ။ယေဝ၊အဓိဋ္ဌ၊ တို့၌လည်း ဆန်းကြောင့်ရသာ။ယေဝ ခုရေ၊၌လည်းဆန်းငွေရသာ။ ဘူတာ၊ဝ၊ သမ္ဘဝေသီ၊ဝ၊ တို့၌လည်းဆန်းကြောင့်ရသာ။ ။ဆန်းကြောင့်ကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊အနက်ဖော်ပေးရာ။ ။ဟူ၍ချည်းမှတ်။ ။ခုရေဝသန္တိ၊၌ ဝသန္တိ၊ ကိုအာချာတ်ပုဒ်ပင်။ ရံခါလျှင် နာမ်တွင် ကံနှင့် ကတ္တားဖြစ်သတည်း။ ။ဟူသော နိယံကို ယေဘုယျ ချ၍ ဤဝိသေသ နှစ်သည်ဟုသိရမည် ။ ဤ ပါဠိတော်မြတ် ဂါထာပါဌ်

နှစ်ရပ်သည်ကား ရှေး၌ ဟောဖော် ထုတ်ပြ အပ်ပြီးသည့်။  
 သုခိနော,ဝ ခေမိနော ဟောန္တိ၊ သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တိ၊ သု  
 ခိတ-တ္တာ။ ဟူသော မေတ္တာ ဘာဝနာကျဉ်းကို ဒုက်,လေး  
 ဝါရ၊ တိက်,သုံးဝါရ တို့ဖြင့် အကျယ်တွင်ပြသည့် ဝိတ္ထာရ  
 ဒေသနာတည်း။ ထိုတွင် ယေ ကေဝိပါဏ-ဘူတ-တ္ထိ,ကား  
 နောက်ဖျားကရှိသည့် သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တိ၊ သုခိတ-တ္တာ။  
 ဟူသော နိယမဒေသနာဝါကျ၏ စွဲရာဝိသယ၊ အနိယမ ဒေ  
 သနာ သာမညတည်း။ တသ,ဝါ ထာဝရာ,ဝ နဝသေသာ  
 ။ပ။ ဘူတာ,ဝ သန္တဝေသီ,ဝ,တို့ကား ၎င်းအနိယမဒေသနာ  
 သာမညကို ဒုက်,လေးဝါရ၊တိက်,သုံးဝါရတို့ဖြင့် ဝေဘနိဗ္ဗ  
 ပြသည့် အနိယမ ဒေသနာဝိသေသတည်း။ ။ ဒုက်,လေး  
 ဝါရ သရုပ်ကား၊ တသ, ထာဝရ,ဒုက်၊ ဒိဋ္ဌ, အဒိဋ္ဌ,ဒုက်၊  
 နုရ, အဝိနုရ,ဒုက်၊ ဘူတ, သန္တဝေသီ,ဒုက်၊ ဤသို့အားဖြင့်  
 ဒုက်လေးဝါရ ဖြစ်သတည်း။ ။ တိက်, သုံး ဝါရ သရုပ်  
 ကား၊ ဒိဃ,ရဿ,မဇ္ဈိမ,တိက်၊မဟန္တ,အဏုကာ,မဇ္ဈိမ,တိက်၊  
 ထူလ,အဏုကာ,မဇ္ဈိမ,တိက်၊ ဤသို့အားဖြင့် တိက်သုံးဝါရဖြစ်  
 သတည်း။ ထိုဒုက်,တိက်,တို့ဖြင့် မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများပို့  
 သပုံကား။ ။ တသ,ဝါ ထာဝရာ,ဝါ အနဝသေသာ၊သဗ္ဗ-  
 သတ္တာ ဘဝန္တိ၊ သုခိတ-တ္တာ၊ဒိဋ္ဌာ,ဝါ အဒိဋ္ဌာ,ဝါ အနဝ  
 သေသာ သဗ္ဗ-သတ္တာဘဝန္တိ၊ သုခိတ-တ္တာ။ ။ နုရ,ဝါ  
 အဝိနုရ,ဝါ,ပ။ ဘူတာ,ဝါ သန္တဝေသီ,ဝါ,ပ။ ။ ဒိဃာ,ဝါ  
 ရဿာ,ဝါ မဇ္ဈိမာ,ဝါ,ပ။ ။ မဟန္တာ,ဝါ အဏုကာ,ဝါ  
 မဇ္ဈိမာ,ဝါ,ပ။ ထူလာ,ဝါ အဏုကာ,ဝါ မဇ္ဈိမာ,ဝါ အနဝ  
 သေသာ၊ သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝ,နု၊ သုခိ တ-တ္တာ,ဟုပို့။ ။

၎င်းတို့၏ အနက်ကျဉ်းကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ  
 ကုန်သော။ တသာ၊ဝါ၊ ထိင်လန့် တတ်သည့် ပုထုဇဉ်၊  
 သေက္ခ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ ထာဝရ၊ဝါ၊ ထိင်လန့်ခြင်း  
 မရှိသည့် ရဟန္တာသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ ရှိကုန်၏။ ဣ  
 ခေ၊ဒ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံသော သဘာဝရ၊ သတ္တဝါ  
 တို့သည်လည်း။ သုဒ္ဓတ-တ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သော  
 စိတ်ရှိဟုကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အနဝ  
 သေသာ၊ ကုန်သော။ ဗိဇ္ဇာ၊ဝါ၊ မြင်သူသော သတ္တဝါတို့  
 သည်၎င်း။ အဗိဇ္ဇာ၊ဝါ၊ မမြင်သူသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။  
 သန္တိ ရှိကုန်၏။ ဣခေ၊ဒ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံသော ဗိဇ္ဇာ၊  
 အဗိဇ္ဇာသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သုဒ္ဓတ-တ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဘ  
 ဝန္တု၊ ဟည်း။ ခုပ္ပ၊ဝါ၊ ဝေသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။  
 အ-ဗုဒ္ဓု၊ဝါ၊ နိုးသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ပ။ ဘူတာ၊ဝါ၊  
 ဖြစ်ပြီးသော ရဟန္တာသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သမ္ဘဝေသိ၊ဝါ၊  
 သေဝသစ်၌ ဖြစ်ပြီးသည့် ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ သတ္တဝါတို့သည်  
 ၎င်းပ။ ။ ဒဿ၊ဝါ၊ ရှည်သော ကိုယ်ရှိသည့် ဖြေ၊ ငါး  
 စသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿ၊ဝါ၊ တိုသော ကိုယ်ရှိ  
 သည့် ဩကံ၊ ဌကံ၊ သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊  
 ဝါ၊ မရှည်မတိုလွန်းသဖြင့်၊ အလယ်အကတ်သော ကိုယ်ရှိ  
 သည့် မြင်း၊ ငှက်၊ ကွေးဝသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်းပ။ ။ မ  
 ဟန္တာ၊ဝါ၊ ငြိုးခင်းသော ကိုယ်ရှိသည့် ရေ၌လိပ်စသော  
 သတ္တဝါ၊ ကုန်း၌သင်္ဃီစသော သတ္တဝါ၊ နတ်၌ အသုဂိန်စ  
 သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကာ၊ဝါ၊ မိသ စက္ခု၏  
 အရပ်မဟုတ်။ ဗိန္ဒုစက္ခု၏အရပ် သေးငယ်လှသော ကိုယ်

ခန္ဓာရှိသည့် ရေပိုး၊ ရေမွှား၊ စသော သတ္တဝါတို့သည်  
 ၎င်း။မဇ္ဈိမာ၊ဝါ၊မကြီးလွန်းမငယ်လွန်းသဖြင့်၊ အလယ် အ  
 လတ်သောကိုယ်ရှိသည့် မြင်း၊ခွား၊ကျွဲ၊ စသော သတ္တဝါတို့  
 သည်၎င်း။ပ။ ။အနဝသေသာ၊ကုန်သော။ထူလာ၊ဝါ၊ဝန်း  
 ဝိုင်း ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်ရှိသည့် ငါး၊ လိပ်၊ ခရု၊ ယောက်  
 သွားစသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။အဏုကာ၊ဝါ၊ မဝန်းဝိုင်း  
 မပြည့်ဖြိုး၊သေးငယ်စွာသော ကိုခန္ဓာရှိသည့် ရေပိုး၊ရေမွှား  
 စသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။မဇ္ဈိမာ၊ဝါ၊ မဝန်းဝိုင်းမပြည့်ဖြိုး  
 လွန်း၊ မေးမငယ်လွန်းသဖြင့်၊ အလယ် အလတ် သော  
 ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့် မြင်း၊ခွား၊ကျွဲ၊ စသောသတ္တဝါတို့သည်  
 ၎င်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣမေ၊ဝိ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအစုံစုံသော  
 ထူလ၊အဏုကာ၊မဇ္ဈိမ၊သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သုခိတတ္တာ၊  
 ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊တည်း။။နိဿယက ဖော်ပြ ခေးသားပြီးဖြစ်  
 သော်လည်း ဤအစုံစုံသောတို့အကျိုးငှာ ထပ်ခါတဖန် အ  
 နက်ရေးသားလိုက်ပြန်သည်။စာအုပ်နံပါတ် တိုးပွား၍ ဝယ်  
 ယူပူဇော်သူတို့ အတိုး များမည်ကြောင့် သာဓက အကိုးအ  
 ကားတို့ကိုမဖော်မပြ။အလိုရှိမှု ပရိတ်ကြီးစိုကာ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ၊  
 သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ရှိလေ။ ။

(၅၃) န ပရော ပရံ နိကုပ္ပေထ၊  
 နာတိ၊မညေထ ကတ္တမိ န ကိဗ္ဗိ။  
 ဗျာရောသနာ ပရိဃာ-သည၊  
 နာည-မညသံ ဗုဒ္ဓ-သိက္ခယ။ ။

(၅၃) ပရောတယောက်သောသူ၊ တပါးလူသည်။ ပရံ၊ တယောက်သောသူ၊ တပါးလူကို။ န၊ နိက္ခပေထ၊ မေတ္တာယွင်းသွေ၊ အမျက်မထွက်ပါစေလင့်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောကိစ္စ၊ အမှတ်မရှိသောအရာဌာန၌။ နံ၊ ထိုတယောက်သောသူ၊ တပါးလူကို။ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းမတ္တ၊ အနည်းငယ်မျှ။ ဗျာရောသနာယ၊ မှားယွင်းဖောက်ပြန်၊ ညှင်းဆဲချုပ်ချယ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံဖြင့်၎င်း။ ပဋိဃ-သညာယ။ ခိုက်ရန်မျက်ပွား၊ အငြိုးထိုးသောစိတ်ဖြင့်၎င်း။ နာတိ၊ မညေထ၊ ရှိမသေ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်မေ့ပါစေလင့်။ အည-မည-သ-ယောယှက်ပေါင်းသင်း၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ပင်ပန်းနွမ်းလျှော့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို နုစေ့ယူ၊ မေတ္တာယွင်းသွေ၊ အလိုမရှိပါစေလင့်။ ။

(၅၃) ဂိတိဂါထာ။ ။ ကတ္တမိနု၊ နှိ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြော။ ဗျာရောသနာ၊ နှိ ဆန်းကြောင့် ယ၊ ကြော။ ။ ပဋိဃ-သည၊ နှိ ဆန်းကြောင့် အ၊ ရသဖြစ်။ ယ၊ ကြော။ ။ ဆန်းကြောင့် ကြေပျက် ယင်းအချက်၊ အနက်ဖော်ပေးရာ၊ ဟူသော နိယံလင်္ကာကို နှလုံးပြု၍ အနက်ကဉ်ရှု။ ။ ဤဂါထာပါဌ်ကား။ သူတပါးတို့၏ ဒုက္ခကင်းခြင်းကို တောင့်တသည့် အစွမ်းဖြင့် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများ ပို့သရပုံကို ပြသည့် ပါဠိရပ်တည်း။ တံ မေတ္တာဘာဝနံ ပရေသံ ဒုက္ခပဂမ-ပတ္တနာ-ဝသေနပိ ဒေဿတုကာမာဟ၊ န ပရော ပရန္တုာမိ။ ငိုကာ။ ဤနေရာ၌ ယခုကာလရှိကြသည့် ငိုကာပါဌ်များလည်း အလွန်ကြီး ပျက်ပြား၏။ ငိုကာ ပျက်ပြားသည့် အတွက် ညှက်မသက်ကြသဖြင့် ဤအချက်ဤနေရာ အနက်ရေးသား



တော်မူကြသည့် ယောမ ပညဝါကြီး များတောင် ဉာဏ်  
ရောင်မှောက်မှား၍ နှ၊ နိကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ စသည်  
ဖြင့် ရေးသားတော်မူမိကြ၏။ ယခုသုတ်သင်ကိုးကားလိုက်  
သည့် ဗုဒ္ဓိကာပါဌ် အသွားသာ အသားပြည့်ဝ ပါဌ်ဟောင်း  
ပါဌ်မှန်ဟုသိကြလေ။ ။ နှ နိကုပ္ပေထာတိ နကောပေယျ။  
ဟု ဗုဒ္ဓိကာတွင်ပုံကိုထောက်ရှု၍ ပစောက် နှစ်လုံးဆင့်ရှိမှအ  
မှန်ဟု သိသင့်သည်။ ဗ၊ ထက်မြိုက် နှစ်လုံးဆင့် ရှိသည့် နိ  
ကုပ္ပေထ၊ ဟူသော အမှောက်အမှားပေါ်မှာ ဉာဏ်ချော်ထပ်  
မှောက်မှား၍ နိဋ္ဌဗ္ဗေထ၊ ဟု အချို့ဆရာတို့ ရေးသားပြင်  
ဆင် ဝါဒတခု တည်ထွင်ကြ၏။ ကရ၊ ဓာတ်မဟုတ်။ ကုပ၊  
ဓာတ် ဒိဝါဒိဂဏိက၊ တည်း။ ဤဝါထာပါဌ်ရှိသည့် သတ္တမီ  
ဝိဘတ်တို့ကား၊ ပတ္တနာ၊ အနက်မှာချည်း သက်သည်ဟုမှတ်။  
ထို့ကြောင့် နှ၊ နိကုပ္ပေထ။ အမျက်မထွက်ပါစေလင့်။ နာတိ၊  
မသေ့ထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ပါစေလင့်။ နှ၊ ဣန္ဒြေယျ၊  
အသိုမရှိပါစေလင့် ဟု တောင့်တသည့် ပတ္တနာသံ အနက်  
ချည်းပေး။ နှ၊ နိကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ စသည်ဖြင့်  
နှိုးဆော် ဆုံးမသည့် အနိစ္စသံ အနက် တွေ မပေးနှင့်။ ။  
သိန္ဓောမြင်းအလား လျှင်လျှား ဉာဏ်ဟုန် ပညာဂုဏ်နှင့်  
ပြည့်စုံ ထင်ပေါ် သတင်း ကျော်သည့် ဆရာတော်ဘုရား  
ထေရ်တော်ကြီး များတောင် တိမ်းပါး တတ်စွာ ဤနေရာ  
သေချာ မြဲအောင်မှတ်။ ။

(၅၄) မာတာ ယထာ၊ နိယံ ပုတ္တံ၊

မာယုသာ ကေ-ပုတ္တံ မနုရက္ခေ။

ဝေဠိသဗ္ဗ-ဘုတေသု၊

မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။ ။

(၅၄) မာတာ၊ မြင်းမိုရ်ထိပ်ဦး၊ မကာကျူးသည့်၊ ကျေးဇူး  
ဂုဏ်သျှင် မွေးမိခင်သည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိရင်နှစ်၊ သားရင်းဖြစ်  
သော။ ကောပုတ္တံ၊ အရေထူ၊ အရေပါး၊ အသားကိုဖောက်၊ အ  
ရိုးရောက်အောင်၊ များမြောက်ခင်တွယ်၊ တယောက်ထည်း  
သော သားငယ်ကို။ အာပုသု၊ ဇိဝိန့်အသက်၊ ယင်းအ  
တွက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ နို့ချိုဘိုက်ကျွေးပိုက်  
ထွေးယုယ၊ ဘေးမခအောင်၊ နေညမကွေ၊ စောင့်ရှောက်လေ  
သကဲ့သို့။ ဝေဠိတထာ၊ ပမာမခြား၊ ထိုအလားသာလျှင်။  
သဗ္ဗ-ဘုတေသု၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှသတ္တဝါအနုန္တတို့၌၊ အ-ပ  
ရိမာဏံ၊ အဘိုင်းအရှည်ဘင်'ပ၊ များပြားလှသော။ မာနသံ၊  
တွေတွေယိုဖိတ်၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ။

ဂိတိဂါထာ။ ။ ဤဂါထာပါဠိသည်ကား၊ မေတ္တာဘာဝ  
နာကိုပွားများပို့သသူတို့၏ မေတ္တာစိတ်ဖြစ်ရပ်ကို ဥပမာဖြင့်  
တင်သဆုံးမသည့် ဒေသနာဩဝါဒတည်း။ ။ နိယံပုတ္တံ၊  
နှင့် ကောပုတ္တံကို အပ္ပရက္ခေယ ကျွေလို့မှတ်။ ။ အနုရက္ခေ  
ယံ ဝေ၊ သည်။ ။ တိဇေ၊ မိဇေ၊ တုဒိဇေ နှင့်၊ ယေ၊ ယောသိ၊ ယောသိ၊  
ယော၊ ဇေ၊ ရှစ်တန်၊ ဝေဘန်ရှုပသိဒ်။ ။ ဟုသည့် အရ ရှစ်မျိုး  
သော ဇေ၊ ကာရိယတို့တွင် တိ၊ ဝိဘာတ်၏ ကာရိယ ဇေ၊ ဟုသိ။  
အနုရက္ခေယ၊ ဟု ဘွင့်သည့် မိကာစကားကို စဉ်းစားဆင်  
ခြင်။ ။ ဘာဝယေ၊ ၌ ဘု၊ ခာတ်၊ ဟေတွက္က၊ ဣယပစ္စည်း။  
ယေ၊ ဝိဘာတ်၊ ၎င်းယေ၊ ဝိဘာတ်သည် အနိဗ္ဗာန်အနက်မှာ သက်  
၏ဟုသိ။ ။

(၅၅) မေတ္တ၊ဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိ၊  
မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။  
ဥဒ္ဓံ အဓော၊စ တိရိယ၊ဉ္စ၊  
အ-သမ္မာဓံ အ-ဝေရ-မ-သပတ္တံ။ ၊

(၅၅) ဥဒ္ဓံ၊အရူပဘဝ၊အထက်လောက၌၎င်း။အဓော  
ကာမဘဝ၊ အောက် လောက၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ရူပဘဝ၊  
အထယ်လောက၌၎င်း။သဗ္ဗလောကသ္မိ၊အလုံးစုံရှိသမျှသုံး  
လောက၌။ အ-သမ္မာဓံ၊ အပိုင်းအခြားလွတ်ကင်း၊ ကျဉ်း  
မြောင်းခြင်းမရှိသော။ အ-ဝေရံ၊ အတ္တတ္တဘေးဒဏ်၊ကံ၊ယံ  
တွင်းရန်မရှိသော။ အ-သပတ္တံ၊ဗဟိဒ္ဓဘေးရန်၊အပရေန်မရှိ  
သော။ အ-ပရိမာဏံ၊ အဘိုင်းအရှည်ကင်းပ၊ များပြားလှ  
သော။ မေတ္တံ၊ဇေးမြဲကြည်လင်၊ချစ်ခင်သောသဘောရှိသော။  
မာနသံ၊တွေတွေယိုဖိတ်၊မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွား  
စေရ၏။ ၊

(၅၅) ဂီတိဂါထာ။ ။ဤဂါထာပါဌ်သည်ကား။ ထို  
မေတ္တာကို ကာမ လောက၌သာ ပွားစေရသည် မဟုတ်။  
ကာမ၊ရူပ၊အရူပ၊ဟူသော သုံးလောကစလုံး၌ ပွားစေရ၏  
ဟု နှိုးဆော်ဆုံးမသည့် ဩဝါဒဒေသနာတည်း။ဥဒ္ဓန္တိ ဥပရိ။  
တေန အရူပဘဝံ ဂဏှာတိ၊အဓောတိ ဟေဋ္ဌာ၊တေန ကာ  
မဘဝံ ဂဏှာတိ၊တိရိယန္တိ ဝေမဇ္ဈံ၊ တေန ရူပဘဝံ ဂဏှာ  
တိ။ ။အ-သမ္မာဓန္တိ သမ္မာဓ-ဝိရဟိတံ။ ဘိန္နသီမန္တိ ဂုတ္တံ  
ဟောတိ။အ-ဝေရန္တိ ဝေရ-ဝိရဟိတံ၊ အန္တရန္တရပိ ဝေရ

စေတနာ-ပါတုဘာဓ-ဝိရဟိတန္တိ ဂုတ္တံ ဟောတိ။ အသ  
ပတ္တန္တိ ဝိဂတ-ပစ္စတ္တိကံ။ (အဋ္ဌကထာသာဝက)။ ။

(၅၆) တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္နော ဂ၊

သယာနော ယာဝတာသံ ဝိတ-မိဒ္ဓေါ။

ဧတံ သတိ အဓိဋ္ဌေယျ။

ဗြဟ္မံမေတံ ဝိဟာရံမိမမာဟု။ ။

(၅၆) တိဋ္ဌံ တိဋ္ဌန္တော၊ ဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံ စရန္တော၊  
ဝါ၊ သွားသော်၎င်း။ နိဿိန္နော၊ ဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနော၊  
ဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော  
ကာလ ခါသမယပတ်လုံး။ ဝိတ-မိဒ္ဓေါ၊ ငိုက်ချည်းအိပ်ချင်၊  
လွတ်ကင်းစင်သည်။ အသ-ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတာ ထို  
မျှလောက်သော ကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဧတံ သတိ၊ ထို  
မေတ္တာနှင့် ယှဉ်ကပ်၊ သတိမြတ်ကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲမကွာ၊  
ဆောက်တည်ရာ၏။ ဣမ၊ ဤသူတော်အပေါင်း၊ ကိန်းအောင်း  
ခန့်ရာ၊ ရောင်ဝါထိန်ညှိုး၊ သာသနာတော်ကြီး၌။ ဧတံ ဝိဟာ  
ရံ ထိုမေတ္တာနှင့်မကင်း၊ သတိဖြင့်နေထိုင်ခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ လွန်  
ကဲသူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေထိုင်ခြင်းဟူ၍  
ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးထုံကျော်ဟီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။  
အာဟု၊ ထုတ်ဖော်ကျူးသိ၊ ဟောပြတော်မူကြကုန်လေပြီ။ ။

(၅၆) ဂိတိဂါထာ။ ။ နိဿိန္နောဝံ၊ ၌ ဆန်းကြောင့်  
ရသေ။ ။ ဤဂါထာပါဌ်သဉ္ဇာ်ကား။ ဣရိယာပုထံ လေးပါး

လုံး၌ပင် ကိုမေတ္တာကို ပွားစေရ၏ဟု ညွှန်ပြ နှိုးဆော်ဆုံးမ  
တိုက်တွန်းတော်မူ၍ ထိုမေတ္တာဝိဟာသီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှစ်လို  
ဆားရ ချီးမွမ်းထောမနာတော်မူသည့် ဒေသနာ ပိသေသ  
တည်း။ ။

(၅၂) ဗိဇ္ဇိဉ္စ၊ အနုပဋ္ဌမ္မ၊

သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။

ကာမေသု ဝိနယ ဂေမံ၊

န ဟိဇာတု ဂ္ဂတ္တ-သေယျ ပုန ရေကိ။

မေတ္တ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၅၂။ သော၊ ကိုမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ငါးဖြန်းကြိုးကုတ်၊  
ပြုလုပ်သောသူ နှစ်ဗိဇ္ဇိဉ္စ၊ အမြဲ ဖောက်ပြန်၊ မိစ္ဆာ ညဏ်  
သို့လံ့ညှိုး၊ အနုပဋ္ဌမ္မ၊ ကာမရောက်မူ၍၊ သီလဝါ ခရုသင်း  
ပွတ်သစ်၊ ပုလဲနှစ်သဟွယ်၊ ခင်ကြယ်စွာဘိ၊ ကောင်းမြတ်  
သော လောကုတ္တရာ သီလ ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန၊ မ  
ဖောက်မပြန်၊ အမြဲတတ်သောမဂ်ညဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ငြည့်  
စုံလျက်၊ ကာမေသု၊ တောတုမကသင်္ခါရ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊  
ဂေမံ၊ ကာမဗျူန္န၊ ကိစ္စသဘာဝဖြင့်၊ ဟောင့်တက်သော၊  
တွယ်တာခြင်း သဘာဝကို၊ ဝိနယ၊ ယဇ်ဖျောက်၍၊ ဇာတု၊  
ကောန်မသွေ၊ အမြဲစစ်စစ်၊ ပုန၊ ထပ်တိုက်ဖန်၊ ဂတ္တသေယျ၊  
အသိဝမ်းတူ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ န၊ ဖော် မရောက်ချ။ ။

မေတ္တ-သတ္တံ၊ သုရား မုက္ခပါဌ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်  
တော်မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်လံ စိုက်  
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

(၅၇) ရှေ့နှစ်ပါဒကား၊ ဝိပုလော အရိယာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဓ။ ။  
နောက် နှစ်ပါဒ၊ ကား ဂဏှော အရိယာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဓ။ ။ ပုဗ္ဗ  
အရိယာ၊ ပြန် နှစ်ခါ၊ ဂါထာဂီတိမှတ်။ ။ ဟူသည့် အ  
တိုင်း ဂီတိဂါထာဟုသိအပ်၏။ ။ မေတ္တာသည် သတ္တဝါ  
ကို အာရုံပြုသောကြောင့် သတ္တဝါဟု မှတ်ရှု ထင်မြင်သည့်  
သဗ္ဗဒိဋ္ဌိသည်ဖြစ်ရ၏ ဟူသော ဝိစ္ဆာဂါဟကို မြစ်တား  
ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် ထိုမေတ္တာစွာန်ကို အခြေပြု၍ လော  
ကုတ္တရာ ဟောင်းကို သံရဇာတ်ကို ပြတော် မူလိုသောကြောင့်  
ဤဂါထာကို မိန့်ဆိုမြွက်ဟု ဘောဠုတော်မူရလေသတည်း။  
စာအုပ် နံပါတ် များသဖြင့် မှာထား ပြောဆို လိုသည့်  
စကားအရပ်ရပ် ဤမျှလောက်နှင့် အပြီးသတ်လိုက်ပြီ။ ။

### ခန္ဓ-သုတ်

(၅၈) သဗ္ဗာသီ-ဝိသ-ဇာတိနံ၊  
ဒိဗ္ဗ-မန္တော-ဂဓံ ဝိယ။  
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဇဗ္ဗာရံ၊  
သေသဉ္ဇာပိ ပရိဿယံ။ ။

(၅၉) အာဏာ စေတ္တရိ သဗ္ဗတ္ထ၊

သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။

သဗ္ဗသော, ပိ နိဝါရေတိ၊

ပရိတ္တံ တံ, ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၅၀-၅၉) ဗိဗ္ဗ-မန္တာ-ဂဒံ၊ နုတ်၌ ဖြစ်သောမန္တာရား၊  
 နုတ်ဆေးဝါးသည်။ သဗ္ဗာ-သိ-ဝိသ-ဇာတိနံ၊ လျင်သော  
 အဆိပ်၊ ပြည့်သိပ် ပွားတိုး၊ အလုံးစုံသော ဖြွေမျိုးတို့၏။  
 ဧဝာရံ၊ လွန်စွာပြင်းပြ၊ ကြမ်းတမ်းလှသော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။  
 နာသေတိ, ဝိယ၊ လျော့ကျ ကင်းကွေ့၊ ပျောက်ပျက်စေသ  
 ကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ပမာမခြား၊ ထိုအလားသာလျှင်။ ယံ ပ  
 ရိတ္တံ၊ အကြင် ဘုရားမုက္ခပဒံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်မြတ်  
 သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းဥသို့၊ အလုံးစုံသော။ အာဏာ-  
 ခေတ္တမ္ပိ၊ အာဏာတော် ပျံ့နှံ့ရာ၊ ကုရေတသိန်းသော စကြာ  
 ဝဇ္ဇာ၌။ ဝိတာနံ၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ တည်နေကြကုန်သော။  
 သဗ္ဗ-ပါဏိနံ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့၏။ ဧဝာရံ၊  
 လွန်စွာပြင်းပြ၊ ကြမ်းတမ်းလှသော။ ဝိသ, ဉ္စ၊ အဆိပ်ကို၎င်း။  
 သေသံ၊ ထိုမှတပါး၊ ကြွင်းကျန်များပြားသော။ ပရိဿ, ဉ္စာပိ၊  
 သစ်, ကျား, ကစ၊ များလှသောင်းသောင်း၊ ဘေးအပေါင်းကို  
 ၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ညည၊ ခပ်သိမ်းသော အခါကာလ၌။ သဗ္ဗ  
 သော, ပိ၊ အဖုံဖုံအဖြာဖြာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်  
 ထည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တားပျောက်ပြေ၊ ငြိမ်းစေ၏။ တံ ပ  
 ရိတ္တံ၊ ထိုသို့ဂုဏ်ထူး၊ ချိုးကျူးအံ့အား၊ မကုန်နိုင်သည့် ထို ခန္ဓ  
 သုတ် ပရိတ်တော်တရားကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး  
 လာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာယက, အမျိုးသား၊ ဆိုသူတော်

အများတို့။မယံ၊ငါတို့သည်။ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။  
(ပဿျာဝတ္ထဂါထာ)။ ။

(၆၀) ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။  
ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ ကဏ္ဍာ ဂေါတမကေဟိ၊စ။

(၆၀) ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ ဝိရူပက္ခ  
နဂါးမင်း၏၊ အသင်းရံမြွေ၊ နဂါးမြွေတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။  
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊  
ဖြစ်စေသတည်း။ ရောပထေဟိ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ ရ  
ပထ နဂါးမင်း၏၊ အသင်းရံမြွေ၊ နဂါးမြွေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အ  
တူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။  
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပျာပုတ္တေဟိ၊ ဆိပ်တောက်  
ထန်ပြင်း၊ ဆပျာပုတ္တ နဂါးမင်း၏၊ အသင်းရံမြွေ၊ နဂါးမြွေတို့  
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်  
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏ္ဍာ-ဂေါတမကေ  
ဟိ၊ စ၊ ဆိပ်တောက် ထန်ပြင်း၊ ကဏ္ဍာဂေါတမက နဂါးမင်း  
၏၊ အသင်းရံမြွေ၊ နဂါးမြွေတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။  
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊  
ဖြစ်စေသတည်း။ ။ (ပဿျာ ဝတ္ထဂါထာ။ စတုတ္ထ ပါဒ၊ အစ  
နှစ်လုံးလွန်။ စ၊ သဒ္ဓါရှိပြီးဖြစ်၍ ၎င်းနှစ်လုံး မပါမူ သာလို့  
ကောင်းရာ၏။ ပါဠိတော်ဖြစ်၍မပြင်ဘဲ)။ ။



(၆၁) အ-ပါဒကောဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ နိ-ပါဒကောဟိ မေ။  
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊  
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။ ။

(၆၁) အ-ပါဒကောဟိ၊ ခြေမရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နိ-ပါဒကောဟိ၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသောခြေရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။ (ပဏျာဝတ္ထဂါထာ)။ ။

(၆၂) မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံ သိ၊  
မာ မံ ဟိံ သိ နိ-ပါဒကော။  
မာ မံ စတုပ္ပဒေ ဟိံ သိ၊  
မာ မံ ဟိံ သိ ဗဟုပ္ပဒေ။ ။

(၆၂) အ-ပါဒကော၊ ခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ၊ ဟိံ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍၊ မနှိုက်စက်ပါစေလင့်။ နိ-ပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော

သတ္တဝါသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ မာ၊ ဟိ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်  
မာန်ထွက်၍။ မနှိပ်စက်ပါစေလင့်။ စတုပ္ပဒေါ၊ ခြေလေး  
ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ မာ၊ ဟိ သိ၊ မေတ္တာ  
ယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍။ မနှိပ်စက်ပါစေလင့်။ ဗဟုပ္ပ  
ဒေါ၊ များသောခြေရှိသောသတ္တဝါသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ မာ၊  
ဟိ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍။ မနှိပ်စက်ပါ  
စေလင့်။ ။ (ပဏျာဝတ္ထဝါထာ)။ ။

(၆၃) သဗ္ဗေသတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊  
သဗ္ဗေဘူတာ၊ စ ကောဝလာ။  
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တိ၊  
မာ ကိဗ္ဗိ ပါပမာဂမာ။ ။

(၆၃) သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ သတ္တာ၊  
စ၊ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ အ-သေက္ခဟု၊ ပေါင်းစုများစွာ၊ သတ္တ  
ဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။  
ပါဏာ၊ စ၊ ခန္ဓာငါးပါးရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ ပဉ္စဝေ  
ကာရသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်း  
ကုန်သော။ ဘူတာ၊ စ၊ ခန္ဓာလေးပါး၊ ခန္ဓာတပါးရှိသည့်၊ မျိုး  
ဇာတိများစွာ၊ စတုဝေပါကာရ၊ ကေဝါကာရ သတ္တဝါတို့  
သည်၎င်း။ ကောဝလာ၊ တစိုးတစိ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်  
သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဒြာနိ၊ ချီး  
အံ့မကုန်၊ ကောင်းမြတ်သောအာရုံတို့ကို။ ပဿန္တိ၊ အမြဲနိစ္စ၊  
စွဲမြဲ၍ ကြံပါစေကုန်သတည်း။ ပါပံ၊ ယုတ်ညံ့ ဖျင်းသုံး

မကောင်းသော အာရုံသည်။တောသံ၊ ထိုမကြွင်းမကျန်၊ ခပ်  
သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏အထံသို့။ ကိဗ္ဗိ၊ ဝိစိစဉ်းမတ္တ၊ အ  
နည်းငယ်မျှသော်မှ။ မာ၊ အာဂမာ၊ လောမရောက်၊ မပေါ်  
ပေါက်စေသတည်း။ ။(ဝိပုလဂါထာ)။ ။

(၆၄) အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊  
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော  
အပ္ပမာဏော သံဃော၊  
ပမာဏဝန္တာနိ သရိ-သပါနိ၊  
အဟိ ဝိန္တိကာ သတပဒိ၊  
ဥဏ္ဏ-နာဘိ သရဗူ မူသိကာ။ ။

(၆၅) ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊  
ပရိတ္တမန္တံ၊ ဘုတာနိ။  
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊  
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။ ။

ခန္ဓ-ပရိတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

(၆၄) ဗုဒ္ဓေါ၊သုံးလူ့ ထွင်ထား၊ ရှင်တော် ဘုရားသည်။  
အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကင်းပါ၊ များမြတ်သော ကျေး  
ဇူးတော်ရှိလှပေ၏။ ဓမ္မော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၊ ဆယ်ပါး  
သော တရားတော် မြတ်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအ  
ရှည်ကင်းပါ၊ များမြတ်သော ကျေးဇူးတော် ရှိလှပေ၏။ သံ၊

ဗောဓါ၊ ရိုးသားဖြောင့်မှန်၊ ကျင့်ကြံပေတတ်၊ အရိယာ သံဃာ  
တော်မြတ်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ အဘိုင်းအရှည်ကင်းပါ၊ များ  
မြတ်သော ကျေးဇူးတော်ရှိသပေ၏။ အဟိ၊ မြွေ၎င်း။ ဝိန္တိ  
ကာ၊ ကင်းမြီးကောက်၎င်း။ သတပဒါ၊ ကင်းခြေများ၎င်း။  
ဥဏ္ဏ-နာဘိ၊ ပင့်ကူ၎င်း။ သရဗ္ဗ၊ တက်တူ၎င်း။ မူသိကာ၊  
ကြွက်၎င်း။ သရိ-သပါနိ၊ ရင်ဖြင့်တွား၍ သွားတတ်ကုန်  
သော ဣမာနိ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဏ  
ဝန္တာနိ၊ ကိလေသာပြည့်ဝ၊ အဘိုင်းအရှည် ရှိကြကုန်၏။ ။

(၆၅) မေဇါသည်။ ရက္ခာ၊ မေတ္တာသွန်းလှောက်၊ အ  
စောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ကောင်းစွာကြိုး ဖုတ်၊ ပြုလုပ်  
ဆပ်ပြီ။ မေဇါသည်။ ပရိတ္တံ၊ သုံးဟန်ရတနာ၊ ဂုဏ်ဂါရုစား၊  
အရံအတားကို။ ကာဘံ၊ စီမံအားထုတ်၊ ပြုလုပ်ဆပ်ပြီ၊ ဘုတာ  
နိ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ ရန်သူဖြစ်သည့် သတ္တဝါတို့သည်။ ပ  
ရိက္ခမန္တံ၊ ဝေးစွာရှောင်လွှဲ၊ ကြဉ်ဘဲကြကုန်လော့။ သောအ  
ဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်ဘခင်၊ သုံးခွင်  
ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံ  
မိုး၍၊ ရှိသိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါ-သမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊  
ယခု ထက်ထိ၊ တပည့်သာဝက ရှိကြသည့်၊ မုနိစောထိး၊  
ဝိပဿီ၊ အစရှိသော ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့အား။  
နမော၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍ ရှိသိုး ပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။ ။  
(၆၆-၆၇။ သာမည ဂါထာ၊ အချို့ ဆရာတို့ကား ရဏ္ဍိယ၊  
ဟုဆိုကြ၏။ ဂါထာဖြင့်ဟောသည့် ဒုကနိပါတ် ဇာတ်သာ  
ဖြစ်၍ မသင့်။ ပုဒ်ပါဌရေးနှင်စပ်၍ မပြောသေး။) ။

ခန္ဓ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရား မကွံပါဌ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်  
မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊  
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မောရသုတ်

(၆၆) ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သန္တာရေ၊  
နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။  
ယေန သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ၊  
မဟာ-သတ္တံ ဝနေစရာ။ ။

(၆၇) စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊  
နေဝ,သက္ခိံသု ဂဏ္ဍိတုံ။  
ဗြဟ္မ မန္တန္တံ အက္ခာတံ၊  
ပရိတ္တံ တံ, ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၆၆-၆၇) ဗောဓိ-သန္တာရေ၊ အရိယမဂ်ညဏ်၊ သဗ္ဗညုတ  
ညဏ်၏။ အရင်းခံမူလ၊ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကြသည်။ ဒသ  
သုံးလီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွားဆင့်၊  
ဖြည့်ကျင့်တော် မူသော။ မောရ-ယောနိယံ၊ ရွှေရောင် မြ  
ရောင်၊ နီလာရောင်တို့ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်မျိုးမျိုး တင့်တယ်လှ  
ပသော ဥဒေါင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သန္ဓေစွဲယူ၊ ဖြစ်တော်မူသော။  
သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ၊ နေ့နေညည၊ ပမာဒမပေါက်၊ ကောင်းစွာစီ  
ရင်အပ်သော၊ အစောင့်အရှောက် ရှိတော်မူသော။ မဟာ-

သတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်း၊ ရွှေဥဒေါင်းကို။ ဝနေ-စရာ၊ စဉ်လာ  
မပျက် ဆင်းသက်ပွားတိုး၊ ခုနှစ်ဆက် သောမူဆိုးတို့သည်။  
စိရသံ၊ ရှည်ကြာကာလ၊ နှစ်ပေါင်း၊ ခုနှစ်ရာကျအောင်။ ဝါ  
ယမန္တာ၊ ပါနည်းနာဖုံဖုံ၊ ဘမ်းယူအံ့သောဌာ လုံ့လပြုကုန်  
သော်လည်း။ ယေန၊ အကြင် မောရသုတ်ပရိတ်တော်၊ အာ  
နုဘော်ကြောင့်။ ဂဏှိတုံ၊ လက်ရစိုးနင်း၊ ဘမ်းယူခြင်းဌာ။  
နေဝ၊ သက္ကိဿ၊ တေတ်နိုင်ကြကုန်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် တန်း  
ခိုးရှိန်စေဘဲ၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော် တ  
ရားကို။ ဗြဟ္မ-မန္တန္တိ၊ ထင်ပေါ်ကျော်ဟီး၊ ကောင်းမြတ်  
သော မန္တရားကြီးဟူ၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူ ထွဋ်ထား၊ ငါတို့  
ဆရာ ရှင်တော်ထုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စား၊  
ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေး  
ဇူးဂုဏ်ဘို့ဖြင့်၊ ဖိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ထိုမောရသုတ်ပရိတ်တော်  
ကြီးကို။ ဟေ၊ ညီညွှာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်၊  
ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အိုသူကော် အမျှားတို့။ မသံ၊ ငါတို့  
သည်။ တဏှာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။ (ပဿာဝတ္ထဂါထာ)။

(၆၈) ဥဒေတ-ယံ စက္ခုမ ကော-ရာဇာ၊

ဟရိ-ဿ-ဝဇ္ဇော ပထဝိ-ပ္ပဘာသော။

ဗဟံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဇ္ဇိ ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ။

တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမ ဒိဝသံ။ ။

(၆၉) ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒ-ဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊

တေ မေ နမေ ဂတ၊ စ မံ ပါလယန္တိ။

နမောဏ္ဍိယ ဗုဒ္ဓါန နမောဏ္ဍိယ ဗောဓိယာ၊  
 နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။ ။  
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကာတွာ၊  
 ဓောရော စရတိ ယေနာ။ ။

(၆၈) စက္ခုမာရရောင်ဝါ တဒိဒ္ဓိ၊ ထွန်းလင်းတောက်  
 ပသော မျက်စိလည်း ရှိထသော။ ကော-ရာဇာ၊ လောက  
 ဓာတ် ထိုက်အတွင်း၌၊ တယောက်ထည်းသော ကောရာဇ်  
 မင်းလည်းဖြစ်ထသော။ ဟရိ-ဿ-ဝဇ္ဇော၊ တင့်တယ်ပ  
 ဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိ-ဗ္ဗ  
 ဘာသော၊ တလက်လက် တပြောင်ပြောင်၊ မြေ၌ ထွန်းပ  
 သော အရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ သူရိယော၊ ယူဇနာ  
 ငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ဤနေမင်းသည်။ ဟတ္ထာ၊ အ  
 ကြင်ကြောင့်။ ဥဒတိ၊ ယုဂန်တောင်စွန်း၊ လက်ျာယွန်းသ  
 ဖြင့်၊ တက်ထွန်းတော်မူ၏။ တံ၊ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိ-ဿ-  
 ဝဇ္ဇော၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထ  
 သော။ ပထဝိ-ဗ္ဗဘာသံ၊ တလက်လက် တပြောင်ပြောင်၊ မြေ  
 ၌ထွန်းပသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ယူဇနာငါး  
 ဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါတည်း။  
 နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တယာ၊ ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ၊ ရောင်  
 စုံကျင်းပ၊ အသင်းရအောင်။ ကယ်မ စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်  
 သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဇ္ဈဒိဝသံ၊ ဤနေကာလ၊  
 ဓါသမယ ပတ်လုံး။ ဝိဟရေမု၊ သာယာရွှင်ပျ၊ နေထိုင်ရ  
 ကုန်၏။ ။

(၆၉) ဗြာဟ္မဏာ၊ မျှောအပ်ပြီးသော အထုသိုလ်အလ

မကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ။ အကြင် ရှေးရှေးကာလ၊  
 ခါသမယ၌၊ ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ သဗ္ဗ-ဓမ္မ၊ အလုံးစုံသောတရား၊ ဥပယုဇးပါးတို့ကို။  
 ဝေဒ-ဂျ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။  
 ဧတ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ သဗ္ဗ  
 ဝိဇ္ဇန္တိ။ ကြည်သာရှင်ဗျ၊ ခံတော်မူကြစေကုန်သတည်း။  
 တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တိ၊ စ၊ နေ့နေ့ညည၊ စောင့်လည်း  
 စောင့်ရှောက်တော် မူကြစေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပွင့်ကြတုံ  
 ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့အား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်  
 စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ  
 ၏။ ဗောဓိယာ၊ ကံလေသာမာရ်၊ ကိုယ်တွင်းရန်ကို၊ တဖန် အ  
 သစ်၊ မဖြစ်စေတတ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ မြတ်အား။ နမော၊  
 ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊  
 ပြုလုပ်ပါ၏။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကံလေသာရန်မက်၊ သုံးထောင်ဝက်  
 မှ၊ လွတ်ထွက်ကြပြီး၊ ရဟန္တာ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 အား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်  
 ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ စရှိငါးပါး၊  
 ဝိမုတ္တိ တရားအား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။  
 အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။  
 သော မောရော၊ ထိုဘုရားအလောင်း၊ ရွှေဥဒေါင်းသည်။ ဣမံ  
 ပရိတ္တံ၊ ထန်ခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော် ကြီးမား၊ ဤပရိတ်တော်  
 အစုံ အတားကို။ ကာတွာ၊ ပြု၍။ ဝေသနာ၊ ဝေသနာယ၊ စားရန်



သောက်ခင်း၊ ရှာကြံခြင်းဌာ။ စရတိ၊ ထိုထိုဆရပ်၊ တော၊  
တောင်၊ စပ်သို့၊ ချဉ်းကပ်သွားလာ၏။ ။

(၆၈၊ ပထမ၊ ဒုတိယပါဒ၊ ဥပပန္နဝဇိရာ။ စက္ခုမ၊ နှိ ဆန်း  
ကြောင့်ရသာ။ တတိယပါဒ၊ သာမည။ အချို့ ဆရာတို့ကား။  
တံ တံ နမဿာမိ၊ ဟူသော အစ ခြောက်လုံးကို အလွန်  
ထား၍ ဥပပန္နဝဇိရာ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ၊ ဟူသော အ  
ဆုံးခြောက်လုံးကို အလွန်ထား၍ ဣန္ဒဝဇိရာ၊ ဟူ၍၎င်း ဆို  
ကြ၏။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဝံသတ္ထဝိလာ၊ ဒိဝသံ၊ နှိ ဆန်းကြောင့်  
ဒိဿ။ ၎င်းသုံးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ (၆၉၊ ပထမ၊  
ဒုတိယပါဒ၊ ဝိဇ္ဇကိမာလာ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထပါဒ၊ ဝံသတ္ထဝိ  
လာ။ ဗုဒ္ဓါန၊ နှိ ဆန်းကြောင့်နိဂ္ဂဟိတကြေ။ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊  
ဥပဇာတိဂါထာ။ နောက်ဆုံးနှစ်ပါဒကား။ ဝိပုလ)။ ။

(၇၀). အပေတယံ စက္ခုမ ကော-ရာဇာ၊

ဟဒိဿ-ဝဇ္ဇော ပထဝိ-ပ္ပဘာသော။

တံ တံ နမဿာမိ ဟဒိ-ဿ-ဝဇ္ဇော ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ၊

တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမ ရတ္တိ။ ။

(၇၁) ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝေဒ-ဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊

တေ မေ နမော တေ၊ စ မံ ပါလယန္တု။

နမ-တ္တ၊ ဗုဒ္ဓါန နမ-တ္တ၊ ဗောဓိယာ။

နမော ဝိသုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ၊

ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကာတွာ၊

မောရော ဝါသ-မ,ကပ္ပယိ။ ။

မောရ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

(၇၀) စက္ခုမာရောဝါတဒိဒိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပသော မျက်စိလည်းရှိထသော။ကော-ရာဇာ၊ လောကဇာတ်တိုက်အတွင်း၌၊တယောက်ထည်းသောကောရာဇ်မင်းလည်းဖြစ်ထသော။ ဟရိ-ဿ-ဝဇ္ဇော၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိ-ပ္ပဘာသော၊ တလက်လက် တပြောင်ပြောင်၊ မြေ၌ ထွန်းပသော အရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ-သူရိယော၊ ယူဇနာငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ဤနေမင်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပေတိ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းမြေ၊ ရောင်ကင်းစေလျက်၊ ပစ္ဆိမေ-ပဗ္ဗတ၊ အနောက်တောင်ခွင်သို့ ဝင်ကြွတော်မူ၏။ တံ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိ-ဿ-ဝဇ္ဇော၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ၊ တလက်လက် တပြောင်ပြောင်၊ မြေ၌ ထွန်းပသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တယာ၊ ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ၊ ရောင်ဟုန်သိမ်းပ၊ မိုက်မှောင်ချလျက်၊ ကယ်မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဇ္ဇရတ္တိံ၊ ဤသဉ္စကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဝိဟရေမု၊ သာယာရွှင်ပျ၊ နေထိုင်ရကုန်၏။ ။

(၇၁) ဗြာဟ္မဏာ၊ မျှောအပ်ပြီးသော အကုသိုလ်အရ၊ မကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ဇယ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ရှေးရှေးကာလ၊

ခါသမယ၌၊ ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ သဗ္ဗ-ဓမ္မ၊ အလုံးစုံသောတရား၊ ဧညယျဇးပါးတို့ကို။  
 ဝေဒ-ဂ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။  
 တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ သဗ္ဗ  
 ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကြည်သာရှင်ယူ၊ ခံတော်မူကြစေကုန်သတည်း။  
 တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့  
 သည်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တ၊ စ၊ နေ့နေ့ညည၊ စောင့်လည်း  
 စောင့်ရှောက်တော် မူကြစေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပွင့်ကြတုံ  
 ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့အား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်  
 စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ  
 ၏။ ဗောဓိယာ၊ ကိလေသာမာရ်၊ ကိုယ်တွင်းရန်ကို၊ တဖန် အ  
 သစ်၊ မဖြစ်စေတတ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ မြတ်အား။ နမော၊  
 ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊  
 ပြုလုပ်ပါ၏။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာရန်မက်၊ သုံးထောင်ဝက်  
 မှ၊ လွတ်ထွက်ကြပြီး၊ ရဟန္တာ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 အား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်  
 ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂိဝိမုတ္တိ၊ စရှိ ငါးပါး၊  
 ဝိမုတ္တိ တရားအား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။  
 အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။  
 သော မောရော၊ ထိုဘုရားအလောင်း၊ ရွှေဥဒေါင်းသည်။ ဣမံ  
 ပရိတ္တံ၊ တန်ခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊ ဤပရိတ်တော်  
 အရံ အတားကို။ ကာတွာ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ ကြောင့်ကြကင်းရှင်

ညဉ့်အိပ်နေထိုင်ခြင်းကို။ အသ၊ ကပ္ပယိ၊ ပြုလုပ်တော်မူလေ  
ပြီ။ ။ (ရှေ့နည်းတူဂါထာစစ်)။ ။

မောရ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ၊ မောရသုတ်ပရိတ်  
တော် ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်လံစိုက်  
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

### ဝဇ္ဇသုတ်

(၇၂) ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊  
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဇ္ဇ ဇာတိယံ။  
ယဿ တေဇေန ဒါဝ-ဂ္ဂိ၊  
မဟာ-သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

(၇၃) ထေရဿ သာရိ-ပုတ္တဿ၊  
လောက-နာထေန ဘာသိတံ၊  
ကပ္ပ-ဋ္ဌာယိ မဟာ-တေဇံ၊  
ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ယေ။ ။

(၇၂-၇၃) ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညု  
တဉာဏ်၏။ အရင်းခံမူလ၊ အဆောက်အဦဖြစ်ကြသည့်၊ ဒသ  
သုံးလီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွားဆင့်၊  
ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ ဝဇ္ဇ-ဇာတိယံ၊ လုံးတင်ပြည့်ဖြိုး၊ ၎င်း  
ဌာနချိုး၍။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သန္ဓေစွဲယူ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ မဟာ-သတ္တံ၊  
ရောင်စုံပဝင်း၊ တင့်တယ်သော။ အလောင်းတော် ၎င်း  
နှုတ်မင်းကို။ ယဿ၊ အကြင်တရားအမော်၊ ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်

တော်၏။ တေဇေန၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော် ကြောင့်။  
ဒါဝံဂ္ဂိ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညှိုး၊ တောလောင်မီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊  
ဝေးစွာကြည့်ဘဲ၊ ရှောင်လွှဲလေပြီ။ ။ သာရိ-ပုတ္တဿ၊ သာ  
ရိ ပုတ္တေမ၏သား၊ ဘုရား လက်ျာတော်ရုံ၊ ပညာညဏ်  
ခေါင်ထိ၊ သာရိပုတြာ ဆမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်  
အား။ လောက-နာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ ကိုးကားမှီတင်းရာ  
ဆရာသခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘာသိတံ၊ ချပ်တရေရုံ၊ ကြာပဒုံ  
သို့၊ မွေးထုံပျံသင်း၊ ရွှေခံတွင်းဖြင့်၊ ထင်လင်းသေသပ်၊ ဟော  
ကြားတော်မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိ၊ ကပ်ကမ္ဘာကာလ၊ ခါ  
သမယလုံး၊ မပျက်မပြုန်းတည်သော။ မဟာ-တေဇံ၊ ကြီး  
ကျယ်ကဲမိုး၊ များမြတ်သောတန်ခိုးရှိသော၊ တံပရိတ္တံ၊ ထိုတ  
ရားအမော်၊ ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊  
စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ ဒို  
သုတော်အမျိုးတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်  
စို့။ ။ (၇၂-၇၃-ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါထာ)။ ။

(၇၄) ဆတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊  
သစ္စံ သောစေယျ နန္ဒယာ။  
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊  
သမ္ဘ-ကိရိယာမနုတ္တရံ။ ။

(၇၅) အာဝေဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊  
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဖိနေး၊  
သစ္စဗ္ဗလမဝဿာယ၊

သစ္စ-ကိရိယ-မကာသ-ဟံ။ ။

(၇၆) သန္တိ ပက္ခာ အ-ပတနာ၊  
သန္တိ ပါဒါ အ ဝဉ္ဇနာ။  
မာတာ ပိတာ, စ နိက္ခန္တိ၊  
ဇာတ-ဝေဒ ပရိက္ကမ။ ။

( ၇၇ ) သဟ-သစ္စေ ကတေ မယှံ၊  
မဟာ-ပဇ္ဇလိတော သိဝိ။  
ဝဇ္ဇေသိ သောဇ္ဇသ ကရိသာနိ၊  
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိဝိ၊  
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊  
သော မေ သစ္စ-ပါရမီ။ ။

ဝဋ္ဋ-ပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၇၇-၇၈) လောကော၊ လောကန္တိ။ သီလဂုဏော၊ သီ  
လကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အ-ဦးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ ဖြောင့် မှန်ရိုးသား၊  
ပြောဆိုသော သစ္စာ စကားသည်၎င်း။ သောဝေယျံ၊ ကိလေ  
သာကင်းဆိတ်၊ ဖြူစင် ကောင်းမြတ်သော စိတ်သည်၎င်း။  
အနုဗ္ဗယာ၊ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၎င်း။  
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မယ်, ဗ၊ ပါဉ္စလည်း။ ယံ သစ္စံ၊ အကြင် ဖြောင့်မှန်  
ရိုးသား၊ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားသည် အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန  
သစ္စေန၊ ထိုသစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အထူးအချွန်၊ သာ  
လွန်မြင့်မြတ်သော။ သစ္စ-ကိရိယံ၊ မယွင်းမရ၊ မှန်ကန်ချော  
ပြေလှသော ဝစီသစ္စာမှုကို။ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။  
အာဂေဇ္ဈေယျာ၊ ကောင်းစွာမြော်မြင်၊ ရှုဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊

ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးရှေးကာလ၌၊ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော။ ဖိနေး၊  
 ဖိနာနံ၊ ငါးမာရ်ဆောင်ပြီး၊ ဘုရားကုသ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
 ၏။ ဓမ္မဗလံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ဆရှိန်ဆစော်၊ အာနုဘော်  
 ကို။ သရိတွာ၊ ထပ်တင်တစေ့စေ့၊ ရှုမြော် အောက်မေ့၍။  
 သစ္စ-ဗ္ဗလံ၊ သစ္စာစကား၏ စွမ်းပကားရှိန်စော်၊ အာနုဘော်  
 ကို။ အဝဿာယ၊ အမှီတကဲ၊ သဟဲပြု၍။ သစ္စ-ကိရိယံ၊ မ  
 ယွင်းမယ၊ မှန်ကန်ချောပြေလှသော ဝဇီသဗ္ဗာမှုကို။ အဟံ၊ ငါ  
 ဘုရားသည်။ အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ။ (၇၄-၇၅၊ ဝိပု  
 လ ဂါထာ၊ စတုတ္ထပါဒ၊ တို့၌ ကိရိယ၊ သဒ္ဓါကြောင့် တထုံး  
 လွန်)။ ။

(၇၆) ဇာတ-ဝေဒ၊ ထိန်ထိန် ပြောင်ညှိုး၊ တောက်  
 လောင်လာသည့် အိုတောမီး။ မေ၊ ငါအား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊  
 အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါအားရှိ  
 သည့်၊ ငါ၏ အတောင်တို့သည်။ အ-ပတနာ၊ နုနုနယ်နယ်၊  
 လွန်သေးငယ်၍၊ ကောင်းကင်ဝယ် လွှားလွှား၊ ပျံသွားနိုင်  
 ကြောင်း၊ အတောင်ကောင်းမဟုတ်ကုန်သေး။ မေ၊ ငါအား။  
 ဝါ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါအား  
 ရှိသည့်၊ ငါ၏ ခြေတို့သည်။ အ-ဝဉ္ဇနာ၊ လျှင်လျှင်လျှားလျား၊  
 ပြေးသွားနိုင်ကြောင်း၊ ခြေကောင်းမဟုတ်ကုန်သေး။ မေ၊ ငါ  
 ၏။ မာတာ၊ စ၊ အမိသည်၎င်း။ ပိတာ၊ စ၊ အဘသည်၎င်း။  
 နိက္ခန္တာ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ အသက်ဘေးကြောင့်၊ ငါ  
 ကို ပစ်၍ထွက်ပြေးကြလေကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်တောမီးသည်။  
 ပရိက္ကမ၊ ရှောင်လွှဲဆုတ်ခွာ၊ ကွယ်ပျောက်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤ  
 သို့။ သစ္စ-ကိရိယံ၊ မယွင်းမယ၊ မှန်ကန်ချောပြေလှသော ဂုဏ်

သစ္စာမှုကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ။  
(ဝိပုလ ဂါထာ)။ ။

(၇၇) သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတြာ။ မယံ၊ ငါ  
ဘုရားသည်။ သစ္စေ၊ မယွင်းမယ၊ မှန်ကန်ချောပြေလှသော  
ဝစီသစ္စာမှုကို။ ကတေ၊ ပြုဆင်သည်ရှိသော်။ သဟ၊ ရှေ့၊  
နောက်၊ မကျ၊ သစ္စာပြုပြီးသည်နှင့် အတူတကွသာလျှင်။ မ  
ဟာ၊ ပစ္စုလိတော၊ ကြောက်ရွယ်လိမ့်၊ ကြီးမားသောအလှူ  
ရှိသော။ သိဝိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသ-ကရိသာနိ၊ တဆွဲ  
ခြောက်မင်းပယ်စာ၊ ပတ်ချာဝန်းပတ်၊ တောအရပ်တို့ကို။  
ဝဇ္ဇေသိ၊ ကြည့်ရှောင်ဖယ်ရှား၊ ကွင်းသွားလေပြီ။ သိဝိ၊ အလှူ  
တရှိန်ရှိန်၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညှိုး၊ လောင်၍လာသော မီးသည်။  
ဥဒကံ၊ ချောင်း၊ မြစ်၊ သမုဒိ၊ ရေအရုတ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်  
သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ယထာ၊ ကွယ်ပပျောက်ပြေ၊ ငြိမ်း  
သေလေသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ကွယ်ပ  
ပျောက်ပြေ၊ ငြိမ်းသေလေ၏။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စေန၊ မှန်  
ကန်ရိုးသား၊ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားနှင့်။ သမေ၊ တူမျှ  
သော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ဤမှန်ကန်ရိုးသား၊  
ပြောဆိုသော သစ္စာစကားသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စ-  
ပါရမီ၊ အခေါင်အဖျား၊ ဖြည့်ကျင့်တော် မူခဲ့ဆင်သည့်၊  
သစ္စာ ပါရမီတော် တရားတည်း။ ။ (ပဿာဝတ္ထဂါထာ။  
တတိယ ပါဒ၊ အစနှစ်လုံးလွန်)။ ။

ဝဇ္ဇ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရား မကွပါဌ၊ ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်  
မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်ယုံစိုက်ဆောက်  
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။



ဇေဂ္ဂသုတ်

(၇၀) ယဿာနုဿရဏောနာ၊ ပိ၊  
 အန္တ-လိက္ခေ၊ ပိ ပါဏိနော။  
 ပတိဋ္ဌ-မဓိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊  
 ဘူမိယံ၊ ဝိယ သဗ္ဗဒါ။ ။

(၇၁) သဗ္ဗ-ပဒ္ဓဝ-ဇာထမ္ဘာ၊  
 ယက္ခ-စောရာဒိ-သန္တဝါ။  
 ဂဏနာ န၊ စ မတ္တာနံ၊  
 ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။ ။

(၇၀-၇၁) ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟော  
 ကြားမြှောက်ဘော်၊ ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏော  
 နာ၊ ပိ၊ ကြည်သာ ရှင် ယူ၊ အေခံ ခေရုံမျှဖြင့် သော်လည်း။ ပါဏိ  
 နော အပေါင်းများစွာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အန္တ-လိက္ခေ၊ အစ  
 ချဉ်၊ မိုးကောင်းကင်၌။ နိဿိန္နာ၊ ပိ၊ လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊  
 နေရကုန်ငြားသော်လည်း။ ဘူမိယံ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း၊  
 ထူပေါင်းတွက်ရေ၊ ကြီးကျယ်ခိုင်ခံ့သော မြေ၌။ နိဿိဒန္တိ၊  
 ဝိယ၊ ထောက်တည်ရာရ၊ နေထိုင်ကြကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊  
 အဖုံဖုံအဖြာဖြာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပတိဋ္ဌ၊  
 ခိုင်ခံ့လှစွာ၊ ထောက်တည်ရာကို။ အမိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရကြကုန်၏။  
 ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား မြှောက်ဘော်၊  
 ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာနု ဘာဝတော၊ တန်ခိုး ရှိန်  
 စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခ-စောရာဒိ-သန္တဝါ၊ ယုတ်  
 မာဆိုးညစ်၊ ဘီလူး၊ ခိုးသူ၊ အစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။

သဗ္ဗု-ပစ္ဆဝ-ဇာလမှာ၊ ဆုံးစုံသောင်းသောင်း နှိပ်စက်ညှင်း  
ဆဲဘတ်သော ဘေးအပေါင်းမှ။ မုတ္တနံ၊ ကင်ရှင်းကြသူ၊  
မျှားစိုလ်သူတို့၏။ ဂဏနာ၊ စ၊ ဂဏန်းမှတ်ချက်၊ အရေအ  
တွက်သည့်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ ပရိက္ခံ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေး  
ဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ စိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ထိုဇေဉ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်  
ကြီးကို၊ ဟော၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်၊  
ဓမ္မ-မာမကအမျိုးသား၊ ဒိုသုတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့  
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။

(၈၀) ဧဝံ မေ သုတံ၊ + ဧကံ သမယံ၊ ဘဂဝါ သာ  
ဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ + ဇေတဝနေ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိကဿ  
အာရာမေ။ ။

(၈၁) တတြိ၊ ခေါ်ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခု  
ဝေါတိ။ + ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော၊ ပစ္စသော  
သုံ၊ ဘဂဝါ တေ-ဒဝေါစ။ + ဘုတ-ပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ၊  
သုရ-သင်္ဂါမော၊ သမုပ-ဗျူဠော အဟောသိ၊ + အထ၊  
ခေါ် ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနံ၊ နိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိ  
သေ အာမန္တေသိ၊ + သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမ-ဂ  
တာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ + အယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံ  
သော၊ ဝါ + မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေ  
ယျာထ၊ + မမံ ဟိဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ + ယံ ဘ  
ဝိဿတိ အယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊  
သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၈၀) ဘန္တေ၊ နာယကဦးစီး၊ အမှူးအကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မဟာ ကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ ဤဇေတဝန်တော်ကို။ မေ၊ အာနန္ဒာမည်ခေါ်၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှေ့တော်မျက်မှောက်၊ စက်တော်အောက်မှ။ ဝေဝိဿိသ္မိ သုတံ၊ ကောင်းမွန်သေချာ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သတင်းရနံ၊ သင်းပျံ့မွှေးထုံ၊ နယဉ်သည့်ကျော်ဟီး၊ သာဝတ္ထိပြည်တော်ကြီး၌။ အ-နာထ-ပိဋိကာသံ၊ သတင်း ဂုဏ်ဟိတံ ဖိတံ ဖိတံ ချော်ပြေး၊ အနာထပိဋိ သုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ စိတ်နေနှလုံး၊ ရွှင်ပြုံးဇေးမြ၊ မွေ့လျော်ရာဌာနဖြစ်သော။ ဇေတ-ဝနေ၊ ဇေတဝန်မည်သီး၊ ဥယျာဉ်တော်ကြီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ လျောင်းထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ လေးပါးဣရိယာ၊ သာယာကြည်ပျူ၊ နေတော်မူ၏။ ။

(၈၁) တဩ၊ ခေါ၊ ထိုသို့မြတ်စွာ၊ နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဘိက္ခု။ သာသနာတော်ထမ်း၊ သားတော် ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့ ဟူ၍ အာမန္တေ သိ၊ သာယာကြည်ပျူ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဧတ ဘိက္ခု။ ထို သာသနာတော်ထမ်း၊ သားတော်ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား အား။ ဘဒ္ဒန္တေ တိ၊ ရှင်တော်ဘုရားဟူ၍။ ပစ္စသောသုံ၊ ရှိသေ၊ ခယ၊ နာခံမြေ၊

ကုန်၏။ ဘဂဝါ။ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။  
 တေ ဘိက္ခု။ ထိုသာသနာတော်ထင်း၊ သားတော်ရဟန်းတို့  
 ကို။ ဇေတဝစနံ ဤသို့သောစကား၊ အကြောင်းအရာများကို။  
 အ၊ ဝေါစ၊ သာယာချိုမြ၊ ဖြိုက်ဆင့်နဲ့ဟတော် မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊  
 ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဘုဘ-ပုဗ္ဗံ၊ ရှေ့အထူး၊ ဖြစ်ဘူး  
 သည်ကား။ ဒေဝါ-သုရ-သင်္ဂါမော၊ တာဝတိံနိသာနတ်၊ အ  
 သုရာနတ်တို့၏၊ ချဉ်းကပ်နှိုင်းနင်း စစ်ထိုးခြင်းသည်။ သမုပ-  
 ဗျူ၊ နန္ဒာ၊ ကောင် စွာစည်းဝေး၊ လုံးထွေးရုံးရခြင်းသည်။ အ  
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။  
 အထ၊ ခေါ၊ ထိုသို့စည်းဝေး၊ လုံးထွေးရုံးရ၊ စစ်ပွဲပြုသောအ  
 ခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံနိသာ၊ နတ်တကာ  
 တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အာဏာစူးရှ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ နတ်တို့  
 သနင်း၊ သကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံနိသာ  
 မည်၊ နတ်တို့ပြည်၌၊ ပျော်တည်နေထိုင်ကြကုန်သော။ ဒေဝေ၊  
 အပေါင်းများစွာ၊ နတ်တကာတို့ကို။ အာမန္တေ သိ၊ မိန့်ဆို၏။  
 မာရိသာ၊ ဝတိန်ပျော်အောင်း၊ အိုနတ်အပေါင်းတို့။ သင်္ဂါမ-  
 ဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ ချဉ်းကပ် သွားရောက် ကြကုန်  
 သော။ ဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံ၊ ဝါ၊ ကြောက်ထိတ်  
 လန့်တွေး စိတ္တကြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ၊  
 ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြန့်တမ်းခြင်းသည်  
 ၎င်း၊ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ မွေးညှင်း ရှင်ပျ၊ အထက်သို့၊  
 ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ကား  
 ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လာ၊ တွေ့ကြုံသော

အခါ၌။ မမေဝ၊သင်တို့သနင်း၊ ငါသကြားမင်း၏သာလျှင်။  
 ဇေဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ ဆောင်လံဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကော  
 ယျာထ၊လည်ဘကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်  
 လော့။ဟိ၊ထိုစကားကေန၊စင်စစ်မှန်၏။မမံ၊သင်တို့သနင်း၊  
 ငါသကြား၏။ ဇေဂ္ဂံ၊စိုက်ထောင်ထူထား၊ဆောင်လံဖျားကို။  
 ဥဇ္ဈော ကယတံ၊ လည် တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်  
 ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ ဝတိန်ပျော်ဆောင်း၊သင်နတ် ဆ  
 ပေါင်းတို့၏။ဝါ၊သင်နတ်အပေါင်းတို့အား၊ယံ ဘယံ၊ဝါ၊ ဆ  
 ကြင်ကြောက်ထိပ်လန့်တွေး၊ စိတ္တုတြာသဘေားသည့်၎င်း။  
 ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ဝါ၊ ဆဩဉ်ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်  
 တင်း၊ကြမ်းတန်းခြင်းသည့်၎င်း။ယော လောမ-ဟံသော၊ဝါ၊  
 ဆဩဉ် မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အသက်သို့ ထောင်ကြွခြင်းသည့်  
 ၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှဘယ၊  
 ဆန္ဒိတတ္ထံ၊လောမ၊ဟံသ၊သည့်။ပဟိ ယိဿတိ၊တဘန်တုံ၊  
 ခေါက်၊ငြိမ်းဇးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၇၂) နောစေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥဇ္ဈောကောယျာထ၊+အထ  
 ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဇ္ဈောကောယျာထ၊+  
 ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥဇ္ဈောက  
 ယတံ + ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ဝါ လောမ-  
 ဟံသော၊ဝါ၊ သော ပဟိ ယိဿတိ။ ။

(၇၂) မေ၊နတ်တို့သနင်း၊ငါသကြားမင်း၏။ဇေဂ္ဂံ၊စိုက်  
 ထောင်ထူထား၊ ဆောင်လံဖျားကို။ နောစေ၊ဥဇ္ဈောကော

ယျာထ၊လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မမော်မကြည့်မိကြ  
 ကုန်ငြားအံ့။ အထ၊တိုသို့ စိုက်ထောင်ထူထား၊ ငါ၏ဆောင်  
 လံဖျားကို၊မျက်ဝါးထင်ပြ၊မကြည့်မိကြသည်ရှိသော်။ပဇာ  
 ပတိဿ၊ပဇာပတိ၊အမည်ရှိသော။ဒေဝ-ရာဇဿ၊အသက်  
 အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့်တူသောနတ်မင်း၏။ဇေတုံ၊စိုက်ထောင်  
 ထူထား၊ ဆောင်လံဖျားကို၊ဥလ္လောကေယျာထ၊လည်တကြွ  
 ကြွ၊ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ဟိ၊ထိုစကား  
 ကေန်၊စင်စစ်မှန်၏၊ပဇာပတိဿ၊ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။  
 ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူ  
 သောနတ်မင်း၏။ ဇေတုံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ ဆောင်လံ  
 ဖျားကို။ဥလ္လောကယထံ၊ လည် ထကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ  
 ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ပဝါ၊ ဝတိန် ပျော်ဆောင်း၊  
 သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်နတ် အပေါင်းတို့အား။  
 ယံ ဘယံ၊ဝါ၊အကြင် ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ ဝိတ္ထ၊ကြာ  
 သ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ဝါ၊ အကြင် ရူပကာ  
 ယခန္ဓာ၊ စက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း ခြင်းသည်၎င်း။  
 ယောလောမ-ဟံသော၊ဝါ၊အကြင်မွေးညှင်းရွှင်ပျ၊အထက်  
 သို့ ဆောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။သော၊  
 ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ လောမ-ဟံသ၊သည်။  
 ပဟိယိဿတိ၊ တတန်တုံ ခေါက်၊ ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။

(၈၃) နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေတုံ  
 ဥလ္လောကေယျာထ + အထ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ

ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ။ + ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-  
ရာဇဿ ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ + ယံ သမိဿတိ သယံ၊  
ဝါ သန္တိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံ သော၊ ဝါ။ သော ပဟိ  
ယိဿတိ။ ။

(၇၃) ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-  
ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့်တူသောနတ်  
မင်း၏။ ဇေဝံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို၊ နော  
စေ၊ ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မ  
မော်မကြည့်မိကြကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ စိုက်ထောင်ထူ  
ထား၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၏ အောင်လံဖျားကို၊ မျက်ဝါးထင်  
ပြ မကြည့်မိကြသည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိ  
သော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့်တူ  
သောနတ်မင်း၏။ ဇေဝံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျား  
ကို ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊  
မော်မကြည့်မိကြကုန်လော။ ဟိ၊ ထိုစကားကောနံ၊ စင်စစ်မှန်၏။  
ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အ  
သက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဇေဝံ၊  
စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံ ဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကယတံ၊  
လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်မကြည့်မိကြကုန်သော။  
ဝေါ၊ ဝတိနံပျော်ဆောင်း၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်  
နတ်အပေါင်းတို့အား။ ယံ သယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်  
လန့်တွေး၊ စိတ္တု၊ ကြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ သန္တိတတ္ထံ၊  
ဝါ၊ အကြင် ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတမ်း

ခြင်းသည်၎င်း။ ဟောလောမ-ဟံသော၊ဝါ၊ အကြင် မွေး  
ညှင်း၍ပျ၊ အသက်သို့ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿ  
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဣယ၊ ဆန္ဒိတတ္တ၊  
လောမ-ဟံသ၊ သည်၊ ပဟိယိဿတိ၊ တဘန် တုံ ခေါက်၊  
ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၈၄) နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေ·ဂ္ဂံ  
ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ + အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ၊  
ဇေ·ဂ္ဂံ ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ + ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-  
ရာဇဿ ဇေ·ဂ္ဂံ ဥဇ္ဈော ကယတံ + ယံ ဘဝိဿတိ ဘ  
ယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပဟိ  
ယိဿတိ·တိ။ ။

(၈၄) ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာ  
ဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့်တူသော နတ်မင်း  
၏။ ဇေ·ဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ နော စေ၊  
ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မမော်  
မကြည့်မိကြကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့စိုက်ထောင်ထူထား၊  
ဝရုဏ နတ်မင်း၏ အောင်လံဖျားကို၊ မျက်ဝါးထင်ပြ၊ မ  
ကြည့်မိကြသည်ရှိသော်၊ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၊ အမည်ရှိ  
သော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့်တူ  
သော နတ်မင်း၏။ ဇေ·ဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျား  
ကို။ ဥဇ္ဈောကေယျာယ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊



မော်ကြည့်ကြကုန်လော။ ဟိ၊ ထိုစကားကောနိ၊ စင်စစ်မှန်၏။  
 ဤသာနဿ၊ ဤသာန၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အ  
 သက်၊ အဆင်း၊ ပါသကြားနှင့်တူသောနတ်မင်း၏။ ဇေတုံ၊  
 စိုက်ထောင်သူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကယတံ၊  
 လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။  
 ဝေါ၊ ဝဘိနံပျော်စောင်း၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်  
 နတ်အပေါင်းတို့အား။ ယံဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်  
 လန့်တွေး၊ စိတ္တ၊ ကြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆန္ဒိတဏှံ၊  
 ဝါ၊ အကြင် ရူပကာယစန္ဒာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်း  
 တမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင်  
 မွေးညှင်း၍ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ ဘ  
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒိ  
 တဏှံ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဘန် တုံ၊  
 ခေါက်၊ ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကော၊ နတ်  
 တို့သံနင်း၊ သကြားမင်းသည်။ ဒေဝေ၊ အပေါင်းများစွာ၊ နတ်  
 တကာတို့ကို။ အာမန္တေ သိ၊ မိန့်ဆို၏။ ။

(၇၅) တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ၊ ဝါ ဒေဝါ  
 နမိန္ဒဿ ဇေတုံ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ + ပဇာပတိဿ၊ ဝါ  
 ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေတုံ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ + ဝရုဏဿ၊ ဝါ  
 ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေတုံ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ + ဤသာနဿ၊ ဝါ  
 ဒေဝ ရာဇဿ ဇေတုံ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ + ယံ ဘဝိဿတို့

ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပ  
ဟိယေသာ၊ ပိ နော ပဟိယေသာ၊ ပိ။ ။

(၈၅) ဘိက္ခုဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဧဝံ၊  
နံ၊ စာတု မဟာရာဇ်၊ တာဝ တိနိဿာ၊ နတ်တကာ တို့ကို။  
ဣဒ္ဓိဿ၊ ဇာတာ၊ ဝိ၊ ဇာတာ၊ ဇာတာ၊ ဇာတာ၊ ဇာတာ၊ ဇာတာ၊ ဇာတာ၊  
သကြင်းမင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေ၊ ဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊  
အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊  
ရည်ရော်ဆွေ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊  
ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဧဝံ-ရာဇဿ၊  
နတ်မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေ၊ ဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊  
အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊  
ရည်ရော်ဆွေ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။  
ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။ ဧဝံ-ရာဇဿ၊ နတ်  
မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေ၊ ဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံ  
ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆွေ  
၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊  
ဤသာန၊ အမည်ရှိသော။ ဧဝံ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံ၊  
ခေါ၊ ပန၊ ဇေ၊ ဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။  
ဥလ္လောကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆွေ၊ မော်  
ကြည့် ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံ ဘယံ၊ ဝါ၊ အ  
ကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တွေးမိတ္တုကြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။  
ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရှုပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်  
တင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ-ဟံသော၊

ဝါ၊ အကြင် မွေးညှင်း ရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြွခြင်း သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒတတ္ထ၊ သောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယေထာ၊ ပိ၊ လွတ်ကင်းရှင်းကွာ၊ ပျောက်သော်လည်း ပျောက်ရာ၏။ နော၊ ပဟိယေထာပိ၊ မလွတ် မကွာ၊ မပျောက်ဘဲ သော်လည်း ရှိရာ၏။ ။

(၈၆) တံ ကိဿ ဟေတု။ + သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဧဝါနံ။ မိန္ဒော + အ-ဝိတ- ရာဂေါ အ-ဝိတ- ဧဝါသော အ-ဝိတ-မောဟော + ဘိရု ဆန္ဒိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။ ။

(၈၆) တံ၊ ထိုသို့ ပျောက်ခြင်း မပျောက် ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘွဲ့ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများဘို့။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝါနံ၊ စွာတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံနိသာ၊ နတ်တကာတို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အာဏာစူးရှ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ နတ်တို့သနင်း၊ သကြားမင်းသည်။ အ-ဝိတ-ရာဂေါ၊ မကင်းမကွေ၊ အမြဲတည်နေသောရာဂလည်းရှိ၏။ အ-ဝိတ-ဧဝါသော၊ မကင်းမကွေ၊ အမြဲတည်နေသော ဒေါသလည်းရှိ၏။ အ-ဝိတ-မောဟော၊ မကင်းမကွေ၊ အမြဲတည်နေသော မောဟလည်းရှိ၏။ ဘိရု၊ အမြဲမပြတ်၊ ကြောက်လည်း ကြောက်တတ်၏။ ဆန္ဒိ၊ အမြဲမပြတ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း ကြမ်းထော်တတ်၏။ ဥတြာသိ၊ အမြဲမပြတ်၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်တတ်၏။ ပလာယိ၊ လွတ်ရာတပါး၊ ပြေးလည်း ပြေးသွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤ

သို့ရပေါင်း၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်  
သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယေ  
ထာ၊ ပိ၊ လွတ်ကင်းရှင်းကွာ၊ ပျောက်သော်လည်း ပျောက်  
ရာ၏။ နော၊ ပဟိယေထာ၊ ပိ၊ မလွတ်မကွာ၊ မပျောက်ဘဲ  
သော်လည်းရှိရာ၏။ ။

(၈၇) အဟ၊ ဉ္စ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ဇေ ဝဒါမိ၊ + သစေ  
တုမှာကံဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံ၊ ဝါ ရုက္ခ-မူလ-ဂတာ  
နံ၊ ဝါ သုညာ ဂါရ-ဂတာနံ၊ ဝါ + ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ၊ ဝါ  
ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသေ၊ ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမ  
ယေ အနုဿရေယျာထ။ ။

(၈၇) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ အဟ၊ ဉ္စ၊  
သင်တို့ဆရာ၊ ငါတုရားသည်ကား။ ခေါ်၊ မချကေနံ အမှန်  
စင်စစ်။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဟောပြုသ၊ ဆိုဆုံးမ၏။  
ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ အရည-ဂတာနံ၊  
ဝါ၊ တောအရပ်သို့ဖြစ်စေ၊ ချဉ်းကပ်နေကုန်သော။ ရုက္ခ-မူ  
လ-ဂတာနံ၊ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းအရပ်သို့ဖြစ်စေ၊ ချဉ်းကပ်နေ  
ကုန်သော။ သုညာ ဂါရ-ဂတာနံ၊ ဝါ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့  
ဖြစ်စေ၊ ချဉ်းကပ်နေကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့  
အား။ ဘယံ၊ ဝါ၊ ကြောက်စိတ် လန့်တွေး၊ စိတ္တကြာသ၊  
ဘေးသည်၎င်း။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ ရူပကာယ ခန္ဓာ၊ ခက်မာ  
တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်းသည်၎င်း။ လောမ-ဟံသေ၊

ဝါ၊မွေးညှင်း ရှင်ယု၊အထက်သို့ ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။  
သစေ၊ဥပ္ပဇေယျ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်တုံငြားအံ့။ တသ္မိ  
သမယော၊ထိုသို့ဖြစ်လာ၊ ကြုံကြိုက်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ချိုး  
အံ့မကုန်၊ငါထုရား၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်ကို သာလျှင်။ အနုဿ  
ရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်  
လော့။ ။

(၈၈) ဣတိ၊ ဝိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာ  
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ +ဝိဇ္ဇာ-စရဏ=သမ္ဗုဒ္ဓော၊ သုဂတော၊ လော  
က-ဝိဒ၊ +အနုတ္တရော ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊သတ္ထာ ဒေဝ-  
မနုဿာနံ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘဂဝါ-တိ။ ။

(၈၉) မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ + ယံ  
ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ၊ဝါ လောမ-ဟံသော၊  
ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၀) သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်  
ထုရားသည်။ ဣတိ၊ဝိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ ကိလေသာတို့မှ၊  
ဝေးကွာတော် မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်  
လည်း၊အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ထို  
သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ထုရားသည်။ ဣတိ၊ဝိ၊မဘောက်  
မပြန်၊ သယန္တုဉာဏ်ဖြင့်၊ငါးတန်ဥေယျ၊ ဓမ္မထုံးစံ၊တရား  
ပုံကို၊ အကုန်အစင်၊ သိမြင်တော်မူတတ်၊ ဤသို့သောဂုဏ်  
သကတ်ကြောင့်လည်း။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓိ၊

မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်  
 ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့  
 ငါးပါးတို့နှင့်၊ ခါခြားကုံလုံ၊ ပြည့်စုံတော်မူတတ်၊ ဤသို့  
 သောဂုဏ်သကတိကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နော၊  
 ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့  
 ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊  
 ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ဘေးဒုက္ခမသန်း၊ ခေမာနန်းသို့၊ ကြွမြန်းတော်  
 မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတိ ကြောင့်လည်း။ သုဂ  
 တော၊ သုဂတ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်  
 ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ သတ္တော-ကာသ၊  
 သင်္ခါရဟု၊ လောကဏလုံး၊ သိမ်းကျုံးကုန်စင်၊ သိမြင်  
 တော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတိ ကြောင့်လည်း။  
 လောက-ဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊  
 ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ မိမိ  
 ထက်ကဲပြု၊ တူနိုင်သူမရ၊ လွန်ကဲကြီးမြတ်ထွ၍၊ ရိုင်းပြစော်  
 ကား၊ ဆုံးမသင့်၊ ဆုံးမထိုက်သော၊ လူယောက်ျား၊ နတ်  
 ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်အမျှားတို့ကို၊ တုတ်၊ ခား၊ မပြု၊ တရား  
 ချသဖြင့်၊ ဆုံးမစွဲပြင်၊ သွန်သင်တော်မူတတ်၊ ဤသို့သော  
 ဂုဏ်သကတိ ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသ-ဒမ္မ-သာ  
 ရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊ မည်တော်မူ၏။ သော  
 ဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊  
 ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ့ ခပ်သိမ်းသူတို့၏၊ ဆရာတဆူအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး  
 ဖြစ်လတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတိ ကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ  
 ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ-မနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ထိုသုံးလူ့ ထွင်ထား၊ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဣ  
တိ၊ပိ၊ သစ္စာလေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိတတ်၊ ဝေ  
နေယျတို့ကိုလည်း၊ သိစေတော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်  
သကတ် ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓ၊မည်တော်မူ၏။ သော  
ဘဂဝါ၊ထိုသုံးလူ့ ထွင်ထား၊ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ပိ၊  
ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရီ၊ ကာမ၊ ပယတ္တ၊ ဂုဏ်၊ ဘုန်း  
ခြောက်စုံတို့နှင့်၊ ကုံလုံထော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သ  
ကတ်ကြောင့်လည်း။ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ၊မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊  
ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်  
မေ့ကြကုန်သော။ ။

(၈၉) ဘိက္ခဝေ၊ငါ၏ချစ်သား၊ရဟန်းများတို့။ ဟိ၊ထို  
စကားကော်၊ စင်စစ်မှန်၏။ မမံ၊ချီးအံ့မကုန်၊ ငါဘုရား၏  
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊  
အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယံ  
ဘယံ၊ဝံ။ အကြင်ကြောက်တိတ်လန့်တွေး၊ ဗိတ္တု၊ကြာသ၊  
ဘေးသည်၎င်း။ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ဝါ၊ အကြင်ရှုပကာယခန္ဓာ၊  
ခက်မာ တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း ခြင်းသည်၎င်း။ ယော  
လောမ-ဟံသော၊ဝါ၊အကြင် မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့  
ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သော၊ ထို  
သို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ လောမ-ဟံသ၊သည်။ ပ  
ဟိယိဿတိ၊တဘန်တုံ၊ခေါက်၊ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၉၀) နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊ + အထ ဓမ္မံ  
အနုဿရေယျာထ။ ။

(၉၁) သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္နိဋ္ဌိ  
ကော၊ အ-ကာလိကော၊ ဇဟိ ပဿိကော၊ + ဩပနေယျို  
ကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ-တိ။ ။

(၉၂) ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံ  
ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊  
ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၀) မံ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါဘုရား၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ နော  
စေ၊ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ကား၊ မဆောက်မေ့မိ  
ကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ မဆောက်မေ့မိကုန်  
သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ များစွာပုံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူး  
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ ဆော်  
မေ့ကြကုန်လော။ ။

(၉၁) ဘဂဝတာ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။  
အက္ခာတော၊ ဒေသနာညွှတ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်း  
ဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊  
ဓမ္မခန့်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော် မြတ်သည်။  
သွာက္ခာတော၊ အာဒိကလျာဏ၊ စသည်ပုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်  
တို့နှင့်၊ ကုံလုံပြည့်ဝ၊ သကတ္တကြောင့်၊ သွက္ခာတ၊ မည်တော်  
မူ၏။ ဘဂဝတာ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။  
အက္ခာတော၊ ဒေသနာညွှတ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်း  
ဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး။



ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော တရားတော်  
 မြတ်သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ အရိယာရှင်တော်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်  
 တို့သာ၊ မြင်မြင်သိချ၊ သကတ္ထကြောင့်၊ သန္တိဋ္ဌိက၊ မည်  
 တော်မူ၏။ ဘဂဝတာ၊ သုံးလူထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား  
 သည်။ အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့် ဝေ  
 ဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ အရိယ  
 မဂ်လေးပါး၊ မြတ်တရားသည်။ အ-ကာလိကော၊ မြင့်ရှည်  
 ကာလ၊ မဆိုင်းတူဘဲ၊ အမြဲမချ၊ မိမိအခြားမဲ့၌၊ အကျိုးပေး  
 သော သကတ္ထကြောင့်၊ အ-ကာလိက၊ မည်တော်မူ၏။ ဘဂ  
 တာ၊ သုံးလူထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊  
 ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ် ဟော  
 ကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊  
 နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ ဖေဟိ-  
 ပဿိကော၊ စန်းငွေသော်တာ၊ ရှေ့ပြုဗ္ဗာမှ၊ ပေါ်လာကာလ၊  
 ခါသုခသုခသို့၊ ဖြဖြညီညာ၊ ပေါင်းရလာသဖြင့်၊ ဝမ်းသာရွှင်  
 ပျ၊ လာပါ၊ ရှုပါ၊ ဟူသော အစီအရင်ကိုခံတော်မူထိုက်သော  
 သကတ္ထကြောင့်၊ ဖေဟိ-ပဿိက၊ မည်တော်မူ၏။ ဘဂဝတာ၊  
 သုံးလူထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ ဒေ  
 သနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြား  
 တော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်  
 အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ ဩပနေယျ  
 ကော၊ ပုဆိုးဥသျှောင်၊ မီးလောင်သော်လဲ၊ မသတ်ဘဲနှင့်၊  
 စိတ်ထဲဆောင်သွင်း၊ စိတ်ဖြင့်ဆောင်ခြင်းကို၊ မယွင်းမချ၊ ခံ  
 တော်မူထိုက်သော သကတ္ထကြောင့်၊ ဩပနေယျက၊ မည်

တော်မူ၏။ အကတော၊ သုံးလူထွင်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား  
သည်။ အက္ခာတော ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေ  
ဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူဆပ်သော။ ဓမ္မော၊ လော  
ကုတ္တရာ ကိုးပါး၊ ဖြတ်တရားကို။ ဝါ၊ ဖြတ်တရားသည်။  
ဝိညူဟိ၊ သစ္စာလေးဝ၊ ဖြတ်ဓမ္မကို၊ ကျနမြင်သိ၊ ပညာရှိ  
တို့သည်။ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော၊ အသီးအသီး၊ စိတ်နှလုံး၌ သို့  
မှီး၍၊ မငြီးနေ့ည၊ ခံစား ရှုမြင်ဆပ်သော သကတ္ထကြောင့်၊  
ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿရေယျာ  
ထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော။ ။

(၉၂) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ၊  
ထိုစကားကောန်၊ စင်စစ်မှန်၏။ ဓမ္မံ၊ များငှာဖုံဖုံ၊ တရားတော်  
ဖြတ်၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲ  
နိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ ယံ  
ဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ ဝိတ္တု၊ ကြာသ၊  
ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရှုပကာယခန္ဓာ၊  
ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း ခြင်းသည်၎င်း။ ယော  
လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင် မွေးညှင်းရှင်ပြီ၊ အထက်သို့  
ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထို  
သို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမ ဟံသ၊ သည်၊ ပဟိ  
ယိဿတိ၊ တဘန်တုံ၊ ခေါက်၊ ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၉၃) နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ + အထ သံဃံ  
အနုဿရေယျာထ။

(၉၄) သု·ပ္ပဋိ-ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက-သံ  
ဃော၊ + ဥဇု·ပ္ပဋိ-ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ +  
ဉာယ·ပ္ပဋိ-ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + သာမိ  
စိ·ပ္ပဋိ-ပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + ယဒိဒံ  
စက္ကာရိ ပုရိသ-ယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလာ + ဇေ ဘ  
ဂဝတော သာဝက-သံဃော + အာဟု နေယျော၊ ပါဟု  
နေယျော၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ + အဉ္ဇုထိ၊ ကရုဏီယော၊ အ  
နုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ·တိ။ ။

(၉၅) သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံ  
ဘဝိဿတိ ဘယံ၊ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ ဟံသော၊  
ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။ ။

(၉၆) တံ ကိဿ ဟေတု၊ + တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခ  
ဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ + ဝိဟ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါ  
သော ဝိဟ-မောဟော + အ-ဘိရူ အ-ဆန္တိ အနုတြာသိ  
အ-ပလာယိတိ။ ။

(၉၇) ဓမ္မံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူး  
ဂုဏ်ကို။ နော စေ၊ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ကား၊ မ  
အောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ ယွင်းသုန်၊ မအောင်  
မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ များလှဖုံဖုံ သံဃာတော်မြတ်  
၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အတန်တလဲလဲ၊ စွဲ  
မြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော။ ။

(၉၈) ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား  
၏၊ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာကော်

သည်။ သုပ္ပုပ္ပိ ပန္နော၊ ဆုံးမတိုင်းသာ၊ ကျင့်သိက္ခာကို၊ ကောင်းစွာနိဗ္ဗာ၊ ကျင့်ကြံတော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ သုပ္ပုပ္ပိ-ပန္န မည်တော်မူ၏။ ။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ ဥဇ္ဇုပ္ပုပ္ပိ-ပန္နော၊ သာဓဋ္ဌယျ၊ မာယာ၊ ကင်းကွာစင်ပါ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော် မူသော သကတ္ထကြောင့်။ ဥဇ္ဇုပ္ပုပ္ပိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ ဉာယုပ္ပုပ္ပိ-ပန္နော၊ ငြိမ်းရာကေန၊ ခင်စစ်မှန်သည့်၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၊ မြှော်ကိုးတောင့်တ၊ ကျင့်ကြံတော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ ဉာယုပ္ပုပ္ပိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ သာမိဗ္ဗိပ္ပုပ္ပိ-ပန္နော၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ခင်သိမ်းသူတို့၊ ကြည်ပျူ၊ ခ၊ ယ၊ ရှိသေထိုက်အောင် ကျင့်ကြံ တော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ သာမိဗ္ဗိပ္ပုပ္ပိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ၊ ယာနိ ဣမာနိ ပုရိသ-ယုဂါနိ၊ အကြင်ယှဉ်တွဲစုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယဒိဒံ၊ ယေ ဣမေ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်မယှဉ်မတွဲ၊ အသီးခွဲဆို၊ မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သေ၊ သော သာဝက-သံဃော၊ ထိုအစုံအားဖြင့် လေးပါး၊ အသီးအားဖြင့် ရှစ်ပါး၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်ယူ၊ ကြည်ပျူ၊ ရှင်ပျူ၊

ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်းကိုခံတော်မူ ထိုက်သော သကတ္ထ  
 ကြောင့်။ အာဟုနေယျ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ပါဟုနေယျော၊  
 လွန်စွာဝေးကွာ၊ ရပ်ဒိသာမှ၊ ရောက်လာမိတ္တ၊ ဉာတက  
 အား၊ ရည်၍ထားသည့်၊ ထူးပြားကောင်းလှ၊ ပစ္စည်းကို ခံ  
 တော်မူ ထိုက်သော သကတ္ထ ကြောင့် ပါဟုနေယျ၊ မည်  
 တော်မူ၏။ ။ ဒက္ခိဏေယျော၊ ချမ်းသာပွားရန်၊ ရည်သန်  
 ထောင့်တ၊ လှူဒါန်းသည်ကို၊ ခံတော်မူထိုက်သော သကတ္ထ  
 ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ အဉ္စလီ- ကရဏီ  
 ယော၊ လက်အုပ်ချီမိုး၊ ရှိခိုးဝပ်ချ၊ ရှိသေထိုက်သော သ  
 ကတ္ထကြောင့်၊ အဉ္စလီ-ကရဏီယ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ လော  
 ကဿ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ တူ  
 ဘက်မရ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်လှသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်း  
 မှုမျိုး၏ စိုက်ပျိုးပစ်ချရာ၊ လယ်ကာ မြေကောင်း အတူ၊ ဖြစ်  
 တော်မူသော သကတ္ထ ကြောင့်၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ မည်တော်မူ  
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊ အဘန်ထလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊  
 ဆောက်မေ့ကြဲကုန်လော့။ ။

(၉၅) ဘိက္ခုဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ၊ ထို  
 စကားကောန်၊ စင်စစ်မှန်၏။ သံသံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ သံဃာထော်  
 မြတ်၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဘန်ထလဲလဲ၊ စွဲမြဲ  
 နိစ္စ၊ ဆောက်မေ့ကြဲကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊  
 ယံဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောင့်ပိတ်လန့်တွေး၊ စိတ္တ၊ ကြာသ၊  
 ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရှုပကာယခန္ဓာ၊  
 ခက်မှာ ထောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း ခြင်းသည်၎င်း။ ယော

လောမ-ဟံသော,ဝါ။ အကြင်မွေးညှင်း ရွှင်ယု။ အထက်သို့ ထောင်ကြွခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ထို သို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ,ဆန္ဒိတတ္ထ,လောမ-ဟံသ,သည်။ ပဟိ ယိဿတိ၊ တဘန်တုံ,ခေါက်၊ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၉၆) တံ၊ထိုသို့ တဘန်တုံ,ခေါက်၊ ငြိမ်းဇေး ပပျောက် ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘွဲ့,ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ငါ၏ချစ်သော၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ,ယထွာ၊အကြင် ကြောင့်။ အရဟံ၊သု ချရ်သု၊ နတ်နှင့်လူတို့၊ကြည်ပျူဦး ခိုက်၊ မူဇော် အလူးကို၊ ခံတော် မူထိုက်သော။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊မတောက်ပြေန်၊ဘုသယံဖြင့်၊ ငါးတန်ဥေယျ၊ဓမ္မ ကုန်စင်၊သိမြင်တော်မူသော။ တထိဂတော၊ငါထုရားသည်။ ဝိတ-ရာဂေါ၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ၊ ကင်းရှင်းသောရာဂ လည်းရှိတော်မူ၏။ ဝိတ-ဒေါသော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ၊ ကင်းရှင်းသော ဒေါသလည်း ရှိတော်မူ၏။ ဝိတ-မောဟော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ၊ ကင်းရှင်းသောမောဟလည်းရှိတော် မူ၏။ အ-ဟိဗျ၊ အမြဲသာဝရ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှလည်းကင်း ပတော်မူ၏။ အ-ဆန္ဒိ၊အမြဲသာဝရ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြမ်းထော် ခြင်းမှလည်းကင်းပတော်မူ၏။ အနုကြာသိ၊ အမြဲသာဝရ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူ၏။ အ-ပလာယိ၊ အ မြဲသာဝရ၊တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးခြင်းမှလည်းကင်းပတော် မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရပေမိန်း၊ အကြောင်းကြောင်းငွေ့။ သော၊ ကိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ဘယ,ဆန္ဒိတတ္ထ,လောမ-ဟံသ,သည်။ ပ ဟိယိဿတိ၊တဘန်တုံ,ခေါက်၊ ငြိမ်းဇေးပပျောက်လတ္တံ့။ ။

(၉၇) ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ + ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂ  
တော အထာပရံ ဇောဒဝေါစ သတ္ထာ။ ။

(၉၇) ဘဂဝါ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်ထော် ဘုရား  
သည်။ ဣဒံ-ဝစနံ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ၊ မိန့်ချွေဆစ၊  
ပထမတည်ထား၊ ဤရုဏ္ဏိယ စကားကို။ အဝေါစ၊ သံသာ  
ချိုမြ၊ ထုတ်ဆောင်ဟောပြတော်မူလေပြီ။ သုဂတော၊ ဘေး  
ရန်ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းပြတ်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်ရပ်သို့၊ ကြွ  
သွားတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်ထော်  
ဘုရားသည်။ ဣဒံ-ဝစနံ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ၊ မိန့်ချွေ  
ဆစ၊ ပထမတည်ထား၊ ဤရုဏ္ဏိယ စကားကို။ ဝတ္ထာန၊ ထုတ်  
ဆောင်တည်း၊ ဟောပြတော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုသို့ဟော  
ကြား၊ ရုဏ္ဏိယမှတစ်ပါးသော။ ဇောံ၊ ဝစနံ၊ အရညေ ရုက္ခ-မူ  
လေ၊ ဝါ၊ အစပြာသည်၊ ဤဂါထာကောင်းကို။ အဝေါစ၊ ထပ်  
ခါကျူးချွေ၊ ဟောပြတော်မူလေပြီ။ ။

(၉၈) အရညေ ရုက္ခ-မူလေ၊ ဝါ၊  
သုညာဂါရေ၊ ဝ ဘိက္ခဝေါ၊  
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊  
ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။ ။

(၉၉) နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊  
သောက-ဇေဋ္ဌံ နရောသဘံ၊

အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊  
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။ ။

(၁၀၀) နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊  
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။  
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊  
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။ ။

(၁၀၁) ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တောနံ၊  
ဓမ္မံ သံဃာ၊ ဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။  
ဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ဝါ။  
လောမ-ဟံသော၊ န ဟောဿတိ။ ။

ဇေတု-ပရိတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

(၉၈) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ တုမ္မာ၊  
သင်ချစ်သားတို့သည်။ အရညေ၊ ဝါ။ လူသူကင်းပြတ်၊ တော  
အရပ်၌သော်၎င်း။ ရုက္ခ-မူလေ၊ ဝါ။ လူသူကင်းရှင်း၊ သစ်ပင်  
ရင်း၌သော်၎င်း။ သုညာဂါရေ၊ ဝါ။ အသံကင်းပြတ်၊ ဆိတ်  
ငြိမ်ရာ အရပ်၌သော်၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါတုရား၏  
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊  
ဆောက်မေ့ကြကုန်လော။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့တစေ့စေ့၊ ငါ  
တုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၊ အဘန်တလဲလဲ ဆောက်မေ့  
သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ဘယံ၊  
ကြောက်ထိတ် လန့်တွေး၊ ဝိတ္တု၊ ကြာသ၊ ဘေး အစရှိသော  
အပြစ်သည်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်နိုင်ရာ။ ။ (သုညာဂါရေ



ဝ,၌ဆန်းကြောင့်ရသေ။တုမှာက,၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်  
ကြေ။ ။ပဿောဝတ္ထဂါထာ။ ။

(၉၉)လောက-ဇေဋ္ဌံ၊ ပထမဦးစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ  
သော ဥဒ္ဓံတွင်းမှ၊ ထွက်ပေါ် လာသဖြင့်၊ များစွာသီးသီး၊  
သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့ထက် ကြီးတော်မူသော။ နုရာသဘံ၊  
ဆလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ သတ္တဝါဟူသမျှတို့ထက် မြတ်ထော်မူ  
သော။ ဗုဒ္ဓံ၊သုံးဘုံထွဋ်ထား၊ ငါဘုရားကို။နောစေ,သရေ  
ယျာထ၊အကယ်၍ကား မဆောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့။ အထ၊  
ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ ငါဘုရားကို မဆောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိ  
သော်။ နိယျာနိကံ၊ ဒုက္ခမြားမြောင်၊ သံသရာဝဋ်မှ ထုတ်  
ဆောင်တတ်သော။ သု-ဒေသိတံ၊ သုံးဘုံထွဋ်ထား၊ ငါဘု  
ရားသည်၊ပိုင်းခြားရှင်းဖြတ်၊ ကောင်းမွန်စွာဟောကြားအပ်  
သော။ ဓမ္မံ၊မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မစနံ ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါး  
သောတရားတော်မြတ်ကို။ သရေယျာထ၊အဘန်တလဲလဲ၊  
စွဲမြဲနိစ္စ၊ဆောက်မေ့ကြကုန်လော။ ။(ပဿောဝတ္ထဂါထာ)။

(၁၀၀) နိယျာနိကံ၊ ဒုက္ခမြားမြောင်၊ သံသရာဝဋ်မှ၊  
ထုတ်ဆောင်တတ်သော၊ သု-ဒေသိတံ။သုံးဘုံထွဋ်ထား၊ငါ  
ဘုရားသည်၊ ပိုင်းခြားရှင်းဖြတ်၊ ကောင်းမွန်စွာဟောကြား  
အပ်သော။ဓမ္မံ၊မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မစနံ ပရိယတ်, ဆယ်ပါး  
သောတရားတော် မြတ်ကို။ နော စေ,သရေယျာထ၊ အ  
ကယ်၍ကား မဆောက်မေ့မိ ကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့  
ယွင်းသုန်၊တရားတော်ကိုမဆောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။  
ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုမျိုး၏၊ စိုက်မျိုးပစ်ချရာ၊ လယ်တာ

မြေကောင်းအတူ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ အနုတ္တရံ၊ တုဘက်မ  
ရ၊ ကဲလွန်သုံးမြတ်သွသော။ သံဃံ၊ ကိလေသာမြို့မှေး၊ ကင်း  
ဝေးစင်ပြတ်၊ အရိယာ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရေယျာ  
ထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြီနိစ္စ၊ အောံမေ့ကြကုန်လော။ ။  
(ပဿာဝတ္ထဂါထာ)။ ။

(၁၀၁) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဝေံ၊  
ဤသို့ဟောကြားညွှန်ပြ၊ ဆိုဆုံးမသည့်၊ သာမုတ္တံသိက ဒေ  
သနာ၊ ဣတိ၊ ပိုသောဘဂဝါ၊ စသော အခြင်းအရာဖြင့်။  
ဗုဒ္ဓ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါဘုရား၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်ကို၎င်း။  
ဓမ္မ၊ များလှဖုံဖုံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၎င်း။  
သံဃ၊ သင်္ချာသင်္ချေ၊ တွက်ရေမကုန်၊ သံဃာတော်မြတ်၏  
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊ ထပ်ထပ်ခါခါ၊ သဒ္ဓါတိုး  
ပွား၊ ဆောက်မေ့ကြကုန်သော သင်ချစ်သားတို့အား။ ဘ  
ယံ၊ ဝါ၊ ကြောက်သိတ်လန့်တွေး၊ မိတ္တုကြာသ၊ ဘေးသည်  
၎င်း။ ဆန္ဒိတက္ကံ၊ ဝါ၊ ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊  
ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ မွေးညှင်း  
ရှင်ပျ၊ အသက်သို့ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ န ဟေသတိ၊  
မဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ဇေဝုတ္တ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရား မကွဲပါ၌၊ ဇေဝုသုတ်ပရိတ်  
တော်မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ဆောက်လံစိုက်  
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

အာဇာနည်ယသုတ်

(၁၀၂) အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊  
 သာသနေ သာရ-သမ္ပတေ။  
 အ-မနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊  
 သဒါ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိတိ။ ၊

(၁၀၃) ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊  
 အ-ဟိံသာယ၊စ ဂုတ္တိယာ။  
 ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊  
 ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။ ၊

(၁၀၂-၁၀၃) နာထဿ၊ သတ္တဝါအများ၊ သုံးထုံ သားတို့၏၊ ကိုးစား၌တင်းရာ၊ ကရုဏာ သခင်၊ ရှင်တော် ဘုရား၏။ သာရ-သမ္ပတေ၊ သူတော် အပေါင်း တို့သည်၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သော။ သာသနေ၊ ထိန်တိန်ပြောင် ညီး၊ သံသနာတော်ကြီး၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါကင်းပါ၊ မ ကြည်ညိုကြကုန်သော။ စဇ္ဈေဟိ၊ မာန်တကြွကြွ၊ စက်မာ ကြမ်းကြုတ်ကြကုန်သော။ သဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ၊ အခါမစဲ။ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိတိ၊ သနား ကြင်နာ၊ ကရုဏာ မကပ်၊ မ ကောင်းသော အမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော။ အ-မနုဿေဟိ၊ ရန်ငြောင့် ရန်ဆူး၊ ဖိတ္တာဘိလူးတို့သည်။ စတဿန္တံ၊ ရဟန်း ယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမအားဖြင့်၊ ထေးပါး ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ချောက်လာသမျှ အရပ်ရပ်၊ ပရိသတ်တို့ကို။ အ-ဟိံသာယ၊စ၊ ဒေါသထန်ပြင်း၊ မျက်

မာန်သွင်း၍၊ မညှင်းဆဲခြင်းဌာသင်း။ ဂုတ္တိယာ၊ စ၊ မေတ္တာ၊  
 ကရုဏာ၊ နှစ်ဖြာ သွတ်သွင်း၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းဌာသင်း။  
 မဟာဝိရော၊ လုံ့လ ဝီရိယ တရား၊ ကြီးမြတ်တော် မူသော  
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံ ပရိတ္တံ၊ တန်ခိုး တေဇော်၊ အာနု  
 ဘော်ကြီးမား၊ အကြင် အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တော်  
 တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ကရုဏာရှေသွား၊ မေတ္တာထား၍၊  
 ဟောကြားတော် မူလေပြီ။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ ဟောကြား၊  
 အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တော်တရားကို။ ဟေ၊ ညီညွှာဖြ  
 ဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက် ကြသည်။ ဓမ္မ-မာမက အမျိုး  
 သား၊ အိုသူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊  
 ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။(ပဏှာဝတ္ထဂါထာ)။ ။

(၁၀၄) ဝိပဿိဿ၊ စ နမ·တ္ထု၊  
 စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။  
 သိဝိဿာ၊ ဝိစ နမ·တ္ထု၊  
 သဗ္ဗ-ဘူတာ·နုကမ္ပိနော။ ။

(၁၀၅) ဝေဿသုဿ၊ စ နမ·တ္ထု၊  
 နှာတကဿ တပဿိနော။  
 နမ·တ္ထု ကကုသန္တဿ၊  
 မာရ-သေနာ-ပမန္တိနော။ ။

(၁၀၆) ကောဏာဂမနဿ နမ·တ္ထု၊  
 ဗြဟ္မဏဿ ဂုဿိမတော။

ကဿပဿ၊ စ နမဿ။  
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။ ။

(၁၀၇) အင်္ဂီရသဿ နမဿ။  
သက္ခ-ပုတ္တဿ သိရိမတော။  
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ။  
သဗ္ဗ-ဒုက္ခာပနုဒနံ။ ။

(၁၀၄) စက္ခုမန္တဿ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သမန္တ၊ နှင့်၊ ဗိဗ္ဗု၊ ပညာ၊  
သန္နိ၊ ပေါင်းရ။ ငါးပါးသောစက္ခု၊ ရှိတော်မူသော။ သိရိ  
မတော၊ တပြောင်ပြောင် တအိအိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ  
သော ဘုန်းကြွက်သရေ ရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိယံ၊ စ၊  
ဝိပဿိ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်၊ မြတ်ကြီးအား လည်း။  
နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်  
သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ သဗ္ဗ-ဘုတာနုကမ္မိနော၊ လုံးဝံ့များစွာ၊  
သတ္တဝါတို့ကို၊ ကရုဏာပြောထု၊ သနား ကြင်နာတော်မူ  
သော။ သိမိယံ၊ ပိစ။ သိမိ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်  
မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။  
အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ (ဝိပုလဂါထာ)။

(၁၀၅) နှာတကဿ၊ ကိလေသာညှစ်ကြေးကို၊ လျှော်  
ဆေးတော်မူပြီးသော။ တပဿိနော၊ ကိလေသာရန်ကို၊ ပူ  
ပန် စေတတ်၊ အကြွင်း မဲ့ ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော။  
ဝေဿဘုဿ၊ စ၊ ဝေဿဘုမည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်  
မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။  
အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ မာရ-သေနာ။

ပမဒ္ဓိနော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည့်ပွားစီး၊ မာရ်စစ်ကြီးကို၊ ဖျက်  
ဆီးတော်မူပြီးသော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်၊ မည်သီး၊  
ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်  
စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ  
၏။ ။(ဝိပုလဂါထာ)။ ။

(၁၀၆) ဗြဟ္မဏဿ၊ မျှောအပ်ပြီးသောအကုသိုလ်အရ၊ မ  
ကောင်းမှုရှိတော်မူသော။ ဝုသီမတော၊ ကောင်းစွာအသင့်၊  
သုံးပြီးသောအကျင့်ရှိတော်မူသော။ ကောဏာဂမနဿ၊ စ၊  
ကောဏာဂုံ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား  
လည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်း  
မြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ ကိ  
လေသာမှ၊ ဝိပုလုတ္တဿ၊ အထူးကျွတ်ကျွတ်၊ ကင်းလွတ်  
တော်မူသော၊ ကဿပဿ၊ စ၊ ကဿပ၊ မည်သီး၊ ဘုရား  
ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊  
စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ  
၏။ ။(ဝိပုလဂါထာ)။ ။

(၁၀၇) ယော၊ အကြင်ဂေါတမ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်  
တော်မြတ်ကြီးသည်။ သဗ္ဗ-ဒုက္ခာ၊ ပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊  
ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဆန်းကြယ်ခဲ  
ကတ်၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ ဒေသေတိ၊  
ကရုဏာရှေသွား၊ မေတ္တာထား၍၊ ဟောကြားတော်မူလေ  
ပြီ။ အနီရသဿ၊ ရွှေကိုယ်တော်မှ တအိအိ၊ ထွက်ပေါ်မြူး  
ကြွသော ရောင်ယျံ ရှိတော်မူသော။ သိရိမတော၊ ကောင်း

မြတ်ရွှန်းဝေ၊ တင့်တယ် လှပသော ကြက်သရေ ရှိတော်  
မူသော။ သကျ-ပုတ္တဿ၊ အသန္တိန္ဒ၊ ခတ္တိယန္တပယ်ဘွား၊ သာ  
ကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော။ ကဿ၊ ထိုဂေါတမ၊  
မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား။ နမောရိသေ  
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထ၊ ဝမ်းမြောက် ကြည်သာ ပြု  
လုပ်ပါ၏။ (ဝိပုလဂါထာ) ။

(၁၀၈) ယေ၊ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊  
ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊  
တေ ဇနာ အ-ဝိသုနာ-ထ၊  
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။ ။

(၁၀၉) ဟိတံ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊  
ယံ၊ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊  
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊  
မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။ ။

(၁၀၈-၁၀၉) လောကေ၊ ဖြစ်က ပျက်မြဲ၊ လောက  
ဓာတ် ထိုက်ကြီးထဲ၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာစီး၊ ငြိမ်းသေ  
တော်မူကြကုန်ပြီးသော။ ယေ၊ စာပိ ဇနာ၊ အကြင် များလှ  
သီးသီး၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည်။ ယထာ-ဘူတံ၊ မ  
ဘောက်မပြန်၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ဝိပဿိသုံ၊ ညွှန်  
ဖြင့်ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေ ဇနာ၊ ထို  
များလှသီးသီး၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည်။ အ-ဝိသုနာ၊  
ချောပြစ် ကုန်းထိုက်ခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်း တော်မူကြကုန်၏။

အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တထူးဆားဖြင့်။ မဟန္တာ၊ ဂုဏ်နေသ  
 ကတ်၊ ပုံသေဟတ်၍၊ မြတ်တော်မူကြကုန်၏။ ဝိတ-သာရ  
 ဒါ၊ မွေးညှင်း၍ပျ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းပတော်မူကြ  
 ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ=သမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရ  
 ဏတဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့်၊ ခါမခြား ကုံယုံ၊ ပြည့်စုံတော်မူထ  
 သော။ မဟန္တာ၊ ဂုဏ်နေသကတ်၊ ပုံသေဟတ်၍၊ မြတ်တော်  
 တော်မူထသော။ ဝိတ-သာရဒံ၊ မွေးညှင်း၍ပျ၊ ကြောက်ရွံ့  
 ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူထသော။ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊  
 နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ လို  
 လီးတောင့်တ၊ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါ  
 တမ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမဿန္တိ၊  
 ရှိသေညွတ်ခ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ဝိ၊ ထိုမျှားလှသီးသီး၊  
 ရဟန္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့အားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊  
 ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ။  
 (ပါထေယျ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသောအနက်။ ယန္တိ  
 နိပါတ မတ္တံ။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ ယံ၊ ကား အနက်မရှိ ဟူ  
 လို)။ ။

(၁၁၀) တေ၊ စညေ၊ စသမ္ပုဒ္ဓါ၊  
 အနေက-သတ-ကောဒိုယော။  
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ=သမာ၊  
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။ ။

(၁၁၁) သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊  
 ဝေသသာရဇ္ဇေဟုပါဂတာ။



သဗ္ဗေ တေ ပဋိ-ဇာနန္တိ၊

အာသဘာ-ဣာန-မုတ္တမံ။ ။

(၁၁၀-၁၁၁) ဇေတ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စ၊ ထိုဝိပဿီ၊ စသား  
ချနစ်ဆူသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ အညော၊ ဆိုခဲ့တုံ  
ပြီး၊ ချနစ်ဆူသော ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့မှ တပါး  
ကုန်သော။ အနေက-သတ-ကောပိုယော၊ တုရေအရာ မ  
က၊ များပြားလှကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စ၊ ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရား  
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-ဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံအ  
ရပ်ရပ်၊ ပွင့်တော် မူကြပြီးသော ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်  
တို့သည်၎င်း။ အ-သမ-သမာ၊ အတူမရှိသည့်၊ မုနိပုဂ္ဂံ၊  
ဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ၊ တူတော်မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ဗုဒ္ဓါ၊ အ  
လုံးစုံအရပ်ရပ်၊ ပွင့်တော်မူကြပြီးသော ဘုရားကိုယ်တော်  
မြတ်တို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးကျယ်ပွားတိုး၊ မြင့်မြတ်သော  
တန်ခိုးရှိတော်မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ပွင့်ကြသီးသီး၊ ခပ်သိမ်း  
သောဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့သည်။ ဒသ-ဗလူ-ပေ  
တာ၊ ဉာဏ၊ ကာယ၊ အယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ  
ကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇဟိ၊ ကြောက်ရွံ့မဲ့လျင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းသို့၊  
ရဲတင်းတော်မူကြောင်း၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်  
တော်အပေါင်းတို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ကုံထံကြွယ်ဝ၊ ပြည့်စုံ  
တော်မူကြကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ အရပ်ရပ်၊ ပွင့်  
တော် မူကြပြီးသောဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်။ အာ  
သဘံ၊ ပုရိသ ဥသဘာ၏၊ ပဝတ္တနိမိတ်၊ အကြောင်းဟိတ် ဖြစ်

သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်လှစွာသော။ ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတ၊ ဘုရားတော်  
ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံတော်မူကြကုန်၏။ ။

(၁၁၂) သီဟ-နာဒံ နဒန္တေတေ၊  
ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ၊  
ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊  
လောကေ အ-ပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

(၁၁၂) တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြ တုံပြီး၊ ဘုရား ကိုယ်  
တော်မြတ်ကြီးတို့သည်၊ ပရိသာသု၊ ရဟန်း ယောက်ျား၊  
ရဟန်း ဖိန်းမ၊ ဥပါသကာ ယောက်ျား၊ ဥပါသိကာ ဖိန်းမ၊  
များလှထပ်ထပ်၊ လေးပါးသော ပရိသတ်တို့၌။ ဝိ-သာရ  
ဒါ၊ ကြောက်ထိတ်မဲ့လျှင်း၊ ရွံရှာ ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။  
သီဟ-နာဒံ၊ သားတို့သနင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ရဲတင်းသော  
စကားကို၊ နဒန္တိ၊ ထုတ်တော် မြွက်ဟ၊ ဖိန့်ဆိုတော် မူကြကုန်  
၏။ လောကေ၊ များလှသီးသီး၊ လောကဓာတ်တိုက်ကြီး၌။  
အ-ပ္ပဋိ-ဝတ္တိယံ၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊ တပါးသူတို့ မဖြစ်စေနိုင်  
သော၊ ဗြဟ္မ-စက္ကံ၊ သိမ်မွေ့ခဲခက်၊ မြတ်သောတရားစက်ကို။  
ပဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေတော်မူကြကုန်၏။ ။

(၁၁၃) ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊  
အဗ္ဗာရသဟိ နာယကာ။

ဗာတ္ထိံ သ-လက္ခဏာပေတာ၊  
သိတာနုဗျုဒ္ဓနာဓရာ။ ။

(၁၁၃) နာယကာ၊ အမတ ခေဋ၊ ကျွန်းနိဗ္ဗာသို့၊ ကယံ  
ယူ ကူးတို့၊ ဆောင်ပို့တော်မူတတ်သည့်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်  
တော်မြတ်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြား၊ သ  
ရုပ်အားဖြင့်၊ တဆဲရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊ တုမဲ့ထင်  
ပေါ်၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့နှင့် ဥပေတာ၊ ကုံထံကြွယ်ဝ၊  
ပြည့်စုံတော်မူကြ ကုန်၏။ ဗာတ္ထိံ သ-လက္ခဏာပေတာ၊ တင့်  
တယ်ထွန်းပ၊ ဆန်းကြယ်လှသည့်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော  
လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ အသိ  
တာနုဗျုဒ္ဓနာဓရာ၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်၊ ရှစ်ဆယ့်သော  
လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏၊ ဗြိတွယ်ရာ အခပ်ကြီး ဖြစ်တော်  
မူကြကုန်၏။ ။

(၁၁၄) ဗျာမပ္ပဘာယ သု-ပဘာ။  
သဗ္ဗေ ထေ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ၊  
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဇေတေ၊  
သဗ္ဗေ ဝိဏာသဝါ ဇိနာ။ ။

(၁၁၅) မဟာ-ပဘာ မဟာ-တေဇာ၊  
မဟာ-ပညာ မဟာ-ဗ္ဗိလော၊  
မဟာ-ကာရုဏိကာ ဝိရာ၊  
သဗ္ဗေသာနံ သုခါ-ဝဟာ။

(၁၁၆) ဒိပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ၊စ၊

တာဏာ လောဏာ၊စ ပါဏိနံ။

ဂတိ ဗန္ဓု မဟောဿာဿ၊

သရဏာ၊စ ဟိထေသိနော။ ။

(၁၁၄-၁၁၅-၁၁၆) သဗ္ဗေ၊ခင်သိမ်းကုန်သော။ တေ  
ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့  
သည်။ ဗျာမ-ပွဘာယ၊ အမြဲထင်ပေါ်၊ တလံမျှ လောက်  
သောရောင်ခြည်တော်ဖြင့်။ သု-ပဘာ၊ တင့်တယ်လှပ၊ ထွန်း  
တောက်တော်မူကြကုန်၏။ မနိ-ကုဉ္ဇရာ၊ အာဂါရ၊ အနာဂါ  
ရ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ၊ ပစ္စေက၊ အား၊ မနိငါးတို့ထက်၊ ထူး  
ခြားလွန်မြတ်တော်မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခင်သိမ်းကုန်သော။  
တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး  
တို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ ငါးဥယျာကို၊ ဉာဏ်  
ဝထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြကုန်၏။ ဝိဏာသဝါ၊ ကာမာ  
သဝ၊ စသည်လေးပါး၊ ကုန်ဆုံးပြီးသော အာသဝေါ တရား  
ရှိတော်မူကြကုန်၏။ ဇိနာ၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည်အပြား၊ မာရ်  
ငါးပါးတို့ကို၊ ပယ်ရှားအောင်မြင်တော်မူကြကုန်၏။ ။ မ  
ဟာ ပဘာ၊ ရူပကာယ၊ ဓမ္မကာယ၊ ထိန်ထိန်ပ၊ သဖြင့်ကြီး  
မြတ်သော ကိုယ်တော် ရောင်၊ ဉာဏ်တော် ရောင်၊ ရှိတော်  
မူကြကုန်၏။ မဟာ-တေဇာ၊ အံ့မပြီး၊ ချို၊ မကုန်၊ အပုံပုံအဝဝ၊  
ကြီးမြတ်သော အဓိန္ဒြိယ တန်ခိုး ရှိတော်မူ ကြကုန်၏။ မ  
ဟာ-ပညာ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ ထူ၊ နှိုင်းရှုမက၊ ကြီးမြတ်သော  
အဓိန္ဒြိယ ပညာရှိတော် မူကြကုန်၏။ မဟာ-ဗြဟ္မာ၊ ကိုယ်

တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်ထောင်အား ဆယ်ပါးတို့ဖြင့်၊  
 ကြီးကျယ်သော စွမ်းအား ရှိတော်မူ ကြကုန်၏။ မဟာ-  
 ကာရုဏိကာ၊ လွန်ကဲသုံးခြား၊ ကြီးကျယ်ခန်းနားသော ကာ-  
 ရုဏာ ရှိတော်မူကြကုန်၏။ ဇီရာ၊ ကျောက်တောင်ကြီး ပ-  
 မာ၊ မြီခိုင်စွာဘိ၊ ကြီးမားသော သမာဓိ ရှိတော်မူကြကုန်၏။  
 သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါဝေနေယျတို့၏။ သု-  
 ခါဝဟာ၊ အမြဲထားဝရ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကို၊ ရွက်ဆောင်  
 တော်မူကြကုန်၏။ ။ ဒိပါ၊ စ၊ ကာမောဃ၊ ဘေဝါဃ၊ စ  
 သည့်လေးမျိုး၊ သြဃ၊ ရေတို့သည် မလွှမ်းမိုးသဖြင့်၊ သတ္တဝါ  
 အများတို့၏။ ခိုကိုးတည်နေရာ၊ မဟာဒီပ၊ ဇမ္ဗူဒီပ စသော  
 ကျွန်းကြီးသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ ကြကုန်၏။ ပါဏိနံ၊  
 သံသရာ ရေအရုတ်၊ ဝဲလုပ်၌၊ နှစ်မြှုပ်မျောပါး၊ သတ္တဝါ  
 အများတို့၏။ နာထာ၊ စ၊ အမြဲနေည၊ ကိုးကွယ် ရာလည်း  
 ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ စ၊ လှေဖေါင်ကြီးပမာ၊ ကြီး  
 ကျယ်စွာလှ၊ ထောက်တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။  
 တာဏာ၊ စ၊ သံသရာဝဲ၊ သြဃထဲမှ၊ ထုတ်ဆွဲ တင်ယူ၊  
 စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။ လေဏာ၊ စ၊  
 ကြောက်ဘွယ် မဟေး၊ ဇာတိ၊ စသောဘေးမှ၊ ကင်းဝေး  
 လွတ်ရှောင်၊ ပုန်းခိုအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။  
 ဂတိ၊ စ၊ အမြဲထားဝရ၊ ခြံစည်းကပ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြ  
 ကုန်၏။ ဗန္ဓု၊ စ၊ အမြဲထားဝရ၊ စီးပွား ချမ်းသာကို၊ ဆောင်  
 တတ်သည့်အမျိုးအဆွေကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ မ-  
 ဟေဿာ၊ စ၊ လိုအပ်သော အကျိုးကို၊ ပွားတိုးပြီးစေထုတ်၊  
 ဂုဏ်သကတကြောင့်၊ ပိဿဏှိးနုတ်၊ ပြုစွာ ဝတ်နိဿယပိုင်

သ၊သကြားမင်းနှင့်လည်းတူတော်မူကြကုန်၏။ သရဏာ၊စ၊  
အမြဲ နေ့ည၊ အောက်မေ့ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြ ကုန်၏။  
ဟိတေသ်နော၊စ၊ အမြဲသာဝရာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း  
ရှာဖွေတော်မူကြကုန်၏။ ။

(၁၁၇) သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊

သဗ္ဗေ ဇေတ ပရာယဏာ။

တေသာဟံ သိရဿ ပါဒေ၊

ဝဇ္ဇာမိ ပုရိသုတ္တမေ။ ။

(၁၁၇) သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇေတ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်  
ကြဘိးသီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ သ-ဒေဝ  
ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။  
ပရာယဏာ၊စ၊ ယုံကြည်ကိုးစား၊ မှီခိုဆားထားရာ လည်း  
ဖြစ် တော်မူ ကြ ကုန်၏။ ပုရိ သုတ္တမေ၊ ပုရိ သုတ္တမာနံ၊  
ယောက်ျားမြတ် အစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော။  
တေသံ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏။  
ပါဒေ၊ခြေတော်အစုံ၊ ကြာပန်တို့ကို။ သိရဿ၊ မြတ်လှတုံ  
ရှောင်း၊ထိပ်ဦးခေါင်းဖြင့်။အဟံ၊ငါသည်။ဝဇ္ဇာမိ၊မှီခိုပါ၏။ ။

(၁၁၈) ဝစဿ မနဿ၊စေဝ၊

ဝဇ္ဇာမေတေ တထာဂတေ။

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊  
ဂမနေ၊ စာပိ သဗ္ဗဒါ။ ။

(၁၁၈) သယနေ၊ စ၊ အိပ်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌  
၎င်း။ အာသနေ၊ စ၊ ထိုင်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ ဌာ  
နေ၊ စ၊ ရပ်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ ဂမနေ၊ စာပိ၊ သွား  
သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ။ အိပ်၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊  
လေးပါး ဣရိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဝစသာ၊ စ၊ ဝစီ  
ခွါရသမုတ်၊ အင်္ဂါနွတ်ဖြင့်၎င်း။ မနုသာ၊ စေဝ၊ မနောစွါရ၊  
ဝေါဟာရ တင်နှိပ်၊ ဝိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဧတေ တထာဂ  
တေ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဆုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့ကို။  
အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၁၉) သဒါ သုခေန ရက္ခန္တ၊  
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ-ကရာ တုဝံ၊  
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊  
မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေန၊ စ။ ။

(၁၂၀) သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊  
သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော၊  
သဗ္ဗ-ဝေရ-မတိတ္တန္တော၊  
နိဗ္ဗုတော၊ စ တုဝံ ဘဝ။ ။

(၁၂၁) တေသံ သစ္စေန သိယေန၊  
ဓန္တိ-မေတ္တာ-ဗယေန၊ စ။

တေ၊ပိ အမေ·နုရက္ခန္တိ၊

အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။

(၁၁၉) သန္တိ-ကရာ၊ကိုယ်၊စိတ်၊နှစ်ရပ်၊ ငြိမ်းဇေးခြင်းကို ပြုထောင်မှုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးခွင်ထွင်္ဂိယား၊ ရှင်တော် ဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊သင့်ကို၊ သဒ္ဓါ၊ နေ့နေ့ ညည၊ ကာလမခြာ၊အခါခပ်သိမ်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊စိတ်၊နှစ်ဖြာ၊ပူဆာလွတ်ကင်း၊ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သလည်း။ တေဟိ၊ ထိုသုံးခွင်ထွင်္ဂိယား၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ အခါမပြတ်၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ တွံ၊သင်သည်။ သန္တော၊စ၊ကိုယ်၊စိတ်၊နှစ်ဝ၊ ဇေးငြိမ်းချမ်းမြဲသဖြင့်၊ ကောင်းမြတ်လှ သည်လည်း။ ဘဝ၊ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ဘယေန၊ မင်းဘေးကစ၊ အလုံးစုံသော ဘေးဟူသမျှမှ၊မုတ္တော၊စ၊အခါခပ်သိမ်း၊ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်လည်း။ ဘဝ၊ဖြစ်စေသတည်း။ ။

(၁၂၀-၁၂၁) တေသံ၊ ထိုသုံးလူထွင်္ဂိယာ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သစ္စေန၊စ၊သစ္စာတော်တရား၊စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ သီလေန၊စ၊သီလတော်တရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ ခန္တိ-မေတ္တာ=ဗယေန၊စ၊ ခန္တိ၊ မေတ္တာ၊ တော်တရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ တုဝံ၊သင်သည်။ သဗ္ဗ-ရောဂါ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာ၊ အလုံးစုံသော အနာရောဂါမှ။ ဗဒ္ဓိမုတ္တော၊စ၊ အကြွင်းမထား။ အထူးအားဖြင့်၊ လွတ်ရှား ကင်းလွှာသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-သန္တာပ=ဝဇ္ဇိတော၊စ၊အလုံးစုံရှိသမျှ၊ပုပန်ခြင်းတို့မှ ကင်းပသည်လည်း။ ဘဝ၊



ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ဝေရံ၊ ကိုယ်တွင်း၊ ကိုယ်ပ၊ ရန်ဟူသမျှကို။ အတိက္ကန္တော၊ စ၊ လွန်မြောက်သည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နိဗ္ဗုတော၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဇးငြိမ်းချမ်းသာသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေပိ၊ ထိုသုံးလူထွင်တင်၊ သုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့် ၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်း ဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တိ၊ အစဉ် ထာဝရ စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။ ။

(၁၂၂) ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
သန္တိ ဘူတာ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
တေပိ အမှေ-နုရက္ခန္တိ၊  
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ၊ ။

(၁၂၂) ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊ အရှေ့ဒိဿာ၊ ရပ်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုတန်ခိုးကြီးမြတ် ဂန္ဓဗ္ဗ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တိ၊ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူ ကြစေကုန်သတည်း။ ။

(၁၂၃) ဒက္ခိဏာသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
 တေ၊ဝိ အပ္ပေ-နု ရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။

(၁၂၃) ဒက္ခိဏာသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊ တောင်ဘက်ဒိဿာ၊  
 ရပ်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမား  
 သောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်  
 ၏။ တေ၊ဝိ၊ ထိုတန်ခိုး ကြီးမြတ်၊ တောင်မျက်နှာ၌ရှိသော နတ်  
 တို့သည်လည်း။ အပ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာ  
 ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊  
 စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊  
 ရက္ခန္တိ၊ အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၄) ပန္တိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
 သန္တိ နာဂါ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
 ဘေ၊ဝိ အပ္ပေ-နု ရက္ခန္တိ၊  
 အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။

(၁၂၄) ပန္တိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊ အနောက်ဒိဿာ၊  
 ရပ်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမား  
 သော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိ  
 ကုန်၏။ တေ၊ဝိ၊ ထိုတန်ခိုးကြီးမား အနောက်အရပ်၌ရှိသော  
 နဂါးတို့သည်လည်း။ အပ္ပေ၊ ငါတို့ကို အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာ  
 ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊

မိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနွဲ့၊  
ရက္ခန္တိ။ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၅) ဥတ္တရသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊  
သန္တိ ယက္ခာ မဟိ-ဒ္ဓိကာ၊  
တေ၊ ဝိ အမေ-နုရက္ခန္တိ။  
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ၊

(၁၂၅) ဥတ္တရသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊ ခြောက်ဘက်ဒိဿာ၊ ရပ်  
မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဇာလွမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော  
တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီးလူးဘို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။  
တေ၊ ဝိ၊ ထိုအာဇာကဲ့သို့။ ကြီးမားသောတန်ခိုးရှိသော ဘီး  
လူးဘို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ။ အနာ  
ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊  
မိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနွဲ့၊  
ရက္ခန္တိ။ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၆) ပုရတ္ထိပေန တေ-ရဋ္ဌော၊  
ဒက္ခိဏေန ဝိဂ္ဂဟကော၊  
ပစ္ဆိမေန ဝိဂ္ဂဟက္ခော၊  
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိဿံ။ ၊

(၁၂၇) စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇော၊  
လောက-ပါယာ ယသသိနော၊

တေ၊ပိ အမေ့နုရက္ခန္တိ၊

အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။ ။

(၁၂၆-၁၂၇) ပုရတ္ထိမေနတောင်မြင့်မိုရ်မှာ ရွှေမျက်  
နှာဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။  
တေရဋ္ဌော၊ တေ-ရဋ္ဌ၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ နတ်မင်းကြီး၎င်း။  
ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မြင့်မိုရ်မှာ၊ တောင်မျက်နှာ ဌာန၌ ဝ  
သန္တော၊ အာဏာဖြန့်မိုး အုပ်စိုးစံနေသော။ ဝိနုဋ္ဌကေ၊ ဝိ  
ရုဋ္ဌက၊ မည်ရကျော်ဟီး နတ်မင်းကြီး၎င်း။ ပတ္ထိမေနတောင်  
မြင့်မိုရ်မှာ၊ အနောက်မျက်နှာဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်  
မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။ ဝိနုပက္ခော၊ ဝိနုပက္ခ၊ မည်ရကျော်ဟီး၊  
နတ်မင်းကြီး၎င်း။ ဥတ္တရံ-ဒိသံ၊ တောင်မြင့်မိုရ်မှာ၊ မြောက်  
မျက်နှာဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။  
ကုဝေရော၊ ကုဝေရ၊ ဟု၊ မည်ရကျော်ဟီး နတ်မင်းကြီး၎င်း။  
စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာ-ရာဇာ၊ ထို  
နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ လောက-ပါလာ အမြဲထာဝရ၊ လော  
ကကိုစောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ယသသိနော၊ အမြဲဝန်းခ၊  
များသောအမြေအခုံရှိကြကုန်၏။ တေ၊ပိ၊ ထိုတန်ခိုးတေဇာ၊  
ဂုဏ်ဝါကျော်ဟီး၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်  
လည်း။ အမေ့၊ ငါတို့ဘို့။ အ-ရောဂေန၊ အနာရောဂါကင်း  
ရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပု  
ဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တိ၊ အ  
စဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။ ။

(၁၂၈) အာကာသဌာ၊ စ ဘူမဌာ၊  
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။  
တေ၊ ပိ အဗျေနုရက္ခန္တိ။  
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

(၁၂၈) အာကာသဌာ၊ အဇဇာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌၊  
မှီတင်းစံနေကြကုန်သော။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ရောင်ဝါမညှိုး၊ ကြီးမား  
သော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူ  
မဌာ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော။ မဟိဒ္ဓိကာ၊  
ရောင်ဝါမညှိုး၊ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊  
စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါ၊ စ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိ  
ကုန်၏။ တေ၊ ပိ၊ ထိုတန်ခိုးကြီးမား၊ နတ်၊ နဂါး၊ တို့သည်  
လည်း။ အဗျေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်း  
ရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူ  
ဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တိ၊ အစဉ်  
ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သတည်း။ ။

(၁၂၉) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ စ ယေဒေဝါ၊  
ဝသန္တာ ဣဝ သာသနေ။  
တေ၊ ပိ အဗျေနုရက္ခန္တိ။  
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။ ။

(၁၂၉) ဣဝ သာသနေ၊ ခြောက်ထွေ ဘုန်းရောင်၊  
ထိန်ထိန်ပြောင်သည့်၊ အခေါင်ထွန်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။

သုံးပါသိက္ခာ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝသန္တ၊ မှီတင်ညွတ်ခါ၊ ကျင့်  
ကြံနေထိုင်ကြကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ လွန်ကဲထူးခြား၊ ကြီး  
ကျယ်ခမ်းနားသော တန်ခိုးရှိကြကုန်သော။ ယေဒေဝါ၊ စ၊  
အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထို  
တန်ခိုး ကြီးမြတ်၊ သာသနာ၌ မှီတင် နေထိုင် ကြသော  
နတ်တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေနု၊ စ၊  
အနာ ရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေနု၊ စ၊  
ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာ လွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။  
အနု၊ ရက္ခန္တ၊ အစဉ် ထာဝရ၊ စောက်ရှောက်ကြစေကုန်  
သတည်း။ ၊

(၁၃၀) သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊  
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု၊  
မာ တေ ဘဝတို့န္တရာယာ၊  
သုဝိ ဒိဃာယုကော ဘဝ။ ၊

(၁၃၀) သဗ္ဗိတိယော၊ ကြောက်ရွံ့မဟေး၊ စပ်  
သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေါ ဘေးတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝေးစွာ  
ရှောင်လွှဲ၊ ကြည်စိတ် ကြစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်  
ကြောင့်ကြ၊ ပူပန်ခြင်းသောကသည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ ကိုးဆွဲ  
ရှစ်ဖြာ၊ အနာရောဂါသည်၎င်း။ ဝိနဿတု၊ လွင့်ပကင်းကွေ၊  
ပျောက်ပျက်စေ သတည်း။ တေ၊ သင်အား၊ အန္တရာယာ၊  
ကိုယ်တွင်း၊ ကိုယ်ပ၊ အန္တရာယ် ဟူသမျှတို့သည်။ မာ၊ ဘ  
ဝန္တိ၊ ဘယ်ကာလမှ၊ မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။ တွံ၊ သင်

သည်။ သုခိ၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမပြီ၊ ချမ်းသာခြင်း  
ရှိသည်၎င်း။ ဒိဃာယုကော၊ စ၊ အာယုကပ် ကျော်တက်  
အောင်။ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၎င်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသ  
တည်း။ ။

(၁၃၁) အဘိဝါဒန-သိလိဿ၊  
နိစ္စံ ဂုဗ္ဘာပစာယီနော။  
စက္ကာရော ဓမ္မော ဝဇုန္တိ၊  
အာယု ဝဇ္ဇော သုခံ ဗလံ။ ။

အာဓာနာနိယ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

(၁၃၁) အဘိဝါဒန-သိလိဿ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံ  
မိုး၍၊ ရှိခိုးလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ နေ့နေ့ညည၊ ကာလမစဲ၊ အ  
မြတ်၊ ဝရ။ ဂုဗ္ဘာပစာယီနော၊ အသက်၊ သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါ  
ကံပြု၊ မိမိထက်ကြီးသောသူတို့ကို၊ ကြည်ယူညွတ်ခ၊ ရှိသေ  
ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊  
ရပ်၊ နာမ်နှစ်ချက်၊ ဇိဝိတိန္ဒြေဟူသောအသက်၎င်း။ ဝဇ္ဇော၊  
ရှည်ရှည်ပဝင်း၊ တင့်တယ်လှပခြင်း၎င်း။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်  
ဖြာ၊ ဘယာမညှင်း၊ ချမ်းသာဖွယ်ခြင်း၎င်း။ ဗလံ၊ ကာယ၊  
ဉာဏ်၊ နှစ်ပါးသော စွမ်းအား ဗလ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊  
စက္ကာရော၊ သေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မော၊ ကောင်းမြတ်လွန်ထူး၊  
အကျိုး ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဇုန္တိ၊ တနေ့တဖြား၊ တိုးတက်  
ပွားများကုန်၏။ ။

ဆာဇ္ဇာနာဋိယ-သုတ္တံ၊ သုရားမုက္ခပါဌ်၊ ဆာဇ္ဇာနာဋိ  
ယသုတ် ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊  
အောင်ယုံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်း  
သို့ ရောက်ပြီ။

### အင်္ဂုလိမာလသုတ်

(၁၃၂) ပရိတ္တံ ယံ၊ ဘဏန္တဿ၊  
နိဿိန္ဒဌာန-ဝေဝနံ။  
ဥဒက၊ မြို့ ဝိနာသေတိ၊  
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။ ၊

(၁၃၃) သောတ္ထိနာ ဂစ္ဆ-ဝဋ္ဌာနံ၊  
ယ၊ ဥ သာဓေတံ တင်္ဂိဏေ၊  
ထေရဿ ဂ်လိ-မာလဿ၊  
လောက-နာထေန ဘာသိတံ၊  
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာ-ဘေဇံ၊  
ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။ ၊

(၁၃၂-၁၃၃) ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် ရှင်တော် သုရား၊  
ဟောကြားမြှောက်တော်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊  
ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဿိန္ဒဌာန-ဝေဝနံ၊  
နေရာပလ္လင်ကို၊ သုတ်သင် ဆေးကြောသော။ ဥဒက၊ မြို့၊ ရေ  
သည်သော်လည်း။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်  
ကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ဝေ၊ ကေန်သတ်သတ်၊ ပျောက်ပျက် စေ



တတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် ရှင်တော်  
ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်တော်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်  
တော်သည်။ တင်္ဂဇော၊ ထိုပရိတ်တော်ကို ရွတ်သောဇော၌။  
သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့်၊ သက်သာရာရသဖြင့်၊ ဂန္ထ-ဝုဋ္ဌာ  
နုဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်မှထ၊ သားဖွားခြင်းကိစ္စကိုလည်း။ သာဓေတိ၊  
ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အမည်ရှိ  
သော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောက-နာထေန၊ သုံးလူ  
ထွဋ်ထား၊ လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်  
စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ကနုဏ္ဍာရွှေသွား၊ မေတ္တာထား  
၍၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိ၊ ကပ်ကမ္ဘာ  
ကာလ၊ ခါသမယလုံး၊ မပြက်မပြုန်းတည်သော။ မဟာ-တေ  
ဇံ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိန်စေ့၊ အာနုဘော် ရှိသော။ တံ  
ပရိတ္တံ၊ ထိုတရားအမော်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်တော်ကို။  
ဟေ၊ ညီညွှာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမ  
ကအံမျိုးသား၊ အိုသူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘ  
ဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။

(၁၃၄) ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ  
ဇာတော + နာဘိ၊ ဇာနသိ သဗ္ဗိစ္စ ပါဏံ ဇိဝိတာ ဝေါ  
ရောပေတာ။ +တေန သစ္စေန သောတ္ထိ ထေ ဟောဓု  
သောတ္ထိ ဂန္ထဿ။ ။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

(၁၃၄) ဘဂိနိ၊သင်္ကယုယံနံနယံ၊ဧဝိနမဇယံ။ အဟံ၊  
 ငါသညံ။ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်  
 သော။ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်။ဇာတော၊ဖြစ်၏။ တတော၊  
 ထိုအခါမှစ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ သနားကြင်နာ၊ကရုဏာ ကင်းပြုတ်၊  
 သေစေ လိုသော စေတနာဖြင့် စေ့ဆော် အားထုတ်၍။  
 ပါဏံ၊သတ္တဝါကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ။ ဧဝါရောပေတာ၊  
 ချဘူး၏ဟု။နာတိဇာနာမိ၊မသိ။ တေန သစ္စေန၊မှန်ကန်သော  
 အား၊ ပြောဆိုသော ထိုသစ္စာ စကားကြောင့်။ တော၊ သင်္က  
 ရှယံနံနယံ၊ သင်္ကမဇယံအား။ သောတ္ထိ၊ ဒုက္ခမညှင်း ချမ်း  
 သာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂစ္ဆဿ၊ဝမ်း  
 နှိမ့်တွယ် သားသူငယ်အားလည်း။ သောတ္ထိ၊ ဒုက္ခမညှင်း၊  
 ချမ်းသာခြင်းသည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ၊ သုရားမုက္ခပါဌ် အင်္ဂုလိမာသ  
 သုတ် ပရိတ်တော်မြတ်သည်။နိဗ္ဗိတံ အောင်  
 လံစိုက်ဆောက်၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

(၁၃၅) သံသာရေ သံသရ န္တာနံ၊  
 သဗ္ဗဒုက္ခ-ဝိနာသနေ၊  
 သတ္တ ဓမ္မေ၊စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊  
 မာရ၊သေနာ-ပမဒ္ဒနေ။ ။

(၁၃၆) ဗုဒ္ဓါတွာ ယေဝိပေ သတ္တာ  
 တိ-ဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။  
 အ-ဇာတိ-ပ-ဇရာ-ဗျာဓိံ၊  
 အ-မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။ ။

(၁၃၇) ဝေ-မာဒိ-ဂုဏု-ပေတံ၊  
 အနေက-ဂုဏ-သင်္ကဟံ၊  
 ဩသဝေ, ဥ မဟာ-မန္တံ၊  
 ဗောဇ္ဈင်္ဂံ တံ, သဏ္ဌာမ ဟေ။ ။

(၁၃၅-၁၃၆-၁၃၇) သံသာရေး၊ ရှည်လျားလှစွာ၊ အ  
 စမထင်သည့် သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကြည်လည်မျှောပါး၊  
 ပြေးသွားနေကြသတ္တဝါအနန္တတို့၏။ သဗ္ဗ, ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ၊  
 အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ ဆင်းရဲကို ပျောက်စေတတ် ကုန်သော။  
 မာရ-သေနာ-ပမေဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာ မာရ်စစ်ကို၊ သတ်ညှင်း  
 ပျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ မြတ်လှတုံ့ရှောင်း၊ အ  
 ရိယာမဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်  
 သော။ ယေ ဓမ္မေ၊ အကြင် ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓါတွာ၊  
 သိကုန်သောကြောင့်။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊  
 ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တိ-ဘဝါ၊ ဒုက္ခေထွပြား၊ ကာမ, ရူပ,  
 အရူပ, တည်းဟူသော ဘဝသုံးပါးမှ။ မုတ္တကုတ္တမာ၊ လွတ်ကုန်  
 သည်ဖြစ်၍။ အ-ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းမရှိသော။  
 အ-ဇရံ၊ ဆံဖြူသွားကျိုး၊ အသား, အရေ, တွန့်လိမ်ခြင်း စ  
 သော အိုဆိုးခြင်း မရှိသော။ အ-ဗျာဓိံ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာ၊ အ  
 နာရောဂါမရှိသော။ နိဗ္ဗယံ၊ တရိုးတစ်၊ ဘေးမရှိသော။

နိဗ္ဗာနံ၊ အသင်္ခတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်ရပ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်  
 တော်မူ ကြကုန်၏။ ဝေမာဒိ-ဂုဏု ပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော  
 ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနေက-ဂုဏ=သင်္ဂ  
 ဟံ၊ များစွာပုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပေါင်းဆုံရေတွက်အပ်  
 သော။ သြသဓ၊ နှု၊ နတ်တို့ကြီးဘန်၊ ဝိမံဘော်သင် နတ်ဆေး  
 သဘွယ်လည်း ဖြစ်သော။ မဟာ-မန္တ၊ မြတ်စွာတုံလစ်၊  
 မန္တန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်သော တံဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ထိုတရားအ  
 မော်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်း  
 ဝေး လာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ ဒိုသု  
 တော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏ္ဍာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

(၁၃၈) ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိ-သင်္ခါတော၊

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝိရိယံ ဝီရိယ-ပဿဒ္ဓိ-၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ တထာပရေ။ ။

(၁၃၉) သမာဓု-ပေက္ခာ-ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊

သတ္တေ-တေ သဗ္ဗ-ဒဿိနာ။

မုနိနာ သဗ္ဗ-ဒက္ခာတာ၊

ဘာဝိတာ ဗဟုလိ-ကတာ။ ။

(၁၄၀) သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊

နိဗ္ဗာနာယ၊ စ ဗောဓိယာ။

ဇတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောက္ခိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ။

(၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀) သတိသင်္ခါတော၊ ဆောက်မေ့  
ကြောင်း၊ ဆောက်မေ့တတ်၊ ဆောက်မေ့ခြင်း၊ သတိဟုဆို  
အပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ၊ ဗောဇ္ဈင် တရားမြတ်၎င်း။ တထာ၊  
ထိုမှတပါး၊ ဓမ္မာနံဝိစယော၊ စ၊ သစ္စာလေးရပ်တို့ကို၊ အနိစ္စဏ  
စရှိသောဏခြင်းအရာဖြင့်ဆင်ခြင်တတ်သည့်၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဟု  
ဆိုအပ်သော ဗောဇ္ဈင်တရားမြတ်၎င်း။ ဝီရိယ၊ ဥ၊ ထောက်ပံ့  
ခိုင်စေတတ်သည့်၊ ဝီရိယ၊ ဟုဆိုအပ်သော ဗောဇ္ဈင်တရား  
မြတ်၎င်း။ တထာပရေ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော။ ပိတိ-ပဿဒ္ဓိ-  
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ၊ နှစ်သက်ခြင်း ပိတိ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်း  
ပဿဒ္ဓိ၊ နှစ်ရပ်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားမြတ်တို့၎င်း။ သမာဓု-ပေက္ခာ-  
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ၊ ထည်ကြည်ခြင်း သမာဓိ၊ လျစ်လျူ။ ရှုခြင်း  
ဥပေက္ခာ၊ နှစ်ရပ်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားမြတ်တို့၎င်း။ သမ္ပ-ဒသိနာ၊  
အထူးစုံသော တရားတို့ကို၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်တော်  
မူသော။ မုနိနာ၊ မုနိထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သမ္ပ-  
ဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော် မူအပ်  
ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဇေတ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထို  
ဗောဇ္ဈင် တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားအပ်ထုန်သည် ရှိ  
သော်။ ဗဟုလီ-ကတာ၊ အဘန်ဘန်အထပ်ထပ်၊ လေ့လာပြု  
လုပ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဘိညာယ၊ စ၊ သိသင့်၊ သိ  
ထိုက်သော တရားတို့ကို၊ မျက်ဝါးထင်လင်း၊ သိမြင်ခြင်း  
အကျိုးဌာ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယ၊ စ၊ အသင်္ခါတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်  
ကို၊ တပ်တပ်ထင်လင်း၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်း အကျိုးဌာ  
၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေ န၊ မှန်ကန်  
သောအား ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ တေ၊

သင်္ခါရံ။ သဗ္ဗဒါ၊ နေနေညည၊ ကာလမဗြာ၊ အခါခပ်သိမ်း။  
သောတ္ထိ၊ ခုက္ခမညှင်း၊ ချမ်းသာဖူးမြဲခြင်းသည်။ ဟောတု၊  
ဖြစ်စေသတည်း။ ၊

(၁၄၁) ကောသ္မိ သမယေ နာထော၊  
မောဂ္ဂလာန၊ ဥ ကဿပံ။  
ဂိလာနေ ခုက္ခိတေ ဒိသွာ၊  
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယီ။ ၊

(၁၄၂) တေ၊ စ ထံ အဘိ၊ နန္ဒိတွာ၊  
ရောဂါ မုတ္တိ သု တင်္ဂိယော၊  
ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊  
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ၊

(၁၄၁-၁၄၂) ကောသ္မိ သမယေ၊ တပါးသော အခါ  
၌။ နာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးစားရာ၊ ဆရာသခင်၊ ရှင်  
တော်ဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာန၊ ဥ၊ မောဂ္ဂလာန၊ မည်သီး၊ တ  
ပည့်ကြီးကို၎င်း။ ကဿပ၊ ဥ၊ ကဿပ၊ မည်သီး၊ တပည့်ကြီး  
ကို၎င်း။ ဂိလာနေ၊ ရူပကာယခန္ဓာ၊ မကျန်းမာသည်တို့ကို။  
ခုက္ခိတေ၊ ချမ်းသာကင်းပျောက်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်  
တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တောင်မူ၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။  
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဒေသယီ၊ ဟောတော်မူပြီ။  
တေ၊ စ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန၊ ကဿပ၊ ဟု၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ တ  
ပည့်ကြီးတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဟောကြား၊ ဗောဇ္ဈင်တ  
ရားကို။ အဘိ၊ နန္ဒိတွာ၊ ကြည်သာ ရှင်ပျ၊ အလွန်နှစ်သက်ကြ

ကုန်၍၊ တစ်ဏော၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ စွဲကပ်ကျင်နာ၊ ပြင်း  
ထန်သော ဆနာရောဂါမှ။ မုတ္တိံသု၊ ကင်းလွတ်တော်မူကြ  
ကုန်ပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆို ခု  
သော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ ။လ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ  
ထည်း။ ။

(၁၄၃) ကောဒါ ဓမ္မ-ရာဇာ၊ ပိ၊  
ဂေလညေနာဘိ၊ ပိဋ္ဌိတော၊  
ရန္တုတ္ထေရေန တံယေဝ၊  
ဘဏာပေတွာန သာ၊ ဒရံ။ ။

(၁၄၄) သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊  
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော၊  
ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊  
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၃-၁၄၄) ကောဒါ၊ ထပါးသောအခါ၌၊ ဓမ္မ-ရာဇာ၊  
ပိ၊ မုနိထွဋ်ထား၊ တရားမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်  
ဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ မအိမသာ၊ ကျင်နာခံဆိုး၊  
ဆနာရောဂါမျိုးသည်။ အဘိ၊ ပိဋ္ဌိတော၊ ပူးဝင်စွဲကပ်၊ ပြင်း  
ထန်စွာနှိပ်စက်ဆပ်သည်ဖြစ်၍။ ရန္တုတ္ထေရေန၊ ရန္တု၊ မည်ရ၊  
ထေရ်သာဝကကို။ တံယေဝ၊ ထိုကျေးဇူးဂုဏ် ကြီးမား၊  
ဗောဇ္ဈင်တရားကိုသာလျှင်။ သာ၊ ဒရံ၊ ကြည်သာ ရှင်ပျ၊ အ  
လွန်ရှိသေတ္တဝါ။ ဘဏာပေတွာန၊ သာယာဝေးကြွ၊ ရှတ်စေ  
တော်မူ၍။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်သက်ကြည်ပျူ၊ ဝမ်းမြောက်

တော်မူသောကြောင့်။ ဌာနတော၊ နှစ်သက်ကြည်ရှင်၊ ဝမ်း  
မြောက်တော်မူသော ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ တမှာ အာဗာဓာ၊  
စွဲကပ်ကျင်နာ၊ ထိုရောဂါမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထမြောက်ကင်းကွေ့၊  
ငြိမ်းဒေးချမ်းသာ တော်မူလေပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ မှန်  
ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။  
။လ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။

(၁၄၅) ပဟိနာ တေစ အာဗာဓာ၊  
တိဏ္ဍန္နံ၊ ဓိ မဟေသိနံ။  
မဂ္ဂါ-ဟတာ ကိလေသာဝ၊  
ပတ္တာ-နုပ္ပတ္တိ-ဓမ္မတံ။  
ဇေတန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊  
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။ ။

(၁၄၅) မဂ္ဂါဟတာ၊ အရိယာမဂ်တရားသည်၊ ပယံရှား  
ဖျက်ဆီးဆပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ မကောင်းညစ်ထေး၊  
ကိလေသာမြို့ဆင်းတို့သည်။ အနုပ္ပတ္တိ-ဓမ္မတံ၊ တဘန်အ  
သစ်၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည့် အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ဣဝ၊ ရေဝံ  
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ တိဏ္ဍန္နံ၊ ဤတော်  
ဆုရား။ အရှင်မောဂ္ဂဇာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အားဖြင့်၊  
သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိနံ၊ ထိလက္ခန္ဓာ၊ စသည်  
ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၊ လေ့ကျက်တော်



မူကြဲ ပြီးသည့်၊ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့သည်။ ပဟိနာ၊  
ဗောဇ္ဈင်တရား၊ စွမ်းပကားဖြင့်၊ ပယ်ရှားအပ်ကုန်ပြီးသော။  
တေတ၊ ဆာဗာဓာ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ အနုပ္ပတ္တိ-ဓမ္မတံ၊  
တဘန်အသစ်၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊  
ရောက်ကုန်ပြီ။ ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြော  
ဆိုရသော ဤသစ္စာပကားကြောင့်။ ။လ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ  
သတည်း။ ။

ဗောဇ္ဈင်-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်  
ပရိတ်တော် မြတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်လံ  
စိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

### ပုဗ္ဗဗျာသုတ်

- (၁၄၆) ယံ ဒု၊ နိဗ္ဗိတံ အဝ-မင်္ဂလ၊ ဥ၊  
ယော စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေ၊  
ပါပဂ္ဂဟော ဒု၊ သုဝိနံ အ ကန္တံ၊  
ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု။ ။
- (၁၄၇) ယံ ဒု၊ နိဗ္ဗိတံ အဝ-မင်္ဂလ၊ ဥ၊  
ယော စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေ၊  
ပါပ-ဂ္ဂဟော ဒု၊ သုဝိနံ အ-ကန္တံ၊  
ဓမ္မာ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု။ ။
- (၁၄၈) ယံ ဒု၊ နိဗ္ဗိတံ အဝ-မင်္ဂလ၊ ဥ၊  
ယော စာ-မနာပေါ သကုနဿ သန္ဓေ။

ပါပဂ္ဂဟော ခု၊ သုပိနံ အ-ကန္တံ၊  
သံဃာ-နုဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု။

(၁၄၆) ယံဒုန္နိဗ္ဗိတံ၊ အကြင် ဥက္ကာ ကျခြင်း၊ လ  
ကြိတ်ခြင်း၊ ကြယ်တံခွန် ပေါ် ထွက်ခြင်း၊ ထိန်ထိန်ပြောင်  
လင်း၊ အရပ်မျက်နှာ တောက်လောင်ခြင်း အစရှိသော၊  
အနိစ္ဆိတ၊ ဒုက္ခံ ဝိပါကဆိုး၊ ပွားတိုးကြောင်း အရိပ်၊  
မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း၊ ယံ အဝ-မင်္ဂလ၊ ဥ၊ အကြင်  
အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့၊ အားဖြင့်၊ ဆိုးဝါးညံ့ဖျင်း၊ မင်္ဂလာ  
မရှိခြင်းသည်၎င်း။ သကုနဿ၊ ယုတ်မာညံ့သက်၊ မကောင်း  
ဆိုးဝါးသော ဌာန၏။ အ-မနာပေါ၊ နှစ်သက် ရှင်ပြုံးသည့်၊  
စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်၊ ဧေါမနဿကိုသာ ဖြစ်စေတတ်  
သော။ ယော သန္ဓေ၊ စ၊ အကြင် မြည်တွန်ဟစ်အော်၊ ကြွေး  
ကြော်သော အသံသည်၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟော၊ စ၊ အကြင်  
မကောင်းညံ့ဖျင်း၊ ဂြိုဟ်မီး၊ ဂြိုဟ်နင်း သည်၎င်း။ အ-ကန္တံ၊  
သာယာစုံမက်၊ နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော။ ယံ ဒု၊ သုပိနံ၊ ဥ၊  
အကြင် ကြောက်ဘွယ်ခမန်း၊ မကောင်းဆိုးဝါးသော အိပ်  
မက် ကြမ်းသည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိဗ္ဗိတော  
ဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ်သည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါ-နုဘာ  
ဝေန၊ အံ့အဲမကုန်၊ ရှင်တော်ဘုရားဘို့၏ဂုဏ်ကို၊ အာရုံတန်း  
မှန်းသည့်၊ ကုသိုလ်စေတနာ အစွမ်းကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ဝေး  
စွာစင်ကင်း၊ လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်သ  
တည်း။ ။

(၁၄၇) ။ပ။ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ အံဆဲမကုန်၊ တရားတော်  
မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို။အာရုံတန်းမှန်းသည့်၊ ကုသိုလ် စေတ  
နာအစွမ်းကြောင့်။ဝိနာသံ၊သို့။ဇန္တု၊တည်း။ ။

(၁၄၈) ။ပ။ သံဃာနုဘာဝေန၊ အံဆဲမကုန်၊ သံဃာ  
တော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို။အာရုံတန်းမှန်းသည့်၊ ကုသိုလ် စေ  
တနာ အစွမ်းကြောင့်။ဝိနာသံ၊သို့။ဇန္တု၊တည်း။ ။

(၁၄၉) ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊စ နိစ္ဆုက္ခာ၊  
ဘယပ္ပတ္တာ၊စ နိဗ္ဗယာ။  
သောကပ္ပတ္တာစ နိဿယကာ၊  
ဟောန္တု၊ သဗ္ဗေဝိ ပါဏိနော။ ။

(၁၄၉) ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ကိုယ်၊စိတ်၊နှစ်ဝ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ  
ခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေဝိ၊ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အထုံး  
ရံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊စ၊ သတ္တဝါ တို့သည်  
လည်း။ နိဗ္ဗယာ၊ ဒုက္ခကင်းပါချမ်းသာ ဖြေကြကုန်သည်။  
ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ၊ နှလုံးတုန်ခါ  
ကြောက်ထန်ခြင်း စိတ္တု၊ကြာသ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကြကုန်  
သော။ ဝါ၊ ကြောက်ဘွယ် မဟေး၊ အာရမဏ၊ ဘေးသို့  
ရောက်ကြကုန်သော။သဗ္ဗေဝိ၊ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အထုံးရံလည်း  
ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊စ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း။နိဗ္ဗ  
ယာ၊ ဘေးရန်ကင်းပါ ချမ်းသာ ဖြေခြင်း ရှိကြကုန်သည်။  
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပ္ပတ္တာ၊ ညှိထိ၊

ဘောဂ၊ ဆီသု၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကပ်ပြီရောဂ၊ ငါးပါးသောဗျာနုဇဉ်။  
 စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသို့ရောက်ဟူသော သဗ္ဗေ၊ ပိ၊ ငြင်းမဲ့  
 ဥဿုံ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ပါဏ် နော၊ စ၊ သတ္တဝါ  
 တို့သည်လည်း။ နိဿိသောက စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းကင်းပျမ်း  
 ငြိမ်းစေမြဲပြုကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သကည်း။ ။

(၁၅၀) ဧတ္တာဝတာ၊ စ အမှေဟိ၊  
 သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ၊  
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ-နုမောဒန္တ၊  
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။ ။

(၁၅၁) ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊  
 သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊  
 ဘာဝနာ-ဘိရတာ ဟောန္တ၊  
 ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ-ဂတာ။ ။

(၁၅၀-၁၅၁) ဧတ္တာ ဝတာ၊ စ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်  
 ရှိသည်၊ ပါဠိအနက်၊ ချွတ်ယူက်မထင်၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော  
 အစဉ်ဖြင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ကောင်းစွာအ  
 သင့်၊ သဒ္ဓါပွင့်၍၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုည-သမ္ပဒံ၊  
 ပြုစင်သန့်ရှင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊  
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိ  
 ယာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ နှစ်ဖြာပြည့်ဖြိုး၊ အလုံးစုံ  
 သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြီးစီးခြင်းအကျိုးငှာ။ အနု၊ မော

ဒန္တ၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျ၊ ဝမ်းမြောက်ကြစေ ကုန်သတည်း။ ။  
 သဒ္ဓါယ၊ ကြောင်း၊ ကျိုး၊ နှစ်ပါး၊ ကံ၊ ကံ၏ ဆကျိုးကို ယုံ  
 ကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ လှူဒါန်းရန်ဆရာ၊ ဆွမ်းစ  
 သော ဒါနဝတ္ထုကို ဒဒန္တ၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျ၊ ပေးလှူကြစေ  
 ကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ညည၊ ကာလမခြာ၊ အခါခပ်  
 သိမ်း၊ သီလံ၊ ခါးဝတ်အလား၊ စွဲမြဲကုန်သုံးဆပ်သည့် သီလ  
 တရားကို။ ရက္ခန္တ၊ ကျိုးပေါက်၊ ထိန်းသိမ်းစောက်  
 ရှောက်ကြစေ ကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ သမထ၊  
 ဝိပဿနာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်၌၊ ရွှင်လန်း နွေလျော်ကြကုန်  
 သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ အာဂတာ ညီညာ  
 ဖြဖြ၊ ပရိတ်တော်တရားကို နာခံငြင်းငှာစည်းဝေး လာရော  
 ကြကုန်သော။ ဧဝတာ ဓမ္မ-မာမက ဆမျိုးသား၊ အရှင်နတ်  
 များတို့သည်။ ဝန္တန္တ၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ လိုရာ ဆရပ်သို့ပြန်  
 သွားတော်မူကြစေ ကုန်သတည်း။ ။

၁၅၂) သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊  
 ပစ္စေကာနိ၊ ယံ ဗလံ၊  
 အရဟန္တာနိ၊ တေဇေန၊  
 ရက္ခံ ဗဒ္ဓာပိ သဗ္ဗသော။ ။

(၁၅၂) ဗလပ္ပတ္တာ၊ ကိုယ်တော် ဆား ဆယ်ပါး၊  
 ဉာဏ်တေ ဆား ဆယ်ပါး၊ သုံးခြားကွဲ မာက်၊ ဆားဆယ်  
 ပါးသို့ ရောက်တော် မူကုန်သော။ သဗ္ဗေ ပွင့်ကြွေသည့်၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ စ၊ သုံးခွင်ထွင်ထား။ ရှင်ထော်  
ဘုရား တို့၏ရှင်း။ ပစ္စေကာနု၊ ဥ၊ သာသနာတော် ပဋိ၊ ပွင့်  
ကြ ဆီးခြား၊ ပစ္စေကာ ဗုဒ္ဓါ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ရှင်း။ ယံ  
ဗလံ၊ အကြင်တန်ခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။  
တေန ဗလေန၊ စ၊ ထိုတန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် ဖြင့်ရှင်း။  
အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာသခင်၊ အရှင်မြတ်တို့၏။ တေဇေန၊ စ၊  
တန်ခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်ဖြင့်ရှင်း။ သဗ္ဗသော၊ ဝန်းကျင်  
ပတ်ချာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာမှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့် အ  
ရှောက်ကို အဟံ၊ ငါသည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။ ။

(၁၅၃) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံ၊ ဝါ၊  
သက္ကေသု၊ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
ဣဒ၊ ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။  
တေေန သက္ကေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၁၅၄) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံ၊ ဝါ၊  
သက္ကေသု၊ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊  
ဣဒ၊ ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။  
တေေန သက္ကေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ ။

(၁၅၅) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံ၊ ဝါ၊  
သက္ကေသု၊ ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။  
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒ,ဗြိ သံဃော ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သဇ္ဈေန သုဝဏ္ဏိ ဟောတု။ ၊

(၁၅၃) ဣဒ,ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ,ဝါ၊နဂါးပြည်၊  
ဂဠုန်ပြည်၊ဆစ်ရှိသည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု,ဝါ၊နတ်ပြည်တို့၌  
၎င်း။ယံကိဗ္ဗိ ရှိသမျှဥဿုံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ဗရဏာသီ  
တိ၊လွှမ်းမိုးထပ်ထပ်၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။  
ပဏီတံ၊ အဘိုးဆန့်၌၊ ထိုက်တန်ကြသဖြင့်၊ကောင်းမြတ်  
လှစွာသော။ယံ ရတနံ၊အကြင် လောကီဥစ္စာ ရတနာသည်။  
အတ္ထိ၊ရှိ၏။တထာဂတေန၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ဆရာရှင်  
တော်ဘုရားနှင့်။သမံ၊တူမျှသော။နံရတနံ၊ထိုလောကီဥစ္စာရ  
တနာသည်။နော,အတ္ထိ၊မရှိ။ဣဒဗြိ ဗုဒ္ဓေ-အယံဝေ ဗုဒ္ဓေါ၊ဤ  
သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ငါတို့ဆရာရှင်တော်ဘုရားသည်သာလျှင်။  
ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အပြာပြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်  
မြတ်၊ချီးမွမ်းဆပ်သော။ရတနံ၊ကိုးကွယ်ရာ ဆစ်၊ရတနာ  
ကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ဧတေန သဇ္ဈေန၊ဤသို့မဘောက်မပြန်၊  
မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော သစ္စာ စကားကြောင့်။  
ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ဘေးရန်ကုန်ကင်းချမ်း  
သာဧးမြခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ။

(၁၅၄) ။ပ။ တထာ ဂတေန၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟော  
ကြားမြှောက်တော်၊တရားတော်နှင့်။သမံ၊ တူမျှသော။နံ ရတနံ၊  
ထိုလောကီဥစ္စာ ရတနာသည်။နော,အတ္ထိ၊မရှိ။ ဣဒဗြိဓမ္မေ-  
အယံ ဝေ ဓမ္မော၊ဤရှင်တော်ဘုရား၊ဟောကြားမြှောက်တော်၊  
တရားတော်သည်သာလျှင်။ပဏီတံ၊သော။ရတနံ၊၏။ဧတေန

သဇ္ဇေန၊ ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ တို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ သည်။ ဟောတု၊  
တည်း။ ။

(၁၅၅) ။ပ။ တထာ ဂတန၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တ  
ပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်နှင့်။ သမံ၊ သော။ နံ၊ ရတနံ၊ သည်။  
နော၊ အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣဒ၊ ဣ သံဃော၊ အယံ ဧဝ သံဃော၊ ရှင်  
တော်ဘုရား၏၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်သာ  
လျှင်။ ပဏိတံ၊ သော။ ရတနံ၊ မည်၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊ ကြောင့်။  
ပါဏိနံ၊ တို့အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ။

(၁၅၆) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊  
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဝိ ဘဝန္တု တေ။ ။

(၁၅၇) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊  
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-ဓမ္မာ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဝိ ဘဝန္တု တေ။ ။

(၁၅၈) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊  
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။  
သဗ္ဗ-သံဃာ-နုဘာဝေန၊  
သဒါ သုဝိ ဘဝန္တု တေ။ ။



(၁၅၆) သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နှစ်ဖြားဘဝ၊  
ဇေးမြရကြောင်း၊ အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။  
တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။  
သဗ္ဗ-ဧဝတာ၊ ရှိသမျှအရပ်ရပ်၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့  
သည်။ တေ၊ ထို၊ ဣဝါတို့ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက်  
ကြစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ-နိဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော  
ရှင်တော်တရားတို့၏ဂုဏ်ကို၊ အာရုံရှုမြော်၊ ကုသိုလ်စေတ  
နာ၏အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ သဒါ၊ အ  
ခါခပ်သိမ်း။ သုခိ၊ ဘေးရန်မပြု၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။  
ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ။

(၁၅၇) ။ပ။ သဗ္ဗ-ဓမ္မာ-နိဘာဝေန၊ အလုံးစုံသောတရား  
တော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံရှုမြော်၊ ကုသိုလ်စေတနာ၏  
အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သုခိ၊ ကုန်  
သည်။ ဘဝန္တု၊ တည်း။ ။

(၁၅၈) ။ပ။ သဗ္ဗ-သံဃာ-နိဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော  
သံဃာတော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို၊ အာရုံရှုမြော်၊ ကုသိုလ်စေ  
တနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။  
သုခိ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ တည်း။ ။

(၁၅၉) မဟာ-ကာရုဏိကော နာထော၊  
ဟိတာယ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။  
ပူရေတ္တာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊

ပတ္တော သမ္ပောမိယတ္တံ၊  
 ဇေတန သပ္ပ-ဝဇ္ဇေန၊  
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊

(၁၅၉) မဟာ-ကာရုဏိကော၊ မနိုင်းအပ်၊ မဟုဉ်သာ၊  
 ကြီးမြတ်သော ကာရုဏာ ရှိစော်မူသော။ နာထော၊ သုံးလူ၊  
 ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သပ္ပ-ပါဏိနံ၊ အထုံးစုံရှိ  
 သဗ္ဗ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီး အပွားအလို၊  
 ဌာ၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသည်  
 အလီလီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွား  
 ဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏။ ဥတ္တံ၊ အတုမရ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်  
 ဟူသော။ သမ္ပောမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ညွှတ်၊ သပ္ပညတညွှတ်  
 တော်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူလေပြီ။ ဇေတန သပ္ပ-ဝဇ္ဇေန၊  
 မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသောဤသစ္စာ  
 စကားကြောင့်။ တေ၊ သင်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။  
 သောတ္ထိ၊ ဘေးရန် လွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာ ဇေးမြဲခြင်းသည်။  
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။

(၁၆၀) အယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊  
 သက္ခာနံ နန္ဒိ-ဝဇ္ဇနော၊  
 ဝေမေဝ အယော ဟောတု၊  
 အယသု အယ-မဂ်လေ။ ။

(၁၆၀) သက္ခာနံ၊ မဟာသမတ၊ ဝတ္ထိယ နွယ်မျိုးမှ၊

ပွားတိုးသက်ဆင်း၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒီ-ဝစုနော၊ စိတ်  
 နှလုံး၏။ ရှင်ပြုံးထပ်ထပ်၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ပွားစေတော်မူ  
 တတ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ မရွှေ့  
 ချက်ချာ၊ မြေမျက်နှာဝယ်၊ ဖြာဖြာရှန်းဝေ၊ ပေါက်ရောက်  
 စည်ကားသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ၏။ မူလေ၊ အနီးဝန်းကျင်၊  
 ပါရမီတော်တို့ကြောင့်၊ အလိုလိုပေါ်ပေါက်သော အပရာ  
 ဇိတရွှေပလ္လင်၌။ ဇယန္တော၊ ယထာ၊ ငါးပါးမာရ်ကို၊ ပယ်လှန်  
 ကုန်စင်၊ ဆောင်မြင်တော်မူသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ  
 လျှင်။ တေ၊ သင်အား။ ဇယော၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂ  
 လာ တရားကောင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။  
 ဇယ-မင်္ဂလေ၊ ဆောင် မြင် နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာ တရား  
 ကောင်းကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဇယသု၊ ရန်အပေါင်းကို  
 ထောင်းထောင်းကြေညက်၊ ပယ်ဖျက် အောင်မြင်နိုင်စေသ  
 တည်း။ ။

(၁၆၀) အ-ပရာဇိတ-ပလ္လင်္ကေ၊  
 သီသေ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ။  
 အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊  
 အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။ ။

(၁၆၀) သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပွင့်ကြ သီးသီး၊ အလုံးစုံသော  
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိ  
 သေက၊ သဘင်၊ ဆင်ယင်ကျင်းပ၊ အဘိသိက်ခံတော်မူရာ  
 ဖြစ်ထသော။ ပုထုဝိ-ပုက္ခလေ၊ စည်မျက်နှာမသွေ၊ ညီညွတ်

ချောမောသဖြင့်၊ တင့်တယ်လှပသော မြေလည်း ဖြစ်ထ  
သော။ သီသေ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ချာ၊ မြေတကာတို့၏၊ ဗေဇာ  
ညွန့်ဖူး၊ မြေထိပ်မြေဦးလည်း ဖြစ်ထသော။ အ-ပရာဇိတ-  
ပလ္လင်္က၊ အ-ပရာဇိတ၊ အောင်မြေ၊ ပလ္လင်္ကဗေဇာ။ အဂ္ဂ-ပုတ္တော၊  
အံ့ချိုးမကုန်၊ ဂုဏ်ပေါင်း ခြုံသည့်၊ သယမ္ဘူ အရဟံ၊ နှုန်းစံ  
ကင်းပျောက်၊ မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ  
သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား  
သည်။ ပမောဒတိ၊ ယထာ၊ လွန်စွာအထူး၊ ကြည်နူး ရှင်ပျော်၊  
ဝမ်းမြောက်တော်မူသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။  
အဂ္ဂ-ပုတ္တော၊ မြတ်လှတုံမြောက်၊ အလိုသို့ ရောက်သည်ဖြစ်  
၍၊ တုံ၊ သင်သည်။ ပမောဒသု၊ လွန်စွာအထူး၊ ကြည်နူး ရှင်  
ပျော်ဝမ်းမြောက်ရစေသတည်း။ ။

(၁၆၂) သု-နက္ခတ္တံ သု-မင်္ဂလံ၊  
သု-ပ္ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ၊  
သု-ခဏော သု-မဟုတ္တော၊ စ၊  
သု-ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မ-စာရိသု။ ။

(၁၆၂) သု-နက္ခတ္တံ၊ ဣဋ္ဌ ဝိပါက အကျိုး၊ ဖွံ့ဖြိုးစေ  
တတ်၊ ကောင်းမြတ်သော တာရာ နက္ခတ်သည်၎င်း။ သု-  
မင်္ဂလံ၊ မကောင်းမှုတရားကို၊ ပယ်ရှားရိတ်လွှီး၊ ဖျက်ဆီးညှင်း  
သတ်၊ အောင်မြင်တတ်သည့်၊ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ  
တရားသည်၎င်း။ သု-ပ္ပဘာတံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာ  
လွတ်ကင်း၊ ကောင်းမြတ်သော အာရုံကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊

ကောင်းမြတ်သော မိုးသောက်ခြင်းသည်၎င်း။ သု-ဟုဗ္ဗိတံ၊  
 ရှိုင်းတွေမေ့လေ။ ကိုယ်ထက်လေး၍၊ တကွေးကွေးတလွန့်  
 လွန့်၊ လိမ့်တွန့် ကင်းရှင်း၊ ကောင်းမြတ်သော ထကြွခြင်း  
 သည်၎င်း။ သု-ခဏော၊ စ၊ လက်ဖျစ် ဆယ်တွက်ကာလ၊  
 တဏှဝယ်၊ ပါပညစ်ချေး၊ ကင်းဝေးစင်ပ၊ ကောင်းမြတ်  
 သော ခဏ၊ သည်၎င်း။ သု-မဟုတ္တော၊ စ၊ ခဏ၊ ဆယ်ချ၊  
 လယ်ပြုလေ၊ ယင်း ဆယ်ထွေခဏ၊ လယ်၊ ယင်းဒသ၊ မ  
 ဟုတ်ဝယ်၊ ဆိုးယုတ်ညစ်ထေး၊ ကင်းဝေးစင်ပြုတ်၊ ကောင်း  
 မြတ်သော မဟုတ်သည်၎င်း။ ဗြဟ္မ-စာဒိသု၊ မြတ်လှတုံစွာ၊  
 ကျင့်သိက္ခာကို၊ ကောင်းစွာ အသင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တုံရှောင်း၊  
 သူတော်ကောင်းတို့အား။ သု-ယိဋ္ဌံ၊ သဒ္ဓါ နှင်ပျ၊ ပူဇော်ချီး  
 ပခြင်းသည်၎င်း။ တေ၊ သင်အား၊ ဟောဟု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၆၃) ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊  
 ဝါစာ-ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။  
 ပဒက္ခိဏံ မနော ကမ္မံ၊  
 ပဏီဝိ တေ ပဒက္ခိဏော။ ။

(၁၆၃) ပဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နှစ်ပြာအကျိုး၊  
 ပွားတိုးစေတတ်၊ ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ  
 သော။ ကာယ-ကမ္မံ၊ ကာယကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကောင်း  
 မြတ်လှစွာသော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊  
 ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။  
 ပဒက္ခိဏော၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊

မနောကံ၊ ဟူသော ကံသုံးပါး၌။ ပဏိမိ၊ ဆောက်တည်ခြင်း သည်၎င်း။ တေ၊ သင်အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊

(၁၆၄) ပဒက္ခိဏာနိ ကတောန၊  
 လဘန္တိတ္ထေ-ပဒက္ခိဏေ၊  
 တေ အတ္ထ-လဒ္ဓါ သုခိတာ၊  
 ဝိရုဠာ ဗုဒ္ဓ-သာသနော၊  
 အ-ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊  
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။ ၊  
 ဗုဗ္ဗဏ္ဍ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၁၆၄) ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ တရား၊ ကံ သုံးပါးတို့ကို။ ကတောန၊ ပြုကုန်သောကြောင့်။ ပဒက္ခိဏေ၊ ကောင်းမြတ်လှကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထ-လဒ္ဓါ၊ ကြီးပွား ခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခိတာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ် ဖြာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓ-သာ သနော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၌။ ဝိရုဠာ၊ စည်ပင်ပျံ့ပွား၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် တိုင်ဆောင် တက်သွား နိုင်ကြကုန် သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ မိဘကံ၊ ဘဘကံ၊ ဆောက်ထက်နှစ် ဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ အ-ရောဂါ၊ တစိုးတစိမျှ၊ အနာရောဂါ မရှိကြ ကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ကြောင့်ကြ ခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပ၊ ချမ်းသာမြေခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ။

ပုဗ္ဗဏှ-သုတ္တံ၊ ရှေးဆရာကြီးတို့၊ ပေါင်းစည်းရထား  
သည့်၊ ပုဗ္ဗဏှ-သုတ် ပရိတ်တော် တရား  
သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်ပြီး  
ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လိုရာကိုရွက်ဆိုပြီးသည့်အခါ၊  
ပတ္တိဒါနနှင့် ပတ္တိဒါနပြုရန်

- (၁) ကတံ အမှေဟိ ယံပုညံ၊  
ဒုက္ကရံ အဇ္ဇ သာရကံ။  
ပုညေနေတေန နိဗ္ဗာနံ၊  
သီလံ ပပေါမ တေ မယံ။ ။
- (၂) တ၊ ဥ ပုညံ မယံ ဒေမ၊  
ဘဝေသု တိသု ပါဏိနံ။  
တေ သဗ္ဗေ တံ၊ ပမောဒိတွာ၊  
သုခံ လာဘန္တ၊ သဗ္ဗဒါ။ ။

အမှေဟိ၊ ပေါင်းရညီညွှာ၊ စည်းဝေး လာရောက် ကြ  
သော ငါတို့သည်။ ဒုက္ကရံ၊ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေ၊ သန္ဓေကမ္ဘာ၊  
လွန်လေကြာသော်လည်း၊ တခါတရံမျှ ပြုနိုင်တို့ရာ ခဲယဉ်း  
ဟူသော။ ယံ ပုညံ၊ အကြင် ကုသိုလ်အရာ၊ မြတ်ကောင်းမှုကို။  
သာရကံ၊ စိတ်စေတနာ၊ သဒ္ဓါရွှင်ပျံ၊ ကောင်းမြတ် ဟူစွာ။  
အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတံ၊ အကြောင်းအခွင့်၊ ညီညွှာသင့်သဖြင့်၊ ပြု  
ကျင့်ဆည်းပူးအပ်ပေပြီ။ ဇေတေန ပုညေန၊ ထိုကုသိုလ်အရာ၊  
ပြုကျင့်ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော မြတ်ကောင်းမှုကြောင့်။ တေ

မယံ၊ ထိုပေါင်းရည်ညာ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသော ငါ  
တို့သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ဘေးပေါင်းဥသို့၊ ကင်းစင်ကုန်သည့်၊ ရွှေ  
ထုံကြဌန်း၊ အစဉ်ထာဝရ ဇေးမြဲချမ်းသာရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်  
သောင်ကမ်းသို့။ သီဗံ၊ ဆောလျှင်မြန်စွာ။ ပပ္ပေါမ၊ မဂ္ဂင်ဖေါင်  
ကြီး ငြိမ့်ငြိမ့်စီး၍၊ ခိုမှီးကပ်ရောက်ရလိုကုန်၏။ ။ မယံ၊ ငါ  
တို့သည်။ တဉ္စ ပုညံ၊ ထိုကုသိုလ် အရ၊ မြတ်ကောင်းမှုကို  
လည်း။ တိသု-ဘဝေ သု၊ သုံးပါးဘဝ၊ သုံးလောကတို့၌။ ဝ  
သန္တာနံ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊  
သတ္တဝါတို့အား။ ဒေမ၊ ပေးဝေပါလှန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုခပ်  
သိမ်းများစွာ၊ ထုံသုံးပါး၌နေကြသော သတ္တဝါတို့သည်။ တံ၊  
ထိုငါတို့ယခု၊ ပေးဝေသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ပမော  
နိတွာ၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ့နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ သဗ္ဗဒါ၊  
နေ့နေ့ညည၊ ကာလမခြာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊  
နှစ်ဖြာ ဘာသာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာဇေးမြဲခြင်းကို။ လဘန္တံ၊  
ရကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

### နိဂုံး

ဗ္ဗိတာ-စရိယ-ထေရေန၊  
ရဟိတော-ယံ သု-နိဗ္ဗိတော။  
တိ-သတ်-ဇွေ-က-မာဂသိရေ၊  
ဇုဗျာ-ပက္ခ-စတုဒ္ဒသေ။ ။

ဗ္ဗိတာ-စရိယ-ထေရေန၊ ဗ္ဗိတေးဆရာ၊ မထေရ်ငါ  
သည်။ ရဟိတော၊ ရေးသားပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ အယံ



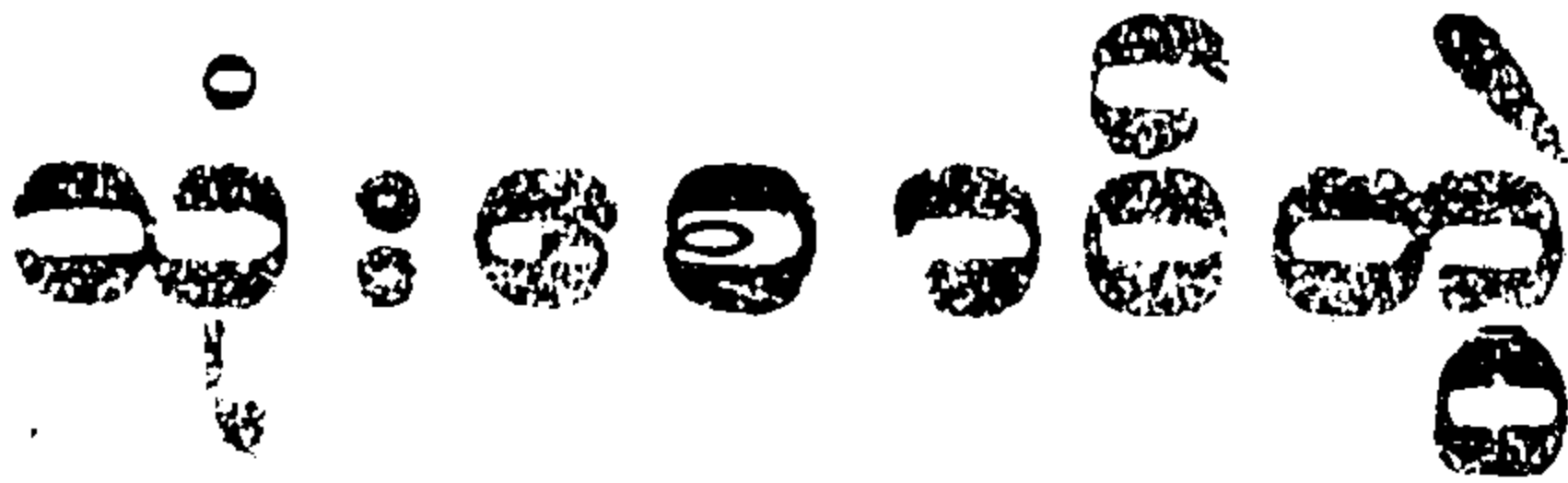
နိဿယော၊ ဗြဟ္မာအတ္ထ၊ ဤပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿယသည်။  
တိ-သတ်-ဇွေ-က- မာဂသိရေ၊ ထောင့်နှစ်ရာ ခုနစ်ဆဲ့ သုံးခု  
နှစ်၊ တွက်စစ်သာသ၊ နတ်တော်လ၌။ ဇုဏ္ဏာ-ပက္ခ-စတုဒ္ဒ  
သေ၊ ငွေသော်တာ လ၊ နောင်ရံပသည့်၊ ဆန်းပက္ခ၊ မြို့၊ တဆဲ့  
လေးရက် တိသီ၌။ သုနိဋ္ဌိတော၊ အောင်လုံစိုက်ဆောက်၊ ပြီး  
ဆုံးခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ။

ဒုက္ခ-ပုဂ္ဂေ အယံကာယော။ ဖိန့်ဟောအလော။ ဒေသနာ  
နှင့်။ သွေမက္ခာဖြစ်။ ခန္ဓာညစ်ကို။ ရလစ်သည့်တွက်။ ဘယ်ဆီ  
ရက်မှ။ ဇးစက်ချင်းသာ။ နေရတာ၊ မရှိ။ ဆန့်ဝုတိ။ ရောဂါတွေ  
ညှမ်းဘိသဖြင့်။ မချီမဆ။ နေရသည့်ကာလဝယ်။ နိစ္စမက္ခာ။  
ချဉ်းကပ်လာသည့်။ ဒါယကာတပည့်။ မောင်ဘိုးရှမ်း၊ အ  
မည်ရှိသည့်။ မျိုးဇာတိ၊ ကလျာဏ၊ တွံတေး ရုံးစာရေးကြီး  
သည် ခ၊ ယ၍။ အနန္တ ကျေးဇူးရှင်။ ထေရ်သခင်ဘုရား။ ခန္ဓာ  
ဟောင်းပယ်ရှား၍။ ခန္ဓာသစ်များယူသွားလျှင်။ နေ့မခြားညည့်  
မလပ်။ အမြဲထားဝရ အာရုံကပ်၍။ ကိုယ်တော်စားရည်မှတ်  
ဘို့ရာ၊ တပည့်အား လျော်ကန်သည့်။ ပရိတ်ကြီးဒေသနာ  
ကို။ သေအချာ အဓိပ္ပါယ်သွားဖြင့်။ အနက်နိဿ ရေးသားချီး  
မြှင့်တော်မူပါက။ အလုံးစုံနှုတ်တက်ရအောင်။ ဝါယာမကြိုး  
စား၍။ တပည့်လည်းသင်ကြားဆောင်ရွက်ပါမည်။ အတည်  
တကျ။ ထေရ်အရှင် နည်းပြ၍။ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်ကို။ မှန်  
ကန်စွာရကြသည့်။ သပ္ပာရိသ၊ အများ။ တွံတေးသူ၊ တွံတေး

သား၊ တို့ထည်း။ ရေနည်းပါး၊ အိုင်ငယ်ငယ်။ ခြံတွယ်နေကြ။  
 နွေကာလအခါ။ ဘား၊ ငါး၊ သော သတ္တဝါတို့သည်။ မမြာ  
 နေ့ည။ မိုးကြိုးရေကို တောင့်တ၊ သလို။ ထေရ်အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။  
 အလိုတော်သွား။ ပီရင်ရေးသားသည့်။ အားထားမှီတင်ရာ။  
 ၎င်းနိဿယကို တောင့်တ၊ ကြပါကြောင်း။ အကြိမ်ကြိမ်လျှော့  
 တောင်းတင်သ။ ပူဆာလှသဖြင့်။ ကိုယ်ကာယခန္ဓာ။ ကျင်နာ  
 ခံခက်၊ မအိမသာလျက်နှင့်ပင်။ ပက်လက်တခါ။ မှောက်တ  
 တခါနှင့်။ စောင်းငဲ့ကာတလှည့်။ သို့ကလိုတအိအိဖြင့်။ ရေးရ  
 ဘိ၊ ခဲယဉ်းစွာ။ ပရိတ်ကြီးနိဿယ ဤကျမ်းစာသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ  
 အိမ်ရွတ်တွက်။ ပဏာမစေတနာ တည်းဟူသော ကျား၊  
 ထောက်ကန် နိုင်လှသဖြင့်။ မရဏလေဆိုး။ မတိုက်မချိုးဘဲ။  
 ဘုန်းတန်ခိုးတေဇော်။ အာနုဘော်ကြီးမား။ သုံးရတနာဘို့၏  
 စွမ်းပကားကြောင့်၊ မှန်းထားသည့်အလျောက်။ ပြီးဆုံးခြင်း  
 သို့ ရောက်သည်။ ။ ထွန်းတောက် သာသနာ တည်  
 ကြောင်းတည်း။ ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

ဆပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး-ပါဌ် အနက်  
အတွင်း ဆောင်ခြင်း ရှစ်ပါး-ပါဌ် အနက်  
ရတနာရွှေချိုင့် ပါဌ် အနက်



### နိဂါန်း

---

သုံးထိုက် သံသား၊ များစိုလ်လူတို့ ကြည်ပျူညွတ်  
ပျောင်း ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ရာ ဖြစ်သော  
ရတနာ မြတ် သုံးပါး ဆပေါင်းကို  
ဆဉ္ဇေတိ တင်မိုး ဦးညွတ်  
ရှိခိုးပြီး၍  
ဤ မည်သော ဆပြင်  
ဆောင်ခြင်း၊ အတွင်းဆောင်ခြင်း နှင့်  
ရတနာရွှေချိုင့်၊ ကျမ်းဂန်ငယ် သုံးကျမ်းကို  
ရပေါင်း၍ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာနှင့် အလိုရှိ  
တောင့်တကြသူ သူတော်ကောင်း ဆပေါင်းတို့အား  
ကျွန်တော်များက ပုံနှိပ် လုပ်ဆောင်လိုက်ပါသတည်း။

## သင်္ကေတခဏ်း

(နမော တဿ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌၊ စာပိတ်,ခေါ်သည့် ကွက်လပ် ထားသည်ကား၊ ဝိဘတ်တုန္တံ, ပုဒ် ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်း စာပိတ်, နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ် ရွတ်။ ။

(သာဝုဓန္တံ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခု ကြား၌ မိန္ဒုပြောက် ထားသည်ကား၊ သမ္ဘိ,ပုဒ်ဟုပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းမိန္ဒုပြောက်နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ပုဒ်နှစ်ခုကိုတွဲစပ်ရွတ်။ ။

(ဗာဟု-သဟဿ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌၊ ဒက်,ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းကို ထားသည်ကား၊ သမာသ်,ပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်း ဒက်,နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်နှစ်ခုကို တွဲစပ်ရွတ်။ ။

(သ-သေန=မာရံ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌၊ ဒက်ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းတို တခု၊ မျဉ်းကြောင်းတို နှစ်ခု ထားသည်ကား၊ မျဉ်းကြောင်းတို တခု၏ ဝဲယာပုဒ်ကို ရှေးဦးစွာ သမာသ်တွဲပြီးမှ၊ မျဉ်းကြောင်းတို နှစ်ခု၏ တဘက်ကပုဒ်နှင့် သမာသ်တွဲရသည်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ မျဉ်းကြောင်းတို တခု၏ နေရာမှာ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ မျဉ်းကြောင်းတို နှစ်ခု၏ နေရာ၌၊ ထိုထက်ထိထိ အသံရှည်အောင် စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်တို့ကို တွဲစပ်ရွတ်။ ။

အချို့ နေရာ၌ ဂါထာရှိ ဝါဠုနှင့်၊ နိဗ္ဗာန်ရှိ ဝါဠုတို့အားလုံး၊ ရဿ,နိဂ္ဂဟိတန္တံ, အကာရန္တံ, စသည်ကဲ့သို့၍၊ တနုတယံပိ

ငွေ့မြင်ရလိမ့်။ ဆန်းကြောင့်ကြေပျက်၊ ယင်းဆ  
 ချား၊ အနက်တောပေးရာ။ ။ ဟူသောနိယံကို နှလုံးထား၍  
 ဆန်းစစ်ကြောင့်ဟု မှတ်သားကြလေ။ ။

### ပဏာမ

ဝတ္ထုတ္တယံ နိဗ္ဗသီယ၊ ဗဟိ-အန္တိ-ဇယသဝါ။  
 ရတနာ ပဉ္စရဿာရံ၊ လိခဿာမိ သု-နိဿယံ။ ။  
 ဂန္ထိတ္တယံ ဖဒံ ဒေတိ၊ ဇနာနံ ဇယ-မဂ်လံ။  
 တသ္မာ ဇေတံ သမိစ္ဆန္တိ၊ သ-ပါဌံ ဓေ သုဏန္တိတံ။ ။

အဟံ၊ ဘွံတေးဆရာ၊ မထေရ်ငါသည်။ ဝတ္ထုတ္တယံ၊ သုံး  
 ထိုက်သံသု ချား၊ မိတ်လူတို့၊ ကြည်ပျူ၊ ဣတံပျောင်း၊ ကိုးကွယ်  
 ဆည်းကပ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါး၊ အပေါင်းကို။ နိဗ္ဗသီ  
 ယ၊ အဉ္စလံ တင်မိုး၊ ဦးညွှတ် ရှိရုံးပြီး၍။ ဗဟိ-အန္တိ-ဇယသ  
 ဝါ၊ အပြင်အောင်ခြင်၊ ရှစ်ပါး။ အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး၊  
 ပိုင်းခြားဝေဘန်၊ ကျမ်းငယ်နှစ်တန်ဖို့၎င်း။ ရတနာ-ပဉ္စရဿာ  
 ရံ၊ ရတနာရွှေချိုင့် တသွယ်၊ ကျမ်းဂန်ငယ်ဖို့၎င်း။ သု-နိဿ  
 ယံ၊ ခြံရာ၊ ကောင်းမြတ်သောနိဿယကို။ လိခဿာမိ ကာ  
 ရန် ချောပြော၊ သမ္ပါနမတောက်၊ ဆန်း မကောက်အောင်၊  
 စောင့်ရှောက် ရေးသားပေအံ့။ ဣဒံ ဂန္ထိတ္တယံ၊ ရွေးချယ်ရ  
 ဆောင်း၊ ဆရာမြတ်တို့ စီမံထားသည့်၊ ဤကျမ်းငယ် သုံး  
 ခု၊ အပေါင်းသည့် ဇနာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဇယ-မဂ်လံ၊

အောင်မြင်နိုင်မှု၊ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဆုကို၊ ဒေတိ၊  
 ပေးစွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုအောင်မြင်နိုင်မှု၊  
 ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဆုကို။ သမိစ္ဆန္တံ၊ အလိုရှိကြသူ၊  
 များစိုလ်လူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သ-ပါဌံ၊ သုတ်သင်ထုတ်ပြ၊  
 ပါဌ်နှင့်တကွသော။ တံ၊ ထိုမှီရာ အတ္ထ၊ ကောင်းမြတ်သော  
 နိသုကို။ သုဏန္တံ၊ နှလုံးအသဲ၊ သက်လုံးစွဲအောင်၊ အားခဲနာ  
 ခံကြကုန်လော့။ ။



# အပြစ်မအင်ခြင်း-ရှုမူပါး

ပါဠိနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော  
သမ္ဘော သဗ္ဗဒ္ဓဿ

- (၁) ဗာဟို-သဟဿ-မဘိနိဗ္ဗိတ-သာဓုဓန္တံ၊  
 ဂိရိမေခလံ ဥဒိတ ယောရံ သ-သေန-မာရံ။  
 ဒါနာဗိ-ဓမ္မ-ပိမိနာ၊ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။  
 တန္တေဓဿ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။ ။

(၁) ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မုနိတကာတို့၏ စောလိး၊  
 တုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။ ဗာဟို-သဟဿ-မဘိ  
 နိဗ္ဗိတ-သာဓုဓန္တံ၊ လက်နက်နှင့် တကွ အန်ဆင်းအပ်သော  
 လက်ရုံးတထောင် ရှိသော။ ဂိရိမေခလံ၊ ဂိရိမေခလာ၊  
 သညာကျော်ဟီး၊ တိုက်ဆင်ကြီးကို။ ဥဒိတံ၊ မာန်တကြွကြွ၊  
 စီးနင်းထသော။ ယောရံ၊ အမျက် ခေါ်သ၊ ယမ်းမီး ကျသို့၊  
 ခက်ထန်ကြမ်းပြုတ်သော။ သ-သေန-မာရံ၊ ဝန်းရံများ  
 စွာ၊ သိမ့်သိမ့်ညာသည့်၊ မိုလိပါလုံးရင်း၊ စစ်သည်နှင့်တကွ  
 သော မာရ်နတ်မင်းကို။ ဒါနာဗိ ဓမ္မ-ပိမိနာ၊ အထိထိကပ်၊

ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့အပ်သော၊ များမြတ်ဂုဏ်အင်၊ ဒါန၊ အစ  
ရှိသည့် တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဖိတဂါ၊  
လွယ်ကူချမ်းမြေ့အောင်မြင်တော်မူရလေပြီ။ တန္တေဓဿ၊  
ထိုမုန့်ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ စွမ်းပကား ရှိန်စေ၊  
မာရ်နတ် မင်းကို အောင်မြင်တော်မူသည့် တန်ခိုးတော်  
ကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အင်္ဂ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓာသော။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊  
အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ ဘဝ  
တု၊ နေ့ညမစ၊ အမြဲမကွေ့ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၂) မာရာတိ-ရေက-မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ-ရတ္တိ၊  
ဃောရံ ပနာ-ဠဝက-မက္ခမ္ပထဒ္ဓ ယက္ခံ။  
ခန္တိ-သုဒန္တိ-ဝိဓနာ ဖိတဂါ မုန့်န္ဓော၊  
တန္တေဓဿ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။ ။

(၂) ယော မုန့်န္ဓော၊ အကြင် မုန့်တကာတို့၏ စေတနာ၊  
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ မာရာတိ-ရေကံ၊ ဝသ  
ဝတံ၊ ထက်နုတ်ပြည့်ကျ၊ ခိုခွန်ဝနင်း၊ မာနတ်မင်းထက် အ  
လွန်၊ သဗ္ဗ-ရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်ကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး၊  
အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ တူဘက် ယှဉ်ပြိုင်၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထ  
သော။ ဃောရံ၊ ရှင်ရှုပကာယ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိထ  
သော။ အ-က္ခမံ၊ တပါးသူတို့၊ သည်းခံနိုင်သို့ရာ၊ ခဲယဉ်းစွာထ  
သော။ ထဒ္ဓံ၊ မာန်ဟုန်တဖြူဖြူ၊ ခက်မာကြမ်းတမ်းထသော။  
အာဠာဝကံ၊ အာဠာဝက၊ ဟု၊ နာမတံဆပ၊ ခပ်နှိပ်ထင်ပေ၊  
သတင်းကျော်သော။ ယက္ခံပန၊ ဘိလူးကိုကာ။ ခန္တိ-သုဒန္တိ-



ဝိမိနာ၊ သည်းခံခြင်းတရား၊ ပွားများသွယ်ဆင်း၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချမ်းမြေ့၊ အောင်မြင်တော် မူရလေပြီ၊ တဏှေဇယာ၊ ထိုမုန့်ထွင်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ စွမ်းပကားရှိန်စော်၊ အာဇ္ဇာဇက၊ ဘီလူးကို အောင်မြင်တော်မူသည့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား၊ အဂ္ဂိ၊ မြတ်သောသော။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ ဘဝတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၃) နန္ဒာဝိရိ၊ ဂဇ-ဝေရံ အတိမတ္တ-ဘူတံ၊  
ဒါဝဂ္ဂိ-စက္ကမသနိ၊ ဝ သု-ဒါရုဏန္တံ။  
မေတ္တဗ္ဗု-သေက-ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊  
တဏှေဇယာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၃) ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မုနိတကာတို့၏ စောထီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ-စက္ကမသနိ၊ ဝ၊ မြေလျင်တုံ့တီး၊ တင်တီးမျှဘောမီးလောင်ပျက်၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သု-ဒါရုဏန္တံ၊ လွန်စွာ ပြင်းပြ၊ ကြမ်းကြုတ်ထသော။ အတိမတ္တ-ဘူတံ၊ ချာချာပွေ့နေ့ကပ်၊ အလွန် မုန့်ယစ်ခြင်းသို့ ရောက်ထသော၊ နာဇ္ဇာဝိရိ၊ နာဇ္ဇာဝိရိ၊ မည်ရှိထင်ပေါ်၊ ထိတင်းကျယ်ထသော။ ဂဇ-ဝေရံ၊ မင်း၊ အဇာတသတ်၊ စီးနင်းတော်မူသည့် ဆင်တော်မြတ်ကို။ မေတ္တဗ္ဗု-သေက-ဝိမိနာ၊ မေတ္တာတော်ရေ၊ ကွေ့ကွေ့သွယ်ဆင်း၊ သွန်းလောင်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချမ်း

မြ၊ အောင်မြင်တော် မူရလေပြီ။ တံးန္တေသော၊ ထိုမုနိထွဋ်  
 ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ စွမ်းပကား၊ ရှိန်စော်၊ နာဠာဂိရိဆင်  
 ကို အောင်မြင်တော်မူသည့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ  
 အား။ ဆင်္ဂ၊ မြတ်သုစွာသော။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်  
 ကြောင်း၊ မင်္ဂလာ တရားကောင်းသည်။ ဘဝတု၊ နေ့ညမစဲ၊  
 အမြဲမကွေ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၄) ဥက္ခိတ္တ-ခဂ္ဂ-မဘိဟတ္ထ=သုဒါရုဏန္တံ၊  
 ဓါဝံ တိ-ယောဇန-ပထ-ဂိုလိမာလဝန္တံ။  
 ဣဒ္ဓါ-ဘိသင်္ခတ-မနော ဖိတဝါ မုနိန္ဒော၊  
 တံးန္တေသော ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၄) ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မုနိတကာတို့၏ စောထီး၊  
 ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဥက္ခိတ္တ-ခဂ္ဂ-မဘိဟတ္ထ-  
 သုဒါရုဏန္တံ၊ မြောက်ဘို ဝင်္ကန္တ အပ်သည့် ဓါး သန်လျက်၊  
 ထက်၌မကွာ၊ အသွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိ-ယောဇန-  
 ပထံ၊ သုံးယူဇနာ၊ အဝှန်းကွာသည့်၊ ကန္တာရကြီး၊ လမ်းခရီး  
 ကို။ ဓါဝံ၊ မရပ်မနား၊ တဟုန်အားဖြင့်၊ ပြေးသွားနိုင်ထသော။  
 အဂိုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး ပန်းရှိ၊ ဗျုပ္ပတ္တိကြောင့်၊ နှံ့သိ  
 ပတ်ချာ၊ ရပ်ခိုသာ၌၊ ကျေညာကျော်ဟီး၊ အဂိုလိမာလ အ  
 မည်ရှိသော ခိုးသူကြီးကို။ ဣဒ္ဓါ-ဘိသင်္ခတ မနော၊ တန်ခိုး  
 တော်ဖြင့် ဘန်ဆင်းအပ်သည့်၊ နှုသုံးတော်မြတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။  
 ဖိတဝါ၊ လွယ်ကူ ချမ်းမြေ့ အောင်မြင်တော် မူရလေပြီ။  
 တံးန္တေသော၊ ထိုမုနိထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ စွမ်းပ

ကားရှိန်စော်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ မိုးသူကို အောင်မြင်တော်မူ  
သည့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေငါ့အား၊ အင်္ဂု၊ မြတ်လှစွာ  
သော။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရား  
ကောင်းသည်။ ဘဝတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမကွဲ၊ ဖြစ်ပါစေ  
သတည်း။ ။

(၅) ကတွာနု ကဋ္ဌမုဒရံဣဝ ဂန္တိနိယံ၊

ဝိဇ္ဇာယ ခုဋ္ဌ-ဝစနံ ဇန-ကာယ-မက္ခန္ဓာ။

သန္တေန သောမ္ဗ-ဝိနိကာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တ၊ နန္ဒေဿာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၅) ယောမုနိန္ဒော၊ အပြင် မုနိတကာတို့၏ စောထိး၊

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ကဋ္ဌ၊ သစ်သားကို။ ဂန္တိ  
နိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ ဇနရံ၊ ဣဝ၊ ဝမ်းကွဲသို့။ ကတွာနု၊ ချည်  
နှောင်ဖွဲ့စည်း၊ ပြုလုပ်ပြီး၍။ ဇန-ကာယ-မက္ခန္ဓာ များ လှပပါ  
ယယ်၊ တရားနာပရိယတ်အပေါင်း၏ အလယ်၌ ဝိဇ္ဇာယ၊ ယတ်  
မာကောက်ကပ်၊ ဝိဇ္ဇာသုတေသန၊ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်  
၏။ ခုဋ္ဌ-ဝစနံ၊ လှန်စွာဆီးဝါး လုပ်ဟုစွပ်စွဲသော စကားကို။  
သန္တေန၊ ဣန္ဒြေတော်မယုတ်၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်စွာ  
သော။ သောမ္ဗ-ဝိနိကာ၊ ချမ်းမင်းကြည်လင်၊ ဖြစ်လှစွာသော အ  
စီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချမ်းမြေ့ အောင်မြင်တော် မူရ  
လေပြီ။ တ၊ နန္ဒေဿာ၊ ထိုမုနိထွဋ်ထား၊ ရှင်ဘော်ဘုရား၏။  
စွမ်းပကားရှိန်စော်၊ ဝိဇ္ဇာသုတေသန၊ အမည်ရှိသော မိန်းမ  
ညစ်ကို အောင်မြင်တော်မူသည့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေ  
ငါ့အား။ အင်္ဂု၊ မြတ်လှစွာသော။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်

ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ ဘဝတု၊ နေ့ညမစဲ၊  
အမြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၆) သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက-ဝါဒ-ကေတု၊  
ဝါဒါ-ဘိရေပိတ-မနံ အတိအန္တ-ဘုတံ။  
ပညာ-ပဒိပ-ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊  
တန္တေဓသာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။ ။

(၆) ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မုနိတကာတို့၏ စောထီး၊  
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ သစ္စံ၊ မတိမ်းမစောင်း၊  
ဖြောင့်မှန်သည့် အယူဝါဒကောင်းကို။ ဝိဟာယ၊ သဘော  
မထား၊ စွန့်ပယ်ရှား၍၊ အတိသစ္စက-ဝါဒ-ကေတု၊ မှန်  
သည်ကို၊ မှန်သည်ဟု ဆိုသည့်၊ ယွင်းယိုသော အယူဝါဒ၊  
မှန်ကင်း တံခွန်ရှိထသော။ ဝါဒါ-ဘိရေပိတ-မနံ၊ မိမိအ  
ယူဝါဒဖြင့်၊ သူတပါးတို့ကို နှိပ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော။  
အတိအန္တ-ဘုတံ၊ တရားမလိုက်၊ အလွန်မိုက်သည့် ကုသုတ္တံ၊  
အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗ္ဗူတကို။ ပညာ-ပဒိပ-ဇလိတော၊  
ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီဇီး တန်ဆောင်ကို၊ ပိုက်  
ထောင်ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချမ်း  
မြဲဆောင်မြင်တော်မူရလေပြီ။ တန္တေဓသာ၊ ထိုမုနိထွင်  
ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ စွမ်းပကားရှိန်စော်၊ ကုသုတ္တံ၊ အ  
မည်ရှိသော သစ္စက ပရိဗ္ဗူတကို ဆောင်မြင်တော်မူသည့်  
တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ဌစွာသော။  
ဇယ-မင်္ဂလံ၊ ကောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်း  
သည်။ ဘဝတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၇) နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓ-မဟိဋ္ဌံ၊

ပုတ္တေန ထေရ-ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။

ဣဒ္ဓိ-ပဒေသ-ဝိဝိဓာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တန္တေဓဿာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။ ။

(၇) ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မုနိတကာတို့၏ စောထီး၊  
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဝိဝိဓ-မဟိဋ္ဌံ၊ ထူးထွေ  
များပြား၊ ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော တန်ခိုးရှိသော။ နန္ဒော  
ပနန္ဒ၊ နန္ဒောပနန္ဒ၊ မည်ရ ကျော်ဟီး၊ သီတင်းကြီးသော။ ဘုဇ  
ဂံ၊ ဆဲပတောကထနပြင်း၊ နဂါးမင်းကို။ ပုတ္တေန၊ တရားတည်း  
ဟူသောရင်နို့ကို၊ သောက်စို့ကြီးပြင်း၊ သားတော်ရင်းဖြစ်  
သော၊ ထေရ-ဘုဇဂေန၊ လက်ဝဲတော်ရံ၊ တန်ခိုးတော်ခံ  
သည့်၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ မထေရ်တည်းဟူသော နဂါးမင်း  
ကို။ ဓုနာပယန္တော၊ တမိုးလုံးပိတ်၊ တရံပရံတပြောင်ပြောင်၊  
မိုက်မှောင် ကင်းကွေ့၊ အခိုးအလျှံ လွှတ်စေတော် မူလျက်။  
ဣဒ္ဓိ-ပဒေသ ဝိဝိဓာ၊ တန်ခိုး ဘန်ဆင်းဟန်ကို၊ စီမံသွန်သင်၊  
နည်းပေးတော်မူသောအစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချမ်း  
မြ၊ ဆောင်မြင်တော်မူရလေပြီ။ တန္တေဓဿာ၊ ထိုမုနိထွဋ်  
ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ ဇွမ်းပကားရှိန်စေင်၊ နန္ဒောပနန္ဒ၊  
နဂါးမင်းကို ဆောင်မြင်တော်မူသည့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်။  
မေဇ၊ ဆား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သွစွာသော၊ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ ဆောင်မြင်  
နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ ဘဝတု၊ နေ့ည  
မစဲ၊ အမြဲမကွေ့ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(ဂ) ဒုဂ္ဂါဟ-ဒိဋ္ဌိ-ဘုဇဂေန သု-ဇဋ္ဌ-ဟတ္ထံ၊

ဗြဟ္မာ ဝိဘူ ဘိတိမဟိန္ဒ ဗကာဘိဝေနံ။

ဉာဏာဂဒေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊

တန္တေဓဿာ ဘဝတု မေ ဇယ-မင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။ ။

(ဂ) ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မုနိတကာတို့၏ စောထိး၊  
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ-ဒိဋ္ဌိ-ဘုဇဂေန၊  
ယုတ်မာညစ်ပေါ့မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောမြွေသည်။ သု-  
ဇဋ္ဌ-ဟတ္ထံ၊ လွန်စွာပြင်းပြ၊ ကိုက်ခဲအပ်သည့် ဉာဏ်တည်း  
ဟူသော လက်ရှိထသော။ ဝိဘူဘိ-အတိမဟိန္ဒ၊ စိုးရ တင့်  
တယ်၊ အလွန်ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိ  
ဝေနံ၊ လောကဓာတ်သုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ ပေါ်ထင်နွံသိ၊  
ဗကာအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မာ၊ ဈာန်ဖြင့်ပွားစီး၊ ဗြဟ္မာကြီးကို။  
ဉာဏာဂဒေန၊ မိစ္ဆာဉာဏ် မြွေဆိပ်ကို၊ ဖြေသိပ်ငြိမ်းေး၊  
ပယ်ပျောက်တတ်သည့် ဉာဏ်တော်ဆေးတည်းဟူသော။  
ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ လွယ်ကူချင်းမြဲ၊ အောင်မြင်  
တေ မူရသေပြီ၊ တန္တေဓဿာ၊ ထိုမုနိနှင့်ထားရှင်တော်  
ဘုရား၏၊ စွမ်းပကား ရှိနစေ၊ ဗကာ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို အောင်  
မြှင့်တေးမူ ညှိဘန်နီးဆော်ကြောင့် မေပါအား အဂ္ဂံ၊ မြတ်  
စွာစွာသော။ ဇယ မင်္ဂလ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာ  
တရားကောင်းသည်။ ဘဝတု နေ့ညစေ့၊ အမြဲမကွေ့ဖြစ်ပါ  
သောတည်း။ ။

(ဤအပြင်အောင်ခြင်း နှစ်ပါး၊ ဂ-ဂါထာလုံး၊ ဝသန္တတိလက  
ဂါထာချည်းသာ။ ။ တာထ၊ အ၊ အ၊ ဝဒဋ္ဌ၊ ဝသန္တတိလကာ။ ဟုမှတ်)

အမြင်အောင်ခြင်း နှစ်ပါး မိန့်ဆိုသူငြီး၏။



# အတွင်းအခင်းခြင်း-ရှစ်ပါး

ပါဠိနိဿယ

နိဗ္ဗာန်တရားတရားတရား အရဟတတရား  
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္မာ

- (၁) အဝိဇ္ဇာ အဏှု-ကောသမ္ဘိ၊  
သတ္တေ တဏှာ-ဇလ-မ္ပု-ဇေ။  
တဗျာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊  
ဒေသနာ-ဉာဏ=တေဇသာ။  
တေဇ သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
ဟောတု မေ ဇယ-မဂ်လံ။ ။

(၁) မာရဇိးငါးမာရ်အောင်ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်  
ကြီးသည်။ အဝိဇ္ဇာ-အဏှု-ကောသမ္ဘိ၊ ပညာတည်းဟူသော  
နေရောင်၊ မပြောင်မလင်း၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥစ္စာတွင်း၌။  
တဏှာ ဇလ-မ္ပု-ဇေ၊ လွန်စွာနက်ကျယ်၊ တဏှာတည်းဟူ  
သော ရေပင်လယ်၌၊ သန္ဓေတွယ်မွေးဖွား၊ တပြောင်းပြန်ပြန်  
ပြေးသွားသဖြင့်၊ ငါးနှင့် တူကုန်သော။ သတ္တေ၊ ဝေနေယျများ  
စွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ တဗျာ ဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော  
ဥစ္စာ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေညွှန်အရပ်မှ၊ ဒေသ

နာ-ညဏ-တေဇသာ၊ ဒေသနာညဏ်၊ ရောင်လျှံထွက်ပေါ်။  
 တန်ခိုးတော်ဖြင့်။ နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက် စေတော်မူပြီး၊  
 ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊  
 ပြော ဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။  
 ဇယ-မင်္ဂလံ၊ ဆောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်း  
 သည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမစဲ၊ ဆမြဲမကွေ့ဖြစ်ပါစေသည်။

(၂) မဟာ-မောဟန္ဒကာရေန၊  
 အဘိဘူတေ မဟာ-ဇနေ။  
 ပညာ-စက္ခု လဘာပေသိ၊  
 ညဏာလောကေန စက္ခုမာ။  
 ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
 ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၂) စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သမန္တ၊ နှင့်၊ ဗိဗ္ဗု၊ ပညာ၊ သင်္ချာပေါင်း  
 ရ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသည်။ သုံ့ဆူ စောင့်ထိန်း၊ ဘုံတရား  
 ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး သည်။ မဟာ-မောဟန္ဒကာရေန၊  
 နေ့ရောင်ပညာ၊ မလင်းသာအောင်၊ ပိတ်ကာတားဆီး၊ မော  
 ဟတည်းဟူသော မိုက်မှောင်ကြီးသည်။ အဘိဘူတေ၊ လွန်  
 စွာထပ်ထပ်၊ ပိတ်ဆုံး နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာ-ဇနေ၊  
 များလှသောင်းသောင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ညဏာ-  
 လောကေန၊ ထိန်ထိန်လင်းပြောင်၊ ညဏ်တော် ထည်းဟူ  
 သော နေလရောင်ဖြင့်၊ ပညာ-စက္ခု၊ ပိတ်ကာ တားဆီး၊  
 မောဟတည်းဟူသောမိုက်မှောင်ကြီးကို၊ ပျက်စီးစေတတ်၊



ပညာတည်းဟူသော မျက်စိမြတ်ကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေ  
တော်မူပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်  
သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊  
ငါ့အား။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာဘ  
ရားကောင်းသည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါ  
စေသတည်း။ ။

(၃) ရာဂါဒိ-အဂ္ဂိ-ဇာလေဟိ၊  
ဒန္တ၂-ကာယံ မဟာ-ဇနံ။  
နိဗ္ဗာပေသိ နရ-နာထော၊  
အဋ္ဌ-မဂ္ဂင်္ဂ=ဝါရိနာ။  
ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၃) နရ-နာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးစားရာ၊ ဘဝင်္ဂဖြာ  
အောင်၊ ကြေညာ ကျော်ဟီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး  
သည်။ ရာဂါဒိ-အဂ္ဂိ-ဇာလေဟိ၊ တဆွဲတသီး၊ ရာဂအစရှိ  
သော မီးလျှံကြီးတို့သည်။ ဒန္တ၂-ကာယံ၊ အစမသိ၊ သံသရာ  
သုံဘဝ၌ လောင်ကျွမ်းသော ကိုယ်ရှိသော မဟာ-ဇနံ၊  
များထူတုံ့ရှောင်း နုနွဲ့ဘဲ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဋ္ဌ-မဂ္ဂင်္ဂ-  
ဝါရိနာ၊ ဖေးဖြေကြည်လင် မဂ္ဂင်္ဂ၊ ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်  
ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ အပူခင်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းပျောက်ပြေ ချမ်း  
မြေစေတော်မူပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက် မပြန်၊ မှန်  
ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊  
ငါ့အား။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာဘရား

ကောင်းသည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမဝဲ၊ အမြဲမကွေ၊ ဖြစ်ပါစေသ  
တည်း။ ။

(၄) စတုရောဗောဏိ ဂုပ္ပန္တေ၊  
ဂန္တိရေ သံသာရဏ္ဏဓဝေ။  
ဥက္ကာရေသိ မဟာ-ဝိရော၊  
ဓမ္မနာဝါယ-နာယကော။  
ဘေဓ သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။

(၄) မဟာ-ဝိရော၊ ကြီးကျယ်စွာ လွန်ကဲ ထူးမြတ်  
သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ ခရီးညွှန် ချောင်း၊  
နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဂန္တိ  
ရေ၊ ထောက်တည်၍ရာ၊ ဘယ်ဆီမှာမှ၊ မရ၊ အလွန်နက်ထ  
စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဓဝေ၊ သံသရာပြင်ကျယ်၊ သမုဒ္ဒိပင်  
လယ်၌၊ စတုရော-ဗောဏိ၊ ဩဃ၊ လေးဆင့်၊ စီးကင်းသော  
ရေအယဉ်တို့ဖြင့်၊ ဂုပ္ပန္တေ၊ ပတ်ပတ်ချာချာ၊ မျောမေ့ နေ  
သည့်သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မ-နာဝါယ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ထွေ၊ တရားလှ  
ဖြင့်။ ဥက္ကာရေသိ၊ ကယ်ဆင်ကူးတို့၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်  
မူလေ၍။ ဘေဓ သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မငြိန်၊ မှန်ကန်  
သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကား ကြောင့်။ မေ၊  
ငါ့အား။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာဘရား  
ကောင်းသည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမဝဲ၊ အမြဲ မကွေ၊ ဖြစ်ပါစေ  
သတည်း။ ။

- (၅) သံသာရ-စာရကံ လောကံ၊  
 နိစ္စံဒုက္ခေန ဝိဇ္ဇိတံ။  
 နိဗ္ဗာန-ပုရံ ပါပေသိ၊  
 ယာန-တ္တယေန သော ဇိနော။  
 ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန။  
 ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၅) သော ဇိနော၊ ထိုငါးမာရ်အောင်ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်  
 တော်မြတ်ကြီးသည်။ သံသာရ-စာရကံ၊ ရှည်လျား လှစွာ၊  
 သံသရာခရီး၊ ကန္တာရ ကြီး၌၊ ခိုဖိုးစရာ ကင်းပ၊ ကျင်လည်  
 ပြေးသွား၍နေရသော၊ ဒုက္ခန၊ သင်္ချာသင်္ချေ၊ တွက်ရေမကာ၊  
 ဇာတိ၊ အစရှိသော ဘေးဒုက္ခသည်။ ဝိဇ္ဇိတံ၊ ပူးဝင်စွဲကပ်၊ နှိပ်  
 စက်ဆပ်သော။ လောကံ၊ ဝေနေယျ များစွာ၊ သတ္တဝါကို။  
 ယာန-တ္တယေန၊ အနိစ္စ၊ အစရှိသော တရားကောင်း၊ ယာဉ်  
 သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာန-ပုရံ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ကင်း  
 ငြိမ်းရာမှန်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။  
 ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊  
 ပြောဆိုရသော၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇယ-  
 မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။  
 ဟောတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

\*\*\*\*\*

- (၆) ကဋ္ဌရခါဒိ-သပ္ပေဟိ၊  
 ခုဋ္ဌ-ကာယံ မဟာ-ဇနံ။

တိကိစ္ဆသိ မဟာ-ဝီရော၊  
 နာထော တိ-လောက=ဝေဇ္ဇကော။  
 ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
 ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၆) မဟာ-ဝီရော၊ ကြီးကျယ်စွာလှ၊ လွန်ကဲ ထူးမြတ်  
 သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ တိ-လောက=ဝေဇ္ဇကော၊  
 သုံးဆယ့်သုံးတို့၏၊ ကိုးစားရာ အစစ်၊ ဆေးသမားကြီး သ  
 ဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ နာထော မြတ်စွာထုရားသည်။ ကဋ္ဌ  
 မုခါဒိ-သပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ၊ စသည်လေးမျိုး၊ ကိလေသာ၊ မြွေ  
 ဆိုးတို့သည်။ ခုဋ္ဌ-ကာယံ၊ ရပ်ပတ်တွယ်ငြိ၊ ကိုက်ခဲအပ်  
 သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာ-ဇနံ၊ များလှသောင်းသောင်း၊ ကိ  
 လေသာမြွေဆိပ်မွန်နေသောသတ္တဝါအပေါင်းကို။ တိကိစ္ဆ  
 သိ၊ ဒေသနာအမြိုက်ဆေးကို၊ တိုက်ကျွေးဝေဋ္ဌ၊ ကုသတော်  
 မူလေပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သော  
 အား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။  
 ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်း  
 သည်။ ဟောတု၊ နေ့ည မစဲ၊ အမြဲ မကျေ၊ ဖြစ်ပါ စေသ  
 တည်း။ ။

(၇) သံသာရ-ဒုက္ခ=ကန္တာရာ၊  
 ကိလေသ-စောရပိဋိတံ။  
 ခေမန္တ-ဘူမိံ တာရေသိ၊

သတ္တ-ဝါဟော ဝိနာယကော။

ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊

ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၇) သတ္တ-ဝါဟော၊ ကုန်သည်ငယ်သား၊ လူအများ  
တို့၏၊ ကိုးစားရာ အစစ်၊ ယာဉ်မှူးကြီးသတ္တဝယ် ဖြစ်တော်မူ  
သော။ ဝိနာယကော၊ ဝေနေယျများစွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပြည်  
ခေမာနိဗ္ဗူသို့၊ ကယ်ယူဆောင်ပို့တော်မူထုတ်သည့်၊ ဘုရား  
ရှင် ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်။ ကိလေသ-စောရ-ဗိဇ္ဇတံ၊ ကိ  
လေသာဟူသည့်၊ ခိုးယူခြေ၊ နှိပ်စက် ညှင်းဆဲ အပ်သော  
သတ္တဝါ ဒုက္ခိတကို။ သံသာရ-ဒုက္ခ-ကန္တာရာ၊ သံသာရာ  
ဆင်းရဲ၊ ရှည်စွာသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တ-ဘူမိ၊ ဘေးရန် ခပ်  
သိမ်း၊ ကင်းစင်ငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗူတာသို့။ တာရေသိ ထုတ်ဆောင်  
ကယ်ယူ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊  
မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော၍ သစ္စာ  
စကားကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်  
ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမစ၊ အ  
မြဲမကွေ့၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။

(၈) ပဉ္စ-တာလီသ-ဝဿာနိ၊

ဌတွာ လောကေ သ-ဒေဝကံ။

ပါယေတွာန မ္ပေ-ရသံ၊

နိဗ္ဗာန်တော သော သ-သာဝကော။

ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊

ဟောတု မေ ဇယ-မင်္ဂလံ။ ။

(၈) သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့  
နှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူသည့် ဆုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။  
ပဉ္စ-တာထိသ-ဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ငါးဝါ၊ နှစ်သင်္ချာကာလ၊  
ခါသမယတို့ပတ်လုံး။ လောကော၊ သင်္ခါရမီး၊ လောင်မြှိုက်ရာ  
ဖြစ်သော လောကဓာတ်တို့ကိုကြီး၌။ ဋ္ဌတွာ၊ သတ္တဝါအများ၊  
ဒုက္ခသားတို့ကို၊ သနားရှုမြှော်၊ တည်နေတော်မူလျက်၊ သ-  
ဒေဝကံ၊ များလှသောင်းသောင်း၊ နတ်နှင့်တကွသော လူနာ  
ပေါင်းကို။ ဓမ္မ-ရသံ၊ ချိုဖေးလှစွာ၊ တရားတည်းဟူသော အ  
မြှိုက်အရသာကို၊ ပါယေတွာန၊ ကောင်းစွာဆော်ဟီး၊ သော  
စေတော်မူပြီး၍၊ သ-သာဝကော၊ ဝန်းပတ်ရံခြွေ၊ တပည့်  
သားသံဃာတွေနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗာန်တော၊ ပြောင်ပြောင်ထိန်ညှိ၊  
မီးပုံကြီးမသွေ၊ ခန္ဓာဝန် လက်စသိမ်း၍၊ အငြိမ်းကြီးငြိမ်း  
တော်မူရလေပြီ။ ဇေတန သစ္စ-ဝစ္စေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်  
ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊  
ငါ့အား။ ဇယ-မင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာတရား  
ကောင်းသည်။ ဟောတု၊ နေ့ညမစဲ၊ အမြဲမလျှော့၊ ဖြစ်ပါစေ  
သတည်း။ ။

အဓိပ္ပာယ်အရင်းအမြစ် ခြင်းရှုစိပါး ပါဠိနိဿယပြီး၏။

# ရတနာသေချိုင်း

ပေါ်ဌ်နိဿယ

နိဗ္ဗာန် တဿ ဘဂဝတော အရဟတော  
သမ္ဘော သမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဓု၊ ခံသံန။ ။ တဏှင်္ဂရောအစ-ဂေါတမ အဆုံး၊ သိမ်း  
ကျုံးတွက်ယူ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကုန်သော-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်  
အကျွန်ုပ်၏ ထိပ်ထက်၌တည်ကုန်၏ဟု အာရုံပြု၍ရွတ်ရေ၏။ ။

(၁) ဇယာသန္တာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊  
ဇိတွာ မာရံ သ-ဝါဟနံ။  
စတု-သတ္တာမတ--ရသံ၊  
ယေ ပိဝိသု နရာသဘာ။ ။

(၂) တဏှင်္ဂရောဒယော ဗုဒ္ဓါ၊  
အဋ္ဌ-ဝိသတိ နာယကာ။  
သဗ္ဗေ ပတိဗ္ဗိတာ မယံ၊  
မတ္တကေ တေ မနိဿရာ။

(၁-၂) ဇယာသန္တာ-ဂတာ၊ ငါးထွေမာရ်ကြီး၊ အေခင်  
ပွဲစီးရာ၊ မဇ္ဈေတိုက်ချက်ချာဝယ်၊ ဝေဆာပွားစီး၊ ဗောဓိပင်  
အနီးသို့၊ ခိုမှီးကပ်ရောက်တော်မူကြကုန်သော၊ သုံးတိုက်တုံ  
သား၊ ပြိဟွာနတ်လူ၊ အများသူတို့ထက်၊ ထူးခြားလွန်မြတ်

တော်မူကြကုန်သော။ ယေယျုဒ္ဓါ၊ အကြင် ပွင့်ကြ သီးသီး၊  
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ သ-ဝါဟနံ၊ ဝန်းရံ  
 ပတ်ခြွေ၊ စစ်ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွသော။ မာရံ၊ ဝသဝတီ၊ ထက်  
 နတ်ပြည်ကို၊ ခိုဖွဲ့ပိုင်နင်း၊ မာရ်နတ်မင်းကို။ ဖိတွာ၊ လွယ်ကူ  
 ချမ်းမြေ့၊ အောင်မြင်တော်မူကြကုန်၍။ စတု-သစ္စာ၊ မတ-ရ  
 သံ၊ လေးပါးသစ္စာ၊ မြိုက်ရသာကို။ ဗီရိယံ၊ နှစ်သက် ရှင်ပျံ၊  
 သောက်သုံးတော် မူကြ လေကုန်ပြီ။ မုနိဿရာ၊ အာဂါရ၊  
 အနာဂါရ၊ သေကွ၊ အသေကွ၊ ပဇ္ဇေက၊ ငါးမျိုး၊ မုနိဟူသမျှ  
 ကို အုပ်စိုးတော်မူကြကုန်သော။ နာယကာ၊ သတ္တဝါ အ  
 များ၊ သုံးတုံသားတုံ၏။ ရှေ့သွားလမ်းပြ၊ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူ  
 ကြကုန်သော။ အဋ္ဌ-ဝိသတ်၊ ရေတွက်ပေါင်းယူ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်  
 ဆူကုန်သော။ တဗျာက်ရာဒယော၊ တဗျာက်ရာ၊ အစ၊ ကာသပ  
 အဆုံးရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထို  
 ပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့သည်။ မယံ၊  
 ငါ၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော အင်္ဂါအထူး၌၊ ပ  
 တိဋ္ဌိတာ၊ နှစ်သက် ရှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူကြကုန်သည်။  
 အာသံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်း၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားတည်၏။  
 နှစ်ဘက်သောမျက်စိ၌ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား၊ တည်  
 ၏။ ရင်၌ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော်တည်၏ဟု အာ  
 ရုံပြု၍ ရွတ်ရာ၏။ ။

(၃) သိသေ ပတိဋ္ဌိထော နောသိ၊  
 ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော နိလောစနေ။



သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊

ဥရေ သဗ္ဗ ဂုဏာကရော၊ ၊

(၃) သဗ္ဗ-ဂုဏာကရော၊ များမြတ် ထွဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတော် အဖြာဖြာတို့၏၊ ဗြိတုယရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဂေါတမ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ မယံ၊ ငါ၏ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗ-ဂုဏာကရော၊ များမြတ်ထွဋ္ဌာ။ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတော်အဖြာဖြာတို့၏၊ ဗြိတုယရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မော၊ မဂ်၊ ဖိုဏ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ခွိ လောဝနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ ရပ်တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗ-ဂုဏာကရော၊ များမြတ်ထွဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတော်အဖြာဖြာတို့၏၊ ဗြိတုယရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော။ သံဃော၊ ရှစ်ယောက်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သုံး၌ အရှင်အနုရုဒ္ဓါတည်၏။ လင်္ကျာဘက်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ တည်၏။ နောက်အဘို့၌ အရှင် ကောဏ္ဍညတည်၏။ လင်္ကီဝဲဘက်၌ အရှင်မောဂ္ဂလာန် တည်၏ဟု အာရုံပြု၍ ရွတ်ရာ၏။ ။

(၄) ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊  
သာရိ-ပုတ္တော၊ စ ဧကိဋ္ဌိတော။

ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ-ဘာဂသ္မိံ၊

မောဂ္ဂလာနော, စ ဝါမကော။ ။

(၄) ဆန့်ရုဒ္ဓေါ၊ ဆန့်ရုဒ္ဓေါ၊ ကျေညာ ကျော်ဟီး၊ ထေရ်  
တော်ကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဟဒယော၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်  
သက် ရှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သာ  
ရိ-ပုတ္တော, စ၊ သာရိ ပုတ္တရာ၊ ကျေညာ ကျော်ဟီး၊ ထေရ်  
တော်ကြီးသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဒက္ခိဏော၊ လက်ဝဲဘက်၌။  
ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်သက် ရှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော် မူသည်။  
အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည, ဟု၊ မည်ရ ကျော်  
ဟီး၊ ထေရ်တော် ကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆာ-ဘာဂ  
သ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်သက် ရှင်ကြည်၊ ရပ်  
တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ မောဂ္ဂလာနော, စ၊ မောဂ္ဂ  
လာနံ, မည်သီး၊ ထေရ်တော်ကြီးသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါမ  
ကော၊ လက်ဝဲဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ နှစ်သက် ရှင်ကြည်၊ ရပ်  
တည်တော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ လက်ဝဲဘက်၌ အရှင် အာနန္ဒာ, အရှင်ရာဟုလာ,  
တို့သည်တည်ကုန်၏။ လက်ဝဲဘက်၌ အရှင်ကဿပ, အရှင်မဟာ  
နာမိတို့သည် တည်ကုန်၏ဟု အာရုံပြု၍ ရွတ်ရော၏။ ။

(၅) ဒက္ခိဏော သဂကော မယှံ၊

အာသု အာနန္ဒ-ရာဟုလာ။

ကဿပေါ, စ မဟာနာမော၊

ဥဘောသံ ဝါမ-သောတကော။

(၅) ဆာနန္ဒ-ရာဟုလာ၊ ညီတော် ဆာနန္ဒ၊ သားတော် ရာဟုလာ၊ ကျေညာထင်ရှား၊ ထေရ်ကျော်နှစ်ပါးတို့သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ ထင်ရှား နား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူကြကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ ကဿပေါ၊ စ၊ ကဿပ၊ မည်တွင်၊ ထေရ်ဆ ရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမော၊ စ၊ မဟာနာမ်၊ မည်တွင်၊ ထေရ် ဆရှင်သည်၎င်း။ ဥပေသာ၊ ကျေညာ ကျော်ဟီး၊ နှစ်ပါးသော ထေရ်တော်ကြီးတို့သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝါမ-သောတာကော၊ ထက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော် မူကြကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ ဆံအဆုံး ဖြစ်သော ကျောက်ကုန်း အဘို့၌ အရှင်သောဘိတ၊ သည်တည်၏ဟုအာရုံပြု၍ရွတ်ရဉ်၏။ ။

(၆) ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိ-ဘာဂသ္မိံ၊  
 သုရိယောဝ ပဘိ-ကရော။  
 နိဿိန္နော သိရိ-သမ္ပန္နော၊  
 သောဘိတော မုနိ-ပုဂ္ဂဝေါ။ ။

(၆) ပဘိ-ကရော၊ တပြောင်ပြောင် တလျှပ်လျှပ်၊ အ ရောင်အဝါကိုပြုတတ်သော။ သုရိယော၊ ဣဝ၊ တင့်တယ်ပ ဝင်း၊ ဥဏှဂူ နေမင်းကဲ့သို့။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ချီးအံ့မကုန်၊ လွန် ကဲ ထူးမြတ်သော ကြက်သရေ ဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူ သော။ မုနိ-ပုဂ္ဂဝေါ၊ ကိလေသာညစ်ကြေး၊ မြူဆလွှေးသည်၊ မထွေးမကပ်၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ သောဘိတော၊

သောဘိတ၊မည်တွင်၊ ထေရ်အရှင်သည်။ မယှံ၊ငါ၏၊ ကေ  
သန္တေ၊ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော၊ငိဗ္ဗိ-ဘာဂသ္မိံ၊နောက်အဘို့၌။  
နိဿိန္နော၊နေတော်မူသည်။အာသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ခမ်း၌ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို  
ဟောကြား တတ်သော အရှင် ကုမာရကဿပ၊သည်တည်၏ ဟု  
အာရုံပြု၍ရွတ်ရ၏။ ။

(၇) ကုမာရ-ကဿပေါနာမ၊  
မဟေသိ ဝိတြ-ဝါစကော။  
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊  
ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာ-ကရော။ ။

(၇) မဟေသိ၊ များမြတ်သော ကျေးဇူး၊ သီလဝသော  
ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူးတော်မူလေ့ရှိသော။ ဝိတြ-ဝါစ  
ကော၊ ပရိသတ်နှလုံး၊ ရွှင်ပြုံးစေတတ်၊ဆန်းကြယ်သော တ  
ရားကို ဟောကြားတတ်သည့်၊ ဓမ္မကထိကမြတ်ဖြစ်ထော်မူ  
သော။ ဂုဏာ-ကရော၊ များမြတ်စွာ၊ ဂုဏ်ရတနာ တို့၏၊  
မှီတွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ ကုမာ  
ရ ကဿပ၊ဟု၊ မည်ရထင်ပေါ်၊ သိတင်းကျော်သော။ သော  
ထေရော၊ ထိုအာသဝေါ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းတော်မူပြီး၊ ရ  
ဟန္တာ မထေရ် ကြီးသည်။ မယှံ၊ငါ၏၊ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။  
နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်  
မူပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ နဖူး၌ ပုဏ္ဏ၊ထေရ်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ ထေရ်၊  
ဥပါလိ၊ထေရ်၊နန္ဒ၊ထေရ်၊ သီဝလိ၊ထေရ် တို့သည် မှန်ကူရေးသ  
ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏ဟု အာရုံပြု၍ရွတ်ရော၏။ ။

(ဂ) ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော၊စ၊

ဥပါလိ-နန္ဒ-သီဝလိ။

ဣမေ ပဉ္စ မဟာ-ထေရာ၊

နလာဓေ တိလကာ၊ဝိယ။ ။

(ဂ) ပုဏ္ဏော၊စ၊ပုဏ္ဏ၊မည်တွင်၊ ထေရ်အရှင်သည်၎င်း။  
အင်္ဂုလိမာလော၊စ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ မည်တွင်၊ ထေရ်အရှင်  
သည်၎င်း။ဥပါလိ-နန္ဒ-သီဝလိ၊စ၊ဥပါလိ၊မည်တွင်၊ နန္ဒ၊မည်  
တွင်၊သီဝလိ၊မည်တွင်၊ ထေရ်အရှင်တို့သည်၎င်း။ ဣမေ ပဉ္စ  
မဟာ-ထေရာ၊ ကျေညာကျော်ဟီး၊ ဤငါးပါးသော ထေရ်  
တော်ကြီးတို့သည်။မေ၊ငါ၏၊နလာဓေ၊နဖူးပြင်၌။ တိလကာ၊  
ဝိယ၊ မှန်ကူ ကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ နှစ်သက် ရွတ်ကြည်၊ ရပ်  
တည်ကြံကုန်သည်။အာသုံ၊ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။

အကျွန်ုပ်၏ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ  
ကြွင်းကုန်သော မဟာထေရ် တို့သည် တည်ကုန်၏ဟု အာရုံပြု၍  
ရွတ်ရော၏။ ။

(ဇ) တေဟိ သေသာ မဟာ-ထေရာ၊

ဇိတဝန္တော ဇိနော၊ရသာ။

ဇလန္တာ သီလ-တေဇေန၊

အင်္ဂမဂေသု သဗ္ဗိတာ။ ။

(၉) တေဟိ၊ ထိုဆိုဆပ်ခဲ့တုံပြီး၊ အရှင်ဆန့်ရုဒ္ဓါ၊ အစရှိသော မထေရ်ကြီးတို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဖိတဝဇ္ဇော၊ ကိလေသာ ရန်ခပင်းကို၊ နှိမ်နင်းဆောင်မြင်ပေါ်မူကြကုန်ပြီးသော။ ဖိနော၊ ရသော၊ ငါးမာရ်ဆောင်မြင်၊ သုရားရှင်၏။ ရွှေရင်တော်နှစ်၊ သားတော်စစ် ဖြစ်ကြကုန်သော။ မဟာ-ထေရာ၊ ထေရ်တော်ကြီး တို့သည်။ သီလ-တေဇေန၊ ထိန်ထိန်လင်းပြောင်၊ သီလ တည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်။ ဇလဇ္ဇော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၊ တပြောင်ပြောင် ထွန်းလျက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆင်္ဂမဇေသု၊ ကောင်းမြတ်စင်ကြယ်၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌။ သဗ္ဗိတာ၊ နှစ်သက် ရွှင်ကြည်၊ ရပ်တည်တော်မူကြကုန်သည်။ ဆာသုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ ။

အကျွန်ုပ်၏ ရှေ့၌ ရတနာသုတ် တည်၏။ လင်္ကျာ၌ မေတ္တသုတ်တည်၏။ နောက်၌ ဇေတုသုတ်တည်၏။ လက်ဝဲ၌ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တည်၏။ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ အာရုဏာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်သည် ကောင်းကင်၌ ထီးကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့ တည်ကုန်၏ ဟု အာရုံပြု၍ ရွတ် ရှေ့၏။ ။

(၁၀) ရတနံ ပုရတော ဆာသိ၊  
ဒက္ခိဏေ မေတ္တ သုတ္တကံ။  
ဇေတုံ ပစ္ဆိတော ဆာသိ၊  
ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။ ။

(၁၁) ခန္ဓ-မောရ-ပရိတ္တ၊ ဥ၊  
အာရုဏာနာဠိယ-သုတ္တကံ။

အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊

သေသာ ပါကာရ-လင်္ကာတာ၊ ။

(၁၀-၁၁) ရတနံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြွက်  
တော်၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရတော၊  
ရှေ့။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မေတ္တ-သုတ္တကံ၊  
မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ညာ  
ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂ  
သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌။ ပ  
တိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိ  
မာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ  
ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ခန္ဓ-မောရ-ပ  
ရိတ္တ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာ  
ဇာနာဋိယသုတ္တက၊ ခန္ဓာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်  
၎င်း။ မေ၊ ငါ၏။ အာကာသေ၊ ထက်ပွေ့အပြင်၊ မိုးကောင်းကင်  
၌။ ဆဒနံ၊ မျက်နှာကြက်မျိုး၊ ဖုံးအုပ်မိုးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။  
သေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ကြွင်းကျန်သော ပရိတ်တော်  
ဓမ္မတို့လည်း။ ပါကာရ-လင်္ကာတာ၊ ဆက်ခါရပ်ပတ်၊ တံတိုင်း  
အသွင်ဖြင့်၊ ဆင်ယင်အပ်တုန်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်တုန်ပြီ။ ။

မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏ အားဆယ်ပါးနှင့်ယှဉ်သော တရား  
တည်းဟူသောတံတိုင်းဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ မြတ်စွာဘုရား  
တည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌ နေသော အကျွန်ုပ်အား ပြုငြင်ပင်ပန်း  
ခြင်းမရှိ ကြံတိုင်းပြီးမြောက်စေတည်း။ ။

လေ-သည်းခြေ-စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ဘေး  
ဥပါဒ်တို့သည် အဆုံးမရှိသော ဂုဏ်တော်တို့၏ တန်ခိုးအားဖြင့်  
ပျော်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်စေကုန်သတည်းဟု အာရုံပြု၍ရွတ် ရွာ၏။

(၁၂) ဇိနာနံ ဗလ-သံယုတ္တေ၊  
ဓမ္မ-ပါကာရ လင်္ကာတေ။  
ဝသတော မေ အ-ကိစ္ဆေန၊  
သမ္မာ-သမ္ပုဒ္ဓိ-ပဉ္စရေ။ ။

(၁၃) ဝါတ-ဝိတ္တာမိ-သဉ္ဇာတာ၊  
ဗဟိရ-ဣတ္တိ-ပဒ္ဒဝါ။  
ဇာ-သေသာ ဝိနာသံ ယန္တိ၊  
အနန္တ-ဂုဏ-တေဇသာ။ ။

ဇိနာနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ မြတ်ဘုန်းရှင်တို့၏။ ဗလ-သံ  
ယုတ္တေ၊ အမြဲအစဉ်၊ စွမ်းအားသတ္တိနှင့် ယှဉ်သော။ ။ ဓမ္မ-ပါ  
ကာရ-လင်္ကာတေ၊ တရားတည်းဟူသော တံတိုင်းဖြင့်၊ ရစ်  
ပိုင်းပန်းပတ်၊ ဆင်ယင်အပ်သော။ သမ္မာ-သမ္ပုဒ္ဓိ-ပဉ္စရေ၊  
ဂုဏ်သုံးဆယ့်ရေ၊ လျှိုဝေပွားစီး၊ ဘုရားတည်းဟူသော ရ  
တနာ ရွှေချိုင့်ကြီး၌။ ဇာ-ကိစ္ဆေန၊ မပင်မပန်း၊ ရွှင်ကြည်  
ဖေးချမ်းသဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ ငါးဆား။ ဝါတ-  
ဝိတ္တာမိ-သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ၊ အစရှိသောအပြစ်၊ ကြံ  
ဒေါသ၊ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟိရ-ဣတ္တိ-ပဒ္ဒဝါ၊ ကိုယ်ပ၊  
ကိုယ်တွင်း၊ ဘေးရန် ခပင်းတို့သည်။ အနန္တ-ဂုဏ-တေဇ  
သာ၊ အံ့ချိုးမထုန်၊ ဂုဏ်ပေါင်းထုံသည့်၊ သုံးဘုံထွင်ထား၊ ရှင်  
တော် ဘုရား၏၊ စွမ်းပကား ရှိန်စေ၊ တန်ခိုးတော်ကြောင့်။



ဆ-သေသာ၊ တစိုးတစိ၊ ဆကြွင်းဆကျန်မရှိကုန်ဘဲ၊ ဝိနာသံ၊  
လွင့်ပျောက် စင်ကင်း။ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တ၊ ရောက်စေ  
ကုန်သတည်း။ ။

မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌ နေသောအကျွန်ုပ်  
ကို၊ မြေအပြင်၌နေသော ခပ်သိမ်းသော ယေ၊ ကျားမြတ်တို့သည်  
စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်းဟု အခံပြု၍ရွတ်ရာ၏။ ။

(၁၄) ဇိန-ပဉ္စရ-မဇ္ဈိမိ၊

ဝိဟရန္တံ မဟိ-တလေ။

သဒါ ပါလေန္တံ၊ မံ သဗ္ဗေ၊

တေ မဟာ-ပုရိသာသဘာ။ ။

(၁၄) ဇိန-ပဉ္စရ-မဇ္ဈိမိ၊ လွန်စွာ တင့်တယ်၊ ဆုရား  
တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်လယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ အမြဲမကွေ့၊ ပျော်  
စံနေသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဟိ-တလေ၊ ပတ်ချာဝန်းကျင်၊ မြေအ  
ပြင်၌။ သဗ္ဗေ၊ ရှိရှိသမျှဥသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ မဟာ  
ပုရိသာသဘာ၊ ထိုသူတော် အပေါင်း၊ ယောက်ျားမြတ်  
ယောက်ျားကောင်းတို့သည်။ သဒါ၊ အခါမပြတ်၊ ပါလေန္တံ၊  
ကြည်သာ ရွှင်ပျ၊ ချမ်းမိုးမြဲအောင်၊ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်  
သတည်း။ ။

(၁၅) ကတော ဣစ္စေဝမေကန္တံ၊

သုရက္ခော ဇိန-တေဇသာ။

ဂုဏာကရဿ သံဃဿ၊

ဘဝေယျံ သုခိတော အဟံ။ ။

(၁၅) ဣစ္စေဝံ၊ ဤဆိုဆပ်နဲ့ပြီးသည့်စည်းကမ်း၊ ကောင်း  
မြတ်သောနည်းလမ်းဖြင့်။ ယော၊ ငါသည်။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်၊  
သုရက္ခော၊ ထူးလွန်ကဲမောက်၊ ကောင်းမြတ်သော အစောင့်  
အရှောက်ကို။ ကတော၊ စိမ့်ကြိုးကုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီ။ ဆဟံ၊  
ငါသည်။ ဇိန-တေဇသာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ စွမ်းပကားရှိန်  
စော်၊ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၎င်း၊ ဂုဏာ၊ ကရဿ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်  
အပေါင်း၏။ တညနေ ခိုအောင်းရာ ဖြစ်တော်မူသော။ သံ  
ဃဿ၊ ရှစ်ယောက်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာ၏။ တေဇေန၊ စွမ်း  
ပကားရှိန်စော်၊ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၎င်း။ သုခိတော၊ ပူပန်စ  
ရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက်၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်  
သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ။

### ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိနိဿယပြီး၏

ဣဒံ ဓမ္မပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု၊

~~~~~

ဇယ၊ သတ္တ၊ နိ၊ ကေ၊ နှစ်၊ တွက်စစ်မာသ၊ ပထမဝါဆို၊  
လရောင်စိုပက္ခ၊ ကော်ဒသမှာ၊ ရှစ်ဖြာအောင်ခြင်း၊ ပြင်၊ ဆ  
တွင်း၊ ရတနာ၊ ရွှေချိုင့်စာ၏၊ မြိရာအတ္ထ၊ နိဿယ၊ သုံး၊ ရေးစီကုံး၍၊  
ပြီးဆုံးအောင်မြင်၊ အောင်ပွဲယင်သည်၊ လူ၊ ရှင်၊ အောင်ဆု၊ ယူ  
ကြောင်းတည်း။ ။

## မကောမ

ဝန္တနေယျံဘိဝနိတွာ၊  
ဝန္တနက္ကာယ သာရနံ။  
နမက္ကာရတ္ထံ လိခိဿာမိ၊  
တေန ဝန္တန္တံ သာဓေဝါ။

အဟံ၊တွံတေးဆရာ၊မထေရ်ဝါသည့်။ဝန္တနေယျံ၊သုံးဘိုက်  
ဘုံသူ၊ နတ်နှင့်လူဘုံ၊ ဩညံဖြူပြီးရဲက်၊ ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူ  
ထိုက်သည့်၊မကိုဋ်ဟမ္မဟံ၊ သုံးလောကလုံး၏၊ အဖူးအထွဋ်  
ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာထုရူးတို့၊ အဘိဝနိတွာ၊ကျေးဇူး  
တော်ဂုဏ်၊ ပါရမီတော်ဥသံကို၊ ဩညံယံဖြတ်နိုး၊ အောင်  
မေ့ရှိခိုးပြီး၍၊သာရနံ၊သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားကို၊  
ကိုးသားဩညံဖြူသူတော်လူဘုံ၏။ဝန္တနက္ကာယ၊ထင်ထင်လင်း  
လင်း၊ ကျေးဇူးတော်ဘိုသိ၍ ရှိခိုးရခြင်းအကျိုးငှာ၊နမက္ကာ  
ရတ္ထံ၊ကျစ်ပြုလိမ္မာထေရ်ဆရာ ဗုဒ္ဓစောသ၊ စီရင်ထုတ်ပြု  
သည့်၊နမက္ကာရ၏အနက်နိဿရကို။ လိခိဿာမိ၊ ဆန်းသန္တ  
သုတ်သင်၊ကောရနံ၊တင်၍၊ စီရင်ရေးသားပေအံ့။ သာဓေဝါ၊  
သန္တဩညံ၊ရှင် ရှင်တော်ဘုရားကိုရှိခိုးလိုကြသောသူတော်  
စင်ဘိုသည့်။ တေန၊ထိုစီရင်ထုတ်ပြု ခါ၏အနက်နိဿရဖြင့်။  
ဝန္တန္တံ၊ ရှိသေဖြတ်နိုး၊ ပြီးနိုင်ကျိုး၍၊ ရှိခိုး ကြစေ ကုန်သ  
တည်း။

ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါထာ၊ကတိယပါဒ၊ဆရာတလုံးလွှန်း။

## သင်္ကေတသင်္ကေတ:

(နမော တဿ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်နှစ် ခုကြား၌၊ စာပိတ်,ခေါ် သည့်ကွက်လပ်ထားသည့်ကား၊ ဝိဘာတုန္တပုဒ်,ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းစာပိတ်, နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်ရွတ်။

(ကုသလံ-ကုသလံ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌၊ ဗိန္ဒု၊ ပြောသံ ထားသည့်ကား၊ သဒ္ဓိပုဒ်,ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းဗိန္ဒု၊ ပြောက်နေရာ၌စဉ်းငယ်ဖြတ်၍၊ ၎င်းပုဒ်နှစ်ခုကို တွဲစပ်ရွတ်။

(အ-မတံ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌ ဒက်, ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းကို ထားသည့်ကား၊ သမာသ်ပုဒ်,ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းဒက်, နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍၊ ၎င်းပုဒ်နှစ် ခုကို တွဲစပ်ရွတ်။

(နယနု = သုဘဂ-ကာယာနံ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်နှစ်ကြား၌ ဒက်, ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းကိုနှစ်ခု၊ မျဉ်းကြောင်းကိုတခု ထား သည့်ကား၊ မျဉ်းကြောင်းကိုတခု၏ ငယ်ပုဒ်ကို ရှေးဦးစွာ သမာသ်တွဲပြီးမှ မျဉ်းကြောင်းကို နှစ်ခု၏ တတက်, ပုဒ်နှင့် သမာသ်တွဲ သည်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ မျဉ်းကြောင်းကို နှစ်ခု၏နေရာ၌၊ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍၊ မျဉ်းကြောင်းကိုတခု၏ နေ ရာ၌၊ ထိုဆောက် ထီသီ အသံနှင့်ဆောင် ခြေ ငယ်ဖြတ်၍၊ ၎င်းပုဒ်တို့ကိုတွဲစပ်ရွတ်။ ။ အချို့ နေရာ၊ ဂါထာရှိ ပါဠိနှင့် နိဗ္ဗာန်ပါဠိမတူဘဲ ဒိဗ္ဗ, ရဿ, နိဂ္ဂဟိတန္တ, အကာရန္တ, စ သည်ကဲ့လွဲ၍ တနာယုမိ ဝေဠုမြင် ရလိမ့်မည်။ ။ ဆန်း ကြောင့် ကြွေပျက် ယင်းအချက်၊ အနက်ဖော်ပေးရာ။ ။ ဟူ သောနိ ယ်ကို နှလုံးထား၍ ဆန်းအတွက်ကြောင့်ဟု မှတ် သားကြလေ။ ။



# နိမိတ္တရမဂ္ဂိဋ္ဌနိဿယ

နိမိတ္တ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော  
သမ္ဘုဒ္ဓံ သဗ္ဗန္ဓရံ

(၁) သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊  
ကုသလံ ကုသလံ ဧဟံ။  
အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊  
အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။ ။

(၂) သရဏံ သရဏံ လောကံ၊  
အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ။  
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊  
နာယကံ နာယကံ နမေ။ ။

(၁-၂) သုဂတံ၊ ဟုဘိမ္ဗု၊ ကျိုးရှိ၊ နာလိုသိ၊ နှင်း၊ မှန်၊ ရှိ၊ မလို၊  
နှစ်ခွန်းသော ကောင်းကိုသာ ဆိုတော်မူသော။ သုဂတံ၊  
ဖြစ်၊ ဆို၊ နာ၊ သေ၊ ကင်းကွေ့ကုန်ပြတ်၊ လောကီချမ်းသာ ဟူ  
ဟူသမျှကိုထက် ကဲလွန်ထူးမြတ်သည့်၊ နိဗ္ဗာန်သောင့်ရပ်သို့၊  
ကြွသွားတော်မူသော။ သေဋ္ဌံ၊ အနန္တလောကဓာတ်၊ ထုံ  
သုံးရပ်၌၊ ရုဏ်သကပ်ကဲပြု၊ ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက်၊ စံ  
တူမရ၊ အံ့အံ့ချီးမွမ်းအပ်တော်မူသော။ ကုသလံ၊ ကုသလံ၊  
တရသံသာရာ၊ အဏ္ဏဝါရေသခင်း၊ ပဲစလုပ်၌၊ နှစ်မြုတ်ရ

ကြောင်း၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ သင်္ခါရအပေါင်းကို၊ ဧဟံ၊  
 လေးတန်ညွှတ်မင်၊ စိန်သန်လျက်ဖြင့်၊ ခုတ်ဖျက်သုတ်သင်၊  
 ပယ်ထွင်တော်မူပြီးထသော။ အ-မတံ၊ အမြှိုက်ရတနာ၊ ဩ  
 ဇာနက်လေး၊ ချိုမြိန်သောညွှတ်၊ နုတ်ဆေးအလား၊ မသေနိုင်  
 သောတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အ-မတံ၊ ဝရ်မြစ်  
 ကိလေ၊ ကင်းစင်ကွေ့သဖြင့်၊ အောင်မြေရိပ်မြုံနန်းရွာဘုံကို၊  
 စိုးမြုံစီးနင်း၊ သေဩဇာ ယုတ်စီးခြင်း ရှိထသော။ သန္တံ၊  
 ကိုယ့်၊ နှုတ်၊ နှုလုံး၊ ရှင်ပြုံးမေးမြ၊ ငြိမ်သက်စေတီမူထသော။  
 အ-သမံ၊ သီလကွန့် စသည်ဗျံ့ကျေးဇူးဂုဏ်ကြောင့်၊ တရံ  
 တယောဘိနုတ်၊ လှူတူသောသူ ရှိတော်မူထသော။ အ-  
 သမံ၊ ကုဘက်၊ ရှေ့တွဲကံမေးမြေထည့်၊ အသင်္ခါရ ခေတ်၊  
 နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို။ ဒဏ် ကရုဏာသို့ ဆော်၊ မေတ္တာ တော်ဖြင့်၊  
 မြှောက်ကော် ထုတ်ပြ၊ ပေးစေတော်မူထသော။ သရဏံ၊  
 သုံးဘုံရပ်သူ၊ နတ်နှင့်လူတို့၊ ဩညံ့ပျူ၊ ခ၊ ယ၊ ကိုးကွယ်ဆည်း  
 ကပ်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ အလေးစိုက်သမျှ သုံး  
 လောကကို။ သရဏံ၊ ဉာဏ်ဝေဒင်ယင်၊ သိမြင်တော်မူထ  
 သော။ အ ရဏံ၊ ကိလေသာ ရန်မက်၊ သုံးထောင်စက်မြို့  
 ကင်းစင်တော်မူထသော။ အ-ရဏံ၊ ကွယ်ထိုက်သမျှ၊ ဗိုလ်  
 လူစပ်၊ ကိလေသာမြို့၏မရှိခြင်းကို။ တရံ၊ ဒေသနာဉာဏ်၊  
 နေချော်လျှံဖြင့် ဆော်ဖန်ကြိုးကုတ်၊ ပြုလုပ်တော်မူထသော။  
 အ-ဘယံ၊ ဘုန်းတော်စေတီ၊ ရှိန်အဝါကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာရန်လေး၊  
 ထိုထိုဘေးမှ၊ ကင်းဝေးတော်မူထသော။ အ-ဘယံ၊ ဘေး  
 ရန်စပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပါးချမ်းလှသော။ ဌာနံ၊ အသင်္ခါ  
 က ခေတ်၊ နိဗ္ဗာန်ရပ်သို့။ နာယကံ၊ ရှက်တန်ခွင်၊ ဖေါင်တော်

ယာဉ်ဖြင့်၊ ကယံတင်ကူးထိုး၊ ဆောင်ပို့တော်မူထသော။ နာ  
 ယကံ၊ ပြီးဟောလှူနတ်၊ ပတ္တဝါအရပ်ရပ်တို့၏၊ ဖြောင့်မတ်ရှေ့  
 သွား၊ ခရီးညွှန် ဖြစ်သော ရှစ်သော ရှစ်တော် ဘုရားကို၊ အဟံ၊  
 သံသရာဘဝ၊ ဝဋ် နက္ခမ္မ၊ လွှဲ၊ ရစ်မှီဌာ၊ ကြည်သဒ္ဓါဖြင့်၊  
 ပတ္တနာရည်ဇရင်၊ တပည့်တော်အာဠာ၊ နမေ ရှိသေမြတ်နိုး၊  
 လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(ဂ-လုံးဖွဲ့၊ ပထျှဝတ္ထဂါထာ။ ။ လေးပါဒလုံး။ စ၊ တလုံးနောင်။  
 သ၊ န၊ နောင်၍။ လေး၊ နောင်ကား ယ၊ နေတုံက၊ ဝတ္ထဂါထာမှတ်။ ။  
 သမ၊ လေးနောက်။ ဇ၊ ဂိုဏ်းရောက်ရာ။ ထိုဂါထာ။ ပထျှဝတ္ထမှတ်။ ။  
 နောက်နောက်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟံ၊ ကဏ္ဍာကို ထည့်လို၍ ထည့်လျှင်၊ ဤ  
 ကဲ့သို့ချည်းအနက်ပေး။ အဟံ၊ အကုန်သည်ဟုပေးကြသည့် အနက်ကား၊  
 သာသနာတော်တက်က၊ တော်သက်သုံးစွဲသည့် စကားမျိုးမဟုတ်။ လော  
 ကီလူတို့တက်က သုံးစွဲပြောဆိုသည့်စကားမျိုးဖြစ်၍ မသင့်လျော်၊ ဖြတ်စွာ  
 ဘုရား၏ ရှေ့တော်မျက်မှောက်၌နေ၍ ရှိခိုးသည့်အရာမဟုတ်။ အဝေက  
 နေ၍ ကိုယ် အလျောက်ဘာသာရှိခိုးသည့်အရာဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟု  
 ပေးသည့် အနက်ကပင် သင့်လျော်သေး၏။ မိမိ ကိုယ်တိုင် ရှိခိုးနေသည့်  
 အရာ၊ ဘယ်သူရှိခိုး သနည်းဟု လျဉ်းပါးစရာမရှိ၍၊ အဟံ၊ ကဏ္ဍာကို  
 ထည့်၍ အနက်မပေးဘဲ၊ ဝစနသေသ၊ ဂမ္ပမန်၊ တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပါဌ်ရှိတိုင်း  
 ကြိယာလောက်သာအနက်ပေးလျှင်လည်းကောင်း၏။)။ ။

(၃) နိယန=သုတေသန-ကာယာဂံ၊  
 မရရ=မရ-ဘုရားပေတံ၊  
 အဂ္ဂိ-သ=ဂုဏ-ဂဏာ-ဓာရီ၊  
 ဒဿ-ဗလ-မဏုထံ ဝနေနိ။ ။

(၁) ဒုယနု = သုတဂ-ကာယ-ဂံ၊ သုံးတန်တုံတိုက်၊ ပျော်  
 ပိုက်စံနု များစိုလ်ခြေတို့၏၊ ကွေ့မြေ ဘူသမျှ၊ ပေါင်းဆုံကြ  
 ရာ၊ ထာဝရတယ်ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ၊ ရှိတော် မူသ  
 သော။ ခရု = ခရ သရေ-ပေတံ၊ ဗြဟ္မာသံညှင်း ကြိုးနှင့်  
 ခြင်းသို့၊ သန့်ရှင်း၊ သာယာ၊ သိသာ၊ နာတွယ်၊ လူ့ပေါရယ်  
 မှ၊ ပြောင်ပယ်မထွက်၊ လုံးနက်ဝဲ ဝင်၊ ရှစ်ဆင်ပြည့်ဝ၊ ချိုသာ  
 ကောင်းမြတ်သော အသံနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော။ အ-ဝိတ-  
 ဂုဏ-ဂဏ-ခေရံ၊ ရေတွက် ခြားပိုင်း၊ ပမာ ခိုင်း၍၊ မနှိုင်း  
 ယှဉ်ကောင်း၊ ဂုဏ်တော် ပေါင်းတို့၏၊ ခုဆောင်း တည်ရာ  
 ဖြစ်တော် မူသော ဒေသ-ဗလံ၊ ကာယ၊ ဉာဏ၊ ဗလနှစ်လံ၊  
 ဆယ်စီ ပေါင်းချုံ့လွန်ကဲကြီးမြတ်သော အားနှင့်ပြည့်စုံတော်  
 မူသော အ-သုလံ၊ သုံးတန်လောက၊ တုံတဝဝယ်၊ တူမျှ  
 မညှိသူ၊ တလူမထား၊ လွန်ကဲသော မြတ်တော် မူသော ရှင်ထော်  
 တု နုတို့၊ ဝန္တေ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၉-လုံးဖွဲ့၊ ဘုဇဂသုယုသဋ္ဌာဂါထာ။ ။ နု၊ နု၊ နှင့်မ၊ အစဉ်ကျ၊  
 ဘုဇဂသုယုသဋ္ဌာ)။ ။

(၁) ယော ဗုဒ္ဓေါ ဝိတိဇာည-ဝေရသော၊  
 သံသရေ အနုဘာသ ကာယိက။  
 ဒုက္ခံ စေတသက၊ ဉ္စ သောကတော၊  
 ဝန္တေ တံ နရ-ဒေဝ-မဂ်လံ။ ။

(၂) ဝိတိဇာ၊ ပတ်ချာဝန်းကျင်၊ ဆပ် ရင်ခွင်မှ၊ အစဉ်  
 သာဠိ၊ မုနိတိုင်းလေ အဝဝကြောင့်၊ နည်းလယ်မျှ မပယ်မ်း



ယထိ၊ တောဝါသိဒ္ဓိသိရိသိ၊ ဗျားထိထိကာမ၊ လောကောရုံဟုသမ္ပ  
 ကြောင့်၊ ပေါက်ရှ ညွတ်တိမ်း ယိုင်ယိမ်းမရှိ၊ မြိုင်သော  
 သမာဓိရှိတော်မူထသော။ အည-ဓာနကော၊ မြို့ညွှတ်ကိလေ၊  
 မပေမကပ်၊ စင်မြို့ကောင်း မြို့သည့်၊ အရဟတ် သီတဂူ၊  
 ထီးကနက်ကိုဆောင်တော် မူထသော။ ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်  
 သုံးလောက တန်ဆောင်၊ ဘုန်းတော်ဆောင်နေမီး၊ တိန်ထိန်  
 ညီးသည့်၊ စောထီးဥက္ကဋ္ဌ၊ အရား ကိုယ်တော် မြတ်သန့်။  
 သံသာရေး၊ သင်္ချေလေးယပ် တသိန်းကပ်ကြာ၊ သံသာရန္တံ။  
 လောကတော၊ အများသာသနာ၊ သူ တွက်တာကြောင့်၊ ကာ  
 ယိကံ၊ ရှုကာယ၊ ခေါ်လစ်၊ ကိုယ်တော်ကိုခွဲ၍ ဖြစ်သော။  
 ဒုက္ခ၊ အသင်္ချေအနန္တ၊ ဘေးဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ စေတ  
 သိကံ၊ နာမကာယ၊ ခေါ်လစ်၊ စိတ်တော်ကို ခွဲ၍ဖြစ်သော။  
 ဒုက္ခ၊ အသင်္ချေအနန္တ၊ ဘေးဒုက္ခကိုလည်း ကောင်း။ အနန္တ  
 ကောသိ၊ ယပ်ယပ်ခါခါခံစားတော် မူရရှာလေပြီ။ နုရ-ဒေဝ-  
 မဂ်ယံ၊ လှ၊ နတ်၊ ကျိန်ဆများ၊ ရတနာစင် မဂ်လေးကြီးဖြစ်  
 သော၊ မူသော။ နိဗ္ဗာန်၊ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေးဇူးတင် တုံ့ဖြင့်၊  
 သုံးထုံကျော်စီး ထိုဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ ဝန္တေ၊  
 ရှိသော မြတ်နိုးသော စုံမိုး၍၊ ရှိရုံးပီ၍။ ။

(၁၀-လုံး ဖွဲ့ သုဒ္ဓိရာဇ္ဇဝါထော။ ။ မာ, သ, ဇာ, ဝ, ။ အစဉ်ကျ။  
 သုဒ္ဓိရာဇ္ဇာ)။ ။

(၅) ဗာတ္တိသတိ-လက္ခဏာ=ဝိဝိကြ-ဒေဟံ၊  
 ဒေဟာ=ဇူတိ-နိဂ္ဂတ=ပဇ္ဇာလန္တံ။

ပညာ--မိတိ-သီလ-ဂုဏော-ဃာ-မိန္ဒါ

ဝဇ္ဇေ မုနိ-မန္တိမ ဇာတိ=သုတ္တံ။ ။

(၅) ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏာ-မိတြ-ဒေဟံ၊ အာကာ၊ န  
 တံ၊ ကောင်းကင်ယံ၌၊ ရောင်လျှံကွန်မြီး၊ တာရ-စုံယှဉ်ပူး၍၊  
 ဆန်းသူးတင့်တယ်၊ ငွေစန်းနှုတ်သို့၊ ဒုံဟွယ်ရှုခန်း၊ သုံးဆွဲ  
 နှစ်ပါးသော လက္ခဏာလေဘိ ကြီးတို့ဖြင့်၊ သူးဆန်းမောက်  
 မော်၊ ရူပကာယ၊ ရှိတော်မူသော။ ဒေဟာ ဇုတိ-နိဂ္ဂတ=  
 ပဇ္ဇိသန္တံ၊ ရှေ့ ခိုယ်တော်မူ၊ ထုတ်ပေါ် မြီးလွှဲသည့်၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏ  
 ရံသိ၊ ရောင်ခြောက်ဝီသို့၊ စုံညီ ခန်းခ တပြောင်ပြောင်ထွန်းပ  
 တော်မူသောပညာ-မိတိ-သီလ-ဂုဏော-ဃာ-မိန္ဒါ၊ မဟိ၊ နေ  
 ဇာပုဏ္ဏိဒ္ဓိ၊ သတ္တယ၊ ကြီးကျယ်နိုင်စွမ်း၊ စင်သန့်လှစွာ၊ ပညာ၊  
 သမာဓိ၊ သီလ၊ ဟူသော ဂုဏ်အပေါင်းကို၊ ရတော်မူတိသ  
 သော၊ ဆန္တိမ-ဇာတိ=သုတ္တံ၊ ပဋိပညာမုပ္ပါဒ်၊ စက်ရဟတ်၏၊  
 ကင်းပြတ်ကုန်ဆုံး၊ ပျက်ပျက်ပြုန်သဖြင့်၊ အဆုံးတဝှင့်  
 ယှဉ်တော်မူသော။ မုနိ၊ ဂုဏ်သိရ်ကြီးမား၊ ဒုံအားမနိုင်၊  
 သုံးစုံကော်ဟီး၊ တုရားကိုယ်တော်ပြတ်လွှဲကို။ ဝဇ္ဇေ၊  
 ရှိသဖြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိသေး၏။ ။

(၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပဋ္ဌိတဂါထာ။ ။ တ၊ နှင့်ဇ၊ ဇ၊ ဂု၊ ခွ၊ မည်ရ ဥပ  
 ဋ္ဌိတာ)။ ။

(၆) ပါတော-ဒယံ ဗာဏ-မိတိ-လရ-ဝ၊

မဇ္ဈေ ယတိနိ လာပိတံ သိရိပတိ။

ပုဏ္ဏိန္ဒ၊-သင်္ကာသမေခံ အနေဇံ၊  
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညုမဟံ မုနိန္ဒ။ ။

(၆) ပါတောဒယံ၊ ပရုဂန္တကာဝိဇ္ဇန်း၊ လင်္ကာယွန်းသ  
ဖြင့်၊ နံနက်အခါပေါ် ထွန်းလာသော၊ ဗာလ-ဒိဝါ=ကရံ၊ ဝ၊  
ဆိ-နှင်း၊ မြို့၊ တိမ်၊ သူမိန်၊ မီး၊ မီး၊ ရေနံ၊ မီး၊ မီး၊ ရောင်စုံဟာဝိဇ္ဇာ၊  
တလျှပ်လျှပ်ထင်၊ နေလှလင် ကဲ့သို့။ ယတိန္ဒ၊ ဝန် ရံ ခဏး၊  
ထေရ်သံဃာအများတို့၏။ မဇ္ဈော၊ အလယ်ချက်ချာ၊ လက်  
လက်ဖြာသည့်၊ မဟိရတနာချယ်ဆင်၊ ရွှေပလ္လင်၌။ သံရိဟိ၊  
ကောင်းမြတ်၍ ဝေ၊ တင့်တယ်လှပသော ကြက်သရေတို့  
ဖြင့်။ လလိတံ၊ စံနှုန်းမရ၊ ရောင်စုံဖြူသဖြင့်၊ တင့်တယ်လှပ  
တော်မူသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊-သင်္ကာသမေခံ ရောင်လှံပြည့်ဝ၊  
ရှာသိုင်းလှသည့်၊ ပုဏ္ဏိမိရှေလအတူ ပြည့်ဝသောမျက်နှာရှိ  
တော်မူသော။ အနေဇံ၊ ဘဝအပြန်ပြန်၊ စီမံအုပ်ချုပ်၊ နစ်  
မြတ်အောင်ပြုလုပ်သည့် ဝေဋ္ဋဇာတိလော၊ သဒ္ဓါရေနေောက်  
ကျ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤတော်မူသော။ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံရှိသ  
မျှ၊ သိသင့် သိထိုက်လှသည့်၊ ဧညေဗုဒ္ဓအစုံ၊ တရားပုံကို အ  
ကုန်အစင်၊ သိမြင်တော်မူသော၊ မုနိန္ဒ၊ အာဂါရ၊ အနာဂါ  
ရ၊၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ၊၊ ပရုဂန္တ၊ အား၊ မုနိဝါးဝါးတို့၏၊ ရှေ့  
သွားအစစ် မုနိမုနိ၊၊ မီး၊ မီး၊ တင်မူသည့် ရွှေခေါ်ထွန် သား၊  
ရဟန်းတို့၏ အရှင်အစစ်၊ ဝိနိတော၊ မုနော၊ မြတ်စွာဘုရား  
ကို၊ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိသောမြတ်နိုးသောစံမျိုး၍ ရှိရိုးပါ၏။ ။

(၁၁-လုံးဖွဲ့ ဣန္ဒဝိဇ္ဇာဝါထ၊ ။ တ၊ တ၊ နှိဇ္ဇ၊၊ ဂရုဗ္ဗ၊ ဣန္ဒဝိ  
ရာ)။ ။

(၇) ဥပေတ-ပုညော ဝရ ဗေဒိ=မူလေ၊  
သ-သေန=မာရုံ သုဂတော ဇိနိတွာ။  
အဗောဇ္ဈိ ဗေဒိ အရုဏော ဒယမ္ပိ၊  
နမာမိ တံ မာရ-ဇိနိ အဘင်္ဂံ။ ။

(၇) ဥပေတ-ပုညော၊ အံအာခနိင်၊ ပြန့်ပြောကြီးနိုင်  
သည့်။ အဆိုင်ဆိုင်အဖုံဖုံ၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသော ပါရမီကုသိုလ်  
တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင်အ  
မာရ်မြို့ နန်းရွာတို့ကို ခိုလှုံတော်မူပြီး၊ ထုရားကိုယ်တော်  
မြတ်ကြီးသည်။ ဝရ-ဗေဒိ=မူလေ မဇ္ဈေချက်ချာ၊ မြေမျက်  
နှာ၌၊ ဝေဆာပွားစီး၊ မြတ်သော ဗေဒိပင်၏ အနီး၌။ သ-သေန  
န=မာရုံ၊ ဝန်းရံချားစွာ၊ သိမ့်သိမ့်ညှာသည့်၊ မိုလ်ပါလုံးချင်း၊  
စစ်သည်နှင့် တကွသော မာရ်နတ်မင်းကို။ ဇိနိတွာ၊ ထုတ်၊  
တား၊ မပြု၊ မာန်မပြုဘဲ၊ မေးမြဲကြည့်သင်၊ ပါရမီတော်တို့ကို၊  
ဆင်ခြင် စေ၊ စေ၊ အောက်မှ အောင်မြင်တော် မူပြီး၍။  
အရုဏော ဒယမ္ပိ၊ သုဂနိအောင်စွန်း၊ လက်ျာယွန်း၍ ရောင်  
နီဝန်းထွက်သာ၊ နေအရုဏ်တက် အခါ၌။ ဗေဒိ၊ အရ  
ဟတ္တမင်ညဏ်၊ သဗ္ဗညုဘ ရှေ့ဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ စိုးယူ  
ပိုင်သ၊ လက်ကိုင့် ရတော်မူပြီး မာရ-ဇိနိ၊ ဒေဝဂုတ္တ၊ စသည်  
အပြား၊ မာရ်ငါးပါး သို့၊ ပယ်ရှာ၊ အောင်မြင်တော်မူသော။  
အဘင်္ဂံ၊ များငှာသီးသီး၊ မာရ်စစ်ကြီးတို့သည်၊ မဖျက်ဆီး  
မနှိပ်စက်နိုင်သော။ တံ သုဂတံ၊ သိသို့သော ဂုဏ်၊ စိပ်ထုံ  
ကျော်ဟီး၊ ထိုထုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမာမိ၊ ရှိ  
သေမြတ်နိုး၊ ဟက်ရံခိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပေန္တဝဇ္ဇီရာဂါထာ။ ၉၊ နှင့် တ၊ ၉၊ ဂရုဗ္ဗ၊ ဥပေန္တဝဇ္ဇီရာ)

(၈) ရာဂါမိ ဆေဒါမလ ဉာဏ=ခဏ္ဍ၊  
 သတိ-သမညာ=မသကာဘိဂါဟံ။  
 သီလောဃလင်္ကာရ=ဝိဘူသိဘံတံ၊  
 နမာမိဘိညာ-ဝရံဒိဒ္ဓါပေတံ။ ။

(၈) ရာဂါမိ-ဆေဒါမလ-ဉာဏ=ခဏ္ဍ၊ ငါးတန် အာရုံ၊  
 ကာမဂုဏ်စွဲဘဝ၊ ရာဂစသော ကိလေသာ ငတ်တို့ကို၊ ရိပ်  
 ဖြတ်ပယ်ချ၊ ရာဂစသော အညစ်အကြေး ကင်းပသည့်၊ အ  
 ရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော၊ ခား၊ သန်ချက်ရှိတော်မူ  
 ထသော၊ သတိ-သမညာ=မသကာဘိဂါဟံ၊ သူပုန်ရန်ညစ်၊  
 မာရ်မင်းစစ်တို့၊ ထိုးပစ်ကုန်၍၊ ရူပါရုံစသော လက်နက်တို့  
 မှ၊ ကင်းပစေတို့ရာ၊ သမ္မာသတိ၊ အမည်ရှိသော ကာကို၊  
 ကောင်းစွာ ပိုင်ပိုင်၊ စွဲကိုင်တော် မူသော။ သီလောဃ  
 လင်္ကာရ=ဝိဘူသိဘံ၊ ကိလေသာမြို့မှူး၊ ညစ်ကြေးမတင်၊ ပြု  
 စင်ငှစွာ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချင်တန်ဆာတို့  
 ဖြင့်၊ မြှားနေည၊ တန်ဆာဆာတော် မူ အပ်ထသော၊ အဘိ  
 ညာ-ဝရံဒိဒ္ဓါပေတံ၊ လိုရာပိုင်ပိုင်၊ ပြီးစေနိုင်သည့်၊ ယှဉ်ပြိုင်  
 မရ၊ မြှားသော အဘိညာဉ် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထ  
 သော။ တံ ဗုဒ္ဓံ ထိုသို့သောဂုဏ် စိမ့်သိုကျော်ဗိုး၊ ထိုဘုရား  
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံခိုး၍၊  
 ရှိခဲ့ပါ၏။ ။

(၁၁-လုံးဖွဲ့ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ ဒေယျိုးယော၊ ဟ၊ မည်နာမ၊  
 ဥပဇာတိ၊ လာ။ ။ ဤ၌ အိန္ဒဝဇီရာ၊ နှင့် ဥပေန္ဒဝဇီရာ၊ ယောသည့်ဥပဇာ  
 တိ၊ တည်း)။ ။

(၉) ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကမံ၊

ဘဝဗ္ဗဝါတိတ္ထမဂ္ဂတံ ဂတံ။

တိ-လောက=နာထံ သု-သမာပတံ တိတံ။

သမန္တ-စက္ခုပ၊ဏမာမိ တံမိတံ။ ။

(၉) ဒယာလယံရင်သွေးတော်ရေဟုလော၊ ပမာဓြေား၊

သတ္တဝါ ဧကမာယံတို့၏ သဘာဝသဘာဝ ဖြစ်သော ဧဟာ  
ကရုဏာ၏ တဉာဏ်ဖြစ်သော မူလသော သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်း  
များစွာ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ သဘာဝခန္ဓာ၏ ဒုက္ခရံ၊ သမန်လူတို့  
ပြုနိုင်သောကြောင့်ပေရုံမျှ၊ ဝေပိတ္တံ သည့်၊ ကိုယ်ကာယခန္ဓာ၊  
ပြည့်ရှာသား၊ ယော၊ ဥဗ္ဗာ၊ အားဖြင့်၊ ငါးပါးပေါင်းစုစွန့်  
ခြင်းကြီးစသောအမှုမျှ။ ဝေရံ၊ ကောင်းစွာအသင့်၊ သဒ္ဓါပွင့်  
၍၊ ပြုကျင့်တော်မူသော သဘာဝ၊ ဝဗ္ဗဝါတိတ္ထမံ၊ ရေတံ၊ ဟာ  
မိ၊ အတိ၊ အရာ၊ များစွာ ကောင်းသော၊ ငမန်း၊ ဆင်၊ စ  
သော အားအပေါင်းတို့၏ နိဗ္ဗာန်သဘာဝ တဉာဏ် ဖြစ်သော သုရော၊ အ  
ဖြစ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးသော၊ တိ-လောက=နာ  
ထံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါပေါင်း၊ အမင်းခင်းတို့၏၊ ဝပ်စင်း  
ပြီးစ၍ ဤပြုသမျှ သဗ္ဗမိ၊ သုရော၊ သုံးသော လုံး၏ ဆရာ  
ဖြစ်တော်မူသော၊ သု-သမာပတံ၊ လောက၊ အလောက၊  
စသည်ရှစ်မျိုး လောကဓံ လေဆုံးတို့သည်၊ တိုက်ချိုးမရ၊ မြ  
နိုင်သည့်တန်၊ သဘာဝမိ၊ ရှိတော်မူသော ဟိတံ၊ သတ္တ

ဝါဆယျား၊ သုံးတုံသားတို့၏၊ စီးပွားချင်းသာ၊ မင်္ဂလာကို၊  
 မမြားနေ့သ၊ ဆောင်တော်မူထသော။ သမန္တ=စက္ခု၊ ဝန်း  
 ကျပ်ပတ်၍၊ တရားပုံကို၊ အကုန်ဖြ်သိ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရှိ  
 တော်မူထသော။ အ-ဇိတံ၊ မနှိုးအပ် မယှဉ်သာ၊ အဖြာဖြာ  
 အဝဝ၊ ပညာ၊ သီလ၊ သော ကျေးဇူးဂုဏ် ရှိတော်မူသ  
 သော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ် မိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ထိုဘုရား  
 ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို။ ဟော၊ ကမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်ရံ  
 မိုး၍ ရှိမိုးပါ၏။ ။

(၁၂-ဇွဲ ဝံသတ္တဂါထာ။ ။ ၉, ၁၀, ၁၁, ၁၂, ၁၃, ၁၄, ၁၅, ၁၆, ၁၇, ၁၈, ၁၉, ၂၀, ၂၁, ၂၂, ၂၃, ၂၄, ၂၅, ၂၆, ၂၇, ၂၈, ၂၉, ၃၀, ၃၁, ၃၂, ၃၃, ၃၄, ၃၅, ၃၆, ၃၇, ၃၈, ၃၉, ၄၀, ၄၁, ၄၂, ၄၃, ၄၄, ၄၅, ၄၆, ၄၇, ၄၈, ၄၉, ၅၀, ၅၁, ၅၂, ၅၃, ၅၄, ၅၅, ၅၆, ၅၇, ၅၈, ၅၉, ၆၀, ၆၁, ၆၂, ၆၃, ၆၄, ၆၅, ၆၆, ၆၇, ၆၈, ၆၉, ၇၀, ၇၁, ၇၂, ၇၃, ၇၄, ၇၅, ၇၆, ၇၇, ၇၈, ၇၉, ၈၀, ၈၁, ၈၂, ၈၃, ၈၄, ၈၅, ၈၆, ၈၇, ၈၈, ၈၉, ၉၀, ၉၁, ၉၂, ၉၃, ၉၄, ၉၅, ၉၆, ၉၇, ၉၈, ၉၉, ၁၀၀, ၁၀၁, ၁၀၂, ၁၀၃, ၁၀၄, ၁၀၅, ၁၀၆, ၁၀၇, ၁၀၈, ၁၀၉, ၁၁၀, ၁၁၁, ၁၁၂, ၁၁၃, ၁၁၄, ၁၁၅, ၁၁၆, ၁၁၇, ၁၁၈, ၁၁၉, ၁၂၀, ၁၂၁, ၁၂၂, ၁၂၃, ၁၂၄, ၁၂၅, ၁၂၆, ၁၂၇, ၁၂၈, ၁၂၉, ၁၃၀, ၁၃၁, ၁၃၂, ၁၃၃, ၁၃၄, ၁၃၅, ၁၃၆, ၁၃၇, ၁၃၈, ၁၃၉, ၁၄၀, ၁၄၁, ၁၄၂, ၁၄၃, ၁၄၄, ၁၄၅, ၁၄၆, ၁၄၇, ၁၄၈, ၁၄၉, ၁၅၀, ၁၅၁, ၁၅၂, ၁၅၃, ၁၅၄, ၁၅၅, ၁၅၆, ၁၅၇, ၁၅၈, ၁၅၉, ၁၆၀, ၁၆၁, ၁၆၂, ၁၆၃, ၁၆၄, ၁၆၅, ၁၆၆, ၁၆၇, ၁၆၈, ၁၆၉, ၁၇၀, ၁၇၁, ၁၇၂, ၁၇၃, ၁၇၄, ၁၇၅, ၁၇၆, ၁၇၇, ၁၇၈, ၁၇၉, ၁၈၀, ၁၈၁, ၁၈၂, ၁၈၃, ၁၈၄, ၁၈၅, ၁၈၆, ၁၈၇, ၁၈၈, ၁၈၉, ၁၉၀, ၁၉၁, ၁၉၂, ၁၉၃, ၁၉၄, ၁၉၅, ၁၉၆, ၁၉၇, ၁၉၈, ၁၉၉, ၂၀၀, ၂၀၁, ၂၀၂, ၂၀၃, ၂၀၄, ၂၀၅, ၂၀၆, ၂၀၇, ၂၀၈, ၂၀၉, ၂၁၀, ၂၁၁, ၂၁၂, ၂၁၃, ၂၁၄, ၂၁၅, ၂၁၆, ၂၁၇, ၂၁၈, ၂၁၉, ၂၂၀, ၂၂၁, ၂၂၂, ၂၂၃, ၂၂၄, ၂၂၅, ၂၂၆, ၂၂၇, ၂၂၈, ၂၂၉, ၂၃၀, ၂၃၁, ၂၃၂, ၂၃၃, ၂၃၄, ၂၃၅, ၂၃၆, ၂၃၇, ၂၃၈, ၂၃၉, ၂၄၀, ၂၄၁, ၂၄၂, ၂၄၃, ၂၄၄, ၂၄၅, ၂၄၆, ၂၄၇, ၂၄၈, ၂၄၉, ၂၅၀, ၂၅၁, ၂၅၂, ၂၅၃, ၂၅၄, ၂၅၅, ၂၅၆, ၂၅၇, ၂၅၈, ၂၅၉, ၂၆၀, ၂၆၁, ၂၆၂, ၂၆၃, ၂၆၄, ၂၆၅, ၂၆၆, ၂၆၇, ၂၆၈, ၂၆၉, ၂၇၀, ၂၇၁, ၂၇၂, ၂၇၃, ၂၇၄, ၂၇၅, ၂၇၆, ၂၇၇, ၂၇၈, ၂၇၉, ၂၈၀, ၂၈၁, ၂၈၂, ၂၈၃, ၂၈၄, ၂၈၅, ၂၈၆, ၂၈၇, ၂၈၈, ၂၈၉, ၂၉၀, ၂၉၁, ၂၉၂, ၂၉၃, ၂၉၄, ၂၉၅, ၂၉၆, ၂၉၇, ၂၉၈, ၂၉၉, ၃၀၀, ၃၀၁, ၃၀၂, ၃၀၃, ၃၀၄, ၃၀၅, ၃၀၆, ၃၀၇, ၃၀၈, ၃၀၉, ၃၁၀, ၃၁၁, ၃၁၂, ၃၁၃, ၃၁၄, ၃၁၅, ၃၁၆, ၃၁၇, ၃၁၈, ၃၁၉, ၃၂၀, ၃၂၁, ၃၂၂, ၃၂၃, ၃၂၄, ၃၂၅, ၃၂၆, ၃၂၇, ၃၂၈, ၃၂၉, ၃၃၀, ၃၃၁, ၃၃၂, ၃၃၃, ၃၃၄, ၃၃၅, ၃၃၆, ၃၃၇, ၃၃၈, ၃၃၉, ၃၄၀, ၃၄၁, ၃၄၂, ၃၄၃, ၃၄၄, ၃၄၅, ၃၄၆, ၃၄၇, ၃၄၈, ၃၄၉, ၃၅၀, ၃၅၁, ၃၅၂, ၃၅၃, ၃၅၄, ၃၅၅, ၃၅၆, ၃၅၇, ၃၅၈, ၃၅၉, ၃၆၀, ၃၆၁, ၃၆၂, ၃၆၃, ၃၆၄, ၃၆၅, ၃၆၆, ၃၆၇, ၃၆၈, ၃၆၉, ၃၇၀, ၃၇၁, ၃၇၂, ၃၇၃, ၃၇၄, ၃၇၅, ၃၇၆, ၃၇၇, ၃၇၈, ၃၇၉, ၃၈၀, ၃၈၁, ၃၈၂, ၃၈၃, ၃၈၄, ၃၈၅, ၃၈၆, ၃၈၇, ၃၈၈, ၃၈၉, ၃၉၀, ၃၉၁, ၃၉၂, ၃၉၃, ၃၉၄, ၃၉၅, ၃၉၆, ၃၉၇, ၃၉၈, ၃၉၉, ၄၀၀, ၄၀၁, ၄၀၂, ၄၀၃, ၄၀၄, ၄၀၅, ၄၀၆, ၄၀၇, ၄၀၈, ၄၀၉, ၄၁၀, ၄၁၁, ၄၁၂, ၄၁၃, ၄၁၄, ၄၁၅, ၄၁၆, ၄၁၇, ၄၁၈, ၄၁၉, ၄၂၀, ၄၂၁, ၄၂၂, ၄၂၃, ၄၂၄, ၄၂၅, ၄၂၆, ၄၂၇, ၄၂၈, ၄၂၉, ၄၃၀, ၄၃၁, ၄၃၂, ၄၃၃, ၄၃၄, ၄၃၅, ၄၃၆, ၄၃၇, ၄၃၈, ၄၃၉, ၄၄၀, ၄၄၁, ၄၄၂, ၄၄၃, ၄၄၄, ၄၄၅, ၄၄၆, ၄၄၇, ၄၄၈, ၄၄၉, ၄၅၀, ၄၅၁, ၄၅၂, ၄၅၃, ၄၅၄, ၄၅၅, ၄၅၆, ၄၅၇, ၄၅၈, ၄၅၉, ၄၆၀, ၄၆၁, ၄၆၂, ၄၆၃, ၄၆၄, ၄၆၅, ၄၆၆, ၄၆၇, ၄၆၈, ၄၆၉, ၄၇၀, ၄၇၁, ၄၇၂, ၄၇၃, ၄၇၄, ၄၇၅, ၄၇၆, ၄၇၇, ၄၇၈, ၄၇၉, ၄၈၀, ၄၈၁, ၄၈၂, ၄၈၃, ၄၈၄, ၄၈၅, ၄၈၆, ၄၈၇, ၄၈၈, ၄၈၉, ၄၉၀, ၄၉၁, ၄၉၂, ၄၉၃, ၄၉၄, ၄၉၅, ၄၉၆, ၄၉၇, ၄၉၈, ၄၉၉, ၅၀၀, ၅၀၁, ၅၀၂, ၅၀၃, ၅၀၄, ၅၀၅, ၅၀၆, ၅၀၇, ၅၀၈, ၅၀၉, ၅၁၀, ၅၁၁, ၅၁၂, ၅၁၃, ၅၁၄, ၅၁၅, ၅၁၆, ၅၁၇, ၅၁၈, ၅၁၉, ၅၂၀, ၅၂၁, ၅၂၂, ၅၂၃, ၅၂၄, ၅၂၅, ၅၂၆, ၅၂၇, ၅၂၈, ၅၂၉, ၅၃၀, ၅၃၁, ၅၃၂, ၅၃၃, ၅၃၄, ၅၃၅, ၅၃၆, ၅၃၇, ၅၃၈, ၅၃၉, ၅၄၀, ၅၄၁, ၅၄၂, ၅၄၃, ၅၄၄, ၅၄၅, ၅၄၆, ၅၄၇, ၅၄၈, ၅၄၉, ၅၅၀, ၅၅၁, ၅၅၂, ၅၅၃, ၅၅၄, ၅၅၅, ၅၅၆, ၅၅၇, ၅၅၈, ၅၅၉, ၅၆၀, ၅၆၁, ၅၆၂, ၅၆၃, ၅၆၄, ၅၆၅, ၅၆၆, ၅၆၇, ၅၆၈, ၅၆၉, ၅၇၀, ၅၇၁, ၅၇၂, ၅၇၃, ၅၇၄, ၅၇၅, ၅၇၆, ၅၇၇, ၅၇၈, ၅၇၉, ၅၈၀, ၅၈၁, ၅၈၂, ၅၈၃, ၅၈၄, ၅၈၅, ၅၈၆, ၅၈၇, ၅၈၈, ၅၈၉, ၅၉၀, ၅၉၁, ၅၉၂, ၅၉၃, ၅၉၄, ၅၉၅, ၅၉၆, ၅၉၇, ၅၉၈, ၅၉၉, ၆၀၀, ၆၀၁, ၆၀၂, ၆၀၃, ၆၀၄, ၆၀၅, ၆၀၆, ၆၀၇, ၆၀၈, ၆၀၉, ၆၁၀, ၆၁၁, ၆၁၂, ၆၁၃, ၆၁၄, ၆၁၅, ၆၁၆, ၆၁၇, ၆၁၈, ၆၁၉, ၆၂၀, ၆၂၁, ၆၂၂, ၆၂၃, ၆၂၄, ၆၂၅, ၆၂၆, ၆၂၇, ၆၂၈, ၆၂၉, ၆၃၀, ၆၃၁, ၆၃၂, ၆၃၃, ၆၃၄, ၆၃၅, ၆၃၆, ၆၃၇, ၆၃၈, ၆၃၉, ၆၄၀, ၆၄၁, ၆၄၂, ၆၄၃, ၆၄၄, ၆၄၅, ၆၄၆, ၆၄၇, ၆၄၈, ၆၄၉, ၆၅၀, ၆၅၁, ၆၅၂, ၆၅၃, ၆၅၄, ၆၅၅, ၆၅၆, ၆၅၇, ၆၅၈, ၆၅၉, ၆၆၀, ၆၆၁, ၆၆၂, ၆၆၃, ၆၆၄, ၆၆၅, ၆၆၆, ၆၆၇, ၆၆၈, ၆၆၉, ၆၇၀, ၆၇၁, ၆၇၂, ၆၇၃, ၆၇၄, ၆၇၅, ၆၇၆, ၆၇၇, ၆၇၈, ၆၇၉, ၆၈၀, ၆၈၁, ၆၈၂, ၆၈၃, ၆၈၄, ၆၈၅, ၆၈၆, ၆၈၇, ၆၈၈, ၆၈၉, ၆၉၀, ၆၉၁, ၆၉၂, ၆၉၃, ၆၉၄, ၆၉၅, ၆၉၆, ၆၉၇, ၆၉၈, ၆၉၉, ၇၀၀, ၇၀၁, ၇၀၂, ၇၀၃, ၇၀၄, ၇၀၅, ၇၀၆, ၇၀၇, ၇၀၈, ၇၀၉, ၇၁၀, ၇၁၁, ၇၁၂, ၇၁၃, ၇၁၄, ၇၁၅, ၇၁၆, ၇၁၇, ၇၁၈, ၇၁၉, ၇၂၀, ၇၂၁, ၇၂၂, ၇၂၃, ၇၂၄, ၇၂၅, ၇၂၆, ၇၂၇, ၇၂၈, ၇၂၉, ၇၃၀, ၇၃၁, ၇၃၂, ၇၃၃, ၇၃၄, ၇၃၅, ၇၃၆, ၇၃၇, ၇၃၈, ၇၃၉, ၇၄၀, ၇၄၁, ၇၄၂, ၇၄၃, ၇၄၄, ၇၄၅, ၇၄၆, ၇၄၇, ၇၄၈, ၇၄၉, ၇၅၀, ၇၅၁, ၇၅၂, ၇၅၃, ၇၅၄, ၇၅၅, ၇၅၆, ၇၅၇, ၇၅၈, ၇၅၉, ၇၆၀, ၇၆၁, ၇၆၂, ၇၆၃, ၇၆၄, ၇၆၅, ၇၆၆, ၇၆၇, ၇၆၈, ၇၆၉, ၇၇၀, ၇၇၁, ၇၇၂, ၇၇၃, ၇၇၄, ၇၇၅, ၇၇၆, ၇၇၇, ၇၇၈, ၇၇၉, ၇၈၀, ၇၈၁, ၇၈၂, ၇၈၃, ၇၈၄, ၇၈၅, ၇၈၆, ၇၈၇, ၇၈၈, ၇၈၉, ၇၉၀, ၇၉၁, ၇၉၂, ၇၉၃, ၇၉၄, ၇၉၅, ၇၉၆, ၇၉၇, ၇၉၈, ၇၉၉, ၈၀၀, ၈၀၁, ၈၀၂, ၈၀၃, ၈၀၄, ၈၀၅, ၈၀၆, ၈၀၇, ၈၀၈, ၈၀၉, ၈၁၀, ၈၁၁, ၈၁၂, ၈၁၃, ၈၁၄, ၈၁၅, ၈၁၆, ၈၁၇, ၈၁၈, ၈၁၉, ၈၂၀, ၈၂၁, ၈၂၂, ၈၂၃, ၈၂၄, ၈၂၅, ၈၂၆, ၈၂၇, ၈၂၈, ၈၂၉, ၈၃၀, ၈၃၁, ၈၃၂, ၈၃၃, ၈၃၄, ၈၃၅, ၈၃၆, ၈၃၇, ၈၃၈, ၈၃၉, ၈၄၀, ၈၄၁, ၈၄၂, ၈၄၃, ၈၄၄, ၈၄၅, ၈၄၆, ၈၄၇, ၈၄၈, ၈၄၉, ၈၅၀, ၈၅၁, ၈၅၂, ၈၅၃, ၈၅၄, ၈၅၅, ၈၅၆, ၈၅၇, ၈၅၈, ၈၅၉, ၈၆၀, ၈၆၁, ၈၆၂, ၈၆၃, ၈၆၄, ၈၆၅, ၈၆၆, ၈၆၇, ၈၆၈, ၈၆၉, ၈၇၀, ၈၇၁, ၈၇၂, ၈၇၃, ၈၇၄, ၈၇၅, ၈၇၆, ၈၇၇, ၈၇၈, ၈၇၉, ၈၈၀, ၈၈၁, ၈၈၂, ၈၈၃, ၈၈၄, ၈၈၅, ၈၈၆, ၈၈၇, ၈၈၈, ၈၈၉, ၈၉၀, ၈၉၁, ၈၉၂, ၈၉၃, ၈၉၄, ၈၉၅, ၈၉၆, ၈၉၇, ၈၉၈, ၈၉၉, ၉၀၀, ၉၀၁, ၉၀၂, ၉၀၃, ၉၀၄, ၉၀၅, ၉၀၆, ၉၀၇, ၉၀၈, ၉၀၉, ၉၁၀, ၉၁၁, ၉၁၂, ၉၁၃, ၉၁၄, ၉၁၅, ၉၁၆, ၉၁၇, ၉၁၈, ၉၁၉, ၉၂၀, ၉၂၁, ၉၂၂, ၉၂၃, ၉၂၄, ၉၂၅, ၉၂၆, ၉၂၇, ၉၂၈, ၉၂၉, ၉၃၀, ၉၃၁, ၉၃၂, ၉၃၃, ၉၃၄, ၉၃၅, ၉၃၆, ၉၃၇, ၉၃၈, ၉၃၉, ၉၄၀, ၉၄၁, ၉၄၂, ၉၄၃, ၉၄၄, ၉၄၅, ၉၄၆, ၉၄၇, ၉၄၈, ၉၄၉, ၉၅၀, ၉၅၁, ၉၅၂, ၉၅၃, ၉၅၄, ၉၅၅, ၉၅၆, ၉၅၇, ၉၅၈, ၉၅၉, ၉၆၀, ၉၆၁, ၉၆၂, ၉၆၃, ၉၆၄, ၉၆၅, ၉၆၆, ၉၆၇, ၉၆၈, ၉၆၉, ၉၇၀, ၉၇၁, ၉၇၂, ၉၇၃, ၉၇၄, ၉၇၅, ၉၇၆, ၉၇၇, ၉၇၈, ၉၇၉, ၉၈၀, ၉၈၁, ၉၈၂, ၉၈၃, ၉၈၄, ၉၈၅, ၉၈၆, ၉၈၇, ၉၈၈, ၉၈၉, ၉၉၀, ၉၉၁, ၉၉၂, ၉၉၃, ၉၉၄, ၉၉၅, ၉၉၆, ၉၉၇, ၉၉၈, ၉၉၉, ၁၀၀၀)။ ။

- (၁၀) တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊  
 ဂတံ ဂတံ သန္တိ သုခပ္ပဒံ ဝဒံ။  
 နုရုနုရုနံ သုခသတ္တဘုဝံ ဘဝံ၊  
 နမာနမာနံ ဇိန-ပုဂံ ဂဝံ။ ။

(၁၁) တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုဘဝ၊ ကိုယ်တော်၏ ဖြစ်ဖြစ်  
 သမျှ၌၊ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၊ များမြတ်တုံရှောင်း၊  
 ပါရမီကုသိုလ် အပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော် မူပြီးထ  
 သော။ သန္တိ၊ ထုသိုလ်နှစ်သိ၊ ပါရမီဘုန်းဟုန်၊ စိမ့်ထုံပွားစီး၊  
 သူမြတ်ကြီးတို့သည်။ ဂတံ သိမြင်တုံမြောက်၊ ဖြောင့်တန်း  
 စွာရောက်အပ်သော။ သုခပ္ပဒံ၊ နိစ္စသာဝရ၊ မုချစင်စစ်၊ ချမ်း  
 သာမေးမြန်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝဒံ၊ အမတဇေယျ၊ ရန်မျိုးကုန်  
 သည့်၊ ရှေ့တုံကြွငှန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထ

သော၊ နရာ၊ နရာ၊ နရာ၊ လူ၊ နတ်၊ ပြဿ၊ သက္ကဝါအများ၊ သုံးထုံ  
သားထို့၏။ သုခ-လာန္တရံ၊ ချမ်းသာ မြေကြောင်း၊ စီးပွား  
ကောင်းကို၊ ဘဝံ ဖြစ်စေတော်မူ ဘက်ထသော။ အ-နမာနံ၊  
မကောင်းရှိခြင်း၊ မညွတ်စေရန်သောကြောင့်သော။ ဂဝံ၊ မိုက်မဲချာ  
ချ။ နွားနှင့်တူသောသွားကို၊ ဇိန-ပင်ဝံ၊ တုတ်၊ ဝေးပြေ၊ တ  
ရာ၊ ချစ်ဆုံး၊ နှစ်မြှား၊ စောင်မြှောင်မြှောင်သောသော၊ မြက်  
ဖြစ်တော်မူထသော။ တံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ သံ၊ သို့သော၊ ကုဏ်၊ ဖိတ်ထုံ၊ ကျော်  
ဟိ၊ ထိုဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ဦးကို နမာမိရုံသောမြတ်နိုး၊  
လက်ရရှိ၍ ရှိနိုးပါ၏ ။

(၁၂-လုံးဖွဲ့ ဝံသတ္ထဂါထာ။ ။ ဇ၊ တ၊ ဇ၊ ရ၊ လေးဂဏ၊ ပြင်ရ  
ဝံသတ္ထာ)။ ။

(၁၁) မဂ္ဂင် နာဝံ မုနိ-ဒက္ခ-နာဝိကော၊

ဤဟာ ဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဝါဟကော။

ဆာရုဗ္ဗ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝ-ဗ္ဗဝါ၊

တာရေသံ တံ ဗုဒ္ဓ-ဗောဓ်ဗဟံ နမေ။ ။

(၁၁) ယော မုနိ-ဒက္ခ-နာဝိကော၊ ရေတိမ်၊ ရေနက်၊  
စည်းသော၊ စသော အချက်ချက်တို့၌၊ ပြက်ပြက် ထင်  
ထင်၊ သိမြင်ကျော်ဟီး၊ လိမ္မာသုတ္တသော သဘော၊ ဟေ  
သုဗြီး ဆတူ၊ ဖြစ်တော်မူသည့်၊ သဿန္တုစောထိ၊ ဆ  
ဗြောင်ထုရားကိုယ်တော်မြတ် ဖြားသည်။ မဂ္ဂင်-နာဝံ၊ ရှစ်  
သွယ်-ဂွံ၊ ဖြီးကျယ်သွတ္တသော သဘောသောဉ်ကို၊ ဆာ  
ရုဗ္ဗ တက်စီးတော်မူ၍။ ဤဟာ-ဖိယံ၊ ပြောင်ပြောင် ထိန်  
လက်၊ ဝိသိယ၊ ဟည်း၊ ဟူသော ရွှေတက်ကို၊ ဉာဏ-ကရေန၊



ကြီးကျယ်ထက်မြက်၊ ညက်တော်တည်းဟူသော ရွှေလက်  
 ဖြင့်၊ ဂါဟဘော၊ ဖြစ်သောဆောင်ယူ၊ ကိုင်စွဲတော်မူလျက်။ တာ  
 ယ၊ ထိုရှစ်သွယ်ခွင်၊ ကြီးကျယ်သွသော သဘော၊ ယင်း  
 ဖြင့်။ ဗဟု၊ ချားစွာထိုထို၊ လိုက်ပါလိုသမျှ၊ သတ္တဝါဝေနေပျာ  
 တို့ကို၊ ဘဝဏ္ဏဝ၊ ဘဝသုံးဖြာ၊ သံသရ၊ ခရီး၊ သမုန်ပင်  
 လယ်ကြီးမှ။ ဘာရေသိ၊ ကယ်တင်ကူးတို့၊ ဆောင်ပို့တော်မူ  
 လေပြီ။ အစာ ပွဟံ၊ သတ္တဝါ အများ၊ သုံးတိုက်သောတို့၏၊  
 ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပယ်ရှားတော်မူဘက်သော။ ဝံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့  
 သောဂုဏ် စိမ့်ထုံကျော် ဟိ။ ထိုဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး  
 ကို နာမိ ရှိသဖြင့် နိုးလက်စုမ်း၍ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၂-လုံးဖွဲ့၊ ဣန္ဒဝံသဂါထာ။ ။ တ, တ, ဇ, ရ၊ အစဉ်ကျ၊ ဣန္ဒ  
 ဝံသ, လာ)။ ။

(၁၂) သမ-တိ-သတိ ပါရမီ-သန္တရဏံ၊  
 ဝရ-ဗေဒိ-ဒုမေ စတု-သစ္စ=သံ။  
 ဝရ-မိဒ္ဓိ-ဂတံ ဒုဗ္ဗ-ဒေဝ-ဟိတံ၊  
 တိ-ဘဂ္ဂ-သေဝံ ပ, ဣဒါဒိ ဇိနံ။ ။

(၁၂) သမ-တိ-သတိ-ပါရမီ=သန္တရဏံ၊ ကြီးကျယ်  
 နက်သံဗေဒိဉာဏ်ကို၊ ရော်သန်တောင့်တော၊ အမျှသုံးဆယ်  
 သော ပါရမီတော်တို့ကို၊ ဖြည့်ကပ်တော်မူပြီးထသော ဝရ-  
 ဗေဒိ=ဒုမေ၊ မအေးချက်ချာ၊ ခြေမျက်နှာ၌၊ ဂေဆာ ပွာ မီး၊  
 မြတ်သော ဗေဒိပင်အ နိဗ္ဗံ။ စတု-သစ္စ-သံ၊ သစ္စာစား  
 ပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် သံမြင်တော်မူပြီးထ  
 သော ဝရ-မိဒ္ဓိ=ဂတံ၊ မြတ်သတိတို့စွာ၊ ကန်ခိုးတော်မူပြောပြော

တို့၏၊ ငြိတွယ်ရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူထသော။ နရ-  
ဒေဝ-ဟိဘံ၊ လူနတ်၊ များစွာ၊ သက္ကဝါတို့၊ ချမ်းသာသို့အ  
ရေး၊ မျှော်တွေးတောင့်တ၊ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူ  
တတ်သော။ တိ-ဘာဝု-ပသမံ၊ သုံးဘိတိုက်ဦး လောင်  
စာမီးမှ၊ အပြီးထာဝရ၊ ငြိမ်းဇေးတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ ငါး  
မာရ်အောင်ပြီး၊ သရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ ပ၊ ဣမာမိ၊  
ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်မိုး၍၊ ရှိသိုးပါ၏။ ။

(၁၂-လုံးဖွဲ့၊ တောဋ္ဌကဂါထာ။ ။ သ၊ ရိုဏ်းလေးဝ၊ နေတုံက၊  
တောဋ္ဌက၊ ဂါထာ)။ ။

(၁၃) သတ-ပုည-ဇ-လက္ခဏိကံ ဝိ-ရဇံ၊  
ဂဂန္ဓ-ပမ-မိ-မိဘိ-မေရု သမံ။  
ဇလဇူ-ပမ-သီဘလ-သီလယုတံ၊  
ပထဝီ-သဟာနံ ပ၊ ဣမာမိ ဇိနံ။ ။

(၁၃) သတ-ပုည-ဇ လက္ခဏိကံ၊ များလှတုံစွာ၊ အ  
ဖြာဖြာအဝဝ၊ ပရမီတော်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည့်၊ လက္ခဏာ  
ကြီးငယ်ရှိတော်မူထသော။ ဝိ-ရဇံ၊ မင်းတော်၊ ညစ်ထေး၊  
ရာဂ၊ သောမ္ဘူတလွှမ်းမိုးမှု၊ ကင် ဝေးတော်မူသော။ ဂဂန္ဓ-  
ပမ-မိ၊ အဓိဋ္ဌာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်သို့စံတ မရ ကုယ်ဝန်း  
ကြီးမားသော ပညာရှိတော် မူထသော မိဘိ-မေရု=သမံ၊  
မယိမ်းမယို၊ မြဲရှင်စွာလှ၊ မြဲမိရ်ကောင်းမင်းနှင့် တူသော  
သမာဓိရှိတော်မူထသော။ ဇလဇူ-ပမ-သီဘလ-သီလ=ယု  
တံ ရေဝယ်စွာ စိ၊ ဩရုံဦးတမျှ၊ ချမ်းမြေ့သော သီလနှင့်  
ယှဉ်တော်မူထသော။ ပထဝီ-သဟာနံ၊ မြေကြီးအတူ၊ အရာ

ရာဋ္ဌိသညးခံတော်မူထသော။ ဖိနံ၊ ငါးမာရ်ဆောင်ပြီး၊ ဘုရား  
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ ပ၊ ဣမာပိ၊ ရှိသေ့မြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး  
၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၂-လုံးတွဲ၊ တောဋီကာဂါထာ။ ။ သ၊ ဂိုဏ်းသေးဝ၊ နေတုံကာ၊ တော  
ဋီကာ ဂါထာ)။

(၁၄) ယော ဗုဒ္ဓေါ သု-မတိ ဒိဝေ ဒိဝါ-ကရော။ ဝ၊  
သောဘန္တော ရတိ-ဇနနေ သိလာ-သနမ္ပိ။  
အာသိန္နော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊  
ဒေဝါနံ တ-မ-သဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။ ။

(၁၄) သု-မတိ၊ ဆဇောပြင်၊ မိုးကောင်းကင်နှယ်၊ ကြီး  
ကျယ်စွာဘိ၊ ကောင်းမြတ်သော ပညာ ရှိတော် မူသော။  
ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်သုံးဆုံကျော်ဟီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်  
မြတ်ကြီးသည့်။ ဒိဝေ၊ နေ့ဆခါဋ္ဌိ။ ဒိဝါ-ကရော။ ရောင်  
ခြည်တထောင်၊ ထွန်းပြောင် ထိန်လင်း၊ နေနတ်မင်းကဲ့သို့။  
သောဘန္တော၊ ရောင်တော် ခြောက်တော်၊ ရွှေကိုယ်တော်မှ၊  
ထွက်ပေါ် မြူးကြွ၊ တင့်တယ်သွပ်တော် မူသည့်ဖြစ်၍။ ရတိ-  
ဇနနေ၊ ဗရဏာပီဘိ၊ လွမ်းအိ ထင်ထင်၊ နတ်အပေါင်းတို့၏  
နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သိလာ-သနမ္ပိ၊ ပဏ္ဍ၊  
ကမ္မလာ၊ ကျောက်နေရာဋ္ဌိ။ အာသိန္နော၊ ချမ်းမြေ့ကြည်ပျူ၊  
နေတော်မူချက်။ ဒေဝါနံ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ချာ၊ တသောင်း  
သောဝကြာဝဠာမှ၊ ရောက်လာသမျှသောင်းသောင်း နတ်  
အပေါင်းတို့အား သိဝ-သုခ-ဒံ ဒုက္ခဝပ်သိမ်း၊ ကင်းပြင်းစင်

ပြတ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုပေးဝေတတ်သော။ ဓမ္မ၊ ကဲလွန်ထူးခြား၊ နက်နဲသိမ်မွေ့လှသော အဘိဓမ္မာတရားကို။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်ထုံး၊ မိုးကြီးချွန်းသို့၊ မဆုံးမနား၊ ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ အ-သမိသံ၊ လောကဓာတ်သုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ ပြိုင်ယှဉ်တူသူ၊ တရံအယောက်မျှ ရှိတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်၊ စိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ထိုဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံခိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၃-လုံး၊ ဘွဲ့ပဟသိဏီဂါထာ။ ။ မ၊ နု၊ ဇေ၊ ရ၊ ကေဂရ၊ ဆုံး၊ ဆယ်ခု၊ ပြတ်၊ ယဟိမှတ်၊ ပဟသိဏီ၊ လာ)။ ။

(၁၅) ယော ပါဒ-ပင်္ကဇ-မုဒု-တ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊  
လောကေဟိ တိဟိ-ဝိကာလေဟိ နိရာကုလေဟိ။  
သမ္ဘာပုဏော နိရူပမေယျာတ-မေဝ နာထော။  
တံ သဗ္ဗ-လောက-မဟိတံ အ-သမံ နမာမိ။ ။

(၁၅) နာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးစားရာအစစ်၊ သရာဖြစ်တော်မူသော။ ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြွင်း မြတ်စွာဘုရားသည်။ အ-ဝိကာလေဟိ၊ တစိုးတစ်၊ ချို့ တဲ့မြင်း မရှိကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောက်ယှက်ပြုံးတီး၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိကုန်သော။ ပါဒ-ပင်္ကဇ-မုဒု-တ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော် တည်းဟူသောကြောရုံပင်၊ နူးညံ့လှစွာသောဆောက်အပြင်၌၊ ပေါ်ထင်စုစု၊ တရုတ်ရှစ်ကွက်၊ စက်လက္ခဏာ အရေးတို့ဖြင့်။ တိဟိ-ယောကေဟိ၊ သုံးတိုက်ဘုံသူ၊ အထုံးစုံသော နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊

လူတို့နှင့်။ နိရုပမေယျတံ၊ မနိုင်ယဉ်ဆပ်၊ ကိုယ်တော်က သာ၊  
 ကဲလွန်ထူးမြတ်သည့် အဖြစ်သို့၊ သဗ္ဗာပုဏ္ဏ၊ ၆၀၊ ရောက်  
 တော်မူသည်သာတည်း။ သဗ္ဗ-လောက=မဟိတံ၊ ဆယ့်  
 စုံရှိသမျှသုံးလောကသည်၊ ညွတ်ခဲလေးမြတ်၊ ပုဇ္ဇေ အပ်  
 တော်မူသော။ ဆ သမံ၊ ကိုယ်တော်နှင့် တူသူ၊ ရှိတော်မူ  
 သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်၊ မိမ့်သုံကျော်ဟီး၊ ထို  
 ဆရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ လက်ဝံ  
 မိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၄-လုံးတွဲ၊ ဝသန္တတိလကဂါထာ။ တာ၊ ဘ၊ ဇာ၊ ဇ၊ ၊ ဂရုဒ္ဓါ၊  
 ဝသန္တတိလကာ)။ ။

(၁၆) ဗုဒ္ဓံ နရာနရ-သမော သရဏံ ဝိတတ္ထံ၊  
 ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟာတန္ဓကာရံ။  
 အတ္ထာဘိကာမ နရ-ဧဝ-ဟိတာ-ဝဟံ တံ။  
 ဝန္ဓာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တညဏံ။ ။

(၁၆) နရာနရ-သမော သရဏံ၊ များစွာ သောင်း  
 သောင်း၊ ငှက်အပေါင်းတို့၏၊ ခိုအောင်းသက်ကျရာ၊ ဝေ  
 ဆာပွားစီး၊ ပြည်ညောင်ပင်ကြီးဆတူ၊ လူ့နတ် အပေါင်းတို့  
 ၏၊ ခိုအောင်းသက်ကျရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိတတ္ထံ၊ မ  
 ယိမ်းမယိုင်၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ မြိုင်စွာ၊ တည်ကြည်  
 သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ၊  
 ထိန်ထိန်လင်းပြောင်၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။  
 ဝိဟာတန္ဓကာရံ၊ ရှည်ကြီးကာလ၊ ခါသာယာလုံး၊ ပိတ်ဖုံးကာ  
 ဆီး။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မိုက်မှောင်ကြီးကို၊ ဖျက်ဆီး

တော်မူပြီးထသော။ အတ္တဘိကာမံများမြတ်ဖွံ့ဖြိုး၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကို၊ မြှော်ကိုးတောင့်တ၊ အလွန် အလှရှိတော်မူထသော။ နုရ-ဇေဝ=ဟိတဝဟံ သုံးတိုက်ဘုံသား၊ လူ့နတ်များတို့၏၊ အစိုးအပွားကို ဆောင်တော်မူထသော။ ကာရုဏ်ကံ၊ သတ္တဝါအများ၊ သုံးဘုံသားတို့၌၊ သနားကြင်နာကြုံးမြတ်သော မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူထသော။ အင်္ဂါ၊ ဇာတ်၊ ပုည၊ ဂုဏ်၊ သုံးဝင်္ဂြိုလောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ ပြိုင်ယှဉ်နိုင်သူ တလူမျှလွန်ကဲသူ၊ မြတ်တော်မူထသော။ အနန္တ-ဉာဏ်၊ အသုံး အခြားကင်း ၊ ကြီးကျယ်လှသည့်၊ သဗ္ဗညုတဋ္ဌေညာ ဖြစ်တော်မူထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်၊ စိမ့်သံကျော်ဟီး၊ ထိုဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို၊ ဝန္ဓာမိ ဗုဒ္ဓေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိရဲပါ၏။ ။

(၁၄ လုံးတွဲ၊ သန္တတိလကဂါထာ။ တာ၊ ဘ၊ ဇာ၊ ဇ၊ ဂရုဗ္ဗ၊ သန္တတိလကော)။ ။

(၁၇) အဒိလ-ဂုဏ=နိဓာနော ယောမုနိန္ဒောပဂတိံ၊  
 ဝနံမိသိ ပတနံဝံ သညတာနံ နိကေတံ။  
 တဟိမ-ကုသလ=ဆေဒံ မ္မေစက္ကံ ပဝေက္ခာ၊  
 တမ-တုလမဘိကန္တံ ဝန္ဓနေယျံ နမာမိ။ ။

(၁၇) အဒိလ-ဂုဏ=နိဓာနော၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ အလုံ့လုံသော ဂုဏ်ရတနာတို့၏၊ ဒိတုယံရ အစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မုနိတကာတို့၏စောထီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်၊ နတ်၊ နှလုံးကို၊ စောင့်သုံးသုံးမ၊ ကျင့်ကြံတော်မူကြ

သည့်၊ ပစ္စေက၊ သခင်၊ ထေရ်ဆရှင်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်း  
 ဆောင်းမွေလျှော်၊ နေတော်မူရာဖြစ်သော။ ဣသိ ပတနုဌံ၊  
 ဣသိပတနုဆမညရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန် တောခရိုင်၊ ဥပ၊  
 ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဟိ၊ ထိုဣသိပတနု၊ မည်ရကျော်  
 ဟီး၊ ဘောဗြိုကြီး၌။ အ-ကုသလ-ဆေဒံ၊ ကိလေသာထိုထို၊  
 အကုသိုလ်ကို၊ ဖျက်ဖြိုသွင်းသတ်၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တတ်  
 သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကာတရားဒေသနာကို။ ပဝတ္ထော၊  
 ဆက်၍ရှာဘော်၊ အသံတော်ဖြင့်၊ ထုတ်ဘော်ကျူးသီ၊ ဟော  
 ကြားသော်မူသဖြင့်၊ အ တုလံ၊ လောကဓာတ်သုံးခွင်၊ ဘုံဆ  
 ဖြင့်ဝယ် ဖြိုယှဉ်တူသူ၊ ရှိတော်မမူသသော။ အဘိကန္တံ၊  
 ရောင်လျှံတော် တအိအိ၊ အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်သော အ  
 ဆင်းရှိတော်မူသသော။ ဝန္ဒနယျံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ  
 စပင်း၊ ဆခင်းမင်းတို့၊ ဝပ်စင်းဦးချက်၊ ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူ  
 ထိုက်ထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်၊ မိမ့်သုံကျော်ဟီး၊  
 ထိုဘုရားရှင်ကိုသံတော်မြတ်ကြီးကို။ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊  
 လက်ဝံ့ခိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၅-လုံးတွဲ၊ မာလိနိဂါထာ။ နာ၊ န၊ နှင့်မ၊ ယ၊ ဂဏ၊ ဦးအစဉ်  
 ရှိ၊ မာလိနိဂါထာ)။ ။

(၁၈) သုမိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရူပိရ-ပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊  
 သိဒ္ဓိ-ဝိသယာ-လယံ ဂုဗိဘသိ-ဗြူယဟု-ပေထံ၊  
 ရဝိ သသိ-မဏ္ဍလ-ပ္ပဘုဘိ-လက္ခဏော-ပ-မိတ္တံ၊  
 သုရ-နရ-ပူဇိယံ သုဂတ-မာဇရံ နမာမိ။ ။

(၁၈) သုစိ-ပရိဝါရိတံ၊ ကိလေသာညစ်ကြေး၊ မြူအ  
 ဖွေးမှ၊ ကင်းဝေးစင်ပ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဆခြံဆရံ  
 ရှိတော်မူသော။ သု-ရုစိရ-ပွကာဟိ၊ ပြို ပြီးပျက် တပြောင်  
 ပြောင်၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆ  
 မြိတာဝရ၊ တင်စွဲသော ကိုယ် ရှိတော်မူသော။ သိရိ-ဝိသ  
 ယာ-လယံ၊ များလှ သောင်းသောင်း၊ ကြက်သရေတော်အ  
 ပေါင်းတို့၏ တည်နေခိုအောင်းရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဂုပိ  
 တ-မိန္ဒြိယေ ဟိ၊ သတိတော်စွဲ၊ အမြဲမကွေ၊ စောင့်ရှောက်ဆပ်  
 သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်  
 မူသော။ ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလ-ပွဘုတိ-လက္ခဏော-ပ  
 ဝိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာဘိ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း၊ အစရှိသော၊ စက်  
 လက္ခဏာရှိတော် မူသော။ သုရ-နရ=ပုဇိတံ၊ သုံးတိုက်  
 ဘုံသူ နတ်နှင့်လူတို့၊ ကြည်ပျူညွတ်ခ၊ ပူဇော်ဆပ်တော် မူသ  
 သော၊ သုဂတံ၊ စားပေါင်းကင်းကုန်၊ နန်းရွှေဘုံကို၊ ခိုယုံတော်  
 မူပြီး၊ သုရားကိုယ်တော် ဖြတ်ကြီးကို။ ဆာဒရံ၊ ကြည်သာ  
 ရွှင်ပျူရှိသေလှစွာ၊ နမာမိ၊ ကြိမ်ကြိမ်ဖြတ်နိုး၊ လက်ရံမိုး၍၊  
 ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၆-လုံးဘွဲ့၊ ဝါဏိနီဂါထာ။ နာ, ဇ, ဘ, ဇိ, ရာ, ဂ, ရှိ၊ ဝါဏိနီ  
 ဂါထာ)။ ။

(၁၉) မဂ္ဂေါ-ဇ္ဈုမ္ပေ၊ မဟာ ပရိဗ္ဗာ-သာမိ-ဥလ္လောလ-ဝိဝိ၊  
 သံသာရော-ဗံ တရိ တ-မ-ဘယံ ပါရ-ပတ္တံ ပဇာနံ၊  
 တာဏံ လေဏံ အ-သမ-သရဏံ ကေ-တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊  
 ဝုည္ဇေတေဏံ ပရ-မ-သုဂ-နိ ဓမ္မ-ရာဇံ နမာမိ။ ။



(၁၉) ယော-ဓမ္မ-ရာဇာ၊ အကြင်မုနိထွဋ်ထား၊ ထရား  
မင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာ-ပရိ  
ဗ္ဗာ-သာမိ-ဥလ္လောလ-ဝိစိ၊ မောဟ၊ ဧဒါသ၊ ရာဂ၊ အစရှိ  
သော ကိလေသာများစွာလောက်လက် လှိုင်းဂရက်ယော  
ဇ္ဈိမ်းသော။ သံသာရောဗံ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဓိ  
ရေယဉ်၊ ပင်လယ်ပြင်ကို။ မဂ္ဂေါ-ဇ္ဇု၊ ဇွေန၊ ကြီးကျယ်ပြန့်  
ပြောမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောဘောင် သင်္ဘောဖြင့်၊ တရိ၊  
ကျူးမြောက်တော်မူလေပြီ။ အ-ဘယံ၊ ကြောက်ဘွယ် မ  
ဟေး၊ ဇာတိ၊ စသောဘေးမှ၊ ကင်းဝေးတော် မူပြီးထသော။  
ပါရ-ပတ္တံ၊ ရွှေသုံကြဋ်ဌန်း၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ထဘက်  
ကမ်းသို့၊ ဖြောင့်တန်းစွာရောက်တော်မူပြီးထသော၊ ပဇာနံ၊  
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ခြိရိအားထား၊ ကိုး  
စားရာဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း၊ ကင်း  
ငြိမ်းစင်ပါ၊ ဝုန်းအောင်းရာဖြစ်တော်မူထသော။ အ-သမ-သ  
ရဏံ၊ တူနိုင်သူကင်းပါ၊ လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်တော်မူ ထ  
သော။ ကော-တိတ္ထံ၊ တိုင်းကြီး၊ ပြည်ကြီး၊ မြို့တော်ကြီးတို့၌၊  
သင်္ဘောသိပ်ကမ်းကြီးအတူ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သိပ်ကမ်းကြီး  
ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ ရေထပ်ပေါ်ထွန်း၊ ကျွန်းကြီး  
အတူ။ ထောက်တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပုညဓမ္မံ၊  
ကောင်းမှုမျိုးတို့၏ စိုက်ပျိုးရာ၊ လယ်တာမြေကောင်း အ  
တူဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမ-သုခ-ခံ လူ၊ နတ်မင်းတို့၏၊  
ပျော်မွေ့ရာ၊ လောကီချမ်းသာတကာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်  
မြတ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ တံ ဓမ္မ-  
ရာဇံ၊ ထိုမုနိထွဋ်ထား၊ တရားမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော မြတ်

စွာထုရားကို။နမာသိ၊ရိသေမြတ်နိုး၊လက်ဝံ့ချီ၍ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၇-လုံးဘွဲ့၊မန္တက္ကန္တဂါထာ။ မာ,ဘ,နီ,တ,၊ တ,ဂါ,ဂ,နှင့်၊  
ဇော,ဆ,သဟ်,အက်,၊ယတိစွက်၊မန္တက္ကန္တလာ)။ ။

(၂၀) ကဏ္ဍာဗ္ဗိ-မူလေ ပရ-ဟိတ-ကရော ယော မ  
နိန္ဒော နသိန္ဒော၊  
အတ္ထေရံ သိဗံ နယန-သုဘ-ဂံ အာကု  
လ-ဏ္ဍိ-ဂ္ဂိ-ဇာလံ။  
ဒုဇ္ဈာလ-ဥဿံ မနိတိ-ဇဟိတံ ပါရိ ဟေရံ အ  
ကာသိ၊  
ဝန္ဓေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ-ရတိ-ဇံ ဣဋ္ဌိ-ဓမ္မေဟု  
ပေတံ။ ။

(၂၀) ပရ-ဟိတ-ကရော နတ်,လူအများ၊ သူတပါးတို့  
၏၊ဖွံ့ထွားများမြှောင်၊ အစီးအပွားကို ဆောင်တေ မူသော။  
ယော မနိန္ဒော၊ အကြင် မနုတကာတို့၏ စေတည်း၊ ထုရား  
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကဏ္ဍာဗ္ဗိ-မူလေ၊ ၇ ဣ၊ အမည်  
ရှိသော ဥယျာဉ်များသည် အသုံးပြု၍၊ စိုက်ပျိုးဆင်သော  
သရက်ဖြူပင်အနီး၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသူက။ အတ္ထေရံ၊  
အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော။ နယန-သုဘ-ဂံ၊ အလွန်  
အကြီး၊ အသုံး ကဲမောက်၊ မျက်စိအား တင့်တယ်ခြင်းသို့  
ရောက်သော၊အာကုလ-ဏ္ဍိ-ဂ္ဂိ-ဇာလံ၊ တသွင်သွင် တုအိအိ၊  
ရှက်တင်ယောဗြင်းသော ရေယဉ်၊ မီးလျှံရှိသော။ ဒုဇ္ဈာလ-ဥဿံ၊  
သံ၊ယုတ်မာညံ့သက်၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ကွန်ရက်၊

ကို၊ ပယံ ဖျက်တတ်သော။ မုနိဘိ၊ ပွင့်တော်မူသမျှ အသီးသီး၊  
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးဘို့သည်။ အ-ဇဟိတံ မစွန့်  
 မပယ်အပ်သော၊ ပါဝိဟောနံ၊ အဖုံဖုံ အဖြာဖြာ၊ ရေမီးအစုံစုံ  
 အစရှိသော တန်ခိုးပြင်းစွာ ဘာကို၊ သိဇဉံ၊ လျှင်မြန်ဆောစွာ။  
 အကားဝိ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌံ၊ နတ်ဗြဟ္မာလူ ချီမွမ်း  
 အပ်သောသူတို့ထက်၊ ကဲပြုလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်တော်မူ  
 ထသော၊ ပရမ-ရတိ=ဇံ၊ ပါရမီ ချင့်သန့်၊ ပညာဉာဏ်ကဲပြု၊  
 မြတ်သောသူဘို့၏၊ ကြည်ယူ၊ ရှင်ယူ၊ နှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်စေ  
 တော်မူတတ်သော။ ဣဒ္ဓိ-ဓမ္မဟိ၊ များစွာ ထွေထွေး၊ တန်ခိုး  
 ကျေးဇူးတို့နှင့် ဥပေတံ ပြည့်စုံတော်မူထသော။ တံ မုနိန္ဒ၊ ထို  
 မုနိတကာဘို့၏ စောသိ၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို။  
 ဝန္နေ၊ ရှိသေ့မြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍၊ မိနိုးပါ၏။ ။

(၁၈-လုံးတွဲ၊ ကုသုဒ္ဓိတလတာဝေလ္လိတဂါထာ။ ။ မာ၊ တာ၊ နှင့်  
 နှ၊ သုံးခုယ၊ တွင်။ ဝဉ္စ၊ ဆ၊ သတ်၊ ယတိပြတ်က၊ မည်နာမ။ ကုသုဒ္ဓိတလ  
 တာ ဝေလ္လိတဂါထာ)။ ။

(၂၁) မုနိန္ဒ-က္ကာယေ-ကော နယုဒယ-ရုဏော ဉာဏ-  
 ဝိတ္တိန္တ-ဝိဓမ္မာ၊  
 ဝိနယျ-ပ္ပိဏော-ဇဉံ ကမလ-ကယိတံ ဓမ္မ-ရံ  
 သိ=ဝရေဟိ၊  
 သုပေ-ဇေသီသုဒ္ဓေ တိ-ဘဝ=ကုဘရေ ဗျာ  
 ပိတ-တ္တိတ္တိနုဉ္စ၊  
 တိ-လောကေ-ကဋ္ဌဗျု ခု-ခမ=သဟနံ တံ မ  
 ဟေသိ နမာမိ။ ။

(၂၁) ဧယုဒဗုဒ္ဓကော၊ ယုဂနိတောင်စွန်း၊ လက်ျာ  
ယွန်းလျက်၊ တက်သွန်းပေါ်လာ၊ နေဆာရုဏ်နှင့် တူသော၊  
မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူသော။ ဉာဏ်-ဝိဇ္ဇာ-ဗိဇ္ဇာ-မိဗ္ဗော၊  
ကျယ်ပြန့်သော စက်ဝန်းကြီးဆရာ၊ ကြီးမားသော ဉာဏ်  
ပညာရှိတော်မူသော။ ဧကော၊ တလောကလုံး၊ စံနှုန်းမည့်  
သူ၊ တလူမရ၊ တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော။ ယော မု  
နိန္ဒက္ခော၊ ဆကြင်ထွက်ပေါ်ထွန်းလင်း၊ ဘုရားတည်းဟူသော  
နေမင်းသည်။ သုဒ္ဓေ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ စသည်ပေါရယ်၊ ဆရှိက်  
သရှိက်ကိုမှ စင်ကြယ်သော။ တိ-ဘဝ=သုဟရေ၊ ကျယ်  
ပြန့်ကြီးရင်း၊ သံသုံးပါးတည်းဟူသောရေခိုင်၌၊ ကလေ-က  
ထိတံ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စသည်ဖြူဖြူ၊ ချပ်လွှာရစ်ပတ်၊ ကြာဖူး၊  
ကြာငုံဟု ဆိုဆပ်သော။ ဝိနေယျ၊ ပွားကောလံ၊ များ ထွ  
သောင်းသောင်း၊ ဝေနေယျ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ဓမ္မ-ရံ  
ထိ-ဝရေဟိ၊ နေဆာရုဏ်ချောင်၊ ထွန်းပြောင်တရတည်း၊ မြတ်  
သော ဘုရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေ  
သီ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ တည်းဟူသော ပန်းဝတ်မှုံ၊ သင်းထုံ  
မွှေးကျူ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ  
စွင့်စေတော်မူပြီ။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနုဉ္စ၊ ဘဝင်ဆယ်ပြန့်နှံ့သော  
ကျော်စောခြင်းလည်းရှိတော်မူသော။ တိ-လောကေ-က  
စက္ခု၊ လောကဓာတ်သုံး၌၊ တလုံးသော မျက်စိလည်းဖြစ်  
တော်မူသော။ ဒု-ခမ=သဟနံ၊ တပါးသူကို၊ သည်းခံနိုင်၍  
ရာ ခံယဉ်းစွာထွ၊ ထိုထိုအရာ၌ သည်းခံတော်မူသော။ မ  
ဟေသိ၊ သိသက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အသုံးကို၊ ဆည်း  
ပူးကော်မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒက္ခံ၊ ထိုထွက်ပေါ် ထွန်းလင်း၊

တုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။ နမာဝိ၊ ခိုသေမြတ်နိုး၊  
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(၁၉-လုံးဘွဲ့၊ မေဃိပိပ္ပန္နိတဂါထာ။ ၊ ယာ၊ မ၊ နာ၊ သ၊ ရ၊ ရာ၊ ဂတွင်၊  
ဆ၊ ဆ၊ နှင့်သတ်၊ ၊ ယတ်ပြတ်၊ မှတ်အပ် မေဃိပိပ္ပန္နိတဂါထာ)။

(၂၂) ယော ဇိနော အနော ဇာတိယံ သ-ပုတ္တ-ဒါ  
ရ-မဂ်-ဇိဒိတဓိ၊  
ဗောဓိ-ပေမတော ဆ-သဂ္ဂ-မာနသော အဒါယိ  
ယောဝ အတ္ထိကဿ။  
ဒါန ပါရမီ တတော ပရံ အပ္ပရိ ထိလ-ပါရ  
မာ-ဒိကဓိ၊  
တာသ-မိဗ္ဗယောပ၊ ယာဘ-မဂ္ဂတံ ထမေက-  
ဒိကံ နမာမိ။ ။

(၂၂) ယော ဇိနော အဗြင်္ဂါးမာရ်ဆောင်ပြီး၊ ထုရား  
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဗောဓိ-ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတ  
ရွှေ ဘုရားကို။ ဆာရုံခံ ဘွဲ့မင်း၊ ချစ်ခင်တော်မူခြင်းကြောင့်၊  
အ လက္ခ-မာနသော မဇ္ဇေယျ-ပြု ကျွတ်လွတ်သော စိတ်ရှိ  
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနော-ဇာတိယံ၊ ဘာ များစွာ သံသ  
ရာ၌ သ-ပုတ္တ-ပါရ၊ ရေကြောင်းငယ်၊ ရွာကြီးမပြတ်၊ ချစ်ခင်  
စုံမက် အပ်သည့် သားယေားနှင့်တကွသော။ အဂ်-ဇိဒိတဓိ၊  
အဂ်၊ ခြေလက်၊ ကိုယ်အသက် ကိုသော်လည်း။ အတ္ထိ  
ကဿ၊ ပိုင်သမို၊ ယူဆောင်လိုသူအား အဒါယိယောဝ၊ ပေး  
လှူတော်မူသည့်သာသနည်း၊ ဒါန ပါရမီ၊ ဒါနနှစ်ဆီ၊ ပါရမီကို  
လည်းကောင်း တတော၊ ထိုဒါနနှစ်ဆီ၊ ပါရမီမှ၊ ပရံ၊ တပါး  
သော။ ထိလ-ပါရမာ-ဒိကဓိ၊ ထိလစသောနှစ်ဆီ၊ ကိပ်မီး

သောပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ဆပူရိ၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူး  
တော်မူပြီ။ တာသံ၊ ထိုဒါန၊ စသောနှစ်ဆီ၊ စာယံ ပါးသော  
ပါရမီတော်တို့၏ နှစ်ဆယ့်၊ ငြည့်ရုံခြင်းကြောင့်၊ ဆဂ္ဂတံ၊ သုံး  
တိုက်တုံ ခေတ်ယံ၊ မြတ်သောဘုရား၊ ဆဖြစ်သို့ ဥပယာတံ၊  
ရောက်တော်မူသော ကော-ဒိ-ကံ၊ လူ့နတ်အပေါင်းတို့၏။  
ခိုအောင်းခြင်းတင်ရာ၊ ကြီးကျယ်စွာ၊ တခုတည်းသော ကွန်း  
ကြီးသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဖိနံ၊ ထိုငါးမာရ်အောင်  
ပြီး၊ သုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြို့ကို၊ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊  
လက်ငုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

(အလုံး-၂၀၁၅, ဝုတ္တဂါထာ။ ။ သုံးကြိမ် ရ, ဇ, နောက်ဂ, လ, ။  
ဝုတ္တဂါထာလော)။ ။

(၂၃) ဒေဝါ-ဒေဝါ-တိဒေဝံ နိဓန-ဝပု-ဓရံ မာရ-ဘက်  
အဘက်၊

ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ ဇယ-ဝရ သယာနေ ဗောဓိ  
ပတ္တံ-မိတ္တံ။

ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာ-ဂတာနံ ဝရ-ဂိရ-ကထိကံ ပါပ  
ဟိနံ ပဟိနံ၊

လောကာ-သောကာ-ဘိနု မံ သတတာ-မဘိနု  
ဓေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။ ။

(၂၃) ဒေဝါ-ဒေဝါ-တိဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်  
တို့ထက် ကဲသာလွန်မြတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်၊ ဖြစ်တော်မူသော။  
နိဓန-ဝပု-ဓရံ သံသရာ ငြိမ်းစေကောင်း၍၊ ဆဇဉ်ဖြစ်သော၊ မရေ  
တွက်နိုင်သော စာဝရနွှာတို့တွင်၊ အဆုံးရှုံးသော ဘာဝရနွှာ  
ကို၊ ဆောင်အောင်မူသော။ မာရ် ဘက်၊ ငါးပါးမာရ်ကို

ပယံသုနိရိပ်လိတိ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော။ အဘက်၊ ဝန်း  
ရံကာဆီး၊ မာရ်ဝစ်ကြီးတို့သည်၊ ဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။  
ပဇာနံ၊ သုံးဘိ ကတံသား၊ သတ္တဝါအများတို့အား။ ဒိပံ ထိန်  
ထိန် လင်းပြောင်၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်  
ကို။ ဒိပံ စိုက်ထောင်ထွန်းပြောင်မှုထသော။ ဇယ=ဝရ=သ  
ယန၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည်အပြား၊ မာရ်ငါးပါးကို၊ ပယံရှား  
ဆောင်မြှင့်ရာ၊ မြှတ်သော ဗေဒိပင်နေရာ၌၊ ဗေဒိ ပတ္တံ၊  
အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်သို့၊ ဖြောင့်မှန်လွယ်ကူ၊  
ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အဓိပတ္တံ၊ လောကဓာတ် အလုံး  
၌၊ စံနှုန်းမရ၊ အကြီးအမှူးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထသော။  
ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဂဘာနံ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်လူ၊ ဆည်းကပ်သောရေခံ  
ကြသောသူတို့အား။ ဝရ-ဝရ=ကထိတံ၊ ချမ်းသာသော အရေး၊  
မြှော်တွေးတောင့်တ မြတ်သောတရားကို ဟောတော်မူထ  
သော။ ပါပ-ဟိနံ၊ လွန်မင်းသွစွာ ဆိုးယုတ်မာသည့်၊ ကိလေ  
သာညစ်ထေး မြူအငွေးကို။ ပဟိနံ၊ အကြွင်းမထား၊ မဂ်ဉာဏ်  
စားဖြင့်၊ ပယံရှားမွန်ပစ်တော်မူထသော။ လောကာ၊ လော  
ကာ၊ တိရစ္ဆာန်လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအလုံး၊ ဤပြုံးဒေမြ၊  
မွေ့လျော်ရာဖြစ် တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ အရှင်၊  
စံတင်မရ ရဟန်းမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထို  
မုနိဘကာတို့၏ စောထီး၊ ထုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။  
သတတံ နေ့ညမစ၊ စင်္ကြာဝရ။ အဘိ၊ နမေ၊ လွန်စွာမြတ်  
နိုး၊ လက်စုံရုံ၍ ရှိသိုးပါ၏။ ။

(၂၁-လုံးတွဲ၊ သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။ မ၊ ရ၊ ဘ၊ န၊ ။ ယ၊ ဂဏသုံး၊ ခုနစ်လုံး  
တရစ်။ ယတိမြတ်။ ခေါ်အပ် သဒ္ဓရာ)။ ။

(၂၄) ဗုဒ္ဓါ နိဂြောဓ-ဗိမ္ဗော မုဒု-ကရ-စရဏော  
 ပြာဒ္ဓ-ဇောသေ-ဏိ ဇေယျံ။  
 ကောသ-တ္ထာ ဒင်္ဂါဇာတော ပုနရပိ သုဂတော  
 သုပ္ပတိဋ္ဌိတ-ပါဒေါ။  
 မုဒေါ ဒါတု-ဏ္ဏ-လောမော အထမပိ သုဂ  
 တော ဗြဟ္မ-ဇု-ဂု-တ္တဘာဝေါ။  
 နိလ-က္ခိ ဒိဃ ပဏှိ သုဗုဒ္ဓ-မလ-ဆဝိထောဗျ  
 ရသဂ္ဂသ-ဂ္ဂိ။ ။

(၂၄) ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးလောက စောထိး၊ တုရားကိုယ်  
 တော်မြတ် ကြီးသည်။ နိဂြောဓ ဗိမ္ဗော၊ ဆရပ်နှင့် အလံ  
 တော်၊ ညီလျော် တူမျှသဖြင့်၊ ပြည်ညောင်ပင် ဆဝန်းကဲ့  
 သို့၊ လုံးဝန်းသော ကိုယ်ကာယရှိတော်မူ၏။ မုဒု=ကရ-စရ  
 ဏော၊ ဆကြိမ်တရာ ဖတ်ပြီး၊ ဝါဂွင်းကြီး ဆတူ၊ နူးညံ့  
 သော လက်ဘဝါး၊ ခြေဘဝါး၊ ရှိတော်မူ၏။ ပြာဒ္ဓဇော  
 သော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ဆသံ၊ ပုံဟန်ထပ်တူ၊ အင်္ဂါ ရှိပါးနှင့်  
 ပြည့်စုံသော အသံရှိတော်မူ၏။ ဇေယျံ ဇေယျံ၊ ချောမြေ  
 ပြေစွာပြောင်း၊ ဇေယျံ၊ သာ၏ မြင်းခေါင်း အတူ၊ ပြည့်ဖြိုး  
 သော မြင်းခေါင်းရှိတော်မူ၏။ ကောသတ္ထာဒင်္ဂါဇာတော၊  
 ရွှေကြာဒုံ၊ မူးငုံရှက်ချပ်၊ ဗုံ ရပ်ပတ်နှယ်၊ ဆဒိမ်ဖြင့်ဖုံး  
 ကွယ်၍၊ တင့်တယ်စွာဘိ၊ ကျစ်လစ်သော နိမိတ်ရှိတော်  
 မူ၏။ ပုနရပိ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂုဏ်ဘော်အားဖြင့်သည်၊ သု  
 ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်ပျော်၍၊ တုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။  
 သုပ္ပတိဋ္ဌိတ=ပါဒေါ၊ ရွှေပြနင်း အတူ၊ ညီညွတ်စွာ တည်  
 သော ခြေဘဝါး၊ ရှိတော် မူ၏။ မုဒေါ ဒါတု-ဏ္ဏ-လော



မော၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌၊ တင့်တယ်စွာ  
 ဘိ၊ နူးညံ့ဖြူဝင်သော ဥဏ္ဏလုံ၊ မွေး၍ ရှိတော်မူ၏။ ဆထမပိ၊  
 ထိုမှတပ'း ဂုဏ်တော်အားဖြင့်လည်း၊ သုဂတော၊ ဘုရား  
 ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်၊ ဗြဟ္မ၊ - ဇု၊ ဂ္ဂ၊ ဣဘာဝေါ၊  
 ဗြဟ္မာမင်းကိုယ်နှင့် ဆဘူ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ တက်သော  
 ကိုယ် ရှိတော်မူ၏။ နီလ၊ ကွဲ၊ တင့်တယ်စွာဘိ၊ မိမ်းညှိ  
 သောမျက်လုံးရှိတော်မူ၏။ ဒိဃ၊ ပဏှိ ဝြည့်ပြီးတင့်တယ်၊  
 ရှည်သွယ်သော ဘာနောင့် ရှိတော်မူ၏။ သုခ၊ မလ ဆဝိ၊  
 သိမ်မွေ့သော၊ ရှင်းသန့် ဝြ နည်းဆင်ခြင်းကင်းသော  
 အရေရှိတော်မူ၏။ ထောမျှ ရသဂ္ဂသ၊ ရှိ၊ ဆရသာ ကိုယူ  
 ဆောင်၊ ခုနက်တောင်ရှိ၊ လည်ပင်း၌ရဝေးလျက် တည်ဘိ  
 သည့်၊ ချီးမွမ်းအပ်သောအကြွေများရှိတော်မူ၏။ ။

(၂၁လုံး-ဘွဲ့၊ သဒ္ဓရာဂါသာ။ ။မ၊ရ၊ဘ၊န၊၊ယ၊ဂဏသုံး။ခုနစ်လုံးတ  
 ရှင်။ယတိပြတ်၊ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ။ ။

(၂၅) စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တောသမက-လပနဇောအန္တ  
 ရံ-သပ္ပပိနော၊  
 စက္ကေနကိဘ-ပါဓေါဆ-ပိရဇ္ဇ-ဒဿနော မာရ  
 ဇုသန္တိ-ပါဒေါ။  
 တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တောဘယ= ကရ-မုဒုနာ  
 ဇဏ္ဍုကာ နာမသန္တော၊  
 ဝရက္ခန္တော ဇိနောဂေါ- တရုဏ= ပချမကော  
 သိဘ-ဝုပ္ပုဗ္ဗ-ကာယော။ ။

(၂၅) သော ဇိနော၊ ထို ငါးမာရ်အောင်ပြီး၊ ဘုရား  
 ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။ စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော၊ တင့်

တယ်စွာဘိ၊ အမျှလေးဆယ်သော သွား၊ ရှိတော်မူ၏။ သ  
မက-လပနဇော၊ လွှနှင့် ဖြတ်သည့်အတူ ညီညွတ်သော  
သွားရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ သံ ပုပ္ဖိနော၊ ရေစီးကြောင်း မ  
ထင်၊ ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်၊ ရှိတော်မူ၏။ ခက္ကန ကိတ-  
ပါဒေ၊ စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်ဆပ်သည့် ခြေဘဝါး၊ ဖြတ်  
ရှိတော်မူ၏။ အ-ဝိရဇ္ဇ=ဒသနော၊ ကျေသော သွား၊ ရှိတော်  
မူ၏။ မာရ-ဇိ၊ ငါးမာရ် အောင်ပြီး၊ ဆုရားကိုယ်တော်ဖြတ်  
ကြိုးသည်။ ဥဿင်-ပါဒေါ၊ မြင့်သောဘာမြက်၊ ရှိတော်မူ၏။  
တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တည်တော် မူသျက်။ အနော နမန္တော၊  
မညွတ်မရှိင်း၊ မကုပ်မကိုင်တဲ့ ဥဘယ-ကလ=မုဒုနော၊ သိပ်  
မွေးညှံသော လက်တော်၊ နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဧတ္ထုကာနိ၊ ပု  
ဆစ်ဒူး၊ တော်နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်  
မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇက္ခန္တော၊ ရွှေမုရိုးစည်နှင့်အတူ၊ လုံးသော လည်၊  
ရှိတော်မူ၏။ ဂေါ-တရုဏာ=ပခုမကော၊ မွေးဘွားစနုနယ်၊  
နွားသငယ်၏။ ကိုယ်ဝယ် နှုသး မျက်မွေးအတူ၊ သိပ်မွေ  
နုပျိုသော မျက်မွေး၊ ရှိတော်မူ၏။ သိဟ-ပုဗ္ဗေ-ဘ-ကာယော၊  
သားတို့ သနင်း၊ ခြင်္သေ့မင်း၏။ ငြည့်တင်း မောက်မို၊ ရွှေ  
ထက်ဝက်ကိုယ်ကဲ့သို့၊ ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်ရှိ တော်မူ၏။ ။

(၂၁-လုံးဘွဲ့၊ သဒ္ဓရာဝါထာ။ ။ ဗ, ရ, ဘ, န, ယ, ဂဏသုံး။ ခုနစ်လုံး  
တရပ်။ ယတိပြတ်။ ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ)။ ။

(၂၆) သတ္တံဗြိနောစ ဒိဃာရိလိမထ သုဂတော ယော  
မ-ဣပေ-က-လောမော၊  
သမ္ပန္နောဒါတ-ဒါဠောကနက-သမ-တစော နိ  
ဇာမုဒ္ဓိဌလောမော။

သမ္ပုဒ္ဓေါ ယုလ-ဇိဌော အထ သိဟ-ဟန္တ  
 ကော ဇာလိက-ပ္ပိဒ-ဟတ္ထော၊  
 နာထော ဥဏ္ဍိသ-သိသော ဣတိ-ဂုဏ-သဟိ  
 တံ တံ မဟေသိ နမာမိ။ ။

(၂၆) သုဂတော၊ နိဗ္ဗာန်ရိဒ္ဓိ၊ သုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး  
 သည်။ သတ္တုဗ္ဗိနော၊ စ၊ လက်၊ ခြေ၊ ပခုံး၊ ကိုယ်လုံးလည်း  
 တိုင်ကြီးရိပ်ဖွဲ့ထွား၊ ပြည့်ဖြိုးသော အရပ် ခုနစ်ပါးလည်း  
 ရှိတော်မူ၏။ ဒိဃာ-ဂိုလီ၊ ရှည်သွယ် ပြော ပြောင်း သည့်၊  
 လက်ခြောင်း၊ ခြေခြောင်း၊ ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။  
 ဂုဏ်တော် အားဖြင့်။ လောမ - ကုပေ - က - လောမော၊  
 မွေးတွင်း တော် တခုတခုပယ်၊ စုံတွယ် မပြု၊ တချောင်း  
 စီသာ ရောက်သော အမွေး၊ ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓော-ဒါတ-  
 ဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး စင်ဖြူ၊ ထင်္ဂတယ် ထွပ်သော စွယ်တော်  
 ဓာတ်ရှိတော်မူ၏။ ကနက-သမ-တစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရှေ့စင်  
 နှင့်အတူ၊ ထင်္ဂတယ်ထွပ်သော အရေ၊ ရှိတော်မူ၏။ နိလ-  
 မုဒ္ဒဂ္ဂ-လောမော၊ မျက်နှာတော်ကို၊ ရှုမျှော်သိအလား၊ အ  
 ပျားအထက်၊ ကော့တက်လူလူ၊ အလွန်ညိုသော အမွေး  
 ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ တရားအလုံးကို၊ သိမ်းကျုံးကုန်စင်၊  
 သိမြင်တော်မူပြီး၊ သုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။ ယု  
 လ-ဇိဌော၊ လက္ခဏာတခု၊ ကြီးပြန့်သော လျှာ၊ ရှိတော်မူ  
 ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ အသူးအားဖြင့်။ သိဟ-ဟန္တကော၊  
 ခြင်္သေ့ မင်း၏အောက်မေးတရတည်း၊ ပြည့်ဖြိုးသော မေး၊  
 ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိက-ပ္ပိဒ-ဟတ္ထော၊ လေသွန်နန်း တံခါး၌၊  
 လက်သမား အမော်၊ ပညာကျော်တို့၊ ဖန်ဆောင်ပီရင်၊ ရွှေ

ကွန်ရက် အသွင်သို့၊ ယှက်တင်သော လက်ဘဝါး၊ ခြေဘဝါး၊ ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ သုံးထုံသားတို့၏ စောထီး၊ ဆုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဥဏှိသ-သီသော၊ စကြာမန္တာတ်၊ သမုနတ်တို့၊ ဆင်သအပ် သရဖူ၊ ပုံတူအလား၊ နဖူးသင်းကျစ်ပြား၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ-ဂုဏ-သဟိတံ၊ ဤသို့စသား၊ များပြားဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်၊ ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝတော်မူသော။ တံမဟေသိ၊ ယိုလူနတ်တို့၏ စောထီး၊ ဆုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုးလက်ရံမိုး၍၊ ရှိမိုးပါ၏။ ။

(၂၁-လုံးတွဲ သဗ္ဗရာဂါထာ။ ။ မ, ဇ, ဘ, န, ။ ယ, ဂဏသုံး။ ခုနစ်လုံး တရုတ်၊ ယတိပြတ်။ ခေါ်အပ်သဗ္ဗရာ)။ ။

(၂၇) ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ၊ တိဇောသော အတိဒုလ္လဘာတရော  
ကာကထာ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ၊  
လောကေ တဿ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓေဟိတ - သုခံ  
သာဝေါ ပတ္တယန္တ၊  
ဣဉ္ဇံ ဣဉ္ဇံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-မဟိတံ နိဗ္ဗယံ  
ဧက္ခိဏေယျံ၊  
ထောကာနံ နန္ဒိ-ဝဇံ ဒသ-ဗလမသမံ တံ န  
မဿန္တိ၊ နိဗ္ဗံ။ ။

(၂၇) လောကေ၊ သတ္တဝါစာပေါင်း၊ ခိုအောင်းပျော်ဖွီး၊ ထောကာဓာတ် တိုက်ကြီး၌။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ၊ တိ ဇောသော၊ ဆုရား၊ ဆုရား၊ ဟူသော အသံကိုမျှ၊ အတိဒုလ္လဘာတရော၊ အလွန်အမင်း၊ ကြားရ ဘို့ရာ ခဲယဉ်းလှ၏။ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ

ဘုရား ဖြစ်ရာအစစ်၊ နဝမ ခေတ်ကိုထား။ ကာကထာ၊ စ  
 ကားဆိုဘွယ်၊ အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့  
 ကြောင့်။ ဝိဘာဝိ၊ ဘေးတောဆင်ခြင်၊ ဉာဏ်အမြင် ရှိကြ  
 ကုန်သော။ ဝိဝိဇ္ဇာဟိတ-သုခံ၊ ထူးထွေများစွာ၊ ကောင်း  
 မြတ်သော စီးပွား ချမ်းသာကို၊ ပတ္တယန္တော၊ မြင်မြော်  
 တောင့်ထ၊ အလိုရှိကြကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ တရားချစ်ခင်၊  
 သူတော်စင် တို့သည်။ ဣဉ္ဇာ၊ နှစ်သက်ထေးမြတ်၊ အလိုရှိ  
 ဆပ်သော၊ အတ္တံ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၊ မဂ်ထားကို။ ဝ  
 ဟန္တံ၊ ရှက်ဆောင် တော်မူ ထသော၊ သုရ-နရ-မဟိတံ၊  
 သုံးတိုက်ဘုံသူ၊ နတ်နှင့် လူတို့၊ ကြည်ဖြူဦးခ၊ ပုဇော်ဆပ်  
 တော်မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးဟူသမျှမှ၊ ကင်းပတော်မူ  
 ထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ၊ ကောင်းမြတ်သော  
 အလှူကို၊ စိုးယူပိုင်သ၊ ခံတော်မူသိုက်ထသော။ လောကာ  
 နံ၊ သုံးတိုက်ဘုံသား၊ လူနတ်များတို့၏။ နန္ဒိ-ဝဗ္ဗံ၊ ဖြိုင်ဖြိုင်  
 ဒီးဒီး။ ရွာကြိုးသော မိန်းမကြီးမသွေ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေ  
 တော်မူထသော။ ဒသ-ဗလံ၊ လွန်စွာ ကြီးမား၊ အံ့အားမ  
 ကုန်၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အ-သမံ၊  
 လောကဓာတ် သုံး၌၊ စံနှုန်းမည့်သူ၊ တလူမရ၊ ကိုယ်တော်  
 က-သာ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်တော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့  
 သောဂုဏ်၊ စိမ့်ထုံ ကျော်ဟီး၊ ထိုဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်  
 ကြီးကို။ နိစ္စံ၊ မပြတ်မစဲ၊ အမြဲသာဝရ၊ နမဿန္တ၊ ရှိသေမြတ်  
 နိုး၊ လက်စုံမိုး၍ ရှိမိုးကြစေကုန်သတည်း။ ။

(၂၁-လုံးတွဲ၊ သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။မ,ရ,ဘ,န,ယ,ဂဏသုံး၊ ခုနစ်လုံး၊  
 ဘုရင်၊ ယတိပြတ်၊ ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ)။ ။

(၂၀) ပုညေနေ တေန သောဟံ နိပုဏ-မတိ သ  
 တော သမ္ပရာယေ, စ တိတ္ထော၊  
 ဒက္ခော ဓိဗ္ဗိဇ္ဈ-ပညော အဝိကာလ=ဝိရိယော  
 တောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။  
 တိက္ခောသ္မရာ ဝိတတ္ထော သ-ပရ=ဟိတ-စ  
 ရော ဒိဃာ-ဇိဝိ အ-ရောဂေါ၊  
 ညော ဝဇ္ဇော ယသသမိ အတိပလဝ-စ  
 ရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။ ။

(၂၀) သော အဟံ၊ ထို ငါသည်။ တေန ပုညေန၊  
 ဤသို့ဆည်းရ၊ ရှိခိုးရခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်း  
 မှုကြောင့်။ သမ္ပရာ-ယေ၊ ဖြစ်လေရာရာ၊ သံသရာဘဝ၊ တမ  
 လွန် လောက၌၊ နိပုဏ-မတိ, စ၊ ပရမာဏုမြူအလား၊ သိင်  
 မွေသောတရားကို၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ ပေါ်လွင်မြင်သိ၊ သိင်  
 မွေသော ဉာဏ် ပညာရှိသည်၎င်း။ သတော, စ၊ ထပ်တုံ့  
 တလဲ၊ စွဲမြဲအာရုံ ရတနာ သုံးပါးကို အောက်မေ့ခြင်း သ  
 တိနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိတ္ထော, စ၊ လောဘပယံရှုံ၊ ရရ  
 သမျှဖြင့်သာ နှစ်သက် ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခော, စ၊ ပြော  
 ရေးဆိုမှု၊ အစုစု၌၊ မြှော်ရှုထောက်စား၊ သိမြင်လိမ္မာသည်  
 ၎င်း။ ဓိဗ္ဗိဇ္ဈ-ပညော, စ၊ မင်္ဂလမ်း, ဖိုလ်လမ်း တန်းတန်းမြင်သိ  
 ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်၎င်း။ အ-ဝိကာလ=ဝိ  
 ရိယော, စ၊ မချို့တဲ့ မပျင်းရိ ကြီးမားသော ထုံ့လှသည်  
 ၎င်း။ တောဂဝါ, စ၊ သုံးစားမကုန်၊ အဖုံဖုံအဖြာဖြာ၊ ပေါ်  
 များသော ဥစ္စာ ရတနာ ရှိသည်၎င်း။ သံဝိဘာဂီ, စ၊ ဖုန်း  
 တောင်း ယာစကာ၊ သူတော်စွာတို့အား၊ သဒ္ဓါယှဉ်ကပ်၊ ခွဲ

ခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခော,စ၊ အရောင်တလက်  
လက်၊ မြဲမြဲထက်သည့်၊ ဓား,သန်လျက်,ပမာ၊ ထက်မြက်  
သော ဉာဏ် ပညာရှိသည်၎င်း။ သူရော,စ၊ ခြင်္သေ့,မင်းတ  
ရတည်၊ ရဲရင့်သော အာဇာနည်သည်၎င်း။ ဝိတ,တ္တော,စ၊  
မယိမ်း မယိုင်၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ မြိုင်စွာဘိ၊ တည်  
ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ သ-ပရ-ဟိတ-စရော,စ၊ မိမိ  
သူတပါး၊ နှစ်ဦး သား၏၊ စီးပွား ချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာကို၊  
ကောင်းစွာမပြတ်၊ ကျင့်ဆောင် တတ်သည်၎င်း။ ဒိဃ-ဇိ  
ဝီ,စ၊ အာယုကပ် ကျော်တက်အောင်၊ ရှည်ကြာသော အ  
သက် ရှိသည်၎င်း။ အ-ရောဂေါ,စ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာကျင်နာခံ  
ဆိုး၊ အနာရောဂါမျိုး မရှိသည်၎င်း။ ခညော,စ၊ အာဏာ  
လွှမ်းမိုး၊ ကြီးမြတ်သောထုန်းတန်ခိုးရှိသည်၎င်း။ ဝဇ္ဇော,စ၊  
ရုပ် ရူပကာယ၊ တင့်တယ် လှပ သည်၎င်း။ ယသသီ,စ၊  
စိတ်နှလုံးကို၊ ရွှင်ပြုံးစေတတ်၊ ယုံကြည် အပ်သည့်၊ များ  
မြတ်သော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝ - ခရော,စ၊  
ကြီးကျယ် များပြောင်၊ အားအစွမ်းကို ဆောင်နိုင် သည်  
၎င်း။ ကိတ္တိမာ,စ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ချာ၊ ရင်မျက်နှာတို့၌၊ ကျေ  
ညာ သိတင်း၊ ကျော်စောခြင်းရှိသည်၎င်း။ ခန္တု,ပေတော,  
စ၊ အမျက်မထ၊ မာန်မကြွဘဲ၊ ဌာနဥသံ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်  
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ။

(၂၁-လုံးဘွဲ့, သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။မ,ရ,ဘ,န,ယ,ဂဏသုံး။ခုနစ်လုံး  
တရုပ်။ယတိပြတ်။ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ)။ ။

(၂၉) သဒ္ဓါ ဒါတဂ်ပေတော ပရမ - သိရိ-ဓရော  
 ဗိဇ္ဇမဗ္ဗေ ဝိ-ရက္ခော၊  
 လန္တိ ကလျာဏ-မိတ္တော အဘိရတ-ကုသလော  
 ပဉ္စသီလာမိ-ရက္ခော။  
 အပ္ပိန္နော အပ္ပကောစော အတိဂုဇ ဟဒယော  
 ဣန္ဒြိယ အပ္ပမေယျော၊  
 ပါသံသော ပေမဝါစော သုဇန ဂုဏ-ဝိဒုမာ  
 မကော သော ဘဝေယျံ။ ။

(၂၉) သော အဟံ၊ ထိုပါသည်။ ဗိဇ္ဇမဗ္ဗေ၊ ယခုကြို  
 လစ်၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓါ၊ စ၊ သုံးတန်  
 ရတနာ၊ ဂုဏ်ဝါရှုစား၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော  
 သဒ္ဓါတရားရှိသည်၎င်း။ ဒါတဂ်ပေတော၊ စ၊ အလှူခံ၊ ဝတ္ထု၊  
 နှစ်ခုဖူထုံ၊ ပေးကမ်းခြင်း အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။  
 ပရမ- သိရိ-ဓရော၊ စ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်၊ ကောင်း  
 မြတ်သောအသရေကို ဆောင်တတ်သည်၎င်း။ ဝိရက္ခော၊ စ၊  
 ထိုထို အာရုံ၊ ကာမဂုဏ် တို့၌၊ ခင်စုံ လွန်မင်း၊ တင်ခြင်း  
 ကင်းသည်၎င်း။ လန္တိ၊ စ၊ အကုသိုလ်အရပ်ရပ်၊ မကောင်း  
 မှုမှ ရှက်တတ်သည်၎င်း။ ကလျာဏ-မိတ္တော၊ စ။ မကောင်း  
 မြစ်ထား၊ ကောင်းရာ သွင်းထား၊ မကြား စတောင်း၊ အ  
 ကြောင်း ကြားလာ၊ နတ်ရှာ လမ်းပြ၊ အင်လေးဝ ပြည့်၊  
 ကောင်းမြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၎င်း။ အဘိရတ-  
 ကုသလော၊ စ၊ ကုသိုလ်အရ၊ ကောင်းမြတ်သော အမှုတို့၌၊  
 ငုံရှုမပြတ်၊ အလွန် မွေ့လျော်ထိတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာမိ-  
 ရက္ခော၊ စ၊ စွဲမြဲကြံ့ခိုင်၊ ငါးပါးသီလစသည်ကို၊ စောင့်ရှောက်



မှီဝဲသည်၎င်း။ ဆတ္တိ-ဧန္တော,စ၊ မသင့်သော ဥစ္စာကိုပယ်ရှား။  
သင့်သော ဥစ္စာကိုသာ လိုက်စား၍၊ နည်းပါးသော ဆလို  
ရှိသည်၎င်း။ အပ္ပ ကောဓာ,စ၊ ဌာန, ဆဌာန၊ ဟူသမျှ၌၊  
ခေါ်သစွန်းပြီ။ ကြမ်းတန်းခက်မာသော အမျက် မရှိသည်  
၎င်း။ အတိ ဥဇ္ဇ-ဒဟယော,စ၊ မာယာ, သာဌယျ၊ စသည်  
ထွေးထွ၊ နောက်ပွဲ မပြီ။ အလွန် ဖြောင့်မတ်သော နှလုံး  
ရှိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာ,စ၊ အံ့ဆောမနိုင်၊ ကြီးရင်စွာဘိ။ လွန်  
ကဲ ထူးမြတ်သော တန်ခိုးရှိသည်၎င်း။ အပ္ပ-မေယျော,စ၊ အံ့  
မပြီး၊ ချီးမကုန်၊ မနှိုင်း ယှဉ်ဆပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ  
သည်၎င်း။ ပါသံသော,စ၊ သူတော်ကဝိ၊ ပညာရှိတို့မြင်သိ  
နှစ်ခြိုက်၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း။ ပေမ-ဝါစော,စ၊ တပါး  
သူနှလုံးကို၊ ရွှင်ပြုံးစေဘိ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားရှိသည်  
၎င်း။ သုဇန-ဂုဏာ= ဝိဒ္ဓု,စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ကျေးဇူးကို  
ဆထူးဆင်ခြင်၊ မြှော်မြင်သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကော,စ၊  
တရားသက်ဝင်၊ သူတော်စဉ်တို့ကို၊ ကြည်လင် လေးမြတ်၊  
ချစ်ခင်စုံမက်တတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ။

(၂၁-လုံး, ခွဲ, သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။ မ, ရ, ဘ, န, ။ ယ, ဂဏသုံး, ခုနစ်လုံး  
တရပ်။ ယတိပြတ်။ ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ)။ ။

(၃၀) ဣတ္ထိ ဆသင်္ခယေ နာထ-၊  
ဂုဏေ လက္ခဏာ ဒိပိတေ၊  
ဂါထာသု သူစကာသွေကာ၊  
ဂါထာမ္ဘိ သရတေ ဗုဓော။ ။

(၃၁) စတုရားပါယ မရတ္တော သော၊  
 သာကောတ္ထ န္ဒယဿ၊စ။  
 ဟတူပဒ္ဒဝ-ဇာလော၊စ၊  
 လာဘိ ဟိတ-သုခဿ၊စ။ ။

(၃၂) အဓိပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊  
 စတု ဒိပိ-ဿရောပိတိ၊  
 ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟော၊  
 တမညံ သေတ-ဆတ္တကံ။

(၃၃) ဘာဝန-ယာန-မာရုပ္ပ၊  
 သမ-မေဿတိ သုဗ္ဗတော။  
 ဣမသ္မိံ အတ္တ-ဘာဝေပိ၊  
 အ-ရောဂေါ ဒိဃ-ဇိဝိကော။ ။

(၃၄) ပုဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊  
 ဘာဝနာ ဘိရတိ-မနော။  
 ဇန-ပိယော မနာပေါ၊စ၊  
 ကာ ကထာ-ဝိသ-ဝေရဏော။

(၃၀-၃၁ ၃၂-၃၃-၃၄) ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ ဘော်ကြား၊  
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့်။ အ-သင်္ခယော၊ ဂဏန်းမှတ်  
 ချက်၊ ဤရွှေဤမျှရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင် ကုန်သော။ လက္ခ  
 ထာ-ဒိပိတေ၊ သင့်လျော်ရုံ ကမ်းသတ်၍၊ ဥပလက္ခဏာနည်း  
 ဖြင့်၊ ပြုဆပ်ကုန်သော။ နာထ-ဂုဏော၊ သုံးတိုက်လုံး၏ ဆရာ၊  
 ကြေညာ ထင်ပေါ်၊ ဘုရား မြတ်၏ကျေးဇူးတော် တို့ကို။  
 သုစကာသု၊ ပြတတ် ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဆန်းနှင့် ညီ  
 ညာ၊ ချွေစီအပ်သည့် ပါဠိဂါထာတို့တွင်၊ ကေ-ဂါထမ္ဘိ၊ တ

ဂါထာမျှ ကိုသော်လည်း။ ယော ဗုဒ္ဓော၊ အကြင် ပညာရှိ  
 အမျိုးကောင်း သားသည်။ သရဏော၊ အောက်မေ့၏။ ။  
 သော ဗုဒ္ဓော၊ ထိုပညာရှိအမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရော၊  
 ပါယ-မက္ခော၊ စ၊ ချမ်းသာကင်းမြို့၊ ဆင်းရဲရံသည်။ အ  
 ပါယ် လေးဆံ့မှ လွတ်ရသည်၎င်း။ အတ္တ-စွယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်  
 သံသရာ၊ ကျိုးနွှံ့ခြာကို၊ သာဓကော၊ စ၊ လိုရာပိုင်ပိုင်၊ ပြီး  
 စေ နိုင်သည်၎င်း။ ဟဘူ-ပစ္ဆဝ-ဇာလော၊ စ၊ ပယ်ပျောက်  
 အပ်ပြီးသည့်၊ ဥပဒ္ဓဝေါ၊ တည်းဟူသော ကွန်ရှက် ရှိသည်  
 ၎င်း။ ဟိတ-သုခဿ၊ သောက်၊ လောကုတ္တရာ၊ စီးပွားချမ်း  
 သာကို၊ ဇာတိ၊ စ၊ ရသည်၎င်း။ ။ နရ-ဒေဝါနံ၊ လူ၊ နတ်၊ တို့  
 ကို။ အဓိပေါ၊ စ၊ ပိုင်ဆုံးနင်း၊ လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ သတ်၎င်း။  
 စတု-ဒိပိ-ဿရောပိဝါ၊ လေးကျွန်းထုံးကို၊ အုပ်စိုး စိုးနင်း၊  
 စကြဝတေးမင်းသည်၎င်း။ သဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ  
 ဧပော၊ စက်သံသရာပြတ်ရာကာလ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝ  
 ၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍။  
 ဘာဝနာ ယာနံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ကို။ အာ  
 ရာဌ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော။  
 ကံ သောက - ဆတ္တကံ၊ ထို ထီးဖြူ ကြီးကို။ ဓာရန္တော၊  
 ဆောင်းမိုးလျက်။ သမံ၊ မီး ခပ်သိမ်း တို့၏ သေငြိမ်းရာ၊  
 နိဗ္ဗာသျှိ။ သေသက်၊ ရောက်ရ လတ္တံ့။ အမတ္တိ၊ အတ္တ-  
 ဘာဝေပိ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ရဆဲဖြစ်သော ကိုယ်ကာယ၌  
 လည်း။ အ-ရောဂေါ၊ စ၊ အနာရောဂါမရှိသည်၎င်း။ ဒိဃာ-ဇိဝိ  
 ကော၊ စ၊ ရှည်သောအသက် ရှိသည်၎င်း။ ငတ္ထ-လောကေ  
 ဟိ၊ သူခပ်သိမ်းတို့သည်။ ပုဇိဘော၊ စ၊ ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။

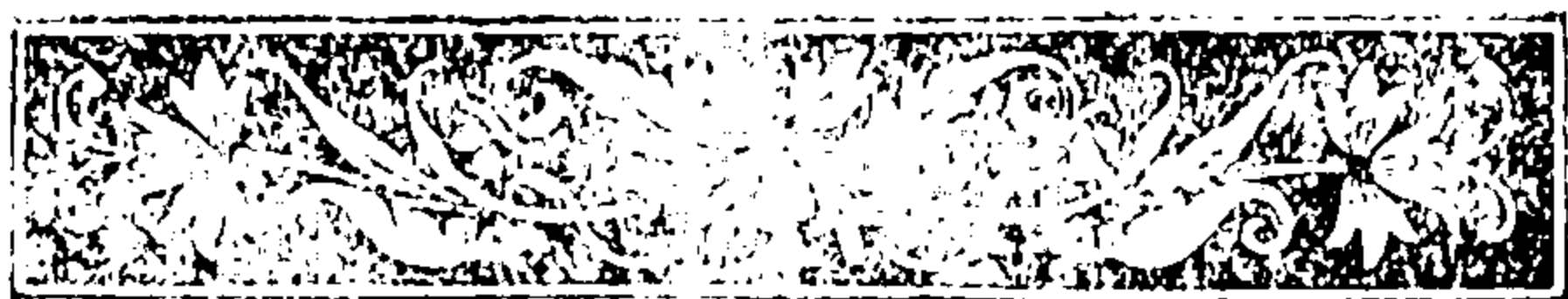
ဘာဝနာသိရဟိ - မနော, စ၊ ဘာဝနာ၌၊ လွန်စွာ ဆထူး၊  
ပျော်မြူးသောနှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနပိယော, စ၊ သူခပ်သိမ်း  
တို့၊ နှစ်မြို့လေးမြတ်၊ ချစ်ခင်အပ်သည်၎င်း။ မနောပေါ်, စ၊ သူခပ်  
သိမ်းဘို့၏နှလုံးကို၊ ရွှင်ပြုံးထပ်ထပ်၊ ပွားစေတတ်သည်၎င်း။  
ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏ အခါလ-ခရုဏော၊ အလုံးစုံသောဂါထာ  
ကို ဆောင်ရာ၌။ ကာ ကထာ၊ စကားဆိုတွယ် အဘယ်မှာရှိ  
တော့အံ့နည်း။ ။

(ဂ-လုံးတွဲ, ပဋျာဝတ္ထဂါထာချည်းသာ။။ ၁-၂-ပုဒ်၌ လက္ခဏာပြ  
လင်္ကာရှိပြီး)။ ။

နမ ဣဒရ ပါဠိနိ သျဉ်း၏။

နိရုဇ်

တေ၊ သတ်, ခြုံ, ဇက်, ၁ သ ဣ ရာဇကြီး။ နယုနိမာသ။  
ဆန်းပဉ္စ အင်္ဂါ။ အဋ္ဌိရိရက်ဌာ- ဤသည့်ခေ။  
ဂေဝင်းဌာ- ဤသည့်ခေ။



# သံဝေဓနိယမဓာနသမိတိ :

နဓဓာ တဿိ သဂဓဓော အရဟဓဓော  
သမ္ဘာ သဗ္ဗန္ဓဓာ

မရဏာသတိ သံယုတ္တာ၊  
ကဏာ ဟိ အတိ-ဒုလ္လဘာ။  
တတ္ထာ သပ္ပုရိသာ တုမေ၊  
မိတ္တိ ကတ္တာ သုဏာထ မေ။ ။

ဘောန္တော၊ အိပ္ပရိတ်သတ်အပေါင်း၊ စည်းဝေးလာရော  
ကြသော သူတော်ကောင်းတို့။ လောကောဖြစ်၍မစဲ၊ တဖွဲ  
ဖွဲသော၊ အထွေထွေဘယ၊ ပူပင်ဆင်းရဲဘို့ရာ ပေါ်ထွသော  
ဤလောကကြီးထဲ၌။ မရဏာသတိ သံယုတ္တာ၊ ဇီဝိန်ချုပ်  
ကင်း၊ သေရခြင်းကို၊ ထင်လင်းစိတ်တွင်၊ အောက်မေ့မြော်  
မြင်သော သတိနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကဏာ၊ တရားစကား  
သည့် ဟိ၊ ယသ္မာ၊ အကြပ်ကြောင့်။ အတိ-ဒုလ္လဘာ၊ ကမ္ဘာ  
အသင်္ချ၊ လွန်သွားလေသောထည်း။ မိတ်နေအား၊ သံ  
သရာ ဒီရေမှာ ပျောပါး၍၊ လိုက်စားကာရုဏ်၊ အဖုံဖုံ  
ခုက္ခ၊ တွေ့ကြုံ နေရသဖြင့်၊ အလွန်ပင် ရခဲလှသော အတိ  
ဒုလ္လဘ၊ တရားကြီးပေတည်း။ တတ္ထာ၊ ထိုသို့ရှိခြင်း၊ အ  
လွန်ရခဲလှသော အတိဒုလ္လဘ၊ တရားကြီး ဖြစ်လေသော  
ကြောင့်။ သပ္ပုရိသာ၊ သံသရာရေး၊ မြော်ပွေးသိမြင်၊ သူ

တော်စဉ် ဖြစ်ကြကုန်သော၊ လူမျှ၊ ညီညာဖြူ၊ စည်းဝေး  
လာရောက်ကြသူ၊ မိုလ်လူစပ်၊ သင်မိတ်ဆွေရင်းတို့သည်။  
မေ၊ မမ၊ ပါ၏။ ငှက်မခံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ မရဏာသတိ-သံ  
ယုတ္တ၊ စကား၊ အလွန်ရဲခဲလှသော ဆုတ္တိ ဒုလ္လဘ တရား  
ကြီးကို၊ ပိတ္တိ ကသွားရှိသောသူ၊ ကောင်းကောင်းကြီး၊ အာ  
ရုံပြုကုန်၍၊ သုဘာဝထ၊ နာယူကြကုန်လော့။ ။

အယံ လောကော ဒိဝေါ-ရတ္တိ၊  
အဂ္ဂိနာ ပရိဒယတိ၊  
တသ္မာ ဣမ ဝသန္တေဟိ၊  
အလ-မေဝ ဝိရဇ္ဈိတုံ။ ။

အယံ လောကော၊ များစွာ သောင်းသောင်း၊ လော  
ကဓာတ် သံကြီး၌ နေကြသော ဤသတ္တဝါ အပေါင်းကို၊  
ဒိဝေါ-ရတ္တိ၊ နေ့လော့ညဉ့်ပါ၊ ဘယ်ခါလပ်၊ အဂ္ဂိနာ၊  
ဆွေးမြေ့ဆိုမင်း၊ ရင့်ရော် ဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော။ ဇရာ-  
ဝိပရိတာမ မီး၊ ပျက်စီး ကွယ်ပ၊ သေရောက် ကြရခြင်း  
တည်းဟူသော၊ ဇရာ- ဝိပရိတာမ မီးကြီးသည်။ ပရိ၊  
ဒယတိ၊ ထိန်ထိန် ပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင် အပ်၏။  
တသ္မာ၊ သိပ္ပံနေ့လော့ညဉ့်ပါ၊ ဘယ်ခါလပ်၊ ဝိပရိတာမ  
မီး လောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤလောက  
ကြီး၌၊ ဝသန္တေဟိ၊ နေထိုင် ကြကုန်သော၊ လူလော့နတ်  
ပါ၊ ဤလောကအကုန်၊ အစိုးစုံသော သတ္တဝါ ဟူသမျှပျံ့သည်။  
ဝိ-ရဇ္ဈိတုံ၊ ထိုထိုအခါ၊ ကာလကုန်၌၊ ခင်စုံ တပ်စွန်းခြင်းမရှိ၊

ငြင်းရိရှိင်မေ့၊ ငြီးငွေ့၊ ခြင်းငှာ အလေမဝ၊ သင့်လျော်ထွတော့  
သည်သာလျှင်တည်း။

ဤသို့လာရှိ၊ ဂါထာ ပါဠိနှင့် အညီ၊ ဆုံလည်သော နွား၊  
ရဟတ်ချားသို့၊ ပြေးသွားနေရ၊ ဤလောကဓာတ်ဘုံကြီး၌ ရှိ  
ကြသော သတ္တဝါဟူသမျှကို၊ နေ့ည မစဲ၊ တလောင်ထဲလောင်  
နေသော မရဏ ဝိပရိယာမ မီးကြီးကြောင့်။ အသီးအသီး  
သော ရှေးသူဟောင်း၊ မိဘဉာဏ်ကား၊ ဆရာသမား စသော၊  
သူအပေါင်းတို့လည်း၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မသင်္ခါ  
ရ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့လိုက်ရလေထုန်ပြီ။

ထီးရှင်၊ နန်းရှင်၊ တိုင်းနိုင်ငံကြီး၏ သခင်၊ ဘုရင်မင်း  
မြတ်၊ မင်းတုန်းမင်း၊ သမုနတ်ကြီးများတောင်၊ အခေါင်မိပတိ၊  
တုမရှိနန်းဗီးမိမိ၊ တရှိန်ရှိန်ထက်တိုးသော၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာ  
ဏာ၊ ကြိုင်ယာတော် မြောက်များ၊ ရဲမက်သား ဗိုလ်ပုံ၊ အလုံး  
ရံရှိသမျှ၊ တစမကျန်၊ ဗိမိနန္ဒာကိုပါ၊ ပယ်ထွန်စွန့်ချ၍၊ လွှမ်း  
တ၊ မပြေ၊ အောက်မေ့ငဲ့ကွက်သော စိတ်အနေနှင့်ပင်၊ ငြင်း  
သွေမရ၊ လောကစဉ်လာ၊ ဓမ္မတာဘက်၊ သေမင်းလက်သို့  
လိုက်ရလေပြီ။

ရှေးရှေး စဉ်လာ၊ အာဏာတန်ခိုး၊ ထက်တိုး ကြီးမား။  
အလွန်ထင်ရှား ကျော်စောသော၊ တိုင်း နိုင်ငံသား အရှင်၊  
ဘုရင်ထီးဆောင်း၊ အသင်္ချေ၊ အနန္တမျှသော မင်းအပေါင်း  
တို့သည်လည်း၊ အကြောင်းကံဟုန် ဗွမ်းသတ္တိကုန်ကြသဖြင့်၊  
အလုံးရံပျက်ပြား၊ ဘယ်ဟာတခုမှ အကြွင်းမထားခဲ့စဲ၊ အ

အများမွေတာ သွားရာဌာန၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့ရောက်ကြလေ  
ကုန်ပြီ။

တောင် ဓမ္မမက၊ လေးကျွန်းလုံး ပျံ့သသော။ စတုတ္ထ  
က သင်္ခါမန္တတု၊ မဟာသုဒ္ဓိ သန၊ စသော အလောင်းတော်  
စကြာဘုရင်ကြီးများလည်း၊ ထုမမြိုင်ဘက်မရ၊ ရွှေနန်းမရိပ်  
ငြိမ်ကြီးမားသောမင်းစည်းစိမ်ကို၊ တထိန်ထိန် ခံစားလျက်၊  
အသက်အသင်္ချေပင်ကြောအောင် နေရငြားသော်လည်း။ တ  
ရားသင်္ခါရ၊ ဘိဇ္ဇနနယ်၊ လွဲဖယ်မရ၊ မွေတာသဘာဝကြောင့်  
မရဏသီး၊ ဘိစီး နှိပ်စက်၊ လောင်ကျွမ်း၍ ပျက်တော်မူ ကြ၊  
လေကုန်ပြီ။

ဂင်္ဂါဝါလု၊ သဲရုလုံးရေ၊ ပွင့်တော်မူကြပေသော။ ပရမ  
သုံးလျှံ၊ သဗ္ဗညုဘဂဝါ၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အတုလတုန်းခေါင်၊  
ငါးမာရ်အောင်စောထီး၊ တုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလည်း၊  
အသီးသီးသော သာဝက၊ အခြံအရံ ကိုယ်စီ နယ်ငန့်တ  
ကွ၊ မရဏသီး၊ ဘိစီး နှိပ်စက်၊ လောင်ကျွမ်း၍ ပျက်တော်မူ ကြ၊  
လေကုန်ပြီ။

လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အသီးသီး၊ နေထိုင်ရာဖြစ်သော၊  
ဤလောကဓာတ် ဘုံကြီးဝယ်၊ မရဏ သီးလောင်မြှောက်၍၊ တ  
နေ့၊ တနေ့ သေလိုက်ရသည့် သတ္တဝါတွေ၊ လူ၊ ပြေမှာလည်း  
အနန္တ၊ နတ်ဗြေမှာလည်း အနန္တ၊ ဗြဟ္မာ့ ဗြေမှာလည်း အ  
နန္တ သုံးလောကလုံး၊ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ကာလမှသေ  
သက်သ မဘုန်းပဲ ဗုဒ္ဓအုန်းအုန်း တထိန်ထိန်၊ ဟရှိန်ရှိန်တ



ပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်စေ့ တသေထဲသာ သတ္တဝါ ဆန့်  
နဲ့၊ သေဆုံး၍ နေကြရကုန်၏။

ရှေးကုသိုလ်ကံဟုန်၊ စွမ်းသတ္တိ မကုန်သေး၍။ ဗြဟ္မဒူသံ  
နတ်ပြေ။ လူ့ရပ်မြေဘုံ၌၊ ကျန်နေယဇ၊ ပုပ္ဖရွှေ၊ ရှိသမျှညသံ၊  
အလုံးစုံသစ်၊ ရ၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့လည်း၊ မချဆက်ဆက်၊  
မရဏ ဝိးလောင်ဖျက်၍၊ အသက်ခန္ဓာ၊ ယူစရာမရ၊ ဘုရား  
ဘာတာကြီးပင်၊ ပျက်ကြရကုန်လတ္တံ့။

သိဘူးသမျှ၊ မြင်ဘူးသမျှ၊ အတူတကွ သွားလာ၊ စား  
သောက်ဘူးသမျှ၊ သဟာယ မိတ်ဆွေ၊ အတူနေညွတ်၊ စရှိ  
သောင်းသောင်း၊ သူအပေါင်းကို၊ ခိုအောင်းပြီးခါ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာ  
၌၊ ကောင်းစွာစေ့ငှ၊ ရှာထဲရပ်ထဲမှာ လိုက်၍ရှုသော်၊ နာမှုအ  
ရပ်ရပ်၊ အိုမှုအထပ်ထပ်၊ ကိုယ်စီကိုယ်င ညှင်းဆဲနှိပ်စက်  
ဆပ်သည်ဖြစ်၍၊ နောက်ထပ်မပေါ်၊ ရှုမျှော်မရ၊ သေကြေပျက်  
စီးကြစေသ သူတို့ကား၊ ဒိဋ္ဌမျက်မြင်၊ အပုံကြီးပင် ရှိကြ  
ချေပြီ။

မဟာ-ပုညာတိ လောကသို့၊

ဝိဿုတာ ဇေတိကာဒယော။

သဗ္ဗေ မရဏမာပန္နာ၊

မာဒိသေသု ကထာဝကာ။ ။

မဟာ-ပုညာတိ၊ ဘုန်းကံတေဇာ၊ လွန်စွာ ကြီးမားကုန်၏  
ဟူ၍။ လောကသို့ ၊ လူ့ရွာလောကဓာတ်၊ ထက်ဝန်းကျင်အ  
အရပ်၌။ ဝိဿုတာ၊ ကြေညာပျံသင်း၊ ထင်ရှားကျော်စော

သော ဂုဏ်သတင်းရှိကုန်သော၊ ဇောတိကာဒယော၊ ဇော  
တိကာ၊ ဇဋ္ဌိလ၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသျှံ၊ အထုံးစုံ  
သော သုဌေးကြီးတို့သည်။ မရဏံ၊ ဇိဝိန်ပြတ်ကင်း၊ သေပျောက်  
ခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ချောက်ကြသေကုန်ပြီ၊ မာဓိသေသု၊ ဘုန်း  
ကံချာချူ၊ ငါသို့သောသူတို့၌။ ကထာဝ၊ ထိုဘွယ်ရာ စကား  
သည်ပင်လျှင်။ ကာ၊ အဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

ဝါသုဒ္ဓေါဒယော ထာမ-၊  
ဗလူပေတာကိ ဝိသုတာ။  
ဧတေပိ မရဏံ ယာတာ၊  
မာဓိသေသု ကထာဝ ကာ။ ။

ထာမ ဗလူပေတာကိ၊ ထုံလစွမ်းပကား၊ ခွန်အားဗလ  
နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏ဟူ၍၊ လောကသို့၊ လူ့ရွာလောကဓာတ်၊  
ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌၊ ဝိသုတာ၊ ကြေညာ ပျံ့သင်း၊ ထင်  
ရှားကျော်စောသောဂုဏ်သတင်းရှိကုန်သော။ ဝါသုဒ္ဓေါဒ  
ယော၊ ဝါသုဒ္ဓဝ၊ ဗလဝေဝ၊ အစရှိကုန်သော။ ဧတေပိ၊ ထို  
မာန်စွယ်ထန်ဟီး၊ သူကောင်း သူရဲကြီးတို့သည်ထည်း။ မရ  
ဏံ ဇိဝိန်ပြတ်ကင်း၊ သေပျောက်ခြင်းသို့၊ ယာတာ၊ ချောက်ကြ  
သေကုန်ပြီ။ မာဓိသေသု၊ ထုံလစွမ်းပကား၊ ခွန်အားချာချူ၊ ငါ  
သို့သောသူတို့၌။ ကထာဝ၊ ထိုဘွယ်ရာ စကားသည်ပင်  
လျှင်။ ကာ၊ အဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

မဟာ-ယသာ ရာဇ-ဇရာ၊  
မဟာ-သမ္ဘက-အာဒယော။

တေဝိ မစ္စု-ဝသံ ပတ္တာ၊

မာဗိသေသု ကထာဝ ကာ။ ။

မဟာ-ယသ၊ ကြိုးကျယ်ခင်းနား၊ များပြားသော စည်း  
စိမ်ဆွဲအရံရှိကုန်သော။ မဟာ-သမ္ပတ ဆာဒယော၊ လူတို့  
သနင်း၊ မဟာသမ္ပတခင်း၊ ဆစရှိ ကုန်သော၊ ယေ ရာဇ-ဝရာ၊  
ဆကြင်မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ်တို့သင်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကြ  
ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုစည်းစိမ်ကြီးမား၊ ခြွေရံများလတ်၊ မဟာ-  
သမ္ပတ၊ ဆစရှိသော မင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့သည်လည်း။  
မစ္စု-ဝသံ၊ သေမင်းစိမ့်သို့ နိုင်ငံသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ရထေကုန်  
ပြီ၊ မာဗိသေသု၊ ခြွေရံစည်းစိမ်၊ ပျင်းသိမ်ချာချာ၊ ငါသို့သော  
သူတို့၌ ကထာဝ၊ ဆိုဘွယ်ရာစကားသည်ပင်လျှင်။ ကာ၊ အ  
ဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

ပါဒဂိုဠက-မတ္တေန၊

ဝေဇယန္တ မကမ္ပယီ။

ယော နာမိန္ဒိမတံ သေဋ္ဌော၊

ဒုတိယော အဂ္ဂ သာဝကော။ ။

သောဝိ မစ္စု-မုခံ ယောရံ၊

သိဂေါ သိဟ-မုခံ ယထာ။

ပဝိဋ္ဌော သဟ ဣဒ္ဓိဘိ၊

မာဗိသေသု ကထာဝ ကာ။ ။

ဣဒ္ဓိမတံ၊ တန်ခိုးရှိ၍ ခပ်သိမ်းသော သာဝကတို့တွင်။  
သေဋ္ဌော၊ လွန်ကဲထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းဆင်တော်မူထားသော။ ဒုတိ  
ယော၊ ဒုတိယမြောက်ထံ၊ ရာထူးခံ၍၊ လက်စွဲရံဖြစ်တော်မူထ

သော။ယောနာမ အဂ္ဂ-သာဝကော၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်ဟု၊  
 ကျော်၌န သည်းလတ်၊ တပည့် မြတ်သည်။ ပါဒ-ဂိုဌက-  
 မတ္တေန၊ ခြေမတော်မျှဖြင့်။ ဝေဇယန္တံ၊ ယူဇနာတထောင်၊ မြင့်  
 ခေါင်ကြီးမား၊ သကြားဝေဇယန်၊ နန်းမိမာန်ကို။ အကမ္မဃီ၊  
 ထုန်ယှပ်စေပြီ။ သောဝိ၊ ထိုသို့ကြီးမား၊ တန်ခိုးဏားဖြင့်၊ ထင်  
 ရှားကျော်လတ်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ မဝေ နှိငြိတ်သည်  
 လည်း။ မိဂေါ၊ သားသမင်သင်။ သိဟ-မခံ၊ ခြေသို့ခံ နှင်းသို့။  
 ပဝိသတိ ယထာ၊ ဝင်ချသကဲ့သို့ ဣဒ္ဓိဟိ၊ ပ-နန်းတေဇဝင် အာ  
 နုဘော်တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ၊ ယောရံ၊ ပြင်းထန်ကြမ်း  
 တမ်းထွဋ္ဌာသော၊ မစ္စု-မုခံ၊ သေမင်းခံတွင်းသို့။ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်  
 တော်မူရလေပြီ။ မာဓိသေသု၊ တန်ခိုးမဲ့၍၊ နော်နံ၊ ချာချ။ ငါသို့  
 သောသု၊ ချိုင့်။ ကထာဝ၊ ဆိုတွယ်ရာ စကားသည်ပင်လျှင်။  
 ကာ၊ အဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

လောက-နာထံ ထပေတွာန၊  
 ယေ အညေ သန္တိ ပါဏိနော။  
 ပညာယ သာရိပုတ္တဿ၊  
 ကလံ နာန္တတိ သောဠသိ။ ။  
 ဝေ-နာမ မဟာ-ပညော၊  
 ပထမော အဂ္ဂ-သာဝကော။  
 မရဏဿ ဝေံ ပတ္တော၊  
 မာဓိသေသု ကထာဝ ကာ။ ။

လောက-နာထံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထပေတွာန၊ ချန်ထား  
 ၍။ အညေ၊ ထုရားမှတစ်ပါးကုန်သော။ ယေ ပါဏိနော၊ အ

ကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုကြွင်းပဲ့  
ဥသယံ၊ အထုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ပညာ၊ ရှိဘမျှသိမ်း၍၊  
အထုံးစုံသောပညာသည်၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၊  
ကြေညာထင်ပေါ်၊ မထေရ်ကျော်၏၊ ပညာယ ပညာတော်၏၊  
သောဠသိကထံ၊ နှစ်ရာငါးဆဲ့ခြောက်စိပ် စိပ်၍၊ တစိပ်သောအ  
တို့ကို။ နန္ဒာတ္ထတိ၊ မရှိမထိုက်။ ။ ဝေ-နာမ-မဟာပညော၊  
ဤသို့စင်လောက်၊ မြင့်မောက်ကြီးမား၊ ထူးခြားသောပညာရှိ  
တော်မူသော။ ပထမော၊ ဈေးဦးချပ်ထံ၊ ရာထူးခံ၍၊ လက်ျာရံ  
ဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂ-သာဝကော၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကြေညာ  
ထင်ပေါ်၊ ပညာကျော်လတ်၊ တပည့်မြတ်သည်လည်း။ မရ  
ဏဿ၊ ဝိညာဉ်ဖြတ်ခွင်း၊ ရှင်သေမင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊  
ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူရချေပြီ။ မာဓိသေသု၊ ဉာဏ်ပွဲချာချ။  
ငါသို့သောသူတို့၌၊ ကထာဝ၊ ဆိုဘွယ်ရာစကားသည်ပင်  
လျှင်။ ကာ၊ အဘယ်မှာရှိချေတော့အံ့နည်း။ ။

တံ တံ နိမိတ္တမာဂဗ္ဗ၊  
ဂိမိသန္တာ မဟေသယော၊  
သယန္တု-ဉာဏ-တေဇေန၊  
ယေ ပတ္တာ အာသဝက္ခယံ။ ။  
ကောန္တိသ-နိဝါသေန၊  
ခတ္တ-သိင်္ဂိ-သမ္မာပမာ။  
တေပိ နာတိ ဂတာ မစ္စ၊  
မာဓိသေသု ကထာဝ ကာ။ ။

မဟေသယော၊ သိဏက္ခခန္ဓ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အ  
ထူးကို၊ သည်းပူးရာပေ။ ယေ ကျက်တော်မူပြီးသော၊ အ

လေ့ရှိကုန်သော။ ယေ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ။ အကြင်သီးသန့်ခြား  
နား၊ သရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်းတံ တံ  
နိမိတ္တံ၊ ထိုထိုလက်ကောက်နှစ်ဆင့်၏ ထိခိုက်ခြင်း၊ ဝါးမျှစ်  
၏ မထစ်ခပြီ ပေါက်ရောက်ခြင်းစသော အကြောင်းကို။ အာ  
ဂမ္ဘာစွဲ၍။ ဝိမံသန္တာ ဖြစ်၊ နှစ်၊ ပဝတ္ထိ၊ နိဝတ္ထိတို့ကို၊ နှိုင်းညှိစုံ  
စမ်းကုန်လျက်။ သယန္တု။ သုတတေဇေန၊ ပရတောဗော  
သာ၊ မမ၊ မဂ္ဂ၊ သယန္တု။ ဉာဏ်စွမ်းဖြင့်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာ  
သဝေါပပင်း၊ ကုန်ခမ်းခြင်းသို့ ပတ္တာ၊ ရေခံတော်မူကြလေ  
ကုန်ပြီ ကေ-စရိယ-နိဝါသေန တယောက်အထီးတည်းနေ  
ခြင်းဖြင့်။ ခုဂ္ဂ-သိင်္ဂိ-သမ္ပပမာ၊ ကြံ့ချိုနှင့်မူ၊ တူသောဥပမာ  
ရှိတော်မူကြကုန်၏၊ တေပ၊ ထိုသီးသန့်ခြားနား၊ သရား  
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်လည်း၊ မစ္စု၊ ဇိဝိန်  
ဖြတ်ခွင်း၊ ရှင်သေမင်းကို။ နာတိ-ဂတာ၊ လွန်တော်မမူနိုင်  
ကြကုန်။ မာဓိသေသု၊ ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်နှင့်၊ ဝေလံချာ  
ချူ၊ ဝါသို့သောသုတို့၌။ ဝေယျာဝ၊ ဆင်ဘွယ်ရာ စကားသည်  
ပင်လျှင်။ ကာ၊ အာဟာရမှာရှိချေကော့အံ့နည်း။ ။

ပရိပုဏ္ဏ-ရူပ-ဓမ္မော၊  
မဟာ-ပုညာ-မိ-ပါရ-ဂေါ၊  
ဇိနော မစ္စု-နိဝါသေန၊  
အဂ္ဂိ-က္ခန္ဓော-ဝ သမ္ပယိ။ ။  
ဇိဝိ မဟာနန္ဒဟာဝဿ၊  
ယံ နာမေ-တံ မဟာသိနော၊  
နိဘယောနိ နိ၊ လန္ဓာယ၊  
မရတံ ဝဿ-မာဂတံ။ ။  
နိလ္လန္တံ ဝိတ-သာရန္တံ၊

သဗ္ဗ-သတ္တာဘိ၊မဒ္ဒနံ။

တယိဒံ မာဓိသံ သတ္တံ။

ကထံ နာဘိ၊ဘာဝိဿတိ။ ။

ပရိပုဏ္ဏ-ရူပ=ဓမ္မော၊ တဗ္ဗ-နာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ-ပါဒ၊ စ  
သညသွယ်သွယ်၊ လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဆန်း  
ကြယ်သောရူပကာယ၊ သီလက္ခန္ဓ၊ စသည်များစွာ၊ ဂုဏ်ရ  
တနာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဓမ္မကာယ မှီသည်ဖြစ်၍။ ဝန်း  
ကျင်ပတ်၍၊ ပြည့်စုံသော ရူပကာယ၊ ဓမ္မကာယ၊ မှီတော်မူ  
ထသော။ မဟာ-ပုညာဒိ-ပါရ=ဂေါ၊ ပုည-မဟတ္တ၊ စသည်  
တို့၏ ကမ်းတဘက်သို့၊ ရောက်တော်မူထသော ဖိနောငါး  
မာရ်လွှင့်၍၊ အစိန္တေယျာ၊ သုံးလူ မော်သည်။ မစ္စု-နိပါ  
တေန၊ သေခြင်းဟူထ၊ မိုးရေပေါက်ကျသဖြင့်။ အဂ္ဂိ-က္ခန္ဓာ-  
ဝ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ သဗ္ဗတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း၊ ငြိမ်းတော်မူရ  
လေပြီ။ ယံ နာမ မရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းတရားမည်သည်။  
ဧဝံ မဟာ-နိဘာဝဿ၊ သို့စင်ကြီးမော်၊ အာနုဘော် မှီ  
တော်မူသော။ မဟေသိနော၊ မြဲတို့စွာဘုရား၏။ ဝသံ၊ အလို  
နိုင်ငံသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့် မူလည်း။ န အာဂတံ၊  
မလိုက်ပလေ။ လန္ဓာယ၊ ရှက်သဖြင့်မူလည်း။ န အာဂတံ၊  
မလိုက်ပလေ။ နိလ္လန္တံ၊ ရှက်ရှံခြင်းမရှိသော။ ဝိတ-သာရန္တံ၊  
ကြောက်လန့်ခြင်း ကင်းသော။ သဗ္ဗ-သတ္တာဘိ၊မဒ္ဒနံ၊ လူ  
နတ်ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါစပင်းကို၊ နှိပ်နင်းဖျက်ဆီးတတ်သော။  
တယိဒံ-တံ ဣဒံ မရဏံ၊ ထိုသေမင်းသည်။ မာဓိသံ သတ္တံ၊  
ငါသို့ချူချာ၊ သတ္တဝါကို။ ကထံ နာဘိ၊ဘာဝိဿတိ၊ ဘုံ  
ကြောင့် ဘယ်ဟာ၊ ဘယ်ခြင်းရာဖြင့်၊ ရှောင်ခွာ သွေ့ထွဲ၊

မရှိပ်စက်ဝဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘိ၊ဘဝိဿတိဝေ။ နှိပ်  
စက်လွှမ်းမိုးလတ္တံ့ သည့်သာလျှင်တည်း။ ။

အပ္ပမာယ မနုဿာနံ၊  
ဟိဇ္ဇေယျနံ သု-ပေါရိသော။  
စရေယျာ ဗိတ္တိ-သီသောဝ၊  
နတ္ထိ မစ္စုဿ နာဂမော။ ။

မနုဿာနံ၊ယခုလိုလျှာ ဆုတ်ကပ်သူတို့၏။ အာယု၊ အ  
သက်တမ်းသည်။ အပ္ပ၊နည်းပါးလှချေ၏။ သု-ပေါရိသော၊ သိ  
မြင်ကျိုးကြောင်း၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ထိုအသက်ကို။  
ဟိဇ္ဇေယျ၊ကဲ့ရဲ့ ရှုပ်ချချေ၏။ အာဗိတ္တိ-သီသောဝ၊ ဦးခေါင်း  
ဥသျှောင်၊ မီးလောင်သောသူကဲ့သို့။ စရေယျ၊ သုစရိုက်ကို၊  
တန်ခိုက်မနား၊ အားထုတ်ကျင့်သုံးချေ၏။ မစ္စုဿ၊ ဖိစိန်ဖြတ်  
ခွင်း၊ မရတာမင်း၏။ နာဂမော၊ မရောက်မလာရာ၊ သတ္တဝါ  
မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ။

မသေမိကာလ၊ နေရသည့်တခဏမှာ၊ မိကာသေဆုံး၊  
သား၊သွီး၊ဆွေမျိုး၊ညှတ် ပျက်ပြုန်း၍၊ ပုလုံးကြီးစွာ၊ ထောင်  
တည မှမရ၊ ပိုကြွေး မည်တမ်း နဲ့ရသော ဒုက္ခလည်း။  
အနုမတဏှ၊သံသရာနှင့်အမျှ၊မရေတွက်မပိုင်းခြားနိုင်အောင်  
ပင်များသွချေပြီ။

ဖြစ်လေရာရာ၊ သံသရာခရီး၊ ဖြစ်ကျယ်ကြီးဝယ်၊ ခိုမှီး  
နေကြ၊ သတ္တဝါ အနုန္တတို့တွင်၊ မိဘသားချင်း။ ဆွေရင်း  
ပေါက်တော်၊မတော်ဘူးကြ၊ သူမိမ်းပြင်ပဟူ၍လည်း မရှိ၊  
ရောက်မိရောက်ရာ၊တော်မိတော်ရာ၊စပ်သွယ်ကားဖြင့်၊ ရံခါ  
ခေတ္တ၊တွေ့ကြုံပေါင်းဆုံမိ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ခဏမကြာ၊ ဘ



သုတခြား-ငါတပုံ၊ပေါင်းဆုံမရ၊ကံစိမရာ ဖြစ်ကြရ၍၊ ဘဝတမလွန်၊ခန္ဓာဝန်လွှဲပြောင်း၊ အမိသစ်၊ ဆဘသစ်တို့နှင့် တဘန် ဆုံပေါင်း၍၊ မိဘဟောင်း ညှတ်၊ ဘယ်သားချင်း ပေါက်ဘော်၊ ထယောက်ကိုမှ သတိမရပဲ၊ အသေအလဲ တွေရာ၊လွန်စွာစုံမက်၊ ငဲ့ကွက်ခင်တွယ်၊ ကြောက်ကြဲဘွယ် ဆမျိုးမျိုး၊ ပွားတိုးဘဘန်၊ ဖြစ်ရပြန်သည့်၊ အဘန်တန်ဆ ဝသ၊ဘာသာတွေ နဒီရေသို့၊မျက်ရည် နှစ်စီးချုပ်တည်းမ ရ၊ ပိုမိုလွှဲ ပူပင်ရသော ပရိဒေဝဖြင့်၊ ချစ်လက်စမတုန်း၊ တမျိုးလုံး၊ တဆွေလုံး ပျက်ပြိုန်းပြာကျ၊ ဘရမ်းတတာကွဲ ပြားရသည့် ဘေးဒုက္ခတွေ၊အသင်္ချေအနန္တ၊ သို့ကလောက် ပင်မျှားဘွချေပြီ။

ဝတ်ရေး၊စားရေး၊ သား၊ မယား၊မိဘ၊သာချင်း၊ပေါက် ဘော်စသည်တို့ကို၊ ကျွေးမွေးရေးနှင့်၊ ကူးပြေးရောင်းဝယ်၊ ယာလယ်ချတ်ထွင်၊ ပြုပြင်သွားလာ၊ မင်းမှာ ခ၊ယ၊အထူး ထူး၊ အတွေထွေကြံစည် ဆားထုတ်ရသည့် အမှုကိစ္စနှင့်၊ ဘေးဘယရှုပ်ပွေ။ အခြေမဟု၊ ကြံစည် ဆားထုတ်လိုက် တိုင်း ဟန်မရ၍၊စိတ်သောကခက်ထန် ပူပန်ဆင်းရဲ၊ ငမ်းနဲ ကိုယ်ကြေ၊ အထွေထွေဒုက္ခ၊ ခံစားတွေ့ကြုံခဲ့ရသောဘဝ တို့မှာ၊ပြောစရာမရ၊ကျင်လည်ပြေးသွားခဲ့ရသော သံသရာ ကာလနှင့်အမျှပင်ရှိချေပြီ။

အဟော ဒုက္ခာ ဝသန္တိ၊ဓ၊  
မယံ ဝိတ္တံ ဝသာနုဂါ။  
ထသ္မာ နိဂ္ဂဟံ တံ ဝိတ္တံ၊  
ဓမ္မံဝ စရိတုံ အထံ။ ။

အို၊ ဤလောကကြီးထဲ၌။ ဝသန္တ၊ နေထိုင်ကြရကုန်  
သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဗိတ္တ-ဝသာနုဂါ၊ ဗိတ်အလိုကျ၊  
လိုက်စားရကုန်သောကြောင့်။ အဟောဒုက္ခ၊ ခြေ-ဆင်းရဲ  
ကုန်စွတကား။ တသ္မာ ထိုသို့ဗိတ်အလိုကြိုက်၊ ကာမဒေဝံသို့  
လိုက်ကာ၊ အလိုက်ဒုက္ခ၊ ဝေဒကြံခံစားရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။  
တံ ဗိက္ခံ၊ ထိုထိုအခါ ရှိ ကာမဂုဏ်၌ ခံစေလိုက်စား၊ အလိုမ  
ပြည့်နိုင်သော ထိုဗိတ်ယုတ် ဗိတ်မှားကို။ နိဂ္ဂယ၊ နှိပ်ကွပ်  
ပယ်ရှား၍။ ဓမ္မံ၊ သူတော်တရားကိုသာလျှင်။ စရိတုံ၊ ကျင့်  
ကြံကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ အလံ၊ သင့်လျော်လျော်  
ပတ်၊ ကောင်းမြတ်စွာပေ၏။ ။

ဤသို့ ဖိန့်မှား၊ ပါဠိဂါထာအရ၊ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း၊  
သေကြေပျက်စီးကြသည့် ဘေးဘယနှင့်၊ ဗိတ်သောကအ  
တန်တန်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ အပြန်ပြန်တို့ကို၊ အဘန်ဘန်တူးဆ၊  
ထရေးရေးထင်မြင်ကြ၍။ ဤလောကရပ်မြေ၊ သံသရာဒီရေ  
ဝယ်၊ နေချင်စဘွယ်မရှိ၊ ဘေးအတိမြင်း၊ ကြောက်ဘွယ်ရာ  
စခန်းကြီးပါတကားဟု၊ ဗိတ်ယားမြော်မြင်၊ ဆင်ခြင်မှီငဲ့မေ့၊  
နေ့စဉ်မပြတ်ငြီးငွေ့လျက်၊ ဘေးမတွေ့ရန်မကပ်၊ လောကီ  
ချမ်းသာ ဟူသမျှတို့ထက် ကဲလွန် ထူးမြတ်သော။ အောင်  
ရပ်သောငှာ၊ သီတဂူအမတ်၊ အဘယခေမာ၊ ကမ်းတဘက်  
နိဗ္ဗူတာသို့ ဆောလျှင်စွာရောက်ကြောင်း။ သူတော်ကောင်း  
တရား၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသော ကုသိုလ်များကို၊ ကြိုးစား အား  
ထုတ်၊ နေ့စဉ်မပြတ် ပြုလုပ်ကြရန် စိမ့်ဆော်နှိုးလိုက်သည်။ အ  
ကျိုးမြော်မြင်၊ သမ္မုဗျေခိုအောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့။ ။

သံဝေဂိယခေတင်းဖြစ်၏။



# နိက္ခမဇ္ဈာသယိကဓာတုစိန္တိ

## နိဒါန်း

အလောင်းတော်သမုနတ်၊ မဟာဇနကမင်းမြတ်သည်။  
 နန်းပြသန် ဆောင်ရဝေ၊ ထက် အဆုံး ဘုံမဟာဝယ်၊  
 ကိုယ်ရံဖြေ ကင်းပ၊ လေးမာသ ကျော်အထိ၊ တကိုယ်  
 တည်း စံနေတော်မူဘိ၍၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ် အလောင်း၊ ဗောဓိ  
 သတ်အပေါင်းတို့၊ ထမ်းကြောင်းသွားရာ၊ မဟာပရမ၊ ပါ  
 ရမိသန္တာရကို၊ ဥဿဟကြိုးပမ်း၊ ဖြည့်စွမ်းကာနေတော်  
 မူသည့်ဆခါ၊ များစွာထွေထွေ၊ လှိုင်းတံပိုးဝေသကဲ့သို့၊ သံ  
 ဝေဓဗ္ဗ၊ ထကိုယ်ထုံးတက်ကြွ၍၊ မိုးသဏ္ဌစံရာ၊ ဝတိံသာ  
 တမျှ၊ ကြိုးကျယ် ခမ်းနားသော မိထိလာ တိုင်းဌာနကို၊  
 ထောကန္တရိက ငရဲသဘွယ် စိတ်တော်ဝယ် ထင်မှတ်၊  
 ရဟန်း ပြုလိုသော သမ္ဗုဒ္ဓတော် ကြိုးဝေတ်၍၊ ဆထပ်  
 ထပ်ညည်းတွား၊ ရွတ်ဆိုတော် မူသည့် ဂါထာ ပါဠိတော်  
 များကို၊ အမျိုးကောင်းသားလူရှင်၊ သူတော်စဉ်တို့၊ စံတင်  
 အားကျ၊ နမူနာယူဆသဖြင့်၊ နိက္ခမဇ္ဈာသယ တရား၊ ပွား  
 များ ကြရန်၊ ရွယ်ရည် သန်လျက်၊ တွံတေး ဆရာတော်  
 ထုတ်ပြန်ကြိုးပမ်း၊ ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော (နိက္ခ  
 မဇ္ဈာသယိကဓာတုစိန္တိ)

နိဗ္ဗာန် ကာယာ ဘာဝနာတော အရဟတတော  
သမ္ဘုဒ္ဓံ သမ္ဘုဒ္ဓံသေ

ကဒါဟံ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊  
မုဏ္ဍော သံဃာဋီ-ပါရုတော၊  
ဝိဇ္ဇိကာယ ဂမိဿာမိ၊  
တံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ ပတ္တံ၊  
မည်းနက် ရောင်ချိတ်၊ အိုးနားကိုသပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊  
လက်ဝယ် အမြ၊ ယူကိုင် စွဲ၍။ မုဏ္ဍော၊ ဆံကိုရိပ်လွှဲ၊  
ခေါင်းတုံးညှိုးပြည်းသည်ဖြစ်၍။ သံဃာဋီ-ပါရုဘော၊ ချုပ်  
စပ်ပေါင်းဆုံ၊ နုကုဋီ သင်္ကန်းကိုခြုံရုံလျက်၊ ဝိဇ္ဇိကာယ၊  
ဆွမ်းအလို ဌာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုခေါင်း  
တုံးပြီးတုံ၊ သင်္ကန်းရုံလျက်၊ တမ္ဘုမွားမွား၊ သပိတ်လက်စွဲ  
၍ ဆွမ်းခံသွားရသော အဘျဉ် ထရားသည်။ ကုဒါ၊ အ  
ဘယ်နံရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါသတ္တံ နည်း။ ။

ကဒါဟံ သတ္တာဟံ မေဗေ၊  
ဩဝဠေ အလ္လ ပိဝရော၊  
ဝိဇ္ဇိကာယ ဂမိဿာမိ၊  
တံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ သတ္တာ-  
ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဩဝဠေ၊ ထက်ပွေ၊ အာကာ၊ အဇ  
ရာမှ၊ ချိန်းကာ ဖြည့်ရွန်း၊ တ သွင်သွင် ရွာသွန်းသော။

မေဃော၊ မိုးကြိုးထဲ၌။ ဆလ္လ-ပိဝေရ၊ ညွှန်ရေကပ်ငြိ၊ စို၌  
သောသင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိဗ္ဗိကာယ၊ ဆွမ်း၊ ဆလိုဌာ၊  
ဂမိဿာမိ၊ သွားရပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုရနံရက်မစဲ၊ ရွာ  
သွန်းသော မိုးရေထဲ၌၊ စို၌ ညွှန်ရေ၊ တွေတွေ ယိုကျ၊  
ဆွမ်းခံရသောအကြံငှာသည်။ ကုဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။  
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ။

ကဒါဟံ သဗ္ဗတ္ထ ဂတိံ၊  
ရုက္ခာ ရုက္ခံ ဝနာ ဝနံ၊  
အနပေက္ခော ဂမိဿာမိ၊  
တံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ သဗ္ဗတ္ထ၊  
တောင်ခြေတောစပ်၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ အ  
ဘော်ပယ်ရှား၊ ကိုယ်ထီးသွား၍၊ အနပေက္ခော၊ တွယ်တာ  
ရံမက်၊ ငဲ့ကွက်စရာ၊ မရှိပါစဲ။ ရုက္ခာ၊ သစ်တပင်မှ။ ရုက္ခံ၊  
သစ်တပင်သို့။ ဝနာ၊ ဟောတာရမှ။ ဝနံ၊ တောတာရသို့။ ဂမိဿာ  
မိ၊ ပြောင်းရွှေ့သွားကာ၊ နေရပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုမတွယ်မတာ၊  
နေရာပြောင်းရွှေ့သွားသောအကြံသည်ရှိနေရသော အလေ့  
သည်။ ကုဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့  
နည်း။ ။

ကဒါဟံ ဂိရိ-ဒုက္ခေသု၊  
ပဟိန-ဘယ-ဘောရဂေါ၊  
အ-ဗုတိယော ဂမိဿာမိ၊  
ကံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ငါသည်။ ကုဒါ၊အဘယံနံရောအခါ၌။ ဝိရိ-ဒုဝေ  
 သု၊လူသူမနီး၊ တောင်ချောက်ကြီးတို့၌။ ပဟိန-ဘယ-ဘေရ  
 ဝေါ၊ ကြောံဘွယ်ခန်း၊ ပယ်ကြဉ် အပ်ပြီသော ဘေး  
 ဘျမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်လူ၊  
 အဘော်မယူဝဲ၊ ဂမိဿာသိ၊လှည့်လည်သွားလာ၊ နေရပါအံ့  
 နည်း။ တံ၊ထိုဘေးကင်းရန်ကွာ၊ အဘော်မပါဝဲ၊ ချောက်ထဲ  
 တောင်ကွေ့၊ သွားလာနေထိုင်ရသောအလေ့သည်။ ကုဒါ၊  
 အဘယံနံရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ။

ကဒါ၊ဟံ ပံသု-ကုလာနံ၊  
 ဥန္တိဋ္ဌာနံ မဟာ-ပထေ၊  
 သံဃာဋီ-မာဟရိဿာသိ၊  
 တံ ကုဒါ၊သု ဘဝိဿတိ၊

အဟံ၊ငါသည်။ ကုဒါ၊ အဘယံနံရောအခါ၌၊ မဟာ-  
 ပထေ၊လမ်းဆုံလမ်းခွာခရီးမ၌၊ ဥန္တိဋ္ဌာနံ၊ မခင်မတွယ်၊ စွန့်  
 ပယ်အပ်ကုန်သော။ ပံသုကုလာနံ၊ မြေမှုန့်လိမ်းကာပ် အဝတ်  
 စုတ် အဝတ်ပြုတ် တို့ဖြင့်။ ကတံ၊ စိမ့်ပြုလုပ်၊ စပ်ချုပ်  
 အပ်သော။ သံဃာဋီ၊ ဘုန်းတော်၊ ကိုယ်ရုံ၊ ဒုက္ခရုံ၊ သင်္ကန်းအရံ  
 ကို။ အာဟရိဿာသိ၊ ကိုယ်ငယ်ဆင်ဖြန်း၊ ဆောင်ရွမ်းနိုင်ပါ  
 အံ့နည်း။ တံ၊ထိုလူမလိုချင်၊ လမ်းတွင်စွန့်ချ၊ ပံသုကုသင်္ကန်း  
 ကို ဆောင်နိုင်သောအကျင့်မွေ့သည်။ ကုဒါ၊အဘယံနံရော  
 အခါ၌၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ။

နိက္ခမဋ္ဌာသမပဒိကဓာတုဒါးပြီး၏။

ဟောဇနက ခင်းခြင်းအတူ နိက္ခမဇ္ဈာသယ  
တရားဌာနများသို့ရာ ၄ ဂါထာ  
ပါဠိအနက်။

ကဒါဟံ ကုလ္လံ ဝဟိတွာ၊  
မုဏ္ဍော ပါဝါရ-ပါရုတော။  
တဏှုလ္လာယ ဂမိဿာမိ၊  
တံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌ ကုလ္လံ၊ လူတို့မ  
သုံး၊ နှစ်သက်တမ်းကုန်းကို။ ဝဟိတွာ၊ ကောင်းစွာ ထိပ်  
ထက် တင်ဆောင်ရွက်၍။ မုဏ္ဍော၊ ဆံကောသာကို၊ ပါယ်ခွါ  
ရိပ်လွှဲ၊ ခေါင်းတုန်းဦးပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပါဝါရ-ပါရုတော၊  
ပြုရောင်နီမြန်း၊ စလျားကိုယ်ဝတ်ကို ဆင်မြန်းလျက်။ တဏှု၊  
လာယ၊ လှူရန်စားတို့၊ ဆွမ်းဆံအလို့ငှာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရ  
ပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုဘက်ကုန်း ခေါင်းတင်၊ ဆံပင်မရှိ၊ စလျား  
ကိုယ်ဝတ်ကို၊ တင်ယမ်းတံ၍။ မသိရပ်ရွာ၊ ထခြာခြာထ  
ပတ်ပတ် ဆွမ်းဆံခံရသော အကျင့်မြတ်တရားသည်။ ကုဒါ၊  
အဘယ်နံရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ။

ကဒါဟံ နိက္ခမိတွာန၊  
အ-ဂါရာ အနဂါရိယေ။  
အနပေက္ခော ဝသိဿာမိ၊  
တံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ အ-ဂါရာ

ကြောင့်ကြောင့်ရာအမျိုးမျိုး ပွားတိုးရာမှန် လူ့ရပ်ထံမှ။ နိက္ခ  
မိတွာန မတွယ်မတာ၊ မေ့ညှာဘဲ၊ ပါယ်ခွါရက်ရက်၊ စွန့်ပစ်  
ထွက်၍။ အနု- ဂါရိယော၊ ကြောင့်ကြောင့်ဝပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းချင်း  
သာ၊ ဘုရားကိုယ်ပေါ်မြတ် သာသနာ၌။ အနု-ပေက္ခော၊  
ကာမဂုဏ် ဟက် ၊ မေ့ကွက်သည် ဖြစ်၍။ ဝသိဿာမိ၊  
သီလရှင်အလုပ်ဖြင့်၊ ကြိုးကုတ်ကျင့်ကာ၊ နေရပါအံ့နည်း။ တံ၊  
ထိုလူ့ ဘောင်ကထွက်၊ သာသနာတော်ဘက်၌၊ ငဲ့ကွက်ကင်း  
ပြုတ်၊ သီလရှင်အလုပ်ဖြင့်၊ ကြိုးကုတ်အသင့်၊ နေထိုင်ရသော  
အလေ့အကျင့်သည်၊ ကုဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌။ ဘဝိဿ  
တိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ။

ကဒါဟံ ဂိဟိကဗ္ဗာနိ၊  
ဇဟိတွာန ဝနန္တရေ။  
အနာလယာ ဝသိဿာမိ၊  
တံ-ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရော အခါ၌။ ဂိဟိကဗ္ဗာနိ၊  
ဝတ်တို့ စားရေး၊ ကြံတွေးနေစဉ်၊ ပူပင်သောကာ၊ ပိတ်ဗုဒ္ဓ  
တွေ၊ ရှုပ်ပွေ့ပေါင်းရာ၊ ရှေး-ဝယ်ပေါက်ကားခြင်း စသော၊  
လူမှုကိစ္စတို့ကို။ ဇဟိတွာန၊ မညှာမေ့၊ စွန့်ပယ်ခဲ့၍။ ဝနန္တရေ၊  
ရှုပ်-သဒ္ဓါ၊ စသည်ကာမဂုဏ်၊ လုံ့လ်ကင်းကွယ်၊ တောမြိုင်  
ကြီးအလယ်၌။ အနာလယာ၊ ခင်မင်စုံမက်၊ ငဲ့ကွက်တဏှာ၊  
မရှိပါဘဲ။ ဝသိဿာမိ၊ ပိတ်ဒေးချမ်းမြေ့ကျင့်ခေ့ကို၊ အားကြ  
ကြိုးကုတ်၊ လုလွေထုတ်ခါ၊ နေရပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုလူ့ပယ်  
ရှင်း၊ ထောမြိုင်တွင်း၌၊ လွှတ်ကင်း တဏှာ၊ ကျင့်သိက္ခာကို၊



ကောင်းစွာပြည့်စုံထား၊ အားထုတ်၍ နေထိုင်ရခြင်းသည်။  
ထုခါ၊ အဘယ်နဲ့ရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊  
နည်း။ ။

ကဒါဟံ သဗ္ဗသီလာနိ၊  
သုရက္ခိယ မဟာဝနေ။  
ဘာဝနံ အာရဘိဿာမိ၊  
ထံ ကုဒါဿု ဘဝိဿတိ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်နဲ့ရောအခါ၌။ သဗ္ဗသီလာ  
နိ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ စောင့်သင့် စောင့်ထိုက်သော မြက်သီးထ  
တို့ကို၊ သုရက္ခိယ၊ ဇာမရီထုန်း၊ မုန့်လုံးဖြင့်၊ သက်လုံးမဖောက်၊  
ကောင်းမွန်စွာ စွဲသုံးစောင့်ရှောက်၍၊ မဟာဝနေ၊ လူသူမနီး၊  
တောမြိုင်ကြီး၌။ ဘာဝနာ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ နှစ်ဖြာသော  
ဘာဝနာတရားတို့ကို၊ အာရဘိဿာမိ၊ အားအင်ကျိုးကုတ်၊  
လုလွှထုတ်ခါ၊ နေရပါအံ့နည်း။ ထံ၊ ထိုထုံးစံသီလ၊ မြတ်ဗွေကို၊  
နိစ္စစောင့်ရှောက်၊ မရောက်လူသူ၊ အပူကင်းလွေ၊ မြိုင်တော  
ခြေ၌၊ စိတ်နေပျော်မွေ့၊ ဓလေ့ဘာသာ၊ ဘာဝနာကို၊ လွန်  
စွာကြိုးစား၊ အားထုတ် လေ့လာရသော အကျင့်တရား  
သည်။ ကုဒါ၊ အဘယ်နဲ့ရောအခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါ  
လတ္တံ့နည်း။ ။

၎င်း-၄-ဂါထာ ပါဠိအနက် ပြီး၏။

## နိဂုံး

တွံတေး-ဣတိ-ပုဇေရ ရမ္မေ၊  
 ကျောင်းသစ်-တိ-နာမ-ဝိသုတေ၊  
 ဝသတာ နာဂ-ဧတ္ထရေန၊  
 ရစိတော-ယံ သုနိဋ္ဌိတော။ ။

ရမ္မေ၊ သူတော်တကာ၊ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ တွံတေး  
 ဣတိ-ပုဇေရ၊ ဟံသာဝတီ၊ နယ်ဌာနီဝယ်၊ ဂုဏ်အဆီလျှံပျို၊  
 တွံတေး ဟူသောမြို့၌။ ကျောင်းသစ်-တိ-နာမ-ဝိသုတေ၊  
 ထင်ပေါ်ကျော်ဟီး၊ ကျောင်းသစ်အမည်ရှိသော ကျောင်း  
 ထိုက်ကြီး၌။ ဝသတာ-ဝသန္တေန၊ ရရ၊ နှစ်ထွေ၊ ပွားများ  
 အားထုတ်၍နေသော။ နာဂ-ဧတ္ထရေန၊ နာဂ၊ တွင်မည်၊ မဟာ  
 ထေရ်သည်။ ရစိတော၊ ရေးသားပြုပြင်၊ စီရင်ဆပ်သော။  
 အယံ-သံဝေဂိယ-နိက္ခမဇ္ဈာသယိကော၊ သံဝေဂိယ၊ နိက္ခ  
 မဇ္ဈာသယိက၊ နာမဆန်းနု၊ ဤစာတမ်းနှစ်ခုသည်။ သု-နိဋ္ဌိ  
 တော၊ ဆောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။



